

POLSKA GOSPODARCZA TYGODNIK

$$\begin{array}{r} 840 \\ 6.75 \\ \hline 124.8 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 875 \\ 7.75 \\ \hline 112.26 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 216.5 \\ 204 \\ \hline 12.5 \\ \hline 378 \end{array}$$

Pol. Mironowicz, Feliksys, Pol. Mar.
 Polna 3

1 9 3 1

$$\begin{array}{r} 208.90 \\ 216.08 \\ \hline 424.98 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 382.482 \\ \hline \end{array}$$

**POLSKIE
KOPALNIE SKARBOWE**

NA GÓRNYM ŚLĄSKU

SPÓŁKA DZIERŻAWNA
SOCIÉTÉ FERRIÈRE DES MINES
FISCALES DE L'ÉTAT POLONAIS
EN HAUTE-SILÉSIE.

**KRÓLEWSKA HUTA G. ŚL.
RYNEK, L. 915**

TELEFONY: KRÓL HUTA 636-640 I KATOWICE 972.

SPRZEDAŻ

WĘGLA, KOKSU, BRYKETÓW I SIARCZAMONU
Z KOPALNÍ KRÓL BIELSZOWICE, KNURÓW.

ADR. TELEGR. SKARBOFERME KRÓL. HUTA.

DOSTARCZAMY NASTĘPUJĄCE
PRODUKTY PRZEMYSŁU AZOTOWEGO DLA CELÓW TECHNICZNYCH:

SALETRA AMONOWA

SALETRA SODOWA

S A L M I A K

WĘGLAN AMONU

KWAS AZOTOWY
TECHN. I CHEM. CZYSTY

AMONIAK SKROPLONY

WODA AMONIAKALNA
TECHN. I CHEM. CZYSTA

T L E N

ORAZ NAWOZY AZOTOWE ZA POŚREDNICTWEM WSZYSTKICH
WIĘKSZYCH ORGANIZACJI ROLNICZO - HANDLOWYCH W KRAJU

**PAŃSTWOWA FABRYKA
ZWIĄZKÓW AZOTOWYCH**

**W CHORZOWIE
NA GÓRNYM ŚLĄSKU**

POLSKA GOSPODARCZA

DAWNIEJ

PRZEMYSŁ I HANDEL

TYGODNIK WYDAWANY PRZEZ MINISTERSTWO PRZEMYSŁU I HANDLU
PRZY WSPÓŁDZIAŁE MINISTERSTW: SKARBU, ROLNICTWA ORAZ KOMUNIKACJI

WYCHODZI W SOBOTY

T R E Ś Ć Z E S Z Y T U

	STR.		STR.
PROGRAM ZBOŻOWY NA ROK 1931/32 — <i>W. MARTIN</i>	1065	ŻEGLUGA I SPRAWY MORSKIE	1085
PROPOZYCJA PREZYDENTA HOOVERA — <i>W. J.</i>	1067	POCZTA I TELEGRAF	1087
ŻYCIE GOSPODARCZE:		PRAWO I SĄD W ŻYCIU GOSPODARCZYM:	
Przemówienie Pana Premjera Aleksandra Prystora o sytuacji gospodarczej		ORZECZNICTWO SĄDOWE	1088
GÓRNICTWO I PRZEMYSŁ:		KRONIKA BIEŻĄCA:	
GÓRNICTWO WĘGLOWE	1073	NOWE SPÓŁKI AKCYJNE	1088
PRZEMYSŁ KONFEKCYJNY	1076	TERMINY OGÓLNYCH ZEBRAŃ W SPÓŁKACH AKCYJNYCH	1088
Akcja sanacyjna w przemyśle obuwianym — <i>M. Szuszkowski</i>		SKARBOWOŚĆ I FINANSE:	
ROLNICTWO	1077	PODATKI I OPLATY	1089
Rolnicze obrady genewskie — <i>L. Krawiński</i>		KREDYT	1090
HANDEL:		RYNEK DEWIZ I PAPIERÓW PROCENTOWYCH	1091
HANDEL WEWNĘTRZNY	1079	Z BANKU POLSKIEGO	1092
Handel obnośny — <i>M. S.</i>		PRZEGLĄD ZAGRANICZNY:	
KRAJOWE RYNKI TOWAROWE	1080	KRONIKA ZAGRANICZNA:	
RYNEK AKCYJNY	1082	OGÓLNE	1093
CLA ORAZ REGULAMENTACJA HANDLU ZEWNĘTRZ- NEGO	1083	FRANCJA	1094
KOMUNIKACJA I TRANSPORT	1084	STANY ZJEDNOCZONE AM.	1094
Rozbudowa sieci kolejowej w Polsce — <i>J. G.</i>		NIEMCY	1095
		CZECOSŁOWACJA	1095
		Z RYNKÓW ZAGRANICZNYCH	1095

PROGRAM ZBOŻOWY NA ROK 1931/32

ŚWIATOWA sytuacja zbożowa kształtuje się w zależności od 2 wyraźnych momentów: od urodzaju na półkuli południowej oraz od urodzaju na półkuli północnej. I tak, w I półroczu roku kalendarzowego wpływ decydujący na sytuację światowego rynku zbożowego ma wynik zbiorów na półkuli południowej, w II zaś półroczu — wynik zbiorów na półkuli północnej.

Tegoroczne zbiory na półkuli południowej wypadły wyjątkowo korzystnie. Najpoważniejszy kraj eksportujący — Argentyna — ma rekordowy urodzaj pszenicy

i kukurydzy. Nadwyżka eksportowa samej kukurydzy wynosi około 6 miljn. tonn, co prawie całkowicie pokrywa zapotrzebowanie krajów importujących, nie pozostawiając miejsca dla eksportu krajów naddunajskich, afrykańskich i ew. Stanów Zjednoczonych.

Niezależnie od tego, jakie będą zbiory na półkuli północnej, nie można liczyć na znaczną poprawę koniunktury zbożowej do końca roku kalendarzowego wobec istnienia wielkich zapasów pszenicy (same Stany Zjedn. 10 miljn. t) i wobec konieczności szybkiego realizowania zbiorów na jesieni na półkuli północnej.

Z. S. R. R. już obecnie oferuje znaczne ilości żyta i jęczmienia po Hfl. 5 za 100 kg z dostawą terminową na sierpień — listopad.

Na podniesienie poziomu cen na rynku światowym poprzez porozumienia międzynarodowe, mimo całego szeregu konferencji, w najbliższych miesiącach liczyć nie można. Rozbieżność interesów jest jeszcze zbyt wielka.

Należy zatem przewidywać, iż w roku gospodarczym 1931/32 zapasy światowe zbóż w dalszym ciągu będą ciążyć na rynku światowym i nadal liczyć się należy z nieskoordynowaną akcją eksporterów.

A ponieważ dotychczasowe wiadomości o stanie zasiewów na świecie zapowiadają raczej pomyślny urodzaj, to należy wnosić, że światowa cena zboża w I półroczu 1931/32 będzie utrzymywać się na dotychczasowym niskim poziomie, a może nawet grozi jej dalszy spadek — o ile przewidywana walka konkurencyjna między Z. S. R. R. i Ameryką przyjmie większe i ostrzejsze rozmiary.

Z pewną poprawą sytuacji liczyć się można dopiero na wiosnę 1932 r. — po nieuniknionym zmniejszeniu zasiewów za oceanem. Nadchodzą bowiem informacje o likwidacji wiekłej ilości gospodarstw, finansowanych przez banki, w Australji, Kanadzie i Argentynie. Zasiewy w Australji mają być zmniejszone o 30%, w Argentynie i Kanadzie co najmniej o 10%. Jak wiadomo, są to kraje, które eksportują około $\frac{3}{4}$ swej produkcji. Zmniejszenie produkcji nastąpi niewątpliwie i w Stanach Zjednoczonych.

Przechodząc do oceny sytuacji zbożowej w Polsce w roku 1931/32, można ją w chwili obecnej scharakteryzować, jak następuje:

1.—Należy liczyć się ze zmniejszonymi zbiorami żyta — wobec zmniejszenia obszaru zasiewu żyta i gorszej uprawy (mniejsze spożycie nawozów sztucznych) oraz niezbyt pomyślnego stanu zasiewów; remanenty z lat poprzednich zostaną prawdopodobnie całkowicie wyczerpane i należy liczyć się z zanikiem poważniejszych nadwyżek eksportowych, a może nawet z pewnym deficytem. Nie wyklucza to jednak potrzeby eksportu żyta w momentach nadmiernej podaży w okresie późniejszym.

2.—Należy przewidywać wzrost zbioru pszenicy wskutek zwiększenia jej obszaru uprawy i stosunkowo dobrego stanu zasiewów; w roku 1930/31 wywieziono około 50 tys. t — mimo że w roku tym nie było remanentów z lat poprzednich; należy zatem liczyć się w 1931/32 r. z potrzebą zwiększenia wywozu pszenicy.

3.—Wobec dobrego stanu zasiewów wiosennych należy liczyć się z normalnym eksportem jęczmienia i równowagą obrotu wewnętrznego względnie tylko nieznacznie nadwyżkami eksportowymi owsa.

Reasumując, należy przewidywać, iż urodzaj będzie nieco mniejszy od zeszłorocznego, że w przeciwieństwie do roku zeszłego rozpoczniemy rok 1931/32 z minimalnymi remanentami starego zboża i że prócz jęczmienia albo nie będziemy mieli żadnych nadwyżek eksportowych, albo będą one mniejsze od zeszłorocznych.

Należy przewidywać, iż pewnym niebezpieczeństwem dla kształtowania się poziomu cen żyta w 1931/32 r. nie będzie t. zw. nadwyżka wywozowa, lecz antycypacja podaży żyta, zwłaszcza w okresie późniejszym, wywołana nadmiernym krótkoterminowym zadłużeniem rolników.

Jak wynika z powyższego, w 1931/32 r. nasza polityka gospodarcza musi dążyć do dalszego, jak najdalej posuniętego uniezależnienia cen krajowych od cen światowych zbóż oraz możliwego zbliżenia cen krajowych do poziomu opłacalności — przez stosowanie w dziedzinie polityki zbożowej tych samych środków co w roku bieżącym, a mianowicie: zastawu rejestrowego, państwowej akcji interwencyjnej, premij dla zbóż i ich przetworów oraz ochrony celnej.

Nieodzownym warunkiem prawidłowego rozwoju każdej gałęzi produkcji, a zbożowej w szczególności, jest jej opłacalność oraz wytworzenie wśród producentów atmosfery zaufania poprzez warunki, sprzyjające rozwojowi produkcji, warunki, które nie są chwilowe, a są obliczone w swym działaniu na dłuższy przeciąg czasu; wówczas dopiero inwestycje, poczynione w danej gałęzi wytwórczości, opłacą się i przyniosą wytwórcy realne korzyści.

Dzisiaj istnieją jeszcze różnice poglądów na temat środków, zmierzających do osiągnięcia celu, lecz sam cel jest bezsporny — a jest nim opłacalność pracy na roli.

Uchwały ostatniego posiedzenia Komitetu Ekonomicznego Ministrów, dotyczące programu zbożowego na rok 1931/32, dają wyraz temu, iż nasza polityka zbożowa weszła w okres trwałej stabilizacji.

Program ten ustala, co następuje:

1) przewiduje uruchomienie z dniem 15/VII r. b. kredytów zastawowych na wszystkie cztery zboża: żyto, pszenicę, jęczmień i owies;

2) jednocześnie ma być dokonany maksymalny wysiłek w kierunku obniżenia kosztów rozprowadzenia tego kredytu; w związku z tem Instytut Badania Konjunktur Gospodarczych i Cen przeprowadzi badania kosztów kredytu rolniczego, a zastawowego w szczególności, i opracuje wnioski w sprawie potaniania tego kredytu;

3) plan realizacji i sposób ściągania kredytu zastawowego będzie uzgodniony i scharmonizowany z akcją interwencyjną poprzez porozumienie zainteresowanych resortów;

4) ma być stosowany nadal zwrot ceł przy wywozie zbóż i ich przetworów z tem, że rola premij na jęczmień będzie ograniczona wyłącznie do zadań organizacyjnych;

5) środki obrotowe państwowego aparatu interwencyjnego będą powiększone, celem intensywnego skupu żyta i pszenicy w okresie późniejszym na rezerwę zbożową; skup będzie dokonywany do wysokości rozporządzalnych środków na ten cel;

6) operacje handlowe, wynikające z działalności interwencyjnej, będą dokonywane przez Państwowe Zakłady Przemysłowo-Zbożowe;

7) ma być utrzymana zasada koncentracji eksportu żyta i rozszerzona na pszenicę przez stworzenie Centralnego Biura Sprzedaży;

8) mają być prowadzone prace w kierunku zawierania umów międzynarodowych w przedmiocie eksportu zbóż;

9) ma być utrzymana obecna ochrona celna.

To są zasadnicze linje naszej polityki zbożowej na rok 1931/32.

Przechodząc do szczegółowszego omówienia tych wytycznych, należy podkreślić, że w naszych warunkach specjalnie doniosłe znaczenie posiada kredyt

zastawowy; obserwujemy z roku na rok wzrastające zainteresowanie tym kredytem sfer rolniczych.

Zagadnienie bowiem umiejętnego związania zapasów żyta w okresie późniejszym, poprzez zastaw rejestrowy, zapewnić powinno niezbędną progresję cen od jesieni do przednówka, któraby rolnikowi pokrywała koszty magazynowania ze słusznym oprocentowaniem.

Szeroka akcja interwencyjna w okresie późniejszym nastrocza szereg trudności technicznych, a mianowicie: magazynowanie w śpichrzach i elewatorach zakupionego zboża w sierpniu i we wrześniu, a pochodzącego z nowych zbiorów, połączone jest z ryzykiem, związanym z przechowywaniem niedostatecznie przepoczonego zboża; poza tem dysponujemy ograniczoną pojemnością magazynów i ograniczoną pojemnością rynku eksportowego w okresie jesiennym.

Dlatego też uruchomienie kredytów zastawowych we właściwym czasie posiada dla kształtowania się cen na jesieni tak doniosłe znaczenie.

Biorąc pod uwagę, że plan realizacji oraz ściągania kredytów rolniczych będzie uzgadniany i harmonizowany z akcją interwencyjną, należy przewidywać, iż zwłaszcza kredyt zastawowy w roku 1931/32 spełni swe przeznaczenie.

Stosowanie zwrotu ceł przy wywozie zbóż i ich przetworów stanowić będzie w 1931/32 r., podobnie jak w bieżącym roku gospodarczym, jeden z najważniejszych czynników dla podniesienia ceny krajowej ponad światową o wysokość premii.

Ponieważ polsko-niemieckie porozumienie żytnie nie zostało przedłużone, przeto powstaje konieczność — w celu utrzymania koncentracji sprzedaży żyta na eksport, a także skoncentrowania sprzedaży pszenicy eksportowej — utworzenia własnego Biura Sprzedaży Zboża w formie Sp. z o. o., w której uczestniczyć mają z $\frac{1}{8}$ udziałów Państwowe Zakłady Przemysłowo-Zbożowe i z $\frac{2}{3}$ udziałów Związek Eksport ról Zboża, z tem jednakże, że udziały Związku przejmą następnie poważne organizacje rolnicze i firmy handlowe.

Zwrot cła przy wywozie jęczmienia ma być stosowany pod warunkiem stworzenia porozumienia eksporterów jęczmienia odnośnie jakości wywożonego jęczmienia i warunków sprzedaży.

W obecnej sytuacji skarbowej stosowanie zwrotu ceł przy wywozie zbóż jest niepomiernym wysiłkiem Skarbu Państwa, to też wysokość premii na jęczmień i czas jej trwania będzie ograniczony wyłącznie do zadań organizacyjnych.

Jeśli chodzi o zadania państwowego aparatu interwencyjnego, to w najogólniejszych zarysach możnaby stwierdzić, że o ile w roku 1930/31 zbieranie nadwyżek z rynku i forsowanie eksportu były jego zadaniem głównym, o tyle obecnie, zwłaszcza w sezonie jesiennym, problematem głównym staje się konieczność związania jak największych ilości zbóż.

W związku z powyższym środki obrotowe państwowego aparatu interwencyjnego będą powiększone w celu możliwie jak największego skupu zboża w okresie późniejszym na cele rezerwy zbożowej. Niezbędne będzie zdejmowanie z rynku w okresach zwiększonej podaży tej ilości zboża, która, niezwiązana kredytem rejestrowym, ciążyć będzie na jesieni na rynku krajowym jako nadwyżka nad bieżącym popytem, a która nie będzie mogła być odpowiednio ulokowana na rynku eksportowym.

Kontynuowanie prac w kierunku zawierania umów międzynarodowych w przedmiocie eksportu zbóż jest nader pożądane, bo poprzez współdziałanie państw eksportujących Europy zmniejszyłoby się chaos, panujący na rynkach odbiorczych.

Jeśli chodzi o politykę celną, to zgodnie z oświadczeniem czynników miarodajnych, Rząd nadal będzie stosował wszystkie środki, znajdujące się w jego dyspozycji, a zmierzające do ochrony celnej wytwórczości rolniczej.

Taka ma być rządowa polityka zbożowa w roku 1931/32.

Chodzi teraz tylko o to, aby sfery rolnicze i organizacje rolniczo-handlowe w dalszym ciągu dążyły do usprawnienia handlu zbożowego, do wyeliminowania zbędnych ogniw pośrednictwa, i aby warunki, stworzone przez rządową politykę zbożową, mogły znaleźć wyraz w większej dochodowości gospodarstw wiejskich.

W. Martin

PROPOZYCJA PREZYDENTA HOOVERA

TENDENCJE do ponownej rewizji długów wojennych pojawiły się w Niemczech niemal jednocześnie z przyjęciem planu Younga, mającego być ostatecznym załatwieniem tej sprawy. Tendencje te jednak znajdowały wyraz w enuncjacjach nieoficjalnych i noszących charakter raczej polityczny, aczkolwiek operujących argumentami gospodarczymi. W miarę jednak pogarszania się sytuacji finansowej i gospodarczej Rzeszy kwestja długów wojennych przenosiła się coraz wyraźniej na teren gospodarczy i traktowana była w sposób coraz konkretniejszy, w tej formie znajdując wyraz w posunięciach oficjalnych, najwyraźniej uwydatnionych jednocześnie w orędziu Prezydenta Rzeszy, będące wstępem do „Notverordnung”, oraz w fakcie konferencji ministrów niemieckich i angielskich w Chequers. O ile przytem w najróżnorodniejszych wystąpieniach polityków niemieckich z przed paru miesięcy zwalczana była sama istota planu Younga, o tyle ostatnio wysunięto tezę zawieszenia

działania tego planu, bez naruszenia jego właściwej treści. W ten też sposób potraktowana została sprawa w orędziu Prezydenta Hoovera, które przeto rozpatrywane być winno na tle aktualnej sytuacji gospodarczej Niemiec, a zwłaszcza ich bilansu płatniczego i ruchu kapitałów.

Nie wdając się w szczegółowe rozpatrywanie kształtowania się konjunktury w Niemczech, przypomnieć jednak pragniemy, że w końcu ubiegłego półrocza, wedle określenia naszego Instytutu Badania Konjunktur, panująca tam „depresja przeszła w okres dość znacznej stabilności, nie wykazując jednak wyraźniejszych objawów przejścia do fazy konjunkturalnej poprawy”; miesiąc zaś ubiegły zaznaczył się gwałtownymi i wysoce niebezpiecznymi ruchami na rynku kapitałów, grożącymi podwójnie działalnością gospodarczą — stałości waluty. Niektóre liczby, charakteryzujące stan konjunktury, a precyzujące wyżej podaną jej ocenę, przedstawiały się następująco:

	Sierpień			Październik			Grudzień			Luty			Kwiecień			Maj				
	1	9	3	0	1	9	3	0	1	9	3	1	1	9	3	1	1	9	3	1
Wskaźnik produkcji przemysł. (1928=100)	79.6	77.6	72.5	68.8	74.0															
Liczba bezrobotnych—tys.	2.882.5	3.252.1	4.383.8	4.971.8	4.358.2	4.067.0														
Wskaźnik cen hurtowych (1913=100)	124.7	120.2	117.8	114.0	113.7	113.3														
Obieg pieniężny — miljn. RM	6.297.1	6.268.0	6.379.0	6.017.5	5.915.1	5.855.5														
Zapas kruszcu i walut w Banku Rzeszy — miljn. RM	3.080.3	2.471.2	2.777.7	2.542.2	2.616.3	2.667.2														
Upadłości	810	843	850	1.065	972	956														

W czerwcu ów stan „depresji ustabilizowanej”, a przy uwzględnieniu sezonowości raczej pogłębiającej się, uległ gwałtownej zmianie przez dosyć nagły i niezmiernie silny odpływ kapitałów i kurczenie się rezerwy emisyjnej Banku Rzeszy, jednocześnie zaś życie gospodarcze zostało wstrząśnięte przez ukazanie się t. zw. „Notverordnung”—zarządzenia, zawierającego nowe poważne obciążenia i przede wszystkim mającego charakter środka heroicznego, dającego się usprawiedliwić jedynie bardzo pesymistyczną oceną sytuacji. Oba te zdarzenia niewątpliwie stały w funkcjonalnym związku ze sobą, t. zn. że stan rynku kapitałów przyczynił się do wydania „Notverordnung”, które znowu wzmogło trudności Banku Rzeszy. Przypominamy, że zastosowana w dn. 13 ub. m. (t. j. w momencie, gdy pokrycie emisyjne spadło o RM 800 miljn., a obieg pieniężny do niespełna RM 4 milj.) energiczna zwyczajka stopy dyskontowej o 2% nie dała właściwych rezultatów, których też nie osiągnięto żadnymi dalszymi posunięciami; w dn. 26 ub. m. rezerwa emisyjna wynosiła około RM 1.5 milj., a pokrycie tylko o ułamek procentu przekraczało ustawowe minimum. Odpływ kapitałów trwał nadal nawet jeszcze w pierwszych dniach lipca, stanowiąc wielce wymowne tło dla rozpoczętych w międzyczasie rokowań w sprawie propozycji Prezydenta Hoovera; pożyczka \$ 100 miljn., udzielona w dn. 26 ub. m. Bankowi Rzeszy przez instytucje emisyjne Ameryki, Anglii i Francji oraz Bank Rozrachunków Międzynarodowych, podkreśla jeszcze istniejący stan zaognienia, gdyż termin płatności przypada już dn. 16 b. m., a możliwość jej dokonania w tym czy też odroczonym terminie wydaje się być ściśle uzależniona od wyników pertraktacji nad propozycją amerykańską.

Uwagi, narzucone powyżej, charakteryzują w pewnym stopniu stan faktyczny, który przyczynił się do powzięcia znamiennej decyzji Rządu Stanów Zjedn., i warunki, w jakich dokonywał się dalszy bieg wypadków. Dezyderat ulżenia Niemcom w ich płatnościach zagranicznych podkreślony został już w „Notverordnung”, a właściwie w towarzyszącym mu orędziu, wyraz zaś ostateczny znalazł w znanej depeшы Prezydenta Hindenburga do Prezydenta Hoovera, w wielce charakterystyczny sposób nazwanej „sygnałem S. O. S.” narodu niemieckiego. Prezydent Hoover odpowiedział na ów sygnał wieczorem dn. 21 ub. m. po naradach z licznymi amerykańskimi mężami stanu i ekonomistami (m. in. Dawes i Owen Young), w formie orędzia, wymagającego potwierdzenia i zgody Kongresu. Wedle ścisłego brzmienia tego orędzia

Rząd amerykański proponuje odroczenie na rok wszelkich płatności z tytułu długów reparacyjnych i odbudowy, zarówno w odniesieniu do kapitałów, jak i procentów, jednak z wyłączeniem obligacji rządowych, znajdujących się w rękach osób prywatnych. Z zastrzeżeniem zgody Kongresu Rząd amerykański odroczy płatności zagranicznych długów rządowych, płatnych w roku budżetowym, rozpoczynającym się dn. 1 lipca r. b., pod warunkiem takiegoż rocznego odroczenia płatności sum, należnych rządowi głównych państw wierzycielskich. Z szeregu przyczyn, wynikających z kryzysu, jak spadek cen w handlu zagranicznym oraz brak zaufania w równowagę polityczną i ekonomiczną zagranicą, istnieje anormalny napływ złota do Stanów Zjednoczonych, zmniejszający zdolność kredytową wielu państw zagranicznych. Te i inne trudności państw zagranicznych zmniejszają rozmiary eksportu amerykańskiego i są w pewnej mierze przyczyną trwającego w Stanach bezrobocia i stałego spadku cen, odczuwanego ujemnie przez farmerów. Akcja Rządu amerykańskiego ma na celu poświęcenie rozpoczynającego się roku odbudowie gospodarczej świata i uwolnienie sił, już oddziaływających na poprawę sytuacji gospodarczej Stanów, od niekorzystnych wpływów zagranicznych. Depresja powszechna dotknęła kraje europejskie silniej aniżeli Stany Zjedn. Niektóre z tych krajów odczuwają bardzo ostry wpływ tej depresji na ich równowagę gospodarczą. Długi międzynarodowe, znośne w okresie normalnym, ciężą silnie narodom podczas depresji gospodarczej. Przy okazji Prezydent Hoover wypowiada swój pogląd na niemieckie długi reparacyjne i długi międzyaljanckie. Rząd amerykański nie uczestniczył w ustalaniu reparacji. Świadomie nie wziął on udziału w reparacjach ogólnych oraz w podziale kolonij i dóbr. Spłata pożyczek, udzielonych aljantom na koszty wojenne i na odbudowę, nie pozostaje w żadnym związku z reparacjami. W konsekwencji tego, że długi reparacyjne są zagadnieniem wyłącznie europejskim, nie dotyczącym Stanów Zjedn., nie zgodzą się one w żadnym razie na anulowanie należnych im sum. Zaufanie międzynarodowe zostałoby osłabione w tej drodze. Żadne z państw, dłużnych Stanom, nie wysuwało nigdy takiej propozycji. Ponieważ jednak podstawą dla uregulowania tych należności była zdolność płatnicza wierzycieli w czasach normalnych, jest logiczne i zgodne z polityką i założeniami Stanów, aby wziąć pod uwagę anormalną sytuację, panującą obecnie na świecie. Jest rzeczą pewną, że naród amerykański nie zamierza próbować wydobycia od swych dłużników sum, przekraczających zdolność płatniczą, i jest jego życzeniem, aby Rząd z szerokiego punktu widzenia uwzględnił istotnie panującą sytuację. Ten sposób postępowania jest najzupełniej zgodny z dotychczas stosowaną polityką. Stany Zjedn. nie wplątują się przez to w dyskusję nad sprawami wyłącznie europejskimi, do których należy problem reparacji, natomiast stwierdzają swą chęć uczestniczenia w szybkim odbudowaniu pomyślności światowej, w której tak silnie są zainteresowane. Jakkolwiek akcja Rządu amerykańskiego nie jest związana z konferencją w sprawie ograniczenia zbrojeń lądowych, wyznaczoną na luty nadchodzącego roku, ma on jednak nadzieję, że ze względu na silny wpływ zbrojeń na obecną depresję gospodarczą, krok obecny przyczyni się do wzmocnienia ducha dobrej woli, tak niezbędnego dla rozwiązania tej żywotnej kwestii.

Sumy, wchodzące w grę w razie przyjęcia wyżej przytoczonej propozycji Prezydenta Hoovera, ilustruje poniższa tablica, o tyle nie wyczerpująca zagadnienia, że nie włączono do niej sum, wynikających z długów, zaciągniętych przez Polskę po wojnie światowej, mających podlegać moratorjum i zmieniających w ten sposób wymowę poniższych liczb; utrzymujemy przytem podział na bezwarunkową i warunkową część spłat niemieckich (w miljn. RM):

Kraj wierzycielski	Spłaty niemieckie:			Długi międzysojusznicze na rzecz:				
	bezw- runkowe	warun- kowe	razem	Francji	W. Bry- tanji	Stanów Zjedn.	Włoch	razem
Francja	500·0	338·4	838·4	—	255·4	167·9	—	423·3
W. Brytanja	55·0	307·0	362·0	—	—	671·4	5·1	676·5
Włochy	42·0	148·8	190·8	—	86·8	61·3	—	148·1
Belgia	—	102·6	102·6	—	—	31·7	—	31·7
Rumunja	—	12·0	12·0	2·1	5·1	2·9	—	10·1
Jugosławja	6·0	73·3	73·3	2·3	6·1	0·9	—	9·3
Grecja	—	6·7	6·7	0·2	7·2	0·9	—	8·3
Portugalia	2·4	10·8	13·2	—	7·2	—	—	7·2
Japonja	6·6	6·6	13·2	—	—	—	—	—
Polska	—	0·5	0·5	—	—	—	—	—

Razem: 612·0 1.006·7 1.618·7 4·6 367·7 937·2 5·1

Korzyści, płynące z propozycji Hoovera dla Niemiec, wyrażają się, w myśl tablicy powyższej, sumą RM 1.618·7 miljn., do czego dochodzi RM 66·1 miljn., należnych Stanom Zjedn. z tytułu okupacji Nadrenji, a odliczyć należy około RM 90 miljn. na obsługę t. zw. mobilizacyjnej pożyczki Younga; ostatecznie odroczonej będzie płatność RM 1.594·8 miljn.

Korzyścią dla gospodarstwa europejskiego, pojętego jako całość, jest odroczenie płatności RM 937 miljn., mających być przekazane do Ameryki. Dla zanalizowania zaś skutków planu Hoovera dla poszczególnych państw sojuszniczych porównać musimy z jednej strony sumy, należne im od Niemiec i od innych państw europejskich, z drugiej zaś ich długi wobec Stanów Zjedn. i innych państw wierzycielskich. Liczby odpowiednie podajemy poniżej, zaznaczając, że znak + oznacza wypadek, gdy propozycja amerykańska okaże się korzystną dla bilansu płatniczego (i oczywiście dla budżetu) danego państwa (w miljn. RM):

Francja	— 419·7
W. Brytanja	— 53·2
Włochy	— 47·8
Belgia	— 70·9
Rumunja	— 1·9
Jugosławja	— 70·0
Grecja	+ 1·6
Portugalia	— 6·0
Japonja	— 13·2
Polska	— 0·5

Stwierdzić więc wypada, że propozycja Prezydenta Hoovera oznacza poświęcenia na rzecz gospodarstwa niemieckiego nie tylko ze strony Ameryki, lecz również i wszystkich państw wierzycielskich. W stosunku do dotychczasowego ruchu kapitałów wewnątrz Europy, jej realizacja oznaczać będzie nie co innego, jak zahamowanie odpływu kapitałów z Niemiec, co właśnie — jak to wskazaliśmy na wstępie niniejszego artykułu — jest zjawiskiem szczególnie dziś groźnym dla równowagi gospodarczej Rzeszy. Formalnie biorąc, budżet niemiecki obciąża jedynie warunkowa część spłat, wynosząca RM 1.006·7 miljn., część bezwarunkowa zaś pochodzi z dochodów kolei Rzeszy, de facto jednak cała suma, objęta moratorjum, odciąża budżet Rzeszy, grożący poważnym deficytem w wysokości

RM 574 miljn. Dla wyrównania tego deficytu przewidziano w „Notverordnung” nowe poważne obciążenie społeczeństwa, a z drugiej strony oszczędności; przewidywać więc można, że zarządzenia te będą mogły być w razie przyjęcia planu Hoovera znacznie osłabione, czy nawet uchylone. Wedle ostatnich enuncjacji Kanclerza Brüninga sumy, uzyskane dzięki moratorjum, zużyte będą poza pokryciem deficytu budżetowego na „uzdrowienie niemieckiego życia ekonomicznego”, o ile zaś wierzyć niektórym głosom prasy, w dużym stopniu na wzmocnienie aktywności eksportowej.

Aczkolwiek wymowa liczb wskazywać się zdaje, że moratorjum okaże się korzystnym wyłącznie dla Niemiec, tem niemniej zawieszenie tego bądź co bądź sztucznego ruchu kapitałów może się stać ważnym czynnikiem, przeciwdziałającym niepomyślnemu rozwojowi konjunktury światowej, jak to zresztą zaznaczył w swem orędziu Prezydent Hoover. W rezultacie propozycja amerykańska przyjęta została przychylnie przez wszystkie państwa zainteresowane, zastrzeżenia zaś, wysunięte przez Belgię i przede wszystkim Francję, dotyczyły raczej strony formalnej zagadnienia. Nie bez wpływu była tu, oczywiście, okoliczność, że plan Younga przewiduje, w razie powstania specjalnie trudnej sytuacji, prawo Niemiec do zawieszenia wypłat t. zw. warunkowej części spłat, z czem połączony byłby obowiązek Francji do wpłacenia na rachunek Banku Rozrachunków Międzynarodowych sumy RM 448 miljn. dla utworzenia „funduszu gwarancyjnego”, przewidzianego w ogólnej sumie RM 500 miljn., a z czego RM 52 miljn. już się w instytucji bazylejskiej znajduje. W rezultacie, w razie zgłoszenia moratorjum przez Niemcy, Francja otrzymałaby wprawdzie RM 500 miljn. jako bezwarunkową część planu Younga, lecz musiałaby tę sumę unieruchomić, a jednocześnie obciążałaby ją zobowiązania wobec Stanów Zjedn. i W. Brytanji na sumę ogólną RM 423 miljn. Z dwóch więc dających się przewidzieć ewentualności propozycja Hoovera okazuje się korzystniejszą. W konsekwencji odpowiedź francuska na orędzie Hoovera, przyjęta przez Parlament nie bez żywej dyskusji, przychyliła się zasadniczo do propozycji amerykańskiej, jednocześnie jednak podkreśla, że plan Younga pomyślany był jako definitywne rozstrzygnięcie kwestji długów niemieckich, w szczególności zaś część bezwarunkowa spłat była ściśle zrównana z prywatnymi pożyczkami Rzeszy (jak np. pożyczka Kreugera), a przeto naruszenie tych postanowień oddziaływałoby ujemnie na zaufanie powszechne, którego znaczenie spotkało się właśnie ze specjalnem podkreśleniem w orędziu. Szukając rozwiązania, które dawałoby jednocześnie utrzymanie nienaruszalności bezwarunkowej części planu Younga i odciążenie budżetu niemieckiego, Rząd francuski zaproponował, że sumę, równą części bezwarunkowej, przekaże Bankowi Rozrachunków Międzynarodowych, przyczem oczekiwać będzie zgody na analogiczne rozwiązanie ze strony innych dłużników Niemiec. Kwota RM 612 miljn., stanowiąca bezwarunkową część spłat niemieckich, mogłaby być użyta przez B.R.M. na rzecz ożywienia niemieckiego rynku kredytowego, jak również na pomoc finansową dla tych państw, które wskutek zawieszenia działania planu Younga napotkać mogłyby na trudności finansowe lub gospodarcze.

Propozycja francuska uchyla ewentualność zgłoszenia przez Niemcy moratorjum, przewidzianego w planie Younga, i nie jest w istocie swjej sprzeczna z propozycjami Hoovera. Na jej tle rozwinęły się pertraktacje

cje, prowadzone ze strony Stanów Zjedn. przez ich Ministra Skarbu Mellona, które, napotykając na szereg trudności, doprowadziły jednak do ostatecznego uzgodnienia poglądów i przyjęcia zasadniczych wytycznych tezy francuskiej, a spornymi są pewne kwestje drugorzędnej natury, przedewszystkiem zaś sprawa niemieckich dostaw rzeczowych. Pierwotne propozycje francuskie zostały w toku pertraktacji o tyle sprecyzowane, że niemieckie spłaty bezwarunkowe mają być ulokowane przez B. R. M. w bonach Kolei Rzeszy, które wraz z warunkową częścią długu mają być oprocentowane i spłacane w przeciągu lat 10, poczynając od 1 lipca 1933 r.; kwestja pomocy dla państw, mogących w związku z planem Hoovera napotkać na trudności, ma być rozwiązana przez B. R. M. przy współdziałaniu głównych banków biletowych. Jednocześnie wysunięto sprawę zużytkowania funduszy, pozostawionych Niemcom, co do których ma być stworzone zapewnienie, że będą zużyte na cele czysto gospodarcze. Świadczenia rzeczowe projektuje się oddać do rozpatrzenia komitetowi rzeczoznawców, a po powzięciu decyzji przez nich odbyć się ma konferencja wierzycieli, ostatecznie precyzująca poszczególne postanowienia. Wedle dotychczasowych jednak wiadomości utrzymana ma być zasada, że Niemcy nie mogą być obciążone z tytułu świadczeń rzeczowych i znaleziona będzie możliwość zwrócenia im pieniędzy za te świadczenia, przy uwzględnieniu życiowych potrzeb Francji. Komisja rzeczoznawców zwołana ma być już w dniach najbliższych. Kwestją niezmiernej wagi dla Francji jest ustalenie w tekście porozumienia francusko-amerykańskiego, iż nastąpi specjalne porozumienie z Bankiem Rozrachunków Międzynarodowych, w myśl którego Francja będzie zwolniona z wynikającego z planu Younga obowiązku wpłacenia do B. R. M. sum, przeznaczonych na „fundusz gwarancyjny”, w wypadku zgłoszenia w przyszłości przez Niemcy moratorium spłat. Obowiązek ten pozostaje w mocy jedynie w granicach sum, efektywnie wpłacanych przez Niemcy. Wysuwane są też poglądy, aby sprawę „funduszu gwarancyjnego” rozwiązać w drodze odrębnego porozumienia międzynarodowego. Porozumienie to wkładałoby pewne ciężary na W. Brytanię, a przeto spotyka się ze sprzeciwem, gdyż budżet angielski obciążony zostanie nie tylko sumą RM 53·2 milin., wynikającą z porównania spłat niemieckich z długami aljanckimi i amerykańskimi, lecz również poważnymi kwotami, wypłacanymi z tytułu długów wojennych przez Dominja; konsekwencją planu Hoovera byłoby ogłoszenie moratorium również dla Dominjów, całkowita zaś suma, stanowiąca saldo wszystkich tych pozycji, wyniosłaby wedle oświadczenia Minintra Snowdena £ 11 miljn.

Jeżeli chodzi o interesy Polski, to stwierdzić wypada, że suma, przypadająca nam w bieżącym roku budżetowym od Niemiec (RM ½ miljn.), okaże się niezawodnie niewspółmiernie niższa od spłat, jakie należałoby skutecznie wobec Stanów Zjedn. i innych państw z tytułu różnych długów, zaciągniętych po wojnie, a podpadających pod moratorium. Oczywiście jest jednak, że wpływ tego planu na naszą sytuację gospodarczą nie ograniczy się do skutków bezpośrednich. Wiadome jest, że nasz rynek pieniężny w du-

żym stopniu zależny jest jeszcze od sytuacji w Niemczech, jak tego dowiodły m. in. parokrotne zwyżkowe ruchy dolara na giełdzie warszawskiej, wynikające jedynie z silnego zapotrzebowania w Berlinie, jak za tem przemawia poważny udział Niemiec w naszym handlu zagranicznym, a zwłaszcza w finansowaniu tego handlu i t. d. Ożywienie więc na niemieckim rynku kapitałów niewątpliwie oddziała w sposób analogiczny na rynek polski, pomijając już reperkusje powszechnego ożywienia gospodarczego, jakie przynieść winno przerzucenie zobowiązań międzynarodowych na kraje finansowo silniejsze i zwłaszcza może czynna współpraca Stanów Zjedn. w zwalczaniu kryzysu europejskiego; już w toku pertraktacji giełdy światowej reagowały na propozycję amerykańską w formie wyraźnej tendencji zwyżkowej, pojawiają się też wiadomości o zamierzonej dalszej niższe stopy dyskontowej w Londynie i New Yorku. Charakterystyczne jest, że giełdy niemieckie reagowały na pertraktacje paryskie stosunkowo najslabiej, a odczuły je właściwie dopiero po ogłoszeniu tekstu porozumienia francusko-amerykańskiego; Bank Rzeszy przez cały okres pertraktacji nie tylko nie poprawił swej sytuacji, lecz stanął wobec przekroczenia przewidzianego ustawą 40% pokrycia obiegu pieniężnego. Wielce charakterystyczne są też wiadomości, iż w związku z planem Hoovera mają być rzekomo dopuszczone na giełdę paryską niektóre pierwszorzędne walory niemieckie, a mianowicie zapewne I. G. Farben, Siemens lub A. E. G., Dresdner Bank, oraz akcje niemieckich przedsiębiorstw potasowych. Fakt ten rozumiany mógłby być jako pierwszy objaw otwarcia rynku francuskiego dla walorów niemieckich, co było przedmiotem długotrwałych już, a dotąd bezskutecznych starań.

Korzyści powyższe odnosić będziemy z inicjatywy amerykańskiej wspólnie z całym światem, choć wskutek naszego położenia geograficznego w stopniu zapewne silniejszym niż inne kraje. Z drugiej strony jednak wzmocnienie gospodarcze Niemiec spowoduje ożywienie ich działalności w bardzo różnorodnych dziedzinach i formach, możliwe, że również takich, które oznać będzie należało za niepożądane. Patrząc na zagadnienie z wyłączeniem gospodarczego punktu widzenia, oczekiwać można np. wzmoczonego napływu na nasz rynek niemieckich towarów, co może się okazać szkodliwym, a jest też szereg innych dziedzin, w których wzmocniona penetracja niemiecka byłaby niebezpieczna, zwłaszcza w obecnym stanie konjunktury. Ścisłe zbadanie i porównanie tych różnych, a poniekąd przeciwstawnych sposobów oddziaływania planu Hoovera na naszą sytuację gospodarczą, a zwłaszcza na stosunki z Niemcami, jest dziś niemożliwe, choćby dlatego, że dotąd nie jest dostatecznie ścisłe wiadome, jak plan ten będzie realizowany. Jednym z ważnych, a dotąd niedostatecznie wyjaśnionych punktów jest sprawa pomocy dla państw, napotykających w związku z moratorium na trudności finansowe lub gospodarcze, przedewszystkiem zaś niewiadomo, jakie państwa z postanowień tych będą korzystały.

W. J.

ŻYCIE GOSPODARCZE

PRZEMÓWIENIE PANA PREMJERA ALEKSANDRA PRYSTORA O SYTUACJI GOSPODARCZEJ

Na zebraniu u Wiceprezesa klubu poselskiego B. B. W. R. Pos. Janusza Jędrzejewicza w dn. 30 czerwca r. b. Pan Premier Aleksander Prystor wypowiedział w obszernym przemówieniu uwagi o obecnej sytuacji gospodarczej kraju.

W przemówieniu swem scharakteryzował Pan Premier na wstępie związek, zachodzący między kryzysem gospodarczym światowym a kryzysem gospodarczym w Polsce, wskazując, że kryzys światowy odbija się na nas obecnie silniej, niż kiedykolwiek. Składają się na to trzy główne przyczyny: 1) że kryzys sięgnął na całym świecie głębiej i szerzej niż kiedykolwiek, 2) że dotknął on najsilniej kraje, eksportujące surowce, i to zarówno przemysłowe, jak i rolne, dzięki czemu Polska, której eksport stanowią w 85% płody rolne oraz surowce i półfabrykaty przemysłowe, musiała odczuć dotkliwie te specjalne tendencje kryzysu, i wreszcie, 3) że coraz silniejsze wplatanie się Polski w przędziwo międzynarodowych stosunków gospodarczych stwarza obecnie znacznie większą niż dawniej wrażliwość kraju na objawy sytuacji międzynarodowej.

W związku z powyższym podkreślił Pan Premier silne powiązanie, istniejące pomiędzy poszczególnymi warstwami wytwórcami, kredytowcami i handlowcami i współzależność ich między sobą, wybiegającą daleko poza granice państw. Najlepszym wskaźnikiem takiego powiązania, istniejącego między przedsiębiorstwami polskimi a zagranicznymi, jest m. in. wysoki udział kapitału zagranicznego w polskich spółkach akcyjnych, który z końcem 1930 r. wynosił 44,6% ogółu kapitałów akcyjnych tych spółek i miał przytem tendencję stałego wzrostu.

Przy istnieniu takiego układu również w skali światowej każde zachwianie się jednego choćby z elementów takiego układu wywiera wpływ ujemny, a nieraz decydujący na sytuację całego powiązania. Mieliliśmy na to u nas ostatnio charakterystyczne przykłady. Jedna z większych firm naszego przemysłu włókienniczego unieruchomiła swoje zakłady i pozabawiła pracy około 6.000 robotników. Krok swój firma ta tłumaczy upadłością firmy zagranicznej, z którą pozostawała w stosunkach finansowych. W przemyśle naftowym upadłość jednego z francuskich towarzystw finansowych naraziła na duży wstrząs największy nasz koncern naftowy. To samo można było zaobserwować i w innych gałęziach przemysłu, a więc w przemyśle gumowym, hutniczym, chemicznym etc.

„Jeśli dodamy do tego — mówił Pan Premier — bardzo dużą zależność od kapitału zagranicznego polskich banków prywatnych, to możemy sobie uświadomić dostatecznie jasno zależność naszego życia gospodarczego od międzynarodowych ośrodków dyspozycji — a więc i międzynarodowej sytuacji. Okoliczność ta pozwoli nam również zdać sobie sprawę z powikłań, w jakich odbywa się u nas praca nad uzdrowieniem sytuacji.

Do powikłań tych, które wynikają z obecnej gospodarczej struktury międzynarodowej, należy dodać

jeszcze i nasze specyficzne polskie trudności, jak np. słabszą odporność psychiczną naszego społeczeństwa gospodarczego, lekkomyślność w zaciąganiu zobowiązań, lekceważenie przyjętych na siebie zobowiązań, niejednokrotnie spotykany wśród jednostek wybujały egoizm klasowy i brak elastyczności w dostosowaniu się do warunków u grup, wyżej położonych na drabinie społecznej”.

Mówiąc o wybujałym egoizmie klasowym — podkreślił Pan Premier — że ma na myśli wypadki, z którymi w swej krótkiej działalności na stanowisku szefa Rządu miał możliwość już się spotkać.

Przedsiębiorca, powodowany takim egoizmem, prowadzi gospodarkę rabunkową w stosunku do kraju. Wyprowadza on z kraju nadmierne dywidendy, wykazuje mniejsze zyski, przelewając je w postaci różnych świadczeń na rzecz własnych nadbudówek zagranicą, które specjalnie do tego rodzaju operacji powołał, nie tworzy rezerw i kapitałów zapasowych, zalega z podatkami i uchyla się od wypełnienia innych zobowiązań i świadczeń wobec własnego państwa. Słowem — trzyma przedsiębiorstwo w takim stanie, przy którym nieznaczne nawet załamanie się konjunktury stawia to przedsiębiorstwo wobec katastrofy.

Dalszy ciąg stosunku takiego przedsiębiorstwa do Państwa jest znany.

Jest to polityka wymuszania na Skarbie i gospodarstwie narodowym zwolnień i ulg podatkowych, prolongat i gwarancji kredytowych przy jednoczesnym operowaniu groźbą zamknięcia zakładów i wyrzucania tysięcy robotników na bruk. „To są — oświadczył Pan Premier — metody, które trudno nazwać inaczej, jak metodami antypaństwowymi. Na szczęście są one zjawiskiem sporadycznym. W takim jednak okresie kryzysu, jak okres obecny, wypadki uciekania się do metod podobnych, choćby nawet nie były zbyt częste, nie mogą być lekceważone, bo i one przyczyniają się do utrudnienia pracy ogólnej. Przynoszą one szkodę sytuacji gospodarczej i finansowej, prowadzą do zaostrzenia kwestji socjalnej, utrudniają pracę eksportową i budżetową”.

Charakteryzując w dalszym ciągu sytuację gospodarczą, podkreślił Pan Premier jako budzący otuchę fakt, że na tle wielkich wstrząsów życia gospodarczego świata i mimo wszelkich trudności, jakie musi pokonywać życie gospodarcze Polski — polski organizm gospodarczy wykazuje znaczną stosunkowo odporność na całym szeregu odcinków, i że obniżenie się poziomu działalności gospodarczej nastąpiło u nas w łagodniejszej stosunkowo formie niż gdzieindziej.

Następnie przedstawił Pan Premier zarządzenia i prace Rządu w poszczególnych dziedzinach, zatrzymując się bardziej szczegółowo nad sprawą budownictwa mieszkaniowego i bezrobocia.

W sprawie polityki budowlanej zapowiedział Pan Premier wniesienie na sesję sejmową projektów ustaw, mających na celu uregulowanie zasadnicze tej sprawy. Dotychczasowy stan rzeczy, w którym natężenie ruchu

budowlanego było zależne jedynie i wyłącznie od sytuacji budżetowej Skarbu Państwa, względnie od zdolności kredytowej banków państwowych — nie dał pożądaných rezultatów. Ruch budowlany nie posiadał ciągłości, był pozbawiony planowości i pewności swego jutra. Nowe projekty przewidują oparcie ruchu budowlanego o dochody stałe, podatki celowe. Narazie nie można jeszcze przesądzić terminu, w którym można będzie uruchomić przewidywane źródła dochodu. Nowy stan rzeczy wytworzy podstawy do programowej, obliczonej na długą metę akcji budowlanej.

„Nie mamy zamiaru — oświadczył Pan Premier — tkwić w tradycji lat ubiegłych, według których Polska koniecznie musi być murowana, a obok tego posiadać dziesiątki tysięcy ludzi, gnieźdzących się po norach i barakach. Rząd stoi na stanowisku, że należy według stawu groblę grodzić. Jeżeli nie stać nas w okresie obecnym na odpowiednią ilość domów murowanych, będziemy budowali domy drewniane, będziemy je budowali tem bardziej, że posiadamy własne lasy i że zbyt na drzewo jest utrudniony. Rząd rozpoczął już wspólnie z samorządem akcję popierania budownictwa tanich domów drewnianych i drogą tą chociażby w szczupłych rozmiarach iść dalej zamierza”.

Obszerniej omówił dalej Pan Premier sprawę bezrobocia, wskazując, że obok prac zasadniczych najpilniejszą dziś rzeczą jest zastosowanie praktycznych, skutecznych środków, któreby zapobiegały wzrostowi bezrobocia i łagodziły jego skutki. Takie rzeczy, jak ściąganie do miast nowych robotników na przejściowe, krótkie okresy ożywienia, są dziś niedopuszczalne. Tak samo niedopuszczalne jest stosowanie godzin nadliczbowych (podnoszących zresztą koszty produkcji) lub dodatkowej pracy na zmiany nocne (poza wyjątkowymi wypadkami, w których niebezpieczeństwo żywiołowe lub natura pracy tego wymaga). Jako przykład środków praktycznych, łagodzących do pewnego stopnia oddziaływanie bezrobocia, wskazał Pan Premier m. in., że w przedsiębiorstwach, które zatrudniały dotychczas np. 100 robotników, a obecnie mają pracę zaledwie dla połowy tej liczby, byłoby rzeczą lepszą zamiast redukcji 50 robotników i pracowania z pozostałymi na pełny tydzień, pracować dalej ze wszystkimi stu robotnikami, zatrudniając każdego z nich po 23 godziny tygodniowo. To nie jest środek, załatwiający sprawę zasadniczo. Jest on ciężki dla pracowników i niedogodny nieraz dla przedsiębiorstwa, ale jest on pewnym złagodzeniem skutków bezrobocia i jest złem mniejszym z dwójga złego; największym bowiem złem w podobnym wypadku byłoby całkowite pozbawienie pracy 50 robotników.

W dalszym ciągu zobrazował Pan Premier całość kształt zarządzeń oszczędnościowych Rządu, wskazując, jak głęboko sięgnęły one w budżety wydatków rzeczowych wszystkich resortów, poczynając od budżetu wojskowego i oświatowego.

Rząd zrobił wszystko, co było w jego mocy i leżało w zakresie jego uprawnień, ażeby obniżyć ciężary społeczne, zredukował wydatki budżetowe, zmniejszył więc t. zw. koszty ogólne kraju.

„W niektórych wypadkach — mówił Pan Premier — obniżyliśmy uposażenia na stanowiskach kierowniczych

w przedsiębiorstwach państwowych aż do 50%. Obniżyliśmy dotkliwie, bo zgorą o 35%, uposażenia urzędników stolicy. Mocno nadszarpnęliśmy uposażenia urzędników kresowych, oszczędzamy na zasiłkach dla bezrobotnych — mamy więc prawo oczekiwać, że sfery kierownicze w życiu gospodarczym dadzą również przykład oszczędnego dysponowania groszem, nie ulega bowiem wątpliwości, że w naszej aparaturze gospodarczej istnieje przerost wysokopłatnych stanowisk, wspaniałomyślność wysokich tantjem i nadmiar różnego rodzaju synekur.

Nie poprzestaliśmy na redukcji uposażeń. Powodowani koniecznością dostosowania rozmiarów aparatu administracyjnego do możliwości budżetowych — redukujemy cały szereg urzędów i urzędników, ale mamy prawo oczekiwać, że i sfery gospodarcze zlikwidują swoje niepotrzebne instytucje. W dobie obecnej życie gospodarcze winno się koncentrować, zespalać i scalać, oraz likwidować niepotrzebne ogniwa pośredniczące, nadbudówki, reprezentacje zawodowe i t. p. Akcja taka — przeprowadzona z rozważą i celowo — może przynieść nie tylko duże oszczędności, ale jednocześnie pociągnie za sobą usprawnienie ośrodków dyspozycji przemysłowych, handlowych i finansowych.

I jeszcze jednego mamy prawo oczekiwać od sfer gospodarczych: należytego zrozumienia interesów kraju. Pewne szczegóły, towarzyszące redukcjom robotników w wielkich zakładach przemysłowych, pewne szczegóły, towarzyszące zatargom w zakładach przemysłowych, budzą poważne wątpliwości i nasuwają wniosek, że niezawsze kierownictwo zakładów przemysłowych w należytym stopniu zdaje sobie sprawę z odpowiedzialności, jaka w tych ciężkich czasach leży na każdym pracodawcy. Większego więc zrozumienia obowiązków wobec kraju oczekujemy od sfer gospodarczych i ze swej strony będziemy wyciągali konsekwencje przy ustosunkowaniu się do tych zakładów, które w tej czy innej postaci będą potrzebowały pomocy Państwa, wykraczającej poza jego funkcje codzienne. Z żelazną konsekwencją będziemy w takich wypadkach stosowali następującą zasadą: do pomocy wyjątkowej mają prawo tylko ci, którzy umieją zdobyć się w tych wyjątkowo trudnych czasach na podporządkowanie swego interesu egoistycznego — dobru ogólnemu”.

Pan Premier zakończył swoje przemówienie nawiązaniem do niedawnej przeszłości, mówiąc:

„Żyjące pokolenie zrzuciło z siebie pęta niewoli, to samo pokolenie odbudowało kraj po spustoszeniach wojennych, pokolenie więc to pamięta swoje wielkie wysiłki i posiada dosyć mocy, ażeby wyjść obronną ręką w walce z obecnym kryzysem gospodarczym.

Trzeba tylko, ażeby tak, jak umiało ponieść wielkie i święte ofiary w krwawej walce o wolność — tak samo umiało dziś ponieść i przenieść ciężkie nieraz, lecz konieczne ofiary dla utrzymania i umocnienia podstawowych wartości życia gospodarczego. Trzeba, aby ożywał je, tak jak w niedalekiej przeszłości, wspólny i wielki cel — dobro Państwa”.

GÓRNICTWO I PRZEMYSŁ

GÓRNICTWO WĘGLOWE

PRZEMYSŁ WĘGLOWY W MARCU 1931 R.¹⁾ — Wydobycie węgla kamiennego w marcu 1931 r. w porównaniu z wydobyciem w marcu 1930 r. oraz przeciętnym miesięcznym wydobyciem 1913 r. ilustruje tablica I.

Wzrost względnie spadek wydobycia węgla kamiennego w marcu 1931 r. w zestawieniu z lutym 1931 r. oraz marcem 1930 r. wykazują następujące liczby:

W stosunku:

Rejony	do lutego 1931		do marca 1930	
	tonn	%	tonn	%
Śląski	+ 191.270	9'27	+ 62.231	2'84
Dąbrowski	+ 31.201	5'77	+ 103.859	22'18
Krakowski	— 8.428	4'67	+ 5.238	3'14
Ogół. w Państwie:	+ 214.043	7'69	+ 171.328	6'06

W związku z większą o 3 ilością dni roboczych w marcu w porównaniu z lutym, ogólne wydobycie węgla kamiennego w miesiącu sprawozdawczym zwiększyło się w stosunku do lutego o 7'69%. Przeciętne dzienne wydobycie w marcu wynosiło 115.309 t wobec 121.043 t w lutym, a zatem zmniejszyło się o 5.734 t.

Zapasy węgla na zwalach kopalnianych, jak to wynika z tablicy II, zwiększyły się o 152.858 t, wynosząc z końcem marca 1.905.498 t.

Wzrost zbytu krajowego i eksportu w marcu w stosunku do lutego ilustruje poniższe zestawienie:

Rejony	Zbyt w kraju		Eksport	
	tonn	%	tonn	%
Śląski	+ 67.049	6'69	+ 90.409	12'01
Dąbrowski	+ 24.451	8'35	+ 8.943	6'79
Krakowski	— 4.836	3'61	— 157	11'44
Ogół. w Państwie:	+ 86.664	6'06	+ 99.195	11'20

Obrót węgla kamiennego, koksu, brykietów i węgla brunatnego — w marcu 1931 r.

Tablica II

(w tonnach)

REJONY WĘGLOWE	Pozostałość z poprzed. miesiąca	Wydobycie	Do dyspo- zycji ²⁾	R O Z C H Ó D							Pozostałość na zwalach na następ. miesiąc
				Z B Y T			Z U Ż Y C I E			Ogółem	
				W kraju	Zagra- nicę	Razem	Cele własne	Deputaty	Razem		
WĘGIEL KAMIENNY											
Rejon śląski	1.098.414	2.253.978	3.330.389	1.069.241	843.404	1.912.645	175.049	41.007	216.056	2.128.701	1.201.658
% rozchodu	51'60	105'89	156'45	50'23	39'62	89'85	8'22	1'93	10'15	100'00	56'45
% wydobycia	48'73	100'00	147'75	47'44	37'42	84'86	7'76	1'82	9'58	94'44	53'31
Rejon dąbrowski	569.947	572.045	1.140.826	317.298	140.635	457.933	55.944	14.320	70.264	528.197	612.629
% rozchodu	107'90	108'30	215'98	60'07	26'63	86'70	10'59	2'71	13'30	100'00	115'98
% wydobycia	99'63	100'00	199'43	55'47	24'58	80'05	9'78	2'50	12'28	92'33	107'10
Rejon krakowski	84.728	172.002	256.033	129.225	1.215	130.440	29.035	5.377	34.412	164.852	91.181
% rozchodu	51'12	104'34	155'31	78'39	0'74	79'13	17'61	3'26	20'87	100'00	55'31
% wydobycia	49'00	100'00	148'86	75'13	0'71	75'84	16'88	3'13	20'01	95'85	53'01
Ogółem w Państwie:	1.752.640	2.988.025	4.727.248	1.515.764	985.254	2.501.018	260.028	60.704	320.732	2.821.750	1.905.498
% rozchodu	62'11	106'25	167'53	53'72	34'91	88'63	9'22	2'15	11'37	100'00	67'53
% wydobycia	58'46	100'00	157'68	50'56	32'86	83'42	8'67	2'03	10'70	94'12	63'56
K O K S											
Rejon śląski	181.918	120.308	302.156	98.868	17.416	116.284	353	25	378	116.662	185.491
% rozchodu	155'93	103'13	259'00	84'75	14'93	99'68	0'30	0'02	0'32	100'00	159'00
% produkcji	151'21	100'00	251'15	82'18	14'48	96'66	0'29	0'02	0'31	96'97	154'18
B R Y K I E T Y											
Rejon śląski	522	22.435	22.957	18.188	68	18.256	—	4	4	18.260	4.697
% rozchodu	2'86	122'86	125'72	99'61	0'37	99'98	—	0'02	0'02	100'00	25'72
% produkcji	2'33	100'00	102'33	81'07	0'30	81'37	—	0'02	0'02	81'39	20'94
WĘGIEL BRUNATNY											
Rejon zawiercki	443	4.314	4.757	3.505	—	3.505	354	202	556	4.061	696
Rejon wschodnio-ma- łopolski	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rejon poznańsko-po- morski	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ogółem w Państwie:	443	4.314	4.757	3.505	—	3.505	354	202	556	4.061	696
% rozchodu	10'91	106'23	117'14	86'31	—	86'31	8'72	4'97	13'69	100'00	17'14
% wydobycia	10'27	100'00	110'27	81'25	—	81'25	8'21	4'68	12'89	94'14	16'13

¹⁾ Dane za luty 1931 r. — p. zesz. 21/1931, str. 823; dane tymczasowe za marzec — p. zesz. 18/1931, str. 712.

²⁾ Z uwzględnieniem przypisów i skreśleń przy sprawdzaniu zapasów oraz obrotu między kopalniami.

Wzrost zbytu na rynku wewnętrznym w marcu wystąpił tylko ze względu na większą o 3 liczbę dni roboczych. Wyjątkowe chłody w tym miesiącu przyczyniły się do większego zapotrzebowania na węgiel opałowy, pozostali bowiem odbiorcy,

a przede wszystkim koleje, zredukowali swe zamówienia. Ogólny zbyt krajowy w marcu w porównaniu z lutym zwiększył się o 6'06%.

Eksport węgla według krajów ilustruje tablica IV.

Tablica I

Wydobycie węgla kamiennego — w marcu 1931 r.

REJONY WĘGLOWE	Marzec				1913 Przeciętna miesięczna wydobywanie tonn	Od początku roku do końca marca				
	1931		1930			1931		1930		1913 tonn
	tonn	1913= 100	tonn	1913= 100		tonn	1913= 100	tonn	1913= 100	
Rejon śląski:										
razem	2,253.978	84'05	2,191.747	81'73	2,681.842	6,885.756	85'58	7,316.514	90'94	8,045.526
przeciętna dzienna . . .	86.692	80'27	84.298	78'06	107.994	93.051	86'16	97.553	90'33	107.994
Rejon dąbrowski:										
razem	572.045	100'66	468.186	82'39	568.267	1,785.883	103'39	1,741.028	100'80	1,727.246
przeciętna dzienna . . .	22.002	95'18	18.007	77'90	23.116	24.134	104'40	23.214	100'42	23.116
Rejon krakowski:										
razem	172.002	104'73	166.764	101'54	164.233	570.185	115'73	564.908	114'66	492.699
przeciętna dzienna . . .	6.615	100'03	6.414	96'99	6.613	7.705	116'51	7.532	113'90	6.613
Ogółem w Państwie:										
razem	2,998.025	87'81	2,826.697	82'79	3,414.342	9,241.824	90'03	9,622.450	93'74	10,265.471
przeciętna dzienna . . .	115.309	83'73	108.719	78'94	137.723	124.890	90'68	128.299	93'16	137.723

Zbyt węgla kamiennego — w marcu 1931 r.

(według odbiorców)

Tablica III

RODZAJ ODBIORCÓW	1 9 3 1						1 9 3 0					
	marzec		luty		od początku roku		marzec		od początku roku			
	tonn	%	tonn	%	tonn	%	tonn	%	tonn	%		
I.—Przemysł												
Metalurgiczny — żelazny	107.392	7'08	116.493	8'15	349.303	7'43	129.108	8'84	392.732	8'41		
" — innych metali	66.860	4'41	72.435	5'07	222.738	4'73	83.925	5'75	240.964	5'16		
Koksiarnie	169.157	11'16	146.246	10'23	484.240	10'29	193.204	13'23	624.740	13'39		
Brykielni	22.220	1'47	23.092	1'62	74.625	1'59	21.258	1'46	70.975	1'52		
Gazownie	25.061	1'65	25.355	1'77	83.984	1'79	21.016	1'44	70.452	1'51		
Górnicy (kopalnie rud i kopalnie, nie mające węgla własnego) ¹⁾	7.155	0'47	9.581	0'67	29.390	0'62	13.486	0'92	40.160	0'86		
Naftowy	8.326	0'55	8.087	0'57	29.230	0'62	12.402	0'85	32.939	0'71		
Solny	9.955	0'46	10.428	0'73	30.933	0'66	8.425	0'58	36.715	0'79		
Cementowy, ceramiczny oraz cegielnie i wapienniki	35.118	2'32	23.677	1'66	86.439	1'84	55.161	3'78	130.415	2'79		
Obróbczy (metalowy i inny)	12.391	0'82	7.864	0'55	32.669	0'69	15.355	1'05	48.333	1'04		
Chemiczny	35.002	2'31	40.379	2'83	116.897	2'48	39.150	2'68	134.816	2'89		
Garbarski i przetworów zwierzęcych	1.759	0'12	2.528	0'18	6.956	0'15	2.012	0'14	5.993	0'13		
Rolniczy (przetwórczy rolny, browary, młyny i gorzelnie)	72.109	4'76	62.684	4'38	221.136	4'70	49.842	3'41	163.909	3'51		
Cukrowniczy	9.862	0'65	7.015	0'49	32.871	0'70	10.304	0'71	35.625	0'76		
Papierniczy	21.788	1'44	22.934	1'60	71.531	1'52	23.422	1'61	79.244	1'70		
Włókienniczy	58.535	3'86	57.808	4'04	177.706	3'78	35.842	2'46	126.558	2'71		
Inne gałęzie przemysłu	146.194	9'64	125.736	8'80	438.662	9'32	156.659	10'73	459.631	9'85		
Razem przemysł ¹⁾:	805.884	53'17	762.342	53'34	2,489.310	52'91	870.651	59'64	2,694.201	57'73		
II.—Inni odbiorcy												
Koleje żelazne	237.971	15'70	286.460	20'05	860.583	18'29	328.762	22'52	1,111.289	23'81		
Żegluga	100	0'01	—	—	120	—	265	0'02	865	0'02		
Instytucje miejskie (elektrownie, tramwaje, wodociągi i inne — prócz gazowni)	39.904	2'63	33.339	2'33	117.258	2'49	34.172	2'34	107.965	2'31		
Wojskowość	7.788	0'51	7.496	0'53	21.586	0'46	5.879	0'40	42.535	0'91		
Instytucje państwowe	10.624	0'70	8.061	0'56	29.907	0'64	5.921	0'40	24.153	0'52		
Opał domowy ²⁾	194.717	12'85	162.256	11'35	563.444	11'98	109.458	7'50	360.384	7'72		
Pośrednicy	218.776	14'43	169.146	11'84	622.171	13'23	104.819	7'18	325.838	6'98		
Razem inni odbiorcy ²⁾:	709.880	46'83	666.758	46'66	2,215.069	47'09	589.276	40'36	1,973.029	42'27		
Ogółem w kraju:	1,515.764	100'00	1,429.100	100'00	4,704.379	100'00	1,459.927	100'00	4,667.230	100'00		

¹⁾ Bez zużycia własnego na cele techniczne kopalń.

²⁾ Bez zużycia własnego na deputaty.

Eksport węgla kamiennego — w marcu 1931 r.

Tablica IV

KRAJE	1		9		3		1		1		9		3		0	
	marzec		luty		od pocz. roku		marzec		od pocz. roku		marzec		od pocz. roku		marzec	
	tonn	%	tonn	%	tonn	%	tonn	%	tonn	%	tonn	%	tonn	%	tonn	%
I.—Rynki konwencyjne . . . (środkowo-i południowo-europejskie)	205.420	20'85	225.108	25'41	704.466	23'00	207.977	24'91	714.564	24'91						
Austria	121.210	12'30	141.680	15'99	438.318	14'31	143.472	17'18	464.047	16'18						
Węgry	20.895	2'12	19.914	2'25	66.329	2'16	15.829	1'90	69.711	2'43						
Czechosłowacja	56.795	5'76	61.967	6'99	189.181	6'18	47.058	5'64	176.014	6'14						
Niemcy	345	0'04	132	0'02	660	0'02	183	0'02	494	0'02						
Jugosławia	6.175	0'63	1.415	0'16	9.978	0'33	1.435	0'17	4.298	0'15						
II.—Rynki północne	429.112	43'55	398.286	44'95	1,405.810	45'89	423.155	50'68	1,444.158	50'34						
Szwecja	178.668	18'13	162.748	18'37	541.651	17'68	180.515	21'62	583.920	20'35						
Norwegia	61.169	6'21	53.548	6'04	218.056	7'12	67.016	8'03	206.878	7'21						
Dania	140.423	14'25	130.529	14'73	479.152	15'64	106.373	12'74	406.386	14'17						
Finlandja	501	0'05	11.206	1'26	25.856	0'85	6.071	0'73	13.271	0'46						
Łotwa	27.376	2'78	23.275	2'63	78.919	2'58	51.418	6'16	182.449	6'36						
Litwa	9.620	0'98	14.810	1'67	35.980	1'17	4.321	0'52	18.419	0'64						
Estonja	2.185	0'22	—	—	9.590	0'31	—	—	2.000	0'07						
Kłajpeda	2.170	0'22	1.220	0'14	4.005	0'13	790	0'09	4.197	0'15						
Z. S. R. R.	7.000	0'71	—	—	10.651	0'35	5.801	0'69	11.111	0'39						
Islandja	—	—	950	0'11	1.950	0'06	850	0'10	15.527	0'54						
III.—Inne rynki europejskie	259.801	26'37	170.342	19'23	662.820	21'64	118.183	14'16	460.707	16'06						
Francja	107.173	10'88	79.947	9'62	285.924	9'33	65.137	7'80	244.700	8'53						
Włochy	98.247	9'97	51.294	5'79	245.992	8'03	32.860	3'94	136.747	4'77						
Rumunia	3.057	0'31	2.125	0'24	8.754	0'29	3.371	0'40	14.146	0'49						
Szwajcaria	10.801	1'10	10.321	1'17	32.676	1'07	10.670	1'28	28.616	1'00						
Holandja	10.478	1'06	9.784	1'10	23.348	0'73	1.002	0'12	14.742	0'51						
Belgia	17.585	1'79	7.438	0'84	39.503	1'29	5.143	0'62	19.501	0'68						
Hiszpanja	12.460	1'26	9.433	1'07	27.573	0'90	—	—	2.255	0'08						
Portugalia	—	—	—	—	50	—	—	—	—	—						
IV.—Rynki pozaeuropejskie	12.195	1'24	15.407	1'73	36.437	1'19	—	—	4.630	0'16						
Egipt	1.000	0'10	—	—	7.975	0'26	—	—	—	—						
Algier	5.980	0'61	15.407	0'73	23.247	0'76	—	—	4.630	0'16						
Brazylja	5.215	0'53	—	—	5.215	0'17	—	—	—	—						
V.—W. M. Gdańsk	24.001	2'44	20.859	2'35	72.145	2'35	15.848	1'90	50.209	1'75						
VI.—Węgiel okrętowy	54.725	5'55	56.057	6'33	181.677	5'93	69.691	8'35	194.383	6'78						
Ogółem:	985.254	100'00	886.059	100'00	3,063.355	100'00	834.854	100'00	2,868.651	100'00						

Z danych zestawienia tego wyniku, że wywóz węgla przesunął się wyraźnie w kierunku rynków wolnej konkurencji, podczas gdy wywóz na rynki konwencyjne wykazuje spadek. Poza ten wpływ większej liczby dni roboczych jest tu również widoczny, gdyż natężenie zbytu obniżyło się w porównaniu z poprzednim miesiącem. Na spadek zbytu węgla na rynki konwencyjne, poza przyczynami natury sezonowej, wpłynęło wcześniejsze wykonanie ustalonych na I kwartał r. b. kontyngentów. Z rynków wolnej konkurencji najłagodniejszy przyrost wykazują rynki północne, poważniejszy zaś rynki południowo-zachodnie — ze względu na chwilowe zaburzenia we francuskim górnictwie węglowym na tle obniżki zarobków.

Obrót węgla brunatnego w marcu ilustruje tablica II. Wydobyte węgla brunatnego wynosiło 4.314 t, t. j. zmniejszyło się w stosunku do lutego o 577 t, natomiast zbył ogólny węgla brunatnego zwiększył się.

W przemyśle koksarskim, jak to uwidacznia tablica II, produkcja wynosiła 120.308 t, a zatem zwiększyła się o 13.277 t; również zwiększył się zbył ogólny.

Liczbę czynnych kopalń węgla kamiennego ilustruje następujące zestawienie:

Rejony	Luty 1931	Marzec:	
		1930	1931
Śląski	53	53	53
Dąbrowski:			
głębokie	18	19	18
płytke	10 28	14 33	10 28
Krakowski	8	8	8
Ogółem w Państwie:	89	94	89

Niepomyślna konjunktura w przemyśle węglowym nie pozostawiła bez wpływu na stan zatrudnienia¹⁾. Liczba przeciętnie zatrudnionych w kopalniach węgla kamiennego robotników wynosiła w marcu r. b. 112.758, t. j. zmniejszyła się w porównaniu z lutym o 2'63%. Liczba dniówek opuszczonych wzrosła w marcu do 714.313, w czem liczba świętówek stanowi 518.549. Pomimo to liczba zwykłych dniówek odrobionych zwiększyła się w marcu do 2.217.396, czyli o 8'14% w stosunku do lutego, w związku z czem przy nieznanym spadku nadliczbowej liczba wszystkich dniówek odrobionych wzrosła do 2.306.151, t. j. o 7'48%. Na jednego przeciętnie zatrudnionego robotnika przypadało w marcu r. b. przeciętnie 1987 dniówek odrobionych zwykłych, 0'80 dniówek odrobionych nadliczbowych i 6'40 dniówek opuszczonych wobec — odpowiednio 17'71, 0'82 i 5'29 dniówek w lutym.

Przeciętne wydobyte węgla na jedną robotniko-dniówkę wynosiło w rejonach: śląskim 1.417 kg, dąbrowskim 1.030 kg i krakowskim 1.072 kg, przeciętnie zaś dla całego Państwa 1.300 kg, t. j. w porównaniu z lutym zmniejszyło się naogół o 3 kg.

Przeciętne całkowite zarobki w kopalniach węgla kamiennego na jedną dniówkę opłaconą wynosiły w marcu r. b. w rej. śląskim zł 10'50, w rej. dąbrowskim zł 8'98 i w rej. krakowskim zł 8'22, czyli w porównaniu z lutym nieco wzrosły w rejonach: śląskim i dąbrowskim i zmniejszyły się nieznacznie w rej. krakowskim. Natomiast przeciętny miesięczny dochód robotnika wzrósł w marcu, w związku z większą liczbą przy-

¹⁾ Szczegółowe dane, dotyczące stanu zatrudnienia, wydajności pracy i zarobków robotniczych, publikuje czasopismo *Min Pracy i Opieki Społecznej*: „Kwartalnik Pracy”.

padających dniówek odrobionych, w porównaniu z lutym dość znacznie i wynosił w rej. śląskim $\text{z} 222:56$, w rej. dąbrowskim $\text{z} 192:59$ i w rej. krakowskim $\text{z} 167:58$.

WYWOZ WĘGLA KAMIENNEGO W CZERWCU 1931 R. przedstawiał się — według danych tymczasowych — następująco (w tys. tonn):

K r a j e	Czerwiec:			Maj	Czerwiec	Czerwiec (+) lub zmniejszenie (-) w stos. do maja 1931
	1928	1929	1930			
Rynki konwencyjne — ogółem	432	369	259	221	250	+ 29
Rynki środkowo-europejskie	377	323	224	198	225	+ 27
Austria	239	184	124	117	116	- 1
Węgry	54	70	39	18	32	+ 14
Czechosłowacja	84	69	61	63	77	+ 14
Niemcy	—	—	—	—	—	—
Inne rynki konwencyjne	55	46	35	23	25	+ 2
Gdańsk	25	25	22	16	16	—
Jugosławia	30	21	13	7	9	+ 2
Rynki pozakonwencyjne — ogółem	677	781	605	846	886	+ 40
Rynki północne	547	666	485	618	597	- 21
Szwecja	282	285	259	272	258	- 14
Norwegia	49	66	27	83	48	- 35
Danja	106	185	98	140	131	- 9
Finlandja	53	56	54	62	86	+ 24
Łotwa	43	47	31	33	39	+ 6
Litwa	7	12	10	3	4	+ 1
Estonja	—	2	—	4	4	—
Klajpeda	3	8	3	8	9	+ 1
Z. S. R. R.	4	3	—	10	17	+ 7
Islandja	—	2	3	3	1	- 2
Inne rynki europejskie	123	115	114	222	281	+ 59
Francja	29	63	51	108	134	+ 26
Włochy	60	23	35	64	96	+ 32
Rumunja	13	11	8	4	3	- 1
Szwajcaria	12	11	11	11	9	- 2
Holandia	4	5	6	13	15	+ 2
Belgia	5	2	3	20	24	+ 4
Hiszpanja	—	—	—	2	—	- 2
Rynki pozaeuropejskie	7	—	6	6	8	+ 2
Algier	—	—	—	6	3	- 3
Marokko	—	—	—	—	2	+ 2
Turcja Azjatycka	—	—	—	—	3	+ 3
Węgiel okrętowy	47	83	86	88	45	- 43
Ogółem:	1.156	1.233	950	1.155	1.181	+ 26
Przeładunek węgla w portach:						
w Gdańsku	459	519	397	529	542	+ 13
w Gdyni	153	238	226	377	355	- 22
w innych	4	5	—	—	—	—
Razem:	616	762	623	906	897	- 9

Ekspert węgla kamiennego w czerwcu, przy tej samej ilości dni roboczych (24), co w miesiącu poprzednim, zwiększył się o 26 tys. t, osiągając 1.181 tys. t.

Zwiększenie eksportu nastąpiło z obydwóch rejonów węglowych, przyczem z rej. śląskiego wywieziono 1.033 tys. t, t. j. o 12 tys. t więcej, z rej. dąbrowskiego 148 tys. t, a zatem o 15 tys. t więcej; wywóz z rej. krakowskiego utrzymał się mniej więcej na poziomie poprzedniego miesiąca i wynosił ok. 1 tys. t. Z powyższej wymienionych ilości na rynki konwencyjne wywieziono 250 tys. t, t. j. o 29 tys. t więcej niż w maju, przyczem wzrost eksportu dotyczył tylko Węgier i Czechosłowacji, do Austrii bowiem nieco spadł. Ekspert na rynki pozakonwencyjne zwiększył się o 40 tys. t i wynosił 886 tys. t, z czego na rynki północne wywieziono 597 tys. t, t. j. o 21 tys. t mniej, a

inne rynki europejskie 281 tys. t, a zatem o 59 tys. t więcej w porównaniu z miesiącem poprzednim. Na rynki pozaeuropejskie eksport nieznacznie wzrósł, przyczem po raz pierwszy wysłano do Turcji Azjatyckiej 3 tys. t. Wywóz węgla okrętowego w czerwcu w porównaniu z majem zmniejszył się o 43 tys. t i wynosił 45 tys. t.

Udział wymienionych rynków w ogólnym eksporcie polskiego węgla w czerwcu w porównaniu z majem przedstawiał się następująco (w %-ach):

	Maj	Czerwiec
Rynki konwencyjne	19:13	21:17
Rynki północne	53:51	50:55
Inne rynki europejskie	19:22	23:79
Rynki pozaeuropejskie	0:52	0:68
Węgiel okrętowy	7:62	3:81
Razem:	100:00	100:00

Przeciętna dzienna wysyłka węgla kamiennego zagranicę w czerwcu przy 24 dniach roboczych wynosiła 49 tys. t, a zatem o około 1 tys. t więcej niż w maju. Wysyłka ta z rej. śląskiego wynosiła około 43 tys. t, czyli o około 1 tys. t więcej niż w maju, natomiast eksport z rej. dąbrowskiego utrzymał się na poziomie poprzedniego miesiąca i wynosił około 6 tys. t. Przeładunek węgla w portach w miesiącu sprawozdawczym zmniejszył się o 9 tys. t, wynosząc 897 tys. t, z czego na Gdańsk przypada 541 tys. t, t. j. o 13 tys. t więcej, a na Gdynię 355 tys. t, czyli o 22 tys. t mniej w porównaniu z miesiącem poprzednim.

PRZEMYSŁ KONFEKCYJNY

AKCJA SANACYJNA W PRZEMYSŁE OBUWIANYM. — Kryzys na światowych rynkach skórzanych w końcu 1928 r. i w pierwszych miesiącach 1929 r. odbił się silnie na polskim przemyśle garbarskim i obuwianym. Kryzys cechowały: nagromadzone zapasy skór i obuwia oraz szybko spadające ceny na te towary. Likwidacja tego stanu rzeczy miała w Polsce znacznie gorszy przebieg niż zagranicą. Tam bowiem przyszły z pomocą zagrożonemu przemysłowi obuwianemu instytucje finansowe, udzielając mu koniecznych kredytów na intensywny wywóz nadmiernych zapasów obuwia celem utrzymania na rynkach wewnętrznych równowagi cen. Podczas gdy banki zagraniczne zorganizowały pomoc zagrożonemu przemysłowi, polski przemysł i handel obuwiany w okresie kryzysu został opuszczony przez banki, przytem został jeszcze zaskoczony poparciem przez banki zagraniczne firm konkurencyjnych w wywozie towaru do Polski. Angielski przemysł obuwiany importował do Polski obuwie na kredyt ponad 5 miesięcy. Niektóre czeskie fabryki obuwia przy sprzedaży swego towaru nie tylko nie domagały się części pokrycia gotówką, co dawniej było zwyczajem, lecz nawet z własnych funduszy wykładały cło polskie, kredytuując całkowitą cenę łącznie z cłem. W ten sposób fabryki zagraniczne zdobyły poza dawnym swoim rynkiem w b. Kongresówce i Małopolsce nowych odbiorców na Pomorzu i w Poznańskim. Jednym z głównych importerów stała się potężna fabryka obuwia „Baťa” w Zlinie Czeskosłowackim.

Jeżeli uwzględnimy z jednej strony, że egzystencja polskich fabryk obuwia uzależniona jest od aparatu sprzedaży, t. j. od kupiectwa, które zostało opanowane przez firmy zagraniczne, oferujące swój towar na bardzo dogodnych warunkach kredytowych, z drugiej zaś strony ogólną depresję gospodarczą, w jakiej znalazło się gospodarstwo polskie, oraz pogorszenie się możliwości zbytu na jej rynku wewnętrznym — to jasnym się staje, że światowy kryzys w przemyśle obuwianym był najbardziej bolesny w przemyśle polskim, jako najmniej zorganizowanym. Do pogorszenia się sytuacji w polskim przemyśle obuwianym przyczyniło się obniżenie jego zdolności konkurencyjnej wobec zmniejszenia się wydajności pracy oraz częstszych przerw pracy w fabrykach. Nie wykorzystuje się pełnego tygodnia pracy, a faktyczne zarobki robotnika są minimalne.

Należy poza tem dodać, że w okresie kryzysu przemysłu obuwianego, kiedy nastąpiło zupełne nasycenie rynku, aparat produkcyjny tego przemysłu znajdował się w największym rozpędzie. Dotychczasowi odbiorcy wyczerpali swoją siłę nabywczą, chciano więc zdobywać za wszelką cenę nowych odbiorców, dostarczając towar kupcom, którzy uprzednio nie zajmowali się handlem w tej branży. W ten sposób zaczęła wzrastać liczba placówek sprzedaży obuwia, pomimo że brak zbytu nie był wynikiem braku pośredników, a braku zapotrzebowania. Nadmierny wzrost konkurencji między kupcami wywołał początkowo walkę cen (co miało wpływ dodatni na konsumpcję

i zbytu), poczem nastąpiła walka w formie sprzedaży na raty. Obie formy walki, prowadzone w sposób destrukcyjny, nie mogły dodatnio wpłynąć na płynność finansową i zdolność kredytową kupców, tem bardziej, że większość ich nie posiada ani poważniejszego majątku własnego, ani dużego kapitału obrotowego. Rozrost sieci pośredników kupieckich w tych warunkach, w których nie wzrastały w takim samym tempie ani konsumpcja, ani rentowność handlowa, musiał, oczywiście, wywołać ujemne skutki, mianowicie takie zmniejszenie obrotów u pojedynczych kupców, że koszty własne pośrednika (lokal, koszty handlowe i t. d.) rozkładały się na coraz mniejszą ilość towaru i tem samem coraz bardziej go podrażały. W tym samym czasie, kiedy towar polski można było nabyć prawie u każdego kramiarza, poważni kupcy, nie chcąc się narażać na konkurencję z licznym drobnym elementem, odsunęli się od obuwia polskiego, co zostało im w znacznym stopniu ułatwione dzięki dumpingowej polityce fabryk zagranicznych, o czem była wyżej mowa. Tymczasem czeska fabryka obuwia „Baťa”, która przez kilka lat korzystała z usług naszego kupiectwa, po zorientowaniu się, że może liczyć na dostateczny zbytu swego towaru, uniezależniła się od kupców polskich, zakładając własne, bogato urządzone sklepy. Sklepy te, obliczone na milionowe obroty (produkcja Baťa stanowi 60 tys. par dziennie, podczas gdy w Polsce jest zaledwie kilka fabryk, produkujących po 1.000 par dziennie, większość wytwarza 100—500 par dziennie), rozdzielają swoje koszty własne na tak wielką ilość towaru, że ogólne obciążenie brutto kosztami sprzedaży detalicznej nie przewyższa 15%. Powyższa okoliczność umożliwia skuteczną konkurencję czesko-słowackiego towaru z polskim obuwem. Dodać należy, że akcja otwierania sklepów własnych następuje w okresie powszechnej pauperyzacji, t. j. w okresie bezkrytycznego nabywania przez konsumentów towaru najtańszego.

Z powyższego przedstawienia sytuacji nie trudno wywnioskować, jakie są drogi ratowania naszego przemysłu obuwianego. Pierwszem zadaniem jest przeprowadzenie koncentracji handlu obuwem w tych ośrodkach, gdzie handel polski jest bity przez zagraniczne sklepy własne, jak w Warszawie, Poznaniu, Łodzi, Krakowie i Lwowie.

Na sprawę tę zwracało uwagę Ministerstwo Przemysłu i Handlu, które zainicjowało szereg konferencji z przedstawicielami

przemysłu obuwianego oraz banków. Udział przedstawicieli banków na wspomnianych konferencjach był niezbędny ze względu na to, że akcja koncentracji handlu obuwem wymagała odpowiedniego finansowania.

Koncentracja ta polegałaby na reorganizacji sprzedaży, którą należałoby oprzeć na podstawie komisju lub własnych sklepów fabrycznych. Proces finansowania przedstawiałby się w sposób następujący: a) producent dostarcza do sklepu (zakontraktowanego lub należącego do jego własnej organizacji sprzedaży) towar dla sprzedaży komisowej; b) sklep wystawia na otrzymany towar weksle kaucyjne, opiewające na wartość tego towaru według ceny fabrycznej; c) sklep zobowiązany jest odpowiednią umową i pod odpowiednimi sankcjami do wpłacania do banku na rachunek dostawcy całodziennego targu po potrąceniu na własne, bieżące wydatki pewnego umownie ustalonego procentu do ceny pobranej przy sprzedaży detalicznej; d) producent wystawia weksel własny, opiewający na np. 90% wartości towaru, oddanego w komis danemu sklepowi, i weksel ten łącznie z wekslem kaucyjnym oddaje bankowi; e) bank X przyjmuje do dyskonta weksel własny producenta i ew. redyskontuje go potem w banku Y.

Przedstawiony projekt finansowania umożliwia w dużej mierze skuteczną konkurencję polskiego obuwia z zagranicznem oraz stwarza dogodny warunki zbycia towaru przy znacznym obniżeniu jego ceny. Z pośród firm, zasługujących na wyróżnienie w omawianej akcji, ze względu na podjęcie już akcji pionierskiej, należy wymienić firmę „W. Weynerowski i Syn” w Bydgoszczy oraz firmę „Polskie Zakłady Garbarskie” w Krakowie (dawnej fabryka Marko). Firma bydgoska otworzyła ostatnio własny sklep w Poznaniu i ma zamiar otwarcia dalszych sklepów w Krakowie, Katowicach i Warszawie. „Polskie Zakłady Garbarskie” zorganizowały niedawno kilka własnych punktów sprzedaży, poczynszy od Lwowa, a kończąc na Warszawie. W ten sposób akcja uzdrowienia przemysłu obuwianego wkroczyła na właściwą drogę. Dalsze powodzenie tej akcji uzależnione jest w dużej mierze od zrozumienia omawianego zagadnienia przez szeroki ogół polskich fabrykantów obuwia, jak również od pewnej pomocy finansowej dla nich, która winna być zorganizowana przez banki.

M. Szyszkowski

ROLNICTWO

POD REDAKCJĄ MINISTERSTWA ROLNICTWA

ROLNICZE OBRADY GENEWSKIE. — W końcu czerwca r. b. odbywały się w Genewie narady międzynarodowe, dotyczące kwestyj rolniczych. Tak więc w dn. 23 i 24 czerwca obradował Stały Komitet Studiów Ekonomicznych państw bloku agrarnego, w dn. 25, 26 i 27 czerwca r. b. zaś Komitet Zbożowy, wyłoniony przez Komisję Studiów Unji Europejskiej. Podstawowym zagadnieniem obu konferencji była kwestja preferencyj celnych.

Koncepcja preferencyj celnych w stosunku do zbóż pochodzenia europejskiego była tematem nie jednej konferencji międzynarodowej i chociaż podjęta została przed niespełna 1½ rokiem, posiada już swoją historję. Problem preferencyj celnych polega, jak wiadomo, na ustanowieniu w taryfie celnej zniżonego cła na pewne towary w stosunku do pewnych państw, przy czem odnośny przywilej celny wyjęty jest z pod działania klauzuli największego uprzywilejowania. Tłem, na którem powstała kwestja preferencyj, jest, oczywiście, światowy kryzys rolniczy i chęć ułatwienia zbytku nadwyżek zboża, istniejących w rolniczych państwach europejskich, przez ułatwienie sprzedaży tego zboża do państw przemysłowych Europy Zachodniej i Środkowej. Projektodawcy preferencyj wychodzili z tego założenia, że tego rodzaju przywilej celny dla rolniczych państw europejskich bynajmniej nie zagraża żywotnym interesom państw zaocenicznych, które w dalszym ciągu pozostaną głównymi dostawcami zboża na kontynent europejski. Ilościowy stosunek eksportu zboża

z państw europejskich w stosunku do eksportu tego towaru z państw zaocenicznych jest znikomy i nawet przy systemie daleko idących preferencyj nie zostanie w sposób szkodliwy dla państw zaocenicznych podwyższony.

Zagadnienie preferencyj podjęte zostało na konferencji rumuńsko-jugosłowiańskiej w Sinaia w lipcu 1930 r. i szeroko omawiane było na międzynarodowej konferencji rolniczej w Warszawie w sierpniu 1930 r., skąd przeszło na forum Ligi Narodów. Od tego czasu kwestja preferencyj nie schodzi z porządku obrad międzynarodowych konferencyj gospodarczych i jest przedmiotem stałego ścierania się poglądów. Tak więc zagadnienie to omawiane jest na II międzynarodowej konferencji gospodarczej w Genewie w listopadzie 1930 r. w sprawie „zespolonej akcji gospodarczej”, na naradzie ekspertów rolnych w Genewie, zwołanej przez Ligę Narodów w połowie stycznia 1931 r., na paryskiej konferencji zbożowej w lutym 1931 r., na przygotowawczej konferencji zbożowej w Rzymie w kwietniu 1931 r., na kongresie „Mitteleuropäische Wirtschaftstagung” w marcu 1931 r., wreszcie na międzynarodowym kongresie rolniczym w Pradze w czerwcu 1931 r.

Na wszystkich omawianych konferencjach dążono do skryształowania pojęcia i zakresu systemu preferencyj celnych, przy czem zaznaczyły się różne kierunki w zasadniczym ujmowaniu tego zagadnienia. Pierwszy kierunek, reprezentowany przez opinię kon-

ferencji warszawskiej, dążył do zrealizowania koncepcji preferencji ogólnoeuropejskiej, t. zn. udzielenia przywileju preferencyjnego przez importujące kraje europejskie dla zbóż oraz innych produktów rolnych pochodzenia europejskiego. Drugi kierunek, reprezentowany przede wszystkim przez Niemcy, pragnął skryształizować pojęcie preferencyjnej idei regionalnej, polegającej na silniejszym związaniu przez nią preferencyjne niektórych rolniczych organizmów gospodarczych Europy z organizmami przemysłowymi. Niemcy dążyły tą drogą do wzmocnienia swego stanowiska polityczno-gospodarczego w państwach naddunajskich. Wreszcie wymieniona wyżej II międzynarodowa konferencja w sprawie zespolonej akcji gospodarczej, odbyta w Genewie w listopadzie 1930 r., ustaliła pewną doktrynę preferencyjną, zwięzając znakomicie koncepcję ogólnoeuropejskich preferencji celnych i uzależniając zastosowanie przywileju preferencyjnego od całego szeregu czynników handlowo-politycznych.

Tak więc sesja Komitetu Zbożowego Stałej Komisji Studjów Unji Europejskiej obarczona była poprzednio wyrażonymi poglądami i uchwałami w tych sprawach. Niezależnie od tego kilka państw uczestniczących w chwili przyjazdu do Genewy posiadało bilateralne traktaty handlowe, oparte o system preferencyjny, bądź zawarte, bądź w opracowaniu. Dotyczyło to traktatów: rumuńsko-niemieckiego, austriako-węgierskiego, włosko-węgierskiego, jugosłowiańsko-austriackiego i jugosłowiańsko-francuskiego. Delegacjom tych państw musiało, oczywiście, zależeć nie na wynalezieniu pewnej idealnej formuły preferencyjnej, lecz na moralnej sankcji międzynarodowej dla zawartych lub projektowanych przez odnośne państwa traktatów.

Ważnym, godnym podkreślenia był fakt, że Komitet Zbożowy obradował bezpośrednio po konferencji Stałego Komitetu Studjów Ekonomicznych państw bloku agrarnego, na której kwestje preferencyj były na podstawie specjalnie rozesłanego kwestjonariusza gruntownie rozważone, opracowane i przedstawione Europejskiemu Komitetowi Zbożowemu.

Wnioski i rezolucje Komitetu Zbożowego mogą być uważane za swojego rodzaju międzynarodową sankcję dla układów handlowych, opartych na systemie preferencyjnym. Można je streścić w sposób następujący.

Komitet przyjmuje do wiadomości, że kraje Europy Wschodniej i Środkowej, będące eksporterami zboża, uważają za pożądane uzyskanie preferencji dla pszenicy, żyta, jęczmienia, owsa, kukurydzy, słodu i maki. Kraje te są zdania, że system preferencyj da tylko wówczas zadowalające rezultaty, gdy zostanie zastosowany przez wszystkie kraje europejskie, importujące zboża. Ze względów praktycznych odnośne kraje życzą sobie zastosowania preferencji tylko ze strony tych państw importujących, które są normalnymi importerami zboża, pochodzącego z odnośnych krajów. Preferencja powinna być przyznana w stosunku do ilości ograniczonych, jest jednak kwestją bardzo ważną dla krajów eksportujących, aby całkowicie nadwyżki zboża, pochodzące z tych krajów, korzystały z preferencji. Tylko w tym wypadku będzie mógł być osiągnięty zasadniczy cel preferencji, t. j. podniesienie ceny zbóż na rynkach wewnętrznych państw eksportujących ponad poziom światowy cen. Pozostawiając negocjacjom bilateralnym wybór formy, w jakiej ma się uzewnętrznić preferencja, kraje, eksportujące zboża, są zdania, że obniżenie ceł przywozowych jest formą

najbardziej właściwą z punktu widzenia ich interesów.

Przytaczając pogląd państw rolniczych europejskich w stosunku do systemu preferencyj, Komitet Zbożowy powołuje się na dawniejsze uchwały międzynarodowych konferencyj, które zajmowały się tą samą kwestją i wiąże w ten sposób całokształt sprawy w jedną całość. Przechodząc do sprecyzowania poglądów w stosunku do kwestji preferencyj, Komitet Zbożowy stwierdza przede wszystkim konieczność jawności umów preferencyjnych. Aby uniknąć za każdą cenę możliwości zatajenia układów preferencyjnych, Komitet wyraża pogląd, iż winny one mieć formę umów publicznych i być zarejestrowane w Sekretarjacie Ligi Narodów. Dalej stwierdzona została konieczność uzyskania zgody państw trzecich, korzystających z klauzuli największego uprzywilejowania, na zastosowanie systemu preferencyjnego. Ważną kwestją jest następnie opinia Komitetu, iż preferencje celne mają mieć charakter jednostronny. O ile uzyskanie preferencji wymagać będzie przyznania pewnych ustępstw, to ustępstwa te nie mogą mieć formy preferencji, a dostępne być muszą dla tych wszystkich, którzy mają prawo korzystać z klauzuli największego uprzywilejowania.

Wobec różnych form preferencji, jaka ma być zastosowana na podstawie świeżo zawartych lub projektowanych traktatów handlowych, Komitet Zbożowy zastanawiał się nad oceną tego rodzaju systemów. Jak wiadomo, szereg traktatów handlowych, ostatnio zawartych lub negocjowanych, jak np. austriacko-węgierski, włosko-jugosłowiański, francusko-jugosłowiański, węgiersko-włoski, zawierają lub mają zawierać pewnego rodzaju przywileje preferencyjne, wyrażające się nie w zniżkach celnych, lecz w zapewnieniu dla produktów rolnych państwa, któremu udzielona zostaje preferencja, korzystniejszych cen przy pomocy ułatwień kredytowych, transportowych i innych. Komitet Zbożowy, zastanawiając się nad tą kwestją, wyraził zdanie, iż zastosowanie tego rodzaju „systemów specjalnych” jest zagadnieniem bardzo drażliwym, przyczem odnosi się wrażenie, że systemy te mogą osłabić znaczenie klauzuli największego uprzywilejowania. Nie mogąc ustalić ostatecznie opinii w tych sprawach, Komitet wyraził życzenie bliższego przestudjowania omawianych kwestyj.

Komitet Zbożowy zastanawiał się ponadto nad rolą, którą miałyby w przyszłości odegrać w kwestjach preferencyj, i doszedł do wniosku, iż dla utrzymania porządku w międzynarodowych stosunkach gospodarczych byłoby wskazane, by układy preferencyjne mogły być badane przez organizację neutralną, dającą gwarancję niezależnego sądu, a to celem stwierdzenia, czy układy te odpowiadają wyżej ustalonym zasadom. W związku z tem Komitet wyraził życzenie, aby układy preferencyjne przesyłane mu były za pośrednictwem Sekretarjatu Ligi Narodów.

Jak z powyższego wynika zasada preferencyj celnych uchwycona została w pewne ramy, które powinny łągodzić ujemne skutki układów preferencyjnych w stosunku do państw trzecich. Jawność tego rodzaju układów i rejestracja ich przez Sekretarjat Ligi Narodów w dużym stopniu może się przyczynić do zabezpieczenia kontrakcji ze strony tych państw, które mogłyby się czuć poszkodowane przez zawarcie bilateralnych układów preferencyjnych, Jednocześnie kwestja preferencyj celnych, tak silnie forsowana

przez blok państw agrarnych i uważana przez niektóre z tych państw za najważniejszy środek walki z europejskim kryzysem rolniczym, została oficjalnie uznana za system polityczno-handlowy, właściwy w obecnych warunkach gospodarczych, co powinno przyczynić się do rozpowszechnienia idei preferencji w traktatach handlowych.

Inną kwestją jest jednak praktyczne zastosowanie preferencji celnych, wymagające, jak wiadomo, zgody państw trzecich, korzystających w państwie, które udzieliło preferencję, z klauzuli największego uprzywilejowania. Przy obecnym układzie stosunków polityczno-gospodarczych i przy powszechnie znanym zdecydowanie negatywnym stanowisku państw zaoceanicznych w stosunku do kwestji preferencji celnych na zboża trudno przypuszczać, aby układy preferencyjne w czystej formie, t. zn. zawierające preferencyjne niżki celne, mogły w najbliższym czasie wejść w życie.

Oprócz kwestji preferencji Komitet Zbożowy rozważał inne środki, mogące przyczynić się do poprawy sytuacji na rynku zbożowym. Stwierdzając, że kwestja kredytu długoterminowego weszła na zupełnie realne tory, i że Międzynarodowy Instytut Rolniczego Kredytu Hipotecznego prawdopodobnie rozpocznie swą działalność w jesieni r. b., Komitet przyjął do wiadomości oświadczenie reprezentantów Międzynarodowego Instytutu Rolnictwa w Rzymie o rozwoju prac przygotowawczych, dotyczących kredytu krótkoterminowego, przyczem, stwierdzając, iż nie można spodziewać się wyniku tych prac przed żniwami 1931 r., Komitet wezwał Międzynarodowy Instytut Rolnictwa do przygotowania prowizorycznej pomocy, mogącej państwom rolniczym ułatwić sfinansowanie przyszłych żniw.

Rozważając sprawę ułatwień transportowych dla przewozu zbóż, Komitet wyraził nadzieję, że z okazji przyszłej rewizji ułówek międzynarodowych, dotyczących transportów kolejowych, nadarzy się okazja uwzględnienia słusznych potrzeb międzynarodowego handlu zbożem. W stosunku do londyńskiej konferencji pszenicznej, która się odbyła w maju r. b., Komitet wyraził żal, iż nie dała ona praktycznych wyników, i, uważając porozumienie eksporterów pszenicy za bardzo ważny czynnik unormowania rynku zbożowego, wyraził pogląd, iż powinny być kontynuowane wysiłki, mające na celu osiągnięcie porozumienia.

Oceniając całokształt prac Komitetu Zbożowego, stwierdzić trzeba, że w tak ważnej dla bloku państw agrarnych dziedzinie preferencji celnych Komitet skryształizował pewien punkt widzenia. Realne skutki odnośnej uchwały są, oczywiście, narazie nieznaczne. Kwestja preferencji celnych dla zbóż pochodzenia europejskiego przejdzie realnie ogniom prób dopiero wówczas, gdy bilateralne układy preferencyjne staną się tematem rokowań z państwami zaoceanicznymi. Stwierdzić następnie trzeba, że jakkolwiek zagadnienia rolnicze stały się przedmiotem głębszych i bardziej systematycznych niż w poprzednich latach badań na terenie międzynarodowym, to jednak nie jest

to wystarczające, jeżeli chodzi o praktyczne zwalczanie kryzysu rolniczego. Z wyjątkiem zagadnienia międzynarodowego kredytu rolnego hipotecznego, którego szybkie rozwiązanie na terenie genewskim wydaje się być zapewnione, inne kwestje rolnicze pierwszorzędnej znaczenia narazie są tylko tematem badań, przyczem, sądząc z przebiegu dotychczasowych prac, do realizacji odnośnych środków jest jeszcze daleko.

Jeżeli chodzi o blok państw agrarnych Centralnej i Wschodniej Europy, to wyszedł on z ostatnich narad genewskich wzmocniony i skonsolidowany. Wspólne wystąpienie państw bloku agrarnego było najważniejszym czynnikiem, umożliwiającym skryształizowanie doktryny preferencyjnej. Dzisiaj można już z całą pewnością twierdzić, że tylko dzięki istnieniu bloku państw agrarnych europejskich sprawy rolnicze na terenie międzynarodowym są należycie doceniane.

L. Krawulski

SESJA STAŁEGO KOMITETU DO SPRAW ZBOŻOWYCH W LONDYNIE.

— Na rozpoczętej w dn. 6/VII sesji Stałego Komitetu, wyłonionego podczas ostatniej konferencji państw, eskortujących pszenicę, Polskę reprezentuje Radca Stanisław Rościszewski, b. prezes polskiej sekcji b. polsko-niemieckiego kartelu zbożowego. W pracach Stałego Komitetu bierze udział w charakterze przewodniczącego przedstawiciel Kanady P. Fergusson; Kanadę reprezentuje P. Riddell, Amerykę — P. Olsen, Sowiety — P. Kissin, prezes sowieckiego syndykatu eksportu zboża, Węgry — P. Batkoczi, Rumunję — P. Holban, Argentynę — P. Brebbia, Australję — P. Mc. Dougall, wreszcie Indję — P. Lindsay. Jugosławia i Bułgaria na obecnej sesji są nieobecne.

Porządek dzienny bieżącej sesji przewiduje 3 sprawy, a mianowicie: 1) kwestję uruchomienia stałego biura informacyjnego w celach handlowych, 2) badanie dróg, mających na celu powiększenie spożycia pszenicy, i 3) program porządku dziennego następnej plenarnej konferencji państw, eksportujących pszenicę.

STAN ZASIEWÓW W CZERWCU. — Pierwsza połowa czerwca r. b. miała temperaturę nieco niższą od średniej wieloletniej, jednakże prawie wszyscy korespondenci Gł. Urz. Stał. stwierdzali, że ilość ciepła i słońca jest zupełnie dostateczna dla wegetacji roślinnej. Najchłodniej było w województwach północno-wschodnich. Częste opady poprawiły stan wilgoci w roli, tak że zaledwie 23% korespondentów uskarżało się na brak wilgoci, większość zaś oceniała stan jako dosteczny.

Pomimo sprzyjających warunków atmosferycznych, stan zasiewów nie uległ znacznym zmianom i w stopniach kwalifikacyjnych (5 — oznacza stan wyborowy, 4 — dobry, 3 — średni, przeciętny, 2 — mierny, 1 — zły) przedstawiał się następująco:

	15/VI	1 9 3 1 5/VI	15/V	1930 15/VI
Pszenica ozima	3·4	3·4	3·2	3·9
Żyto ozime	3·0	2·9	2·8	3·8
Jęczmień ozimy	3·2	.	3·0	3·4
Pszenica jara	3·2	3·3	3·2	3·3
Żyto jare	2·9	.	2·8	3·1
Jęczmień jary	3·2	3·3	3·2	3·1
Owies	3·2	3·3	3·3	2·9

Najgorzej przedstawiał się stan zasiewów ozimych w woj. wileńskim i nowogrodzkim, co należy przypisać w znacznym stopniu skutkom powodzi, oraz częściowo — w tarnopolskim.

Stan sadow po okwitnięciu przedstawia się w 59% średnio, w 30% — dobrze, w 11% — źle.

H A N D E L

HANDEL WEWNĘTRZNY

HANDEL OBNOŚNY. — Ostatnio daje się zauważyć znaczny wzrost handlu obnośnego. W celu zdobycia klienteli przybiera on rozmaite formy, w szczególności zaś jako handel w biurach

i instytucjach, zatrudniających większą liczbę pracowników. Rozszerzanie się handlu obnośnego jest sprzeczne z interesami poważniejszego kupiectwa, prowadzącego księgi handlowe oraz ściśłą kalkulację sprzedawanych artykułów. W okresie bowiem kryzysu gospodarczego, kiedy zdobycie konsumenta przedsta-

wia poważne trudności — głównie ze względu na osłabioną jego siłę nabywczą, handel obnośny, stosując najrozmaitsze formy narzucenia klientowi towaru, jak np. pod postacią długich rat, odciąga konsumenta od transakcyj sklepowych. Uprawianie handlu obnośnego w biurach, urzędach i instytucjach zorganizowane kupiectwo uważa za sprzeczne z postanowieniami art. 45 — 59 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie przemysłowym. Zbyt rygorystyczne ujmowanie sprawy wzbudza pewne wątpliwości tylko z względu, że handel obnośny w wielu wypadkach daje jedyne źródło dochodu dla zubożałych ludzi, którzy z chwilą skasowania możności uprawiania tego handlu znaleźliby się bez środków do życia. Przemawiają zatem tutaj względy socialne. Zakres przedmiotów, ofiarowanych przez handel obnośny, stale wzrasta i obejmuje: rekawiczki, pończochy, bielizna, galanterję, pióra wieczne, książki, a nawet wazoniki, filizanki i t. p.

Handel obnośny nie przedstawia poważniejszej wartości dla Skarbu Państwa, a nawet często jest szkodliwy, kiedy mamy do czynienia z handlem nielegalnym, nie posiadającym żadnych świadectw przemysłowych, nie płaćącym żadnych świadczeń publicznych, ani socjalnych, co daje mu możność wydatnego konkurowania z normalnymi przedsiębiorstwami handlowymi.

M. S.

KRAJOWE RYNKI TOWAROWE¹⁾ ZBOŻA I PRZETWORY

RUCH CEN ZBÓŻ w okresie 23/VI — 8/VII r. b. przedstawiał się następująco (ceny za 100 kg):

	23 — 30/VI		1 — 8 VII		Różnica w % ¹⁾ / ₁₀₀ -ach cen z 1 — 8/VII w stos. do cen z 23 — 30/VI
	zł	§	zł	§	
Pszemica					
Warszawa . . .	30 87½	3 47	30 50	3 42½	— 1 2
Poznań . . .	27 41	3 08	27 17½	3 05	— 0 8
Lwów . . .	26 00	2 92	26 75	3 00½	+ 2 8
Średnia giełd krajowych	28 09	3 15½	28 14	3 16	+ 0 1
Żyto					
Warszawa . . .	28 03	3 15	28 33	3 18	+ 1 0
Poznań . . .	25 72½	2 89	26 00	2 92	+ 1 0
Lwów . . .	25 12½	2 82	26 42	2 97	+ 5 1
Średnia giełd krajowych	26 29	2 95	26 92	3 02½	+ 2 3
Owies					
Warszawa . . .	28 87½	3 24	28 50	3 20	— 1 2
Poznań . . .	28 66½	3 22	28 50	3 20	— 0 5
Lwów . . .	30 50	3 42½	31 25	3 51	+ 4 4
Średnia giełd krajowych	29 34½	2 29½	29 42	3 30½	+ 0 2
Jęczmień zwykły					
Warszawa . . .	28 25	3 17	28 25	3 17	—
Poznań . . .	27 16½	3 05	27 00	3 03	— 0 6
Lwów . . .	—	—	26 00	2 92	—
Średnia giełd krajowych	—	—	27 08	3 04	—

— Okres sprawozdawczy (30 czerwca — 4 lipca) minął na rynku zbóż chlebowych przy tendencji naogół spokojnej, nie przynosząc poważniejszych zmian w porównaniu z notowaniami okresu poprzedniego. Pszenica, żyto, jęczmień przemiałowy i owies, z wyjątkiem niewielkich zmian na giełdzie poznańskiej (żyto), gdańskiej (pszenica) i warszawskiej (żyto i owies) utrzymały się na dotychczasowym poziomie, natomiast nieco większym wahaniem ulegały ceny mąki: pszennej na giełdzie warszawskiej (— z 2 00 na 100 kg) i żytniej na giełdzie poznańskiej (+ z 2 75). Stała od kilku tygodni niższa cen otrąb nie miała już miejsca w okresie sprawozdawczym, z wyjątkiem niewielkiej poprawy ceny otrąb żytnich na giełdzie warszawskiej.

WARSZAWA. — Ceny orientacyjne — w zł za 100 kg parytet wagon Warszawa (w nawiasach podane są notowania końcowe z okresu, poprzedzającego sprawozdawczy): pszenica 30 00 — 31 00 (30 00 — 31 00), żyto 28 00 — 28 50 (27 75 — 28 25), jęczmień przemiałowy 28 00 — 28 50 (28 00 — 28 50), owies jedno-

lity 31 00 — 32 00 (30 50 — 31 50), — zbierany 28 00 — 29 00 (28 00 — 29 00), mąka pszenna luksusowa 58 00 — 68 00 (60 00 — 70 00), — pszenka 4/0 53 00 — 58 00 (55 00 — 60 00), — żytnia (typ przepiśowy) 45 00 — 47 00 (45 00 — 47 00), otręby pszenne szale 16 00 — 17 00 (16 00 — 17 00), — pszenne średnie 14 00 — 15 00 (14 00 — 15 00), — żytnie 15 50 — 16 50 (14 25 — 15 00).

POZNAŃ. — Ceny orientacyjne — w zł za 100 kg parytet Poznań (jak wyżej): pszenica 27 00 — 27 50 (27 00 — 27 50), żyto 26 50 — 27 00 (25 00 — 25 75), owies pastewny 28 00 — 29 00 (28 00 — 29 00), mąka pszenna 65% -owa wraz z workiem 44 00 — 47 00 (44 00 — 47 00), — żytnia 65% -owa wraz z workiem stand. 41 50 — 42 50 (38 75 — 39 75), otręby pszenne grube 15 00 — 16 00 (15 00 — 16 00), — pszenne średnie 13 50 — 14 50 (13 50 — 14 50), — żytnie 15 50 — 16 50 (15 50 — 16 50).

GDAŃSK. — Notowano — w guld. gd. za 100 kg (jak wyżej): pszenica 16 00 — 16 75 (17 25), żyto 16 50 — 17 00 (16 50 — 17 00), jęczmień pastewny 15 50 — 16 00 (15 25 — 16 00), owies 18 50 (18 50 — 19 00), otręby pszenne grube 11 50 (11 50), — żytnie 11 75 (11 75).

PASZA

— Podaż siana nowych zbiorów wpływa nadal na niżkowe kształtowanie się cen; dotyczy to specjalnie siana oraz otrąb, które w porównaniu z ostatnimi notowaniami przeważnie dość znacznie się obniżyły. Dla makuchów panowała również tendencja słabsza. Jedyne giełda poznańska nie wykazuje ostatnio poważniejszych zmian.

KRAKÓW. — Ceny orientacyjne — w zł za 100 kg parytet Kraków (w nawiasach podane są ostatnie notowania): siano słodkie nowe 9 00 — 10 00 (13 00 — 14 00), — średnie gat. 7 00 — 8 00 (11 00 — 12 00), — kwaśne 5 00 — 6 00 (9 00 — 10 00), koniczyna pastewna nowa 11 00 — 12 00 (14 00 — 16 00), słoma długa 5 00 — 6 00 (5 50 — 6 00), — mierzwa luzem 5 00 — 5 50 (5 00 — 5 50), — prasowana 5 50 — 6 00 (5 50 — 6 00), makuchy rzepakowe 35 50 — 36 50, — lniane 31 00 — 33 00 (31 00 — 33 00), słonecznikowe 46% białka i tłuszczu 36 50 — 37 50, śrut soja 46% niemiecki 34 00 — 35 00 (35 00 — 36 00), śrut słonecznikowy 35% ekstrahowany 26 00 — 27 00 (26 00 — 27 00), otręby pszenne 15 00 — 15 50 (17 00 — 17 50), — żytnie 15 00 — 16 00 (17 50 — 18 00).

POZNAŃ. — Ceny orientacyjne — w zł za 100 kg parytet Poznań (jak wyżej): siano zwykłe stare luzem 10 00 — 11 00 (10 00 — 11 00), — nowe luzem 7 75 — 8 50 (7 75 — 8 50), słoma prasowana 3 60 — 4 00 (3 60 — 4 00), otręby pszenne grube 15 00 — 16 00 (17 00 — 18 00), — pszenne średnie 13 50 — 14 50 (15 50 — 16 50), — żytnie 15 50 — 16 50 (17 00 — 18 00).

LWÓW. — Notowania Centralnej Targowicy — w zł za 100 kg (jak wyżej): siano I gat. 8 00 — 10 00 (10 00 — 13 00), — II gat. 5 00 — 6 00 (7 00 — 9 00), koniczyna niemiłoccona nowa 6 00 — 8 00 (10 00 — 12 00), słoma omlotowa 4 00 — 5 00 (4 00 — 5 00); ceny orientacyjne — parytet Lwów: otręby żytnie 13 00 — 13 50 (14 50 — 15 00).

BYDŁO I MIĘSO

— W II połowie czerwca na krajowym rynku bydła rogatego ceny kształtowały się słabiej. W Poznaniu w okresie sprawozdawczym mniejszej lub większej niższe uległy wszystkie kategorie bydła rogatego. W Krakowie ceny kształtowały się przy tendencji wyraźnie nieregularnej. Notowania na targu w Mysłowicach wykazały niższe cen.

Co do cen owiec, to obniżyła się tylko dolna granica notowań, górna pozostała prawie bez zmian.

Rynek trzody chlewnej cechowała w okresie sprawozdawczym tendencja zmienna. Zwiększające jeszcze w końcu I połowy czerwca ceny trzody chlewnej, naskutek braku zapotrzebowania w początku okresu sprawozdawczego, uległy niższe, następnie zaś zpowrotem podniosły się. Zwykła tendencja na rynku krajowym została spowodowana z jednej strony wzmocnieniem położenia na rynku bekoniów w Anglii, z drugiej zaś — zbliżającymi się świętami i zmniejszonym spodem.

Na krajowym rynku mięsa w okresie sprawozdawczym znacząco się zniżyła cen wołowiny. Tak w Warszawie, jak i w innych miastach, ceny wołowiny kształtowały się przy tendencji słabej. Mocniej natomiast kształtowały się ceny wieprzowiny oraz cielęciny, zwłaszcza na rynku warszawskim.

WARSZAWA. — Ceny świń na targu żywca według Kasy Ubezpieczeniowej w okresie sprawozdawczym wynosiły za 1 kg z 1 15 — 1 70.

¹⁾ Na podstawie danych Min. Przemysłu i Handlu i Min. Rolnictwa, sprawozdań organizacji gospodarczych, własnych korespondentów, depesz P. A. T. oraz Agencji Wschodniej i t. d.

POZNAŃ. — Płacono w dn. 22/VI — w \mathcal{Z} za 100 kg żywej wagi (ceny loco Targowica Poznań łącznie z kosztami handlowymi): woły pełnom. wytucz. nieopręgane 104 — 106. — mięs. tucz. młodsze do 3 lat 91 — 100, — mięs. tucz. starsze 80 — 90, — miernie odżyw. 66 — 70, buhaje wytucz. pełnomięs. 98 — 106, — tucz. mięs. 86 — 96, — nietucz. dobrze odzyw. starsze 70 — 80, — miernie odzyw. 60 — 64, krowy wytucz. pełnom. 96 — 106, — tucz. mięs. 84 — 94, — nietucz. dobrze odzyw. 64 — 70, miernie odzyw. 36 — 46, jałowice wytucz. pełnom. 100 — 108, — tucz. mięs. 90 — 96, nietucz. dobrze odzyw. 74 — 84, — miernie odzyw. 60 — 64, młodzież dobrze odzyw. 60 — 64, — miernie odzyw. 52 — 56; cielęta najprzedn. wytucz. 90 — 100, — tucz. 80 — 86, — dobrze odzyw. 70 — 78, — miernie odzyw. 60 — 68; wytucz. pełnom. jagnięta i młodsze skopy 100 — 114, tucz. starsze skopy i maciorki 80 — 92; świnie pełnom. od 120 do 150 kg żywej wagi 120 — 126, — pełnom. od 100 do 120 kg żywej wagi 112 — 118, — pełnom. od 80 do 100 kg żywej wagi 102 — 110, — mięs. ponad 80 kg 80 — 100, maciory i późne kastraty 110 — 118, świnie bekonowe 90 — 100. Przebieg targu normalny.

MYSŁOWICE. — Płacono w tygodniu 13 — 19 VI — w \mathcal{Z} za 1 kg żywej wagi loco targowica: buhaje 0'82 — 1'18, woły 0'80 — 1'20, krowy 0'80 — 1'19, jałowki 0'90 — 1'20, cielęta 0'60 — 1'10, nierogacizna: A 1'39 — 1'49, B 1'26 — 1'38, C 1'11 — 1'25, D 0'80 — 1'10.

KRAKÓW. — Płacono dn. 20/VI — w \mathcal{Z} za 1 kg żywej wagi woły 0'86 — 1'25, stadniki 0'74 — 1'18, krowy 0'50 — 1'10, cielęta 0'77 — 1'30, nierogacizna 0'90 — 1'38.

MASŁO

— Sytuacja na krajowych rynkach maślarskich w II połowie czerwca uległa dalszemu pogorszeniu. Dowozy masła ciągle wzrastają, co się wiąże ze sprzyjającą pogodą i obfitością pasz zielonych; zapotrzebowanie natomiast zmalało. Zjawisko to daje się obserwować co roku w głównych ośrodkach konsumpcyjnych wobec ukończenia nauk w szkołach i masowych wyjazdów na letniska. Do zmniejszenia zapotrzebowania na masło ze strony konsumentów przyczyniła się również duża podaż owoców sezonowych na rynku po cenach niskich.

Nie bez wpływu na kształtowanie się cen krajowych jest zniżka cen masła na naszych rynkach odbiorczych zagranicą. Ceny w hurcie — w \mathcal{Z} za 1 kg kształtowały się następująco:

WARSZAWA. — Według notowań Komisji Nabiałowej: I gat. 3'60 — 3'40, II gat. 3'30 — 3'10, deserowe 3'10 — 2'90, osekłkowe 2'80 — 2'60. Ceny zostały obniżone o \mathcal{Z} 20 na 1 kg.

ŁÓDŹ. — I gat. 3'90 — 3'50, II gat. 3'50 — 3'00 — 3'25, osekłkowe 3'00 — 2'70.

POZNAŃ. — I gat. 4'10 — 4'40, II gat. 4'00.

GRUDZIĄDZ. — I gat. 4'40 — 4'00, do potraw 3'20 — 3'60, 3'00 — 3'20.

KATOWICE. — I gat. 4'40 — 4'00, II gat. 4'10 — 3'60, wiejskie 3'20.

LUBLIN. — I gat. 3'60 — 3'80, II gat. 3'20 — 3'40, osekłkowe 3'00 — 3'20.

LWÓW. — Według notowań Giełdy Nabiałowej: I gat. 3'20 — 3'40, 3'00 — 3'20, II gat. 2'80 — 3'00, 2'60 — 2'80, kuchenne do potraw 2'40 — 2'60, 2'20 — 2'40.

JAJA

— Krajowy rynek jajczarski w II połowie czerwca cechowała mocniejsza tendencja, połączona ze zwykłą cen, a spowodowana zarówno zmniejszoną podażą towaru, jak i ożywieniem popytu ze strony rynków zagranicznych. W okresie sprawozdawczym dowozy nieco wzrosły przy jednoczesnym kurczeniu się popytu ze strony rynków odbiorczych, w wyniku czego ceny uległy częściowej zniżce. Poważniejsza zniżka cen nie jest jednak w bliższej przyszłości oczekiwana, ze względu na zbliżający się okres robót polnych, w czasie których dowóz zwykle jest mniejszy; poza tem konsumpcja w kraju w związku z tegorocznymi bardzo niskimi cenami jaj jest dość wielka, co również częściowo powstrzymuje poważniejszy spadek cen.

W poszczególnych ośrodkach handlu jajczarskiego sytuacja przedstawiała się następująco (cena — w \mathcal{Z} za skrzynię à 1.440 szt.):

BOCHNIA. — Naskutek większego zapotrzebowania ze strony rynków odbiorczych oraz zmniejszenia się dowozów — cena towaru oryginalnego podniosła się do 130, eksportowego zaś franco granica do \$ 16. W końcu miesiąca cena towaru eksportowego obniżyła się do \$ 15.

KATOWICE. — Zwykła tendencja na rynku jaj spowodowała zwiększoną podaż, jednak liczyć na dalsze znaczne powiększenie dowozów nie należv. Ze względu na większą podaż towaru nastroj na rynku bardziej spokojny, jednakże ceny pokaznej zniżce prawdopodobnie nie ulegną, gdyż zapotrzebowanie nie jest małe. Notowano towar oryginalny 112 — 115, towar eksportowy franco granica \$ 16.

LWÓW. — Na rynku jaj usposobienie naogół spokojne, podaż towaru zmniejszona, ceny lekko zwyżkowały. Notowania na giełdzie nabiałowej w okresie sprawozdawczym przedstawiały się następująco: jaja eksportowe loco Piotrowice lub Chorzów 51/54 kg 130'50 — 139'50, — 48'51 kg 123'75 — 132'75, — 45'48 kg 112 — 119'25, jaja krajowe oryginalne loco Lwów 48'51 kg 104 — 115.

ŁÓDŹ. — Tendencja utrzymana, podaż i zapotrzebowanie normalne. Cena towaru zależnie od wielkości wynosi 120 — 140.

LUBLIN. — Zapotrzebowanie średnie przy dużej podaży, ceny bez większych zmian. Cena loco Lublin wynosi 110 — 115, cena towaru eksportowego loco granica \$ 13'50 — 14'00.

RZESZÓW. — Tendencja utrzymana, dowozy ograniczone, cena towaru eksportowego franco granica wynosi \$ 14 — 14'25.

STANISŁAWÓW. — W końcu miesiąca ceny zpowrotem nieco spadły, jednak ze względu na to, iż dowozy nie są duże, znaczny spadek cen nie jest przewidywany.

TARNÓW. — Ze względu na dużą konsumpcję w kraju oraz ograniczone dowozy, ceny nie wykazują prawie żadnej zniżki.

WILNO. — Dowozy wystarczające, cena towaru eksportowego franco granica wynosi \$ 14.

WARSZAWA. — Tendencja mocniejsza. Związek Spółdzielni Mleczarskich i Jajczarskich notuje za 1 kg \mathcal{Z} 1'80.

SKÓRY

— Sytuacja na rynku skór surowych uległa o tyle poprawie, iż ceny wykazują ostatnio pewną stabilizację, na poszczególnych zaś rynkach dał się zauważyć wzrost zainteresowania. Dla skór gotowych tendencja nadal słaba.

LUBLIN. — Ceny orientacyjne — w \mathcal{Z} za 1 kg (w nawiasach podane są ostatnie notowania): skóry bydlęce z rzeźni miejskiej 1'70 — 1'80 (1'70 — 1'80), — bydlęce prowincjonalne 1'25 — 1'40 (1'25 — 1'40); za 1 sztukę: skóry cielęce z rzeźni miejskiej 5'25 — 5'50 (5'50 — 5'75), — cielęce prowincjonalne 5'00 — 5'25 (5'00 — 5'25), — końskie 17'00 — 18'00.

— Ceny orientacyjne skór gotowych — w \mathcal{Z} za 1 kg: krupony podeszwowe I gat. 7'00, — II gat. 6'25, — III gat. 5'70, boki podeszwowe grube 3'15, karki 5'00, skóry juchtowe 11'00.

RADOM. — Ceny orientacyjne — w \mathcal{Z} za 1 kg: skóry bydlęce ciężkie (podeszwowe) 1'50 — 1'65, — krowie 1'70, — z jałówek 1'85 — 1'90.

TORUŃ. — Na aukcji skór surowych osiągnięto następujące ceny — w \mathcal{Z} za 1 funt: skóry bydlęce solone bukate 0'75 — 0'80, — średnie 0'68 — 0'70, — ciężkie 0'60 — 0'63, — oryginalne 0'60, — 0'65, — skopowe solone i eksportowe 0'60 — 0'62; za 1 sztukę: skóry cielęce solone lekkie 5'50 — 5'60, — ciężkie 8'00, — suche 4'10, — końskie 21'00, — kozie 3'10.

WEŁNA

— Na rynku wełny od dłuższego czasu panuje tendencja słaba przy ograniczonym zapotrzebowaniu; ceny kształtują się zniżkowo.

LUBLIN. — Ceny orientacyjne — w \mathcal{Z} za 1 kg w hurcie loco stacja załadowania woj. lubelskiego (w nawiasach ceny z połowy czerwca): wełna cienka 1'70 — 1'90 (1'80 — 2'00), — średnia 1'50 — 1'70 (1'60 — 1'80), — gruba 1'30 — 1'50 (1'40 — 1'60).

CHEMICALIA

— Rynek chemikalij był nadal mało ożywiony; notowania Związku Przemysłu Chemicznego Rzplitej Polskiej na dz. 1 lipca r. b. wykazują jedynie niższą superfosfatu, natomiast na rynku katowickim niższa dotknęła całego szeregu artykułów. Na rynku warszawskim zwykowały ceny bieli, glejty i minji.

KATOWICE. — Ceny orientacyjne — w \mathcal{Z} za 100 kg loco skład Katowice: antychlor 80'00, boraks w proszku 150'00, bromek potasu 750'00, bromek sodu 140'00, gliceryna medyczna 300'00, — techniczna biała 230'00, tran techniczny 160'00, azotan potasu w beczkach po 100 kg łącznie z opakowaniem 125'00, siarczan miedzi 135'00, szkło wodne 38 B \acute{e} 30'00, potas żrący 88-92% 156'00, kwas solny 19/22 27'00, — chemicznie czysty 1/19 70'00, kwas siarkowy techniczny 17'50, siarka amerykańska w kawałkach 62'00, — w laskach 66'00, — w proszku 62'00, arsenik w kawałkach 300'00, — w proszku 190'00, formaldehyda 40% 310'00, octan ołowiu 250'00, grafit w proszku 45'50, — w płatkach 60'00, saletra potasowa 130'00, — sodowa 98'00, salmiak w proszku 98 — 100% 140'00, — w kawałkach 250'00, węgiel amonu w kawałkach 170'00, — w proszku 160'00, soda amoniakalna 30'70, — krystaliczna 17'50, — kaustyczna w bebnach do 400 kg 67'50, — w opakowaniu po 50 kg 73'10, bikarbonat 51'00, chlorek wapnia 25'10, kwas winny 740'00.

WARSZAWA. — Notowania Związku Przemysłu Chemicznego Rzplitej Polskiej — w \mathcal{Z} za 100 kg loco fabryka bez opakowania: aceton 450'00, alkohol metylowy techniczny 90% 170'00, — czysty 99% 300'00, amoniak skroplony za 1 kg HN₃ (wraz z opakowaniem) 1'80, azotniak mielony za 1 kg% N₂ (wraz z opakowaniem) 1'61, — granulowany za 1 kg% N₂ (wraz z opakowaniem) 1'81, azotan amonu (wraz z opakowaniem) 103'60, benzol handlowy 90% 85'00, — czysty 100'00, bisulfat (kw. siarczan sodu) 13'50, boraks (wraz z opakowaniem) 110'00 — 125'00, chlorek cynku 50° B \acute{e} 45'00, chlorek wapnia bielący 36'00, chlorek wapnia (CaCl₂) 20'00 — 22'00, chloroform czysty 800'00, — „pro narcosi” 1'800'00, eter siarkowy 390'00, fenol czysty 300'00, formalina 40% 270'00, gliceryna farmaceutyczna 30° B \acute{e} (wraz z opakowaniem) 305'00, — techniczna 85/88% (wraz z opakowaniem) 175'00, karbid granulowany (wraz z opakowaniem) 75'00, karbolineum 39'75, klej kostny 275'00, klej skórnny 300'00, krezol 140'00, kwas azotowy 30° B \acute{e} w przeliczeniu na 100% HNO₃ (wraz z opakowaniem) 110'00, kwas mrówkowy 85% 241'00, kwas siarkowy 60° B \acute{e} 7'37, kwas solny 19/21° B \acute{e} 14'25, kwas octowy techniczny 30% 120'00, maczka kostna odklejona 30% P₂O₅ 16'00, naftalina surowa prasowana 34'50, — czysta w luskach 57'50, octan sodu 140'00, — ołowiu 215'00, oleina zwierzęca destylat 200'00, — saponificat 190'00, oleum 20% 19'94, olej lniany 150'00, potaż kalcynowany 90/95% (wraz z opakowaniem) 120'00, potaż żrący łopiony 88/92% (wraz z opakowaniem) 140'00, pirydyna czysta za 1 kg 9'75, smoła preparowana 18'75, siarczan amonu 36'00, siarczan miedzi (wraz z opakowaniem) 110'00 — 125'00, siarczek sodu 60/62% (wraz z opakowaniem) 65'00, soda amoniakalna 25'00, — kaustyczna 60'00, sól glauberska kalcynowana niemielona 14'25, stearyna 210'00, superfosfat 16% 11'52 — 12'16, toluol czysty 120'00, żelatyna techniczna 380'00.

— Ceny orientacyjne — w \mathcal{Z} za 100 kg loco skład Warszawa biel ołowiana chemicznie czysta 200'00, glejta ołowiana w proszku 175'00, w luskach 140'00, minja ołowiana chemicznie czysta 155'00, biel cynkowa chemicznie czysta I gat. 110'00, — II gat. 160'00, siarczan miedzi techniczny 98—100% (na beczki 100 kg — przy dostawie wagonowej) 115'00, — rolniczy 115'00, licopodium za 1 kg 14'00.

MATERIAŁY BUDOWLANE

— Na materiały budowlane zapotrzebowanie nadal jest minimalne; słaba tendencja panuje szczególnie dla wapna, którego ceny zostały ostatnio niższe.

WARSZAWA. — Ceny orientacyjne — w \mathcal{Z} za 100 kg loco wapniennik: wapno Kadzielnia kielecka I gat. 4'40 — 4'60, — II gat. 4'00 — 4'20, — III gat. 3'80 — 4'00, — Jaworzna kielecka 3'80, — Cęćny kieleckie 3'40, — Wietrzna kielecka 3'40 — 3'50, — Rudniki 3'30 — 3'60, — Rędziny częstochowskie 3'30 — 3'60, — Sitkówka 3'60, — Piechcin 3'60, — Tokarnia Zamczysko 3'30 — 3'60, — Zagórze 3'50.

POZNAŃ. — Ceny orientacyjne — w \mathcal{Z} za 1.000 sztuk loco wagon cegielnia: cegła łożowa 52'00, — dziurawka 60'00, — pustaki Foerstera i Klejna 105'00, — Westfahla 12-ki 220'00, — 15-ki 240'00, gachówka 120'00, płyty ścienne 125'00.

RYNEK AKCYJNY

za okres od 29 czerwca do 4 lipca 1931 r.

— Zainteresowanie rynkiem akcyjnym na giełdzie warszawskiej było w okresie sprawozdawczym niewielkie; szczególnie w pierwszych dniach okresu panowała słaba tendencja przy ograniczonych obrotach. Koniec tygodnia przyniósł poprawę; zainteresowanie wzrosło, nie dając jednak zwiększenia obrotów wskutek niewielkiej podaży materiału oraz dużych różnic kursów podaży i popytu. W porównaniu z notowaniami końcowymi okresu poprzedniego większość kursów wykazuje niżki, stosunkowo niewielkie.

W grupie akcji bankowych nadal notowane były tylko akcje Banku Polskiego i Banku Handlowego w Warszawie; pierwsze nieznacznie się obniżyły, tracąc \mathcal{Z} 1'50, drugie notowano po kursie niezmiennym, ustalizowanym od dłuższego czasu. Z dniem 2 lipca r. b. akcje Banku Związku Spółek Zarobkowych notowane są bez kuponu za 1930 r., wartości 4%.

Grupa akcji przedsiębiorstw chemicznych pozostawała nadal bez notowań. Mało ożywiona ostatnio grupa przedsiębiorstw elektrycznych wykazuje nieznaczne ożywienie; notowano akcje „Siła i Światło”, które w porównaniu z ostatnimi notowaniami z końca maja r. b. cenione były o \mathcal{Z} 1'50 niżej.

Z pośród akcji przedsiębiorstw cukrowniczych bez zmiany pozostał kurs akcji Warsz. T-wa Fabryk Cukru, natomiast rzadko ostatnio notowane Częstocice cenione były o ok. 2'50 wyżej niż w połowie maja.

Akcje przedsiębiorstw cementowych, węglowych oraz naftowych nadal pozostawały bez notowań. Z powyższych akcje Towarzystwa Fabr. Portland-Cementu „Wysoka” notowane są z dniem 30 czerwca r. b. bez kuponu za 1930 r., wartości 10%.

Dla akcji przedsiębiorstw metalurgicznych panowała w okresie sprawozdawczym tendencja nieco słabsza przy ograniczonych obrotach; z pośród notowanych akcji Lilpopy znikowały stosunkowo nieznacznie (— \mathcal{Z} 0'60), Starachowice straciły \mathcal{Z} 1'25, natomiast nienotowany od pierwszych dni czerwca Ostrowiec — po silnej niżce w pierwszych dniach tygodnia — powrócił do poziomu z przed miesiąca.

Grupy akcji przedsiębiorstw włókienniczych, handlowych, spożywczych i innych cieszyły się nadal minimalnym zainteresowaniem i pozostały bez notowań. Z dniem 1 lipca r. b. akcje Towarzystwa Warszawskiego Oczyszczania i Sprzedaży Spirytusu „Rektyfikacja Warszawska” notowane są bez kuponu za 1929/30 r. wartości 3%.

Na giełdach prowincjonalnych minął okres sprawozdawczy przy nadal ograniczonych obrotach oraz tendencji niejednolitej; np. akcje Banku Polskiego na giełdzie poznańskiej wykazują dość znaczną niżkę, na giełdzie krakowskiej zaś kursy ich podniosły się. Pozostałe kursy bez większych zmian.

GIEŁDA WARSZAWSKA

	Wartość nominalna	Kurs najwyższy	Kurs najniższy	Kurs w dn. 4/VII
Bank Polski	\mathcal{Z} 100	117'50	114'00	116'50
„ Handl. w Warsz.	\mathcal{Z} 100	100'00	39'00	100'00
Siła i Światło	\mathcal{Z} 50	39'00	39'00	—
Częstocice	\mathcal{Z} 50	31'00	30'00	30'00—31'00
Warsz. T-wo Fabryk Cukru	\mathcal{Z} 100	25'00	25'00	—
Lilpop	\mathcal{Z} 25	17'50	16'00	16'50—17'00
Ostrowiec — serja B				
I — III em.	\mathcal{Z} 50	37'00	32'00	37'00
Starachowice	\mathcal{Z} 50	8'50	8'50	—

GIEŁDA KRAKOWSKA

Akcje (maksimum i minimum — w \mathcal{Z} ; w nawiasach podane są notowania okresu poprzedniego): Bank Polski—118'00—117'00 (114'50 — 113'00), Lokomotywy — 43'00, Elektrownia — 20'00 (20'00).

GIEŁDA LWOWSKA

Akcje (jak wyżej): Tesp — 90'00 (90'00).

GIEŁDA POZNAŃSKA

Akcje (jak wyżej): Bank Polski — 118'00 — 110'00, Cegielni — 27'00 (30'00).

CLA ORAZ REGLAMENTACJA HANDLU ZEWN.

ZMIANA CEL NA ROPE I NIEKTÓRE ARTYKUŁY CHEMICZNE. — W najbliższych dniach ukaze się w „Dzienniku Ustaw R. P.” rozporządzenie, zmieniające dotychczasowe stawki celne na parafinę, świece, ropę naftową i niektóre wytwory przemysłu chemicznego. Nowe brzmienie odnośnych pozycji taryfy celnej przedstawia się, jak następuje:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru:	Cło zł od 100 kg
52	Wosk, parafina i wazelina:	
p. 8	parafina wszelka	75
53	Świece, pochodnie, knotki nasyczone do lampek:	
p. 1	świece, świeczniki, stoczki wszelkie	100
p. 2	pochodnie z materiałów przesyconych środkami palnymi	80
p. 3	krotki nasyczone do lampek	100
84	p. 1 ropa naftowa w stanie naturalnym	15
100	p. 4 chromiany, dwuchromiany, nadchromiany potasu i sodu	60
105	p. 2 soda amoniakalna i krystaliczna	15
108	p. 1 kwas siarkowy wszelkiej koncentracji	3
	U w a g a: Kwas siarkowy wszelkiej koncentracji za pozwoleniem M-wa Skarbu	150
p. 2	kwas siarkowy dymiący (oleum) i bezwodnik kwasu siarkowego	8
p. 6	kwas octowy i mrówkowy:	
	b) kwas mrówkowy	120
p. 7	kwas winowy i cytrynowy:	
	a) kwas winowy	220
	b) kwas cytrynowy	220
112	p. 3 gazy ciekłe i sprężone:	
	a) chlor ciekły, fosgen	60
p. 17	h) chlorobenzol, dwuchlorobenzol, chlorek kwasu paratoluolosulfonowego:	
	I) chlorobenzol	60
	II) inne	1720
180	p. 4 Wata z jedwabiu sztucznego, odpadki z jedwabiu sztucznego, nieczysane i czysane (peignés):	
	a) niebarwione	400
	b) barwione	450

Wyżej wymienione stawki celne, które wejdą w życie 14-go dnia po ogłoszeniu wspomnianego rozporządzenia, przyjęte zostały w wysokości, przewidzianej w projekcie nowej taryfy celnej.

Podwyższenie dotychczasowej ochrony celnej dla ropy naftowej i parafiny wywołane zostało koniecznością ograniczenia wzrastającego przywozu tych artykułów. Przy znacznym osłabieniu przemysłu naftowego obecnym przesileniem gospodarczym oraz obniżeniu się spożycia produktów naftowych w kraju, import wyżej wymienionych artykułów, wywołany i spotęgowany nadto kryzysem na rynkach zagranicznych, spowodowanym nadprodukcją surowca i spadkiem cen (Ameryka, Z. S. R. R., Rumunja) — poczyna coraz bardziej zagrażać produkcji krajowej.

Podwyższenie stawek celnych na świece, pochodnie i knotki nasyczone do lampek związane jest ze zmianą ochrony celnej dla surowców (cła na benzynę, naftę i oleje pędne podwyższone były już w 1930 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 44, poz. 377)).

Podwyższenie ochrony celnej dla chromianów, sody amoniakalnej, kwasu siarkowego i mrówkowego tłumaczy się koniecznością ograniczenia wzrastającego w ostatnich czasach importu

tych artykułów, który przy obecnym skurczeniu się rynku wewnętrznego bardziej dotkliwie daje się odczuwać krajowej produkcji.

Dotychczasowa ochrona celna kwasu winowego i cytrynowego okazała się nie wystarczająca. Obydwa te kwasy mogą być bez żadnej trudności używane jeden zamiast drugiego. Wskutek niższej stawki na kwas cytrynowy, produkcja kwasu winowego nie może się w należyty sposób w kraju rozwijać, gdyż produkt polski wypierany jest przez kwas cytrynowy pochodzenia niemieckiego, produkowany w Niemczech metodą syntetyczną. Ponadto obserwujemy wzmożenie się konkurencji kwasu winowego zagranicznego pochodzenia. Ceny tego produktu, wskutek tej konkurencji, wywołanej nadprodukcją kwasu winowego w krajach, wytwarzających ten artykuł, znacznie spadły w ostatnich czasach. W tych warunkach niezbędnym staje się podwyższenie ochrony celnej.

Chlor ciekły oraz chlorobenzol mają duże znaczenie dla obrony kraju i z tego względu wymagają odpowiedniej ochrony celnej. Produkcja tych artykułów została zapoczątkowana niedawno przez Państwową Fabrykę Związków Azotowych w Mościcach i jest w stanie całkowicie pokryć zapotrzebowanie wewnętrzne.

Artykuły, wymienione w poz. 180 p. 4 taryfy celnej, stanowią materiał, służący do wyrobu t. zw. „vistry”, która stwarza konkurencję dla krajowej produkcji jedwabiu sztucznego. Surowiec ten przywożony jest dotychczas (przeważnie tylko z Niemiec) po niskiej stawce celnej, niewspółmiernej z wartością towaru, wynoszącej zł 39 od 100 kg. W interesie zatem krajowej wytwórczości sztucznego jedwabiu należy ograniczyć przywóz tego artykułu przez odpowiednie podwyższenie stawki celnej.

Nowe stawki będą stanowić równocześnie ochronę celną dla produkcji wyżej wymienionego surowca, która w najbliższym czasie ma być rozpoczęta w kraju.

F.

ULGI CELNE. — W „Dz. Ust. R. P.” Nr. 57/1931, poz. 467, ukazało się rozporządzenie o ulgach celnych dla maszyn, aparatów i półfabrykatów. Rozporządzenie to ma przede wszystkim na celu przedłużenie na okres II półrocza r. b. możliwości stosowania ulg celnych, przewidzianych w rozporządzeniach: z dn. 30/XI 1930 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 94, poz. 739) i z dn. 31/III 1931 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 47, poz. 405), gdyż termin ważności tych rozporządzeń upłynął dn. 30 czerwca 1931 r.

W nowym rozporządzeniu wprowadzono szereg zmian.

Przedewszystkiem stosowanie ulgi celnej na grafit rozszerzono na wszystkie zakłady przemysłowe — o ile będzie sprowadzany do celów produkcyjnych. Prócz przewidzianych, wymienionego w rozporządzeniu z dn. 30/XI 1930 r. (do celów odlewniczych oraz do wyrobu tygli grafitowych), grafit bywa sprowadzany między innymi również do wyrobu płytek grafitowych. Za wprowadzeniem tej ulgi przemawiała konieczność potaniaenia kosztów własnych produkcji wspomnianych płytek celem przeciwdziałania importowi ich do kraju.

Po drugie — uchylono ulgę celną na saletre potasową wobec wejścia w życie z dn. 17/IV r. b. rozporządzenia z dn. 30/III 1931 r. o częściowej zmianie taryfy celnej („Dz. Ust. R. P.” Nr. 34, poz. 255), w którym przewidziano możliwość całkowitego zwalniania od cła saletry potasowej, sprowadzanej dla celów przemysłowych.

Następnie wprowadzono ulgę celną na stal taśmową do wyrobu pitek, gdyż stal taka odpowiedniej jakości w kraju nie jest wyrabiana. Ulga ta, usprawiedliwiona wysokim obciążeniem cełnym stali o wytrzymałości powyżej 70 kg na 1 mm², wynoszącym około 48% ad valorem, ma na celu obniżenie kosztów własnych produkcji pitek, dzięki czemu przemysł krajowy prawdopodobnie będzie mógł przeciwstawić się importowi pitek zagranicznych.

Wreszcie uchylono ulgę celną na łodzie sportowe z uwagi na istnienie produkcji krajowej tego rodzaju łodzi.

A. Z.

KOMUNIKACJA I TRANSPORT

POD REDAKCJĄ MINISTERSTWA KOMUNIKACJI

ROZBUDOWA SIECI KOLEJOWEJ W POLSCE.—Polska sieć kolei żelaznych powstała nie jako wynik jednolitego planu, ustalonego w uwzględnieniu interesów państwowych i gospodarczych kraju, ale jako zlepek trzech aglomeratów linii kolejowych, powstałych każdy dla zadośćuczynienia innej koncepcji politycznej i gospodarczej i zbudowanych na podstawie odmiennych warunków technicznych, zależnie od rozmaitego stosunku rządów państw zaborczych do zagadnienia komunikacji kolejowej.

Po przejściu przeto kolei od zaborców w latach 1918 — 1920 władze polskie znalazły się w posiadaniu aparatu kolejowego nie tylko w stanie gruntownego zniszczenia wskutek działań wojennych, ale i zupełnie nieprzystosowanego do potrzeb gospodarczych i politycznych kraju, bez połączeń pomiędzy najważniejszymi ośrodkami administracyjnymi i przemysłowymi, bez stacji w najbardziej ożywionych punktach przecięcia kolei z nowowytknętą granicą, z urządzeniami o najrozmaitszej skali wymagań technicznych.

Aby tym najbardziej dotkliwym brakiom zaradzić, władze kolejowe zmuszone były już w 1919 r. przystąpić do budowy niektórych najpilniejszych połączeń i stacji granicznych. Do takich połączeń o normalnej szerokości toru należały linie: Kutno — Strzałków o długości 111 km, dająca bezpośrednie połączenie Warszawy z Poznaniem, oraz linie Nasielsk — Sierpc, długości 88 km i Zgierz — Kutno — Płock, długości 104 km, włączając do sieci kolejowej zaniedbaną pod względem komunikacyjnym ziemię Płocką. Wybuch wojny z Z. S. R. R. w 1920 r. przerwał czasowo te roboty, ale zaraz po odparciu najeźdu bolszewickiego, już z końcem tegoż 1920 r. nie tylko wznowiono pracę przy budowie tych linii, ale rozpoczęto budowę nowych linii, mianowicie: Kokoszyki — Gdynia (28 km) i Puck — Hel (44 km), mające za zadanie umocnienie się Polski na wybrzeżu morskim.

W 1922 r. w związku z przyłączeniem, w wyniku plebiscytu, Górnego Śląska przystąpiono do budowy tamże szeregu krótkich połączeń (o ogólnej długości 63 km) celem przystosowania miejscowej sieci komunikacyjnej do potrzeb wyodrębnionego okręgu gospodarczego. W ślad za tem niedogodności, wpływające z konieczności korzystania w pewnych wypadkach z tranzytu przez niemiecki Górny Śląsk, zmusiły do budowy okrężnej linii kolejowej Kalety — Podzamcze (115 km), dającej bezpośrednie połączenie zagłębia węglowego z Wielkopolską i Pomorzem.

Coraz bardziej wzrastający ruch w komunikacji z portami Gdańskiem i Gdynią, stanowiący już dziś 39% całego importu, a 42% całego eksportu Polski, wskazał na konieczność budowy specjalnej linii kolejowej z zagłębi węglowych, śląskiego i dąbrowskiego, do Gdyni, aby przez skierowanie na tę drogę masowych przewozów węgla odciążyć pozostałe linie, dziś z trudem tylko czyniące zadość coraz bardziej wymagającym się przewozom. Do budowy tej drogi, rozpoczynającej się od st. Herby i idącej przez Zduńską Wolę — Inowrocław — Bydgoszcz do Gdyni, o ogólnej długości 516 km, przystąpiono w 1925 r., ale z powodu braku środków wybudowano do końca 1930 r. tylko dwa odcinki: Herby — Zduńska Wola (104 km) i Bydgoszcz — Gdynia (184 km).

W latach następnych — 1925 do 1929 r. — w uwzględnieniu bardziej pilnych potrzeb komunikacyjnych innych części kraju, rozpoczęto budowę 354 km nowych linii kolejowych, z których do 1930 r. wykończono tylko 123 km. Ogółem przeto od 1919 r. wybudowano nowych normalnotorowych linii kolejowych 1.018 km, w budowie zaś znajduje się jeszcze 381 km.

Co się tyczy sieci kolei wąskotorowych, to i tu widzimy to samo zjawisko — nieprzystosowanie ich do istotnych potrzeb nowego tworu państwowego, a powstanie dla celów innych, często wręcz tym interesom szkodliwych. Większość bowiem kolei wąskotorowych powstała w Polsce w okresie wojny i okupacji dla potrzeb armii lub też dla rabunkowego wywozu płodów rolnych lub przemysłowych oraz drzewa z kraju. To też zadaniem polskiego zarządu kolejowego była przebudowa tych linii stosownie do nowych ich zadań i potrzeb, a częściowo nawet całkowite rozebranie pewnych odcinków. W wyniku tego, pomimo wybudowania w okresie ostatnich lat dwunastu 213 km nowych linii wąskotorowych, ogólna ich rozciągłość uległa nawet pewnemu zmniejszeniu.

Zmiany w rozciągłości sieci, jakim ulegały w ciągu tego okresu polskie koleje państwowe oraz kuleje prywatne, pozostające w zarządzie państwowym, obrazuje tabela następująca (w km):

	<i>Koleje normalnotorowe</i>	<i>Koleje wąskotorowe</i>
1919	6.613	2.481
1920	13.763	2.311
1921	15.356	2.363
1922	15.955	2.717
1923	16.583	2.766
1924	16.687	2.631
1925	16.847	2.434
1926	16.987	2.186
1927	17.146	2.266
1928	17.208	2.287
1929	17.239	2.294
1930	17.616	2.247

Poza tem czynnych było na obszarze Rzeczypospolitej: 182 km kolei normalnotorowych i 1.490 km kolei wąskotorowych użytku publicznego, eksploatowanych przez towarzystwa kolejowe prywatne, około 3.400 km kolejek i bocznic użytku prywatnego oraz 261 km tramwajów miejskich.

Jeżeli ogólną rozciągłość kolei w Polsce porównamy ze stanem rzeczy w innych państwach europejskich, to się okaże, że Polska, posiadając sieć kolei użytku publicznego o rozciągłości ogólnej 21.535 km, zajmuje piąte miejsce w Europie, ustępując Z. S. R. R. (77.035 km), Niemcom (53.820 km), Francji (4.845 km) i Anglii (31.604 km).

Jeżeli jednak do porównania weźmiemy stosunek rozciągłości sieci kolejowej do powierzchni i zaludnienia kraju, to stanowisko Polski okaże się w szeregu państw europejskich, sąsiadujących z nią, na jednym z ostatnich miejsc, jak o tem świadczą zestawienia następujące (w km):

Długość linii Na 100 km² Na 10.000 kolejowych powierzchni mieszkańców

Polska	21.535	55	69
Niemcy	53.820	112	84
Francja	41.845	75	101
Czechosłowacja	11.150	77	77
Austria	5.844	64	80
Rumunia	11.130	35	60

Porównanie to wskazuje, że Polska ma nie wystarczająco gęstą sieć kolejową. Przyczyną tego zjawiska była okoliczność, iż w największej części dzisiejszej Polski, w b. zaborze rosyjskim, Rząd rosyjski stale sprzeciwiał się budowie nowych kolei i odmawiał zgody nawet na takie linie kolejowe, które chciano budować z funduszy prywatnych bez żadnych ofiar czy gwarancji Skarbu. Wpływała na to zarówno niechęć Rządu rosyjskiego do popierania rozwoju gospodarczego kraju, którego

uprzemysłowienie zagrażało przemysłowi gubernij rdzennie rosyjskich, jak też najfałszywiej pojęta polityka obrony państwa, którą, zdaniem rosyjskich sfer wojskowych, najlepiej zabezpieczało bezdroże.

W wyniku tego stanu rzeczy dążeniem polskich władz kolejowych była od samego początku rozbudowa sieci kolejowej. Jeżeli dotąd celu tego nie osiągnięto, jeżeli w ciągu lat 12 zdołano wybudować zaledwie 1.018 km nowych linii normalnotorowych i 213 km linii wąskotorowych, to jedynie dlatego, że Skarb w gruntownie przez wojnę niszczonej kraju był ubogi, i że jeszcze pilniejszym zadaniem była odbudowa zrujnowanych stacyj i urządzeń kolejowych oraz zaopatrzenie się w tabor.

Ze świadomości konieczności rozbudowy sieci kolejowej była jednak powszechna, o tem świadczy szczegółowy plan nowych linii kolejowych, ułożony jeszcze w 1921 r. przez Ministerstwo Kolei w porozumieniu ze sferami gospodarczymi, a przewidująca budowę 4.000 km nowych kolei.

Wobec tego, co wyżej powiedziano, jedynym sposobem urzeczywistnienia tego programu jest przyciągnięcie do budowy kolei kapitałów prywatnych. Pierwszą próbę w tym kierunku uczyniono, zawierając układ z Francusko-Polskim T-wem Kolejowym w sprawie dokończenia budowy magistrali węglowej Śląsk — Gdynia kosztem 1 milj. fr. fr., wzamian za odstąpienie

eksploatacji późniejszej całej linii temuż Towarzystwu na przeciąg 45 lat.

Należy żywić nadzieję, że pomyślne załatwienie tej sprawy da impuls do dalszych podobnych układów, których przeprowadzenie leży w interesie nietylko zarządu kolejowego, ale również i kontrahentów z uwagi na niewątpliwą rentowność kolei w kraju o rzadkiej sieci kolejowej, a gęstym zaludnieniu i wielkich bogactwach naturalnych. Najlepszym dowodem tego jest bardzo znaczne natężenie ruchu towarowego na polskich kolejach normalnotorowych, przewyższające ruch wielkości kolei europejskich, jak o tem świadczy zestawienie następujące, ułożone na podstawie „Statistique internationale des Chemins de Fer” za 1929 r.:

	<i>Ilość tonnokilometrów na 1 km sieci</i>
Polskie koleje państwowe . . .	1.352.245
Niemieckie koleje państwowe .	1.429.463
Francuskie . . .	479.011
„ C-ie de l'Est . . .	1.775.043
Angielskie — London Midland .	1.114.000
Włoskie państwowe	752.998
Czeskosłowackie państwowe . .	980.715
Austrjackie państwowe	777.732
Rumuńskie	414.991

J. G.

ŻEGLUGA I SPRAWY MORSKIE

RYNEK FRACHTOWY. — Podczas gdy ruch ogólny trzymał się w bardzo ograniczonym zakresie, w wielu działach rynku frachtowego sytuacja była korzystniejsza dla armatorów. Na rynku La Platy w dalszym ciągu frachtujący otrzymują oferty na tonnaż, przybývający w balaście, na lipiec i sierpień po zasadniczych stawkach, obniżonych już parę tygodni temu.

Powrotny rynek La Platy był znacznie słabszy. Zmniejszenie zapotrzebowania na statki pozostaje prawdopodobnie w związku ze wzmożoną aktywnością zafrachtowań z Morza Czarneego. Zakontraktowano w ub. tygodniu z portów La Platy tylko 24 statki — ogółem 161.000 tonn. Stawki frachtowe pozostały prawie bez zmian.

Rynek północno-amerykański wykazuje pewną poprawę. Z Kuby zafrachtowano 7 statków pod cukier do portów Anglii i Kontynentu po stawce sh 13,6 na lipiec. Z Hampton Roads zakontraktowano tonnaż pod węgiel do La Platy po \$ 2,70 i jest dalsze zapotrzebowanie pod takie ładunki do Pernambuco, Santos, Rio Janeiro i Rosario po stawkach od \$ 2,75 do 2,90, oraz do portów zachodnich Włoch i Adriatyku.

Na Dalekim Wschodzie sytuacja jest w dalszym ciągu niekorzystna dla armatorów ze słabym zapotrzebowaniem na tonnaż po zasadniczych stawkach, które mają tendencję zniżkową.

Rynek śródziemnomorski spokojny. Wywozu rudy nie było prawie żadnego. Z Aleksandrii z frachtowano statek do Hull po 7,9 za m³ przy szybkim załadunku; jest dalsze zapotrzebowanie na większy statek w lipcu i średni we wrześniu. Również poszukiwany jest tonnaż pod ładunki soli z Torrevieja do Argentyny. Południowa Rosja zakontraktowała stosunkowo wiele ładunków ciężkiego zboża i, poza umowami na pojedyncze podróże po zasadniczej stawce sh 10,3 do portów Kontynentu, zawarła cały szereg kontraktów na podróże kolejne, poczynając od sierpnia do grudnia po stawce sh 10,9 do portów Kontynentu. Poza zbożem poszukiwane są statki pod rudę i antracyt.

Rynek bałtycki — drzewny i zbożowy był słaby. Rynek węglowy w dalszym ciągu bardzo ożywiony przy poprzednich stawkach. Zawarto cały szereg kontraktów do załadunku w lipcu, m. in.: 3.200 t do Göteborga po sh 4/6, 3.300 t do Oslo po sh 5, 4/4.500 do Tromsö po sh 5/3, 4.300 t do Libawy

po sh 5, 1.650 t do Kramfors po sh 5/3, 1.900 t do Munksund po sh 5/6, 2.500 t do Ersvik po sh 4/10½, 3.800 t do Sundsvall po sh 4/9, 7.500 t do G. S. S. L. (Genua-Spezia-Savona-Livorno) po sh 7,6 przy jednym porcie wyładowania, 5.500 t do portów Adriatyku po sh 8/9 przy jednym porcie wyładowania, po sh 9/3 przy 2 portach, 3.000 t i 2.000 t do Rouen po sh 5/6 i sh 5/9, 3.000 t do Bordeaux po sh 6,9, 2.800 do Gandawy po sh 4/6, 3.000 t do Antwerpji po sh 4/6, 15.000 t zakontraktowano na kolejne podróże do Antwerpji po sh 4/3; 2.000 t do Le Havre po sh 5/6, 4.000 t do Rotterdamu po sh 4/3, 3.000 t do Kopenhagi po sh 4/6, 2.000 t do Aalborga po sh 5/3, 2.700 i 4.000 t do Sztokholmu po sh 4/3 i po sh 4, 3.700 t do Norrköping po sh 4/3, 4.100 t do Oxelösung po sh 4/4½, 4.600 do Lulea po sh 4, 2.900 t do Malmö po sh 4/1½.

PRACA STATKÓW POLSKICH W CZERWCU 1931 R.¹⁾ — Poniżej podana jest kronika pracy wszystkich statków polskich, pływających pod polską banderą, w czerwcu 1931 r.:

P. P. „ŻEGLUGA POLSKA”

A. — Trampy:

S/S. „K a t o w i c e” — wyładował w La Pallice (Francja) drzewo, poczem odpłynął w balaście do Rotterdamu, gdzie załadował tomasynę, zawiózł do Gdańska, wyładował, następnie przeszedł do Gdyni, załadował węgiel, z którego odszedł do Norrköping (Szwecja).

S/S. „K r a k ó w” — przybył z Norrköping (Szwecja) w balaście do Lulea (Szwecja), załadował rudę, zawiózł do Gdańska, wyładował, poczem załadował węgiel i zawiózł do Helsingforsu, wyładował, przybył w balaście do Gdyni, tu załadował sole potasowe, odwiózł do Terneusen (Holandia), gdzie wyładowuje.

S/S. „N i e m e n” — w drodze z Ameryki Południowej do Europy z ładunkiem zboża, bunkrował w Las Palmas (Wyspy Kanaryjskie), następnie zawiózł do Folmouth po dyspozycję, przeszedł do Antwerpji, wyładował zboże, poczem odszedł w balaście do Gdańska, gdzie stoi w Stoczni Gdąskiej.

¹⁾ Dane za maj — p. zesz. 25/1931, str. 981.

- S/S. „Poznań” — odplynął z Lulea (Szwecja) z ładunkiem rudy żel. do Gdańska, wyładował, załadował węgiel, zawiózł do Rouen, wyładował, poczem odplynął w balaście do Gandawy po ładunek tomasyny; z tym ładunkiem przybył do Gdyni, wyładował i ładuje węgiel do Karlskrona (Szwecja).
- S/S. „Toruń” — wyładował w Gdyni tomasynę z Rotterdamu i został unieruchomiony w porcie gdyńskim.
- S/S. „Wilno” — przybył z Aalborgu (Dania) w balaście do Gdyni, załadował węgiel, zawiózł do Norrköping (Szwecja), wyładował, następnie odplynął w balaście do Lulea, gdzie załadował rudę, zawiózł do Gdańska, wyładował, załadował węgiel, zawiózł do Sztokholmu, wyładował i przeszedł w balaście do Lulea po rudę.
- S/S. „Warta” — przybył w balaście z Londynu do Gdańska, załadował węgiel, zawiózł do Gefle (Szwecja), wyładował, odplynął w balaście do Lulea po ładunek rudy, zawiózł do Gdańska, wyładował, poczem przeszedł w balaście do Gdyni, gdzie załadował węgiel, zawiózł do Ornskölösvik (Szwecja) i wyładowuje.
- S/S. „Wisła” — stoi w doku w Gdańsku.
- B. — Linja Bałtycka:**
- S/S. „Chorów” — odbył 2 przewidziane rozkładem jazdy podróże z Gdyni i Gdańska do Tallinna i Helsingforsu z ładunkiem drobnicy.
- S/S. „Tczew” — załadował drobnicę w Gdańsku, przeszedł do Gdyni po dalszy ładunek, poczem odplynął do Rygi, wyładował, wrócił w balaście do Gdańska, załadował drobnicę, przeszedł do Gdyni, wziął ładunek, który zawiózł do Libawy, Parnawy i Rygi, następnie odplynął do Gdańska.

POLSKO-BRYTYJSKIE TOW. OKRĘTOWE

A. — Linja do Londynu:

- S/S. „Premjer” — po ukończeniu robót, związanych z remontem w drugiej połowie miesiąca, wykonał jedną podróż, przewożąc do Londynu pasażerów oraz bekony, szynki, jaja, masło, obuwie etc.
- S/S. „Warszawa” — odbył przewidziane rozkładem jazdy podróże, przewożąc do Londynu pasażerów oraz bekony, wędliny, jaja, masło, ryż luszczony, cynk, manufakturę, obuwie etc., zpowrotem zaś pasażerów i drobnicę.

B. — Linja do Hull:

- S/S. „Łódź” — odbył 2 przewidziane rozkładem jazdy podróże, przewożąc do Hull pasażerów oraz bekony, wędliny, jaja, białawy, obuwie etc., zpowrotem zaś pasażerów i drobnicę.
- S/S. „Rewa” — ditto.

POLSKIE TRANSATLANTYCKIE TOW. OKRĘTOWE

Linja do Ameryki Północnej:

- S/S. „Kościuszko” — dn. 1/VI przybył do New-Yorku, wyładował pasażerów, wyładował pocztę i towary, po zakrętowaniu pasażerów i załadowaniu poczty i towarów odplynął dn. 5/VI do Halifax (Kanada), gdzie uzupełnił ładunek, i dn. 7/VI odplynął do Kopenhagi, dn. 16/VI wyładował część pasażerów i wyładował część poczty i towarów i tegoż dnia odplynął do Gdyni; przybył do Gdyni dn. 17/VI, wyładował pasażerów oraz wyładował pocztę i towary; po załadowaniu towarów i zakrętowaniu pasażerów odplynął w dn. 25/VI z Gdyni do Kopenhagi; 26/VI przybył do Kopenhagi, gdzie wyładował część pasażerów oraz wyładował pocztę, poczem odplynął do New-Yorku.

- S/S. „Pułaski” — dn. 5/VI po zakrętowaniu pasażerów i załadowaniu poczty i drobnicy odplynął z Gdyni do Kopenhagi, gdzie wyładował dn. 9/VI część poczty, uzupełnił ładunek towarów i tego samego dnia odplynął do New-Yorku; w dn. 20/VI przybył do New-Yorku, wyładował pocztę i towary oraz wyładował pasażerów; po załadowaniu poczty i towarów i zakrętowaniu pasażerów odplynął w dn. 22/VI via Kopenhaga do Gdyni.
- S/S. „Polonia” — dn. 15/VI odplynął do Kopenhagi, zakrętowawszy w Gdyni pasażerów i załadowawszy pocztę i drobnicę; dn. 16/VI uzupełnił ładunek drobnicy w Kopenhadze, poczem odplynął do New-Yorku. W dn. 28/VI zawiął do portu w New-Yorku, gdzie wyładował pasażerów oraz wyładował pocztę i drobnicę.

TOW. „POLSKAROB”

- S/S. „Robur III” — odbył 4 podróże z węglem do portów szwedzkich Ystad, Malmö (2 podróże) Norrköping.
- S/S. „Robur VI” — odbył 3 podróże, z tego 2 do Norrköping i 1 do Oslo, wożąc węgiel.
- S/S. „Robur IV” — zawiózł węgiel do portów norweskich Oslo i Slemestad oraz do portu szwedzkiego Malmö.
- S/S. „Robur V” — odbył 2 podróże do Göteborg i Amsterdamu, wożąc węgiel.

TOW. „POLRYŻ”

- S/S. „Kopernik” — oczekuje w porcie gdańskim na zatrudnienie.

RUCH W PORCIE GDYŃSKIM w tygodniu od 29 czerwca do 5 lipca r. b. był następujący:

	Ruch statków			
	Przyszło		Wyszło	
	ilość	nrt	ilość	nrt
Polska	8	9.408	7	10.569
W. M. Gdańsk	1	410	1	410
Anglja	5	8.536	3	3.829
Danja	8	5.166	8	5.166
Estonja	3	2.835	1	302
Finlandja	2	2.642	2	2.642
Francja	1	1.733	1	1.733
Grecja	1	2.684	—	—
Łotwa	5	2.914	5	4.430
Niemcy	20	12.032	15	8.214
Norwegja	1	803	1	803
Stany Zjednoczone Am.	1	3.039	1	3.039
Szwecja	19	14.094	18	14.518
Razem:	75	66.296	63	55.655

Przeładunek towarów (w tonnach)

Wyladowano	
Szmalce	1
Ryż surowy	2.633
Tytoń	203
Żel. surowe	200
Żelazo Thomasa	519
Żelastwo (złom)	6.277
Bawełna	47
Cukier ¹⁾	442
Siemię Fullera	94
Maszyny i części	11
Maszyny druk. do pisania	4
Samochody i części	7
Opony i dętki	13
Skóry	5
Skóry lakier.	2
Cement	8

¹⁾ Przywieziony barkami z kraju.

Sprzęt myśliwski	4
Zamki żelazne	6
Aparaty fotograficzne	3
Książki	2
Mebłe stalowe	1
Przybory nurkowe	1
Guma i wyroby	2
Różne	13
Razem: 10.496	

Załadowano

Bekony	731
Wędliny	132
Masło	149
Jaja	153
Ryż łuszc.	375
Drzewo	1.938
Manufaktura	34
Węgiel:	
eksportowy	91.359
bunkrowy	2.649
razem:	94.008
Koks	50
Cynk	687
Kainit	2.003
Mebłe gięte	9

Narzędzia gospod.	10
Art. kanalizacyjne	5
Różne	31
Razem: 100.315	

Obrót ogólny: 110.811

Ruch pasażerów

Przyjechało Wyjechało

Ruch zamorski	560	47
-------------------------	-----	----

OSTATNIE WIADOMOŚCI Z NAD MORZA. — Poniżej podajemy w paru wierszach garść krótkich informacji aktualnych. Ciekawsze sprawy poruszymy poza tem w najbliższych zeszytach oddzielnie, bardziej wyczerpująco:

— Obrót towarowy w porcie gdyńskim w czerwcu wyniósł 434.327 t, z czego na przywóz przypada 59.685 t, na wywóz zaś 374.642 t.

— W dn. 1/VII został znowu poprawiony rekord dziennego przeładunku w porcie gdyńskim — 21.377 t; rekord poprzedni 21.270 t.

— Bank Cukrownictwa rozpoczął budowę drugiego z kolei magazynu cukrowego. Jest to właściwie rozbudowa (powiększenie o 300%) istniejącego już magazynu, wykupionego od firmy Warszawskie Tow. Transportowe.

— Rozpoczęto budowę szosy na molo rybackie w porcie gdyńskim.

POCZTA I TELEGRAF

POD REDAKCJĄ MINISTERSTWA POCZT I TELEGRAFÓW

RUCH POCZTOWY, TELEGRAFICZNY I TELEFONICZNY W MAJU 1931 R.¹⁾ w ważniejszych miastach przedstawiał się w sposób następujący (w tys. jednostek, wzgl. \mathcal{Z}):

Nadano w urzędach poczt.-tel.	Listy zwykłe i polecane	Listy wartościowe	Paczki	Przesyłki za pobraniem	Zlecenia pocztowe	Przekazy poczt. i tel. (wypłacono na kwotę)	Wpłaty P. K. O. na kwotę	Czasopisma	Telegramy	Rozmowy telef. między-miastowe i z zagranicą
Warszawa	15.621'7	15'2	144'6	51'9	27'7	15.142'4	28.473'6	3.424'5	53'9	166'1
Łódź	2.546'7	3'0	53'1	22'0	87'3	3.526'2	18.385'1	243'3	15'3	53'9
Lwów	6.588'9	6'2	50'9	27'1	28'6	4.960'7	14.068'7	3.154'1	21'5	39'8
Poznań	11.509'9	1'7	38'6	25'3	3'3	4.736'2	12.328'2	1.928'2	14'3	40'2
Kraków	7.172'7	4'3	47'0	24'0	9'4	3.996'4	12.413'8	1.921'5	14'1	47'6
Wilno	1.269'2	1'7	14'4	4'7	4'3	2.011'2	3.852'3	527'5	7'8	13'2
Katowice	1.468'7	1'2	18'0	8'1	6'1	2.252'4	6.927'8	724'4	8'4	72'3
Lublin	598'5	0'8	5'4	2'1	1'8	1.440'8	4.178'8	35'4	6'8	23'7
Bydgoszcz	1.721'3	0'8	14'9	4'1	1'4	1.689'2	4.847'4	582'2	5'0	22'7
Sosnowiec	363'1	0'5	3'6	0'8	1'8	1.373'8	2.888'0	36'7	3'4	19'2
Częstochowa	518'3	0'4	8'6	2'6	3'2	837'0	3.464'1	71'5	2'2	8'2
Białystok	1.215'9	0'9	4'8	1'2	2'6	1.016'3	2.818'7	18'0	2'7	12'3
Król. Huta	891'3	0'3	4'9	2'2	1'3	778'6	4.295'1	19'3	2'3	12'0
Toruń	1.475'0	0'3	3'7	3'4	0'5	1.006'6	3.090'4	123'1	3'0	17'2
Gdynia	632'0	0'1	2'1	0'4	0'1	897'3	2.584'1	5'2	4'5	22'7

Nadeszło do urzędów poczt.-tel.	Listy zwykłe i polecane	Listy wartościowe	Paczki	Przesyłki za pobraniem	Zlecenia pocztowe	Przekazy poczt. i tel. (wypłacono na kwotę)	Wpłaty P. K. O. na kwotę	Czasopisma	Telegramy	Rozmowy telef. między-miastowe i z zagranicą
Warszawa	11.860'8	14'7	52'7	8'8	14'6	16.145'4	3.927'2	352'6	82'8	207'8
Łódź	2.283'4	2'6	23'1	6'2	10'0	10.717'9	1.089'1	162'4	17'9	52'6
Lwów	6.035'2	7'1	47'3	7'2	4'8	6.598'6	3.993'5	327'6	27'4	40'4
Poznań	2.540'5	1'3	28'1	11'7	1'1	4.361'0	1.594'1	129'9	16'2	56'3
Kraków	3.557'6	5'1	34'2	5'7	4'7	4.248'0	2.550'0	97'7	14'4	52'4
Wilno	1.075'1	4'2	12'4	3'3	1'8	2.836'1	748'1	87'7	9'2	17'0
Katowice	1.462'4	0'9	18'5	4'4	3'2	1.885'1	651'3	99'0	8'0	60'5
Lublin	425'2	2'7	6'5	3'1	0'7	1.213'9	343'8	54'6	4'6	29'4
Bydgoszcz	865'6	0'9	16'4	4'9	0'8	1.654'0	804'6	492'4	4'6	23'8
Sosnowiec	427'2	0'4	6'8	3'3	1'3	526'6	322'7	128'9	2'2	18'9
Częstochowa	523'1	0'5	5'9	2'7	0'5	1.091'5	381'2	79'3	2'6	8'8
Białystok	1.012'0	1'7	8'0	1'7	1'0	925'7	247'2	51'8	3'2	13'5
Król. Huta	850'5	0'2	6'0	1'7	0'6	325'8	311'9	32'3	2'0	17'1
Toruń	1.384'8	0'5	6'1	3'0	0'6	913'0	497'1	53'1	2'8	18'7
Gdynia	518'6	0'1	5'8	1'4	0'6	480'3	290'5	71'0	3'3	16'4

¹⁾ Dane za kwiecień — p. zesz. 23/1931, str. 910.

Rozmów telefonicznych miejscowych przeprowadzono: w Warszawie 22.166.829, w Łodzi 5.451.407, we Lwowie 4.869.296, w Krakowie 3.198.466, w Wilnie 2.059.341, w Poznaniu 1.496.968, w Toruniu 1.324.297, w Katowicach 1.297.311, w Bydgoszczy w 833.777, w Białymstoku 751.450, w Lublinie 653.346, w Częstochowie 421.382, w Gdyni 528.778 i w Królewskiej Hucie 309.420.

WPŁYWY I ROZCHODY PRZEDS. „POLSKA POCZTA, TELEGRAF I TELEFON” ORAZ PRZEDS. „RADJOTELEGRAF” W MAJU 1931 R. przedstawiały się, jak następuje (w zł):

Wpływy:	
Dyrekcje Poczty i Telegrafów	4.712'94
Urzędy poczt., telegraficzne i telefon.	16.405.114'02
Radjotelegraf	127.692'87
Główny Skład Materiałów Poczty	142'45
Główny Skład Materiałów Telegr. i Tel.	221'85
Izba Kontroli Rachunkowej P. i T.	54'10
Emerytury	390.248'62
Razem:	16.928.186'85

Rozchody:	
Dyrekcje Poczty i Telegrafów	519.925'61
Urzędy poczt., telegraficzne i telefon.	848.582'46 ¹⁾
Radjotelegraf	15.203.241'98
Główny Skład Materiałów Poczty	110.741'14
Główny Skład Materiałów Telegr. i Tel.	14.983'50
Izba Kontroli Rachunkowej P. i T.	12.693'60
Emerytury	106.535'32
	14.415'73
Razem:	15.982.536'88
	848.582'46 ¹⁾

Nadwyżka wpływów nad rozchodami z państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” oraz „Radjotelegraf” w maju 1931 r. wynosiła zł 945.649'97.

Niezależnie od tego dochody i wydatki Zarządu, wykonywanego przez Ministerstwo Poczty i Telegrafów, stanowiły: zł 1.676'00 w dochodach i zł 136.950'90 w wydatkach.

PRAWO I SĄD W ŻYCIU GOSPODARCZYM

ORZECZNICTWO SĄDOWE

RYŻ, NIE JEST ARTYKUŁEM KRAJOWYM, CHOĆ NIE BYŁ ŁUSZCZONY W KRAJOWYCH ZAKŁADACH. — Najwyższy Trybunał Administracyjny rozpoznał sprawę, czy ryż, łuszczonego w krajowych zakładach przemysłowych, podpada pod kategorię „jadalnych produktów spożywczych pochodzenia krajowego” w rozumieniu załącznika do § 26 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o państw. podatku przemysłowym, a tem samem czy sprzedaż ryżu korzysta z ulgowej stawki podatku obrotowego.

Pytanie powyższe N. T. A. rozstrzygnął w kierunku negatywnym, wyhodząc z następującego założenia. Ryż, który niespornie pochodzi z zagranicy, przed oddaniem go do użytku konsumpcji poddany bywa wprawdzie, według zgodnego twierdzenia stron, w krajowych zakładach przemysłowych, t. zw. łuszcarniach ryżu, pewnemu procederowi przemysłowemu, polegającemu na usunięciu z surowca pewnych części (lusk); jednakże te czynności zakładu przemysłowego nie zmieniają ani substancji ani kształtu, tak iż ryż po wyjściu z łuszcarni,

zatrzymując zresztą swoją nazwę ryżu, bardzo niewiele różni się od stanu, jaki miał, będąc niełuszczonego. Kosekwencją zaś tego jest, iż czynność zakładu przemysłowego nie stwarza z niełuszczonego ryżu nowego jakiegoś przedmiotu, lecz tylko ryż ten przystosowuje do celów konsumpcji, z zatrzymaniem jego pierwotnego charakteru, podobnie jak to ma miejsce naprzykład z kawą, paloną w krajowych palarniach kawy, która mimo spalania nie staje się produktem pochodzenia krajowego.

Gdy zatem ryż zatrzymuje charakter produktu jadalnego zagranicznego pochodzenia, mimo poddania go procederowi łuszczenia w krajowych zakładach przemysłowych i nie staje się produktem spożywczym pochodzenia krajowego, w rozumieniu wykazu do § 26 rozporządzenia wykonawczego, przeto N. T. A. uznał, że zaskarżona decyzja Komisji Odwoławczej, przyznająca dla obrotu, osiągniętego ze sprzedaży hurtowej ryżu, ulgową 1/2% stawkę podatkową z art. 7 lit. b ustawy o państw. podatku przemysłowym obraża wymienianą ustawę i dlatego w uwzględnieniu skargi przewodniczący Komisji Odwoławczej uchylił zaskarżoną decyzję, jako niezgodną z ustawą. (Wyrok N. T. A. L. Rej. 691/29 w sprawie skargi firmy „Bracia Mazur i S-ka”).

KRONIKA BIEŻĄCA

NOWE SPÓŁKI AKCYJNE

— „Polski Towarzystwo Hamulcowe”, S. A., pl. Żelaznej Bramy 3: kapitał zakładowy zł 250.000; założyciele Tadeusz Patek, ul. Ś-to Krzyska 27, Marian Biliński, ul. Ossolińskich 6, Włodzimierz Wyszkowski, ul. Ś-to Krzyska 27; akt notarialny zeznany przed notariuszem Julianem Siennickim dnia 20 marca 1930 r. Nr. Rep. 1439.

— „Spółka dla Handlu Towarami Włóknistymi Prima Vera”, Sp. Akc. w Warszawie, ul. Bełska 5: kapitał zakładowy spółki zł 600.000; założyciele: Francisque-Wictor Chartillon, Krak. Przedmieście Nr. 42/44 w Hotelu Bristol, Henryk Goldkopf, ul. Ś-to Krzyska Nr. 35, Aleksander Koch, ul. Oboźna Nr. 7, Alfred Koplín, ul. Wiejska Nr. 19, Zofia Falquet, ul. Akacjiowa 4, i spółka pod firmą: Soieries C. M. R., Spółka z ogr. odpow., ul. Wierzbowa Nr. 11; akt notarialny zeznany przed p. o. Notariusza Bronisława Packa, dnia 10 grudnia 1930 r. Nr. Rep. 376.

— Towarzystwo Handlowo-Przemysłowe „Arbon”, w Warszawie, Aleje Ujazdowskie Nr. 9a; kapitał zakładowy spółki zł 300.000; założyciele: Inż. Henryk Kuncewicz, Rejtana Nr. 3, Józef Lipski, Aleje Ujazdowskie Nr. 9, Albert Steinberg, Wiejska Nr. 11, Maksymilian Stifter, Chmielna Nr. 9; akt notarialny zeznany przed notariuszem Władysławem Dembińskim dnia 7 października 1930 r. Nr. Rep. 1227.

— „CuKrownia Guzów”, S. A. z siedzibą w Guzowie, pow. błoński, Biuro Zarządu, Nowogrodzka Nr. 6a; kapitał zakładowy zł 800.000; założyciele: Antoni Sobański, Aleje Ujazdowskie Nr. 11, Feliks Sobański, Aleje Ujazdowskie Nr. 11, Krzysztof Eydziatowicz, ul. Piękna Nr. 11, Zygmunt Kolanowski, ul. Rozbrat Nr. 34/36; akt notarialny zeznany przed notariuszem Antonim Massalskim dn. 1 maja 1931 r. Nr. Rep. 742.

— „Fabryka i Sprzedaż Jedwabi Soieries C. M. R.”, S. A. w Warszawie, ul. Wierzbowa 11: kapitał zakładowy zł 1.000.000; założyciele: 1) Soieries C. M. R., Sp. z ogr. odp., ul. Wierzbowa 11, 2) Aleksander Koch, ul. Oboźna 7, 3) Alfred Koplín, ul. Wiejska 19, 4) Zofia Falquet, ul. Akacjiowa 4 w Warszawie, 5) Dom Handlowy Chatillon Mouly Roussel, S. A. w Lyonie, Rue Crequi Nr. 137, 6) Jacek-Franciszek-Wiktor Chatillon, ul. Chemin de Montrablond 31 w Lyonie, 7) Józef Ferdynand Karol Mouly i 8) August Roussel, ul. Tronschet Nr. 7; akt notarialny zeznany przed p. o. Notariusza Bronisława Gacka 12 grudnia 1930 r. Nr. Rep. 400.

TERMINY OGÓLNYCH ZEBRAŃ W SPÓŁKACH AKCYJNYCH

13 lipca:

— Fabryka Wag „W. Hess”, S. A. — o godz. 17 w lokalu S-ki w Lublinie, ul. Lubartowska 50 (ew. II termin — dn. 28 lipca).

14 lipca:

— „Polska Składnica Pomocy Szkolnych”, S. A. — o godz. 19 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Nowy-Swiat 33 (ew. II termin — dn. 28 lipca).

15 lipca:

— „Towarzystwo Akcyjne Częstochowskiej Fabryki Guzików” dawniej Jan i Stanisław Grosman, S. A. —

¹⁾ Wydatki okresu ulgowego; kwota ta nie jest objęta ogólną sumą zł 15.982.536'88.

o godz. 13 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Marszałkowska 39a (ew. II termin — dn. 2 sierpnia).

— **Towarzystwo Akcyjne Fabryki Maszyn i Odlewni Żelaza „A. Wieczorek”**, S. A. — o godz. 17 w lokalu S-ki w Białymstoku, ul. Kolejowa 12 (ew. II termin — o godz. 19).

— **Towarzystwo Ubezpieczeń „Polonia”**, S. A. — o godz. 16 w lokalu S-ki w Warszawie, pl. Napoleona 3.

16 lipca:

— **„Cukrownia Mała Wieś”**, S. A. — o godz. 17 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Trębacka 4.

— **„Cukrownia Chełmica”**, S. A. — o godz. 18 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Trębacka 4.

— **„Centrala Przemysłu Rzeźniczego w Poznaniu”** S. A. — o godz. 17 w lokalu R. Jarockiego w Poznaniu, ul. Masztalarska 8.

17 lipca:

— **Polskie Towarzystwo Handlu i Przemysłu Futrzanego „Futro”**, S. A. — o godz. 17 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Młocińska 3.

19 lipca:

— **„Spółka Akcyjna Wełnianej Manufaktury Stiller i Bielszowski w Łodzi”**, S. A. — o godz. 11 w lokalu S-ki w Łodzi, ul. Cegielniana 52 (ew. II termin — dn. 26 lipca).

20 lipca:

— **„Fabryki Wyrobów Ceramicznych Krotoszyn i Przysięka”**, S. A. — o godz. 15 min. 30 w lokalu S-ki w Poznaniu, pl. Wolności 9 (ew. II termin — o godz. 16).

— **„Drukarnia Robotników Chrześcijańskich”**, S. A. — o godz. 17 w lokalu S-ki w Poznaniu, Św. Marcina 37.

21 lipca:

— **„Rakszawa” Akcyjne Towarzystwo dla Wyrobów Suknienniczych**, S. A. — o godz. 11 w kancelarii adw. Dr. Jakóba Reicha we Lwowie, ul. Sykstuska 28.

24 lipca:

— **„Wapniarnia Miasteczko”**, S. A. — o godz. 17 w lokalu S-ki w gmachu Poznańskiego Banku Ziemi w Poznaniu, ul. Marcinkowskiego 13.

25 lipca:

— **„Poznańska Kolej Elektryczna”**, S. A. — o godz. 12 w lokalu S-ki w Poznaniu, ul. Gajowa 1.

— **„Jaworznickie Komunalne Kopalnie Węgla”**, S. A. — o godz. 13 w Prezydium Magistratu w Krakowie.

27 lipca:

— **Towarzystwo dla Przemysłu i Handlu Aptecznego „Orbis”**, S. A. w Częstochowie w likwidacji — o godz. 18 w lokalu Komisji Likwidacyjnej w Częstochowie, ul. Kościuszki 16.

— **Zjednoczone Fabryki Dykt Klejonych „Bracia Braun”**, S. A. — o godz. 17 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Zielna 12 m. 2.

28 lipca:

— **„Towarzystwo Akcyjne „Jules Varnhagen”**, S. A. — o godz. 17 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Okopowa 24.

30 lipca:

— **„Polski Bank Przemysłowy”**, S. A. — o godz. 12 w sali posiedzeń Banku w Warszawie, ul. Senatorska 42.

— **„Browary Huggera”**, S. A. — o godz. 11 w lokalu S-ki w Poznaniu, ul. Półwiejska 25.

— **„Cukrownia Nakło”** S. A. — o godz. 15 min. 30 w Strzelnicy w Nakle.

31 lipca:

— **„Cukrownia Strzyżów”**, S. A. — o godz. 20 w lokalu Związku Zawodowego Cukrowni w Warszawie, ul. Moniuszki 11.

— **„Dom Książki Polskiej”, Hurtownia dla Księgarzy i Wydawców w Warszawie**, S. A. — o godz. 17 min. 30 w lokalu S-ki w Warszawie, pl. Trzech Krzyży 8.

— **Towarzystwo Górniczo-Przemysłowe „Saturn”**, S. A. — o godz. 10 w lokalu S-ki na kopalni „Saturn” w Czeladzi.

— **Towarzystwo Akcyjne „Quebracho”**, S. A. — o godz. 18 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Kybaki 6.

— **„Widzewska Manufaktura”**, S. A. — o godz. 16 w lokalu S-ki w Łodzi, ul. Śródmiejska 13.

SKARBOWOŚĆ I FINANSE

PODATKI I OPŁATY

ULGI PODATKOWE DLA TRANZAKCYJ NA GIEŁDACH MIĘSNYCH.

— Min. Skarbu okólnikiem z dn. 3 lipca r. b. L. D. V 7744/4 upoważniło izby skarbowe, na zasadzie art. 94 ustawy o państw. podatku przemysłowym, do umarzania jednej trzeciej części podatku przem. od obrotu, przypadającego od transakcyj kasowych, dokonanych na krajowych giełdach mięsnych artykułami, dopuszczonemi do obrotu i notowanymi na giełdzie, a udowodnionych prawidłowemi księgami handlowemi i kartami umów giełdowych, spisaniem przez przysięgłych maklerów giełdowych względnie agentów giełdowych.

Ulga ta ma zastosowanie do obrotów, poczynwszy od dn. 1 lipca 1931 r.

Wymiar podatku przemysłowego, przypadającego od opisanych transakcyj giełdowych, będzie dokonywany zgodnie z przepisami ustawowemi, następnie jednak na podania zainteresowanych przedsiębiorstw $\frac{1}{3}$ podatku od obrotu będzie umorzona.

Zarazem będą organa podatkowe, również na podania zainteresowanych przedsiębiorstw, ograniczać pobór zaliczek na podatek przemysłowy od obrotu, uzyskanego z wymienionych transakcyj giełdowych.

ZWOLNIENIE TRANZAKCYJ EKSPORTOWYCH SZCZECINĄ OD PODATKU OBROTOWEGO.

— Okólnikiem L. D. V 7440/4/31 Min. Skarbu, po porozumieniu się z Min. Przemysłu i Handlu, poleciło zaliczać szczecinę oczyszczoną

i sortowaną do półfabrykatów, o ile szczecina ta odpowiada warunkom, określonym we wstępie II obwieszczenia Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 31/V 1930 r. („Monitor Polski” Nr. 131, poz. 190).

W związku z powyższem eksport szczeciny oczyszczonej i sortowanej, odpowiadającej wymienionym wyżej warunkom, korzysta jako półfabrykat ze zwolnienia od podatku przemysłowego od obrotu na podstawie art. 3 p. 15 ustawy o państw. podatku przemysłowym.

W wypadkach wątpliwych co do zakwalifikowania szczeciny, mają organa podatkowe zasięgać opinii właściwej izby przemysłowo-handlowej.

Równocześnie Min. Skarbu, w związku z uznaniem szczeciny oczyszczonej i sortowanej za półfabrykat, poleciło podwładnym organom zaliczać zakłady oczyszczania i sortowania szczeciny pod względem kategorii świadectw przemysłowych do przedsiębiorstw przemysłowych według rozdziału XIX części II lit. c załącznika do art. 23 powołanej ustawy.

PODWYŻSZENIE OPŁAT ZA PASZPORTY NA WYJAZD ZAGRANICĘ.

— W „Dz. Ust. R. P.” Nr. 56/1931, poz. 460. ukazało się rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie opłat za paszporty na wyjazd zagranicę.

Nowe rozporządzenie, które weszło w życie dn. 27 czerwca r. b., zastąpiło rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 29 stycznia r. ub.

(„Dz. Ust. R. P.” Nr. 7/1930, poz. 57). Będące obecnie w mocy przepisy różnią się od dotychczas obowiązujących prawie wyłącznie co do wysokości opłat za paszporty zagraniczne. Obowiązują, mianowicie, następujące stawki opłat za paszporty z terminem ważności do jednego roku (w nawiasie stawki dotychczasowe):

a) za paszport, uprawniający do jednorazowego wyjazdu zagranicę, względnie za każde zezwolenie na ponowny wyjazd — zł 200 (zł 100);

b) za paszport, uprawniający do wielokrotnych wyjazdów zagranicę — zł 350 (zł 250);

c) za paszport ulgowy, uprawniający do jednorazowego wyjazdu zagranicę w celach, przewidzianych w art. 2 ustawy z dn. 17/VII 1924 r., względnie za każde ulgowe zezwolenie na ponowny wyjazd — zł 25 (zł 25);

d) za takiż paszport, uprawniający do wielokrotnych wyjazdów zagranicę — zł 200 (zł 150);

e) za paszport ulgowy, uprawniający do jednorazowego wyjazdu zagranicę w celach, przewidzianych w art. 3 ustawy z dn. 17/VII 1924 r., względnie za każde ulgowe zezwolenie na ponowny wyjazd — zł 20 (zł 20);

f) za takiż paszport, uprawniający do wielokrotnych wyjazdów zagranicę, lub wydawany na zasadzie § 8 rozporządzenia — zł 150 (zł 100);

g) za paszport w celach żeglarskich — zł 3 (zł 3);

Paszporty emigracyjne są (jak i przedtem) bezpłatne.

Jak widzimy, podniesione zostały opłaty za paszporty zwykłe — jednorazowe i wielokrotne oraz za wielokrotne ulgowe. Należy zaznaczyć, że podstawy do wydawania paszportów ulgowych obydwóm kategoriom pozostały te same, co i w poprzednim rozporządzeniu. Poza tem nowe rozporządzenie zawiera już tylko nieznaczne zmiany.

KALENDARZYK PODATKOWY NA LIPIEC 1931 R. — W lipcu r. b. płatne są następujące podatki:

1) do dn. 15 lipca — państwowy podatek przemysłowy od obrotu, osiągniętego w czerwcu r. b. przez przedsiębiorstwa handlowe I i II kategorii i przedsiębiorstwa przemysłowe¹⁾ — V kategorii prowadzące prawidłowe księgi handlowe, oraz przez przedsiębiorstwa sprawozdawcze;

2) do dn. 15 lipca — odroczone zaliczka na poczet podatku przemysłowego od obrotu za I kwartał 1931 r. w wysokości $\frac{1}{3}$ kwoty tegoż podatku, wymierzonego za rok 1930, przez przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe, nie prowadzące prawidłowych ksiąg handlowych, oraz przez zajęcia przemysłowe;

3) do dn. 7 lipca — podatek dochodowy od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, potrącony w czerwcu 1931 r.

Nadto płatne są w lipcu zależności, odroczone i rozłożone na raty z terminem płatności w lipcu, tudzież podatki, na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze również z terminem płatności w tym miesiącu.

KREDYT

BANKI PRYWATNE W I KWARTALE 1931 R. —

W I kwartale r. b. uległy ograniczeniu zarówno operacje bierne, jak i czynne banków. Przyczyną było dalsze kurczenie się i tak silnie zmniejszonych rozmiarów produkcji i obrotów, wyczerpanie finansowe zarówno rolnictwa, jak przemysłu i handlu, wreszcie nastroje psychiczne i wypadki, związane z zachwianiem się kilku banków. Banki prowadziły bardzo ostrożną politykę kredytową, dbając o utrzymanie znacznej płynności i wysokiego pogotowia kasowego, i wychodziły obronnie z kilkakrotnych runów, które zjawiały się to w bankach poznańskich, to w łódzkich, to w śląskich i t. d.

Porównanie łącznych bilansów banków na ultimo 1930 r. i na ultimo I kwartału r. b. jest o tyle utrudnione, że w bilansie na 31/III nie jest uwzględniony 1 bank, który przeszedł w stan likwidacji. Dlatego przy zestawieniu odpowiednich liczb tych 2 bilansów trzeba zawsze brać pod uwagę zmniejszenie tych liczb w I kwartale, wynikłe z nieuwzględnienia 1 banku.

Odrzuca się to w oczy przy porównywaniu kapitałów własnych banków. Kapitały zakładowe wyniosły, mianowicie, na ultimo 1930 r. zł 263·3 miljn., a do dn. 31/III spadły do zł 258·4 miljn. — wobec tego, że odpadł 5-miljonowy kapitał zakładowy banku w likwidacji. Kapitały rezerwowe wykazały w I kwartale wzrost — z zł 73·8 miljn. do zł 75·1 miljn.

Co do kapitałów obcych banków, to następuje w I kwartale ich niewielki spadek, pogłębiony dopiero w następnych miesiącach. Spadek ten stoi w związku z ciasnotą na rynku pieniężnym. Zapotrzebowanie finansowe wzrasta — przede wszystkim na płatności poprzednich zobowiązań; rezerwy finansowe rolnictwa, a także silnych nawet przedsiębiorstw przemysłowo-handlowych wyczerpują się zupełnie; stąd i zahamowanie dopływu wkładów i ich wycofywanie. W ostrzejszej formie występuje t. zw. płochliwość wkładców, zdarzają się nawet wypadki chwilowych runów — a to w związku z zachwianiem się i zawieszeniem wypłat przez kilka drobniejszych instytucji bankowych.

Liczbowy obraz ruchu kapitałów obcych w bankach przedstawia się następująco (w miljn. zł):

	31/XII 1930	31/III 1931	31/III 1930
Wkłady	878·0 (9·3) ¹⁾	834·8	851·8
Rachunki bieżące	306·4 (9·3) ¹⁾	287·4	279·8
Banki Loro	144·4 (—) ¹⁾	141·4	158·7
Banki zagran. Nostro	381·6 (7·1) ¹⁾	349·8	408·4
Razem:	1.710·4 (25·7) ¹⁾	1.613·4	1.698·7

Jak widzimy, stosunkowo najsilniej spadły lokaty zagraniczne, które spadały i przez prawie cały 1930 r., a dopiero na ultimo tego roku wykazały znaczny przejściowy wzrost. Najsłabiej obniżyły się w I kwartale r. b. pozostałości na rachunkach bieżących oraz na rachunkach Loro. Co do wkładów właściwych, to ruch ich (według poszczególnych rodzajów) przedstawia następująco zestawienie (w miljn. zł):

	31/XII 1930	31/III 1931	31/III 1930
Wkłady:			
terminowe	461·8 (9·0) ¹⁾	431·9	430·0
à vista	237·7 (0·2) ¹⁾	230·2	266·2
na książeczki wkładkowe i asygnaty kasowe	178·6 (—) ¹⁾	172·8	155·5

Gdy w 1930 r. wkłady terminowe dość silnie — i prawie nieprzerwanie — wzrastały, w I kwartale r. b. wykazują również i one spadek, i to stosunkowo większy od innych rodzajów wkładów. Mimo więc, że, zdawałoby się, depresja koniunkturalna w dalszym ciągu powinna nadawać wkładom terminowym, będącym wyrazem powstrzymywania się od nakładów inwestycyjnych czy też od zakupów bieżących, tendencję raczej zwiększoną — ciasnota gotówkowa i ogólne wyczerpanie finansowe powodują ich spadek, przyczem (jak i przy wkładach oszczędnościowych) oddziaływały tu i wypadki zachwiania się kilku banków. Wkłady à vista, stanowiące obrotowe rezerwy gotówkowe, zmniejszyły się stosunkowo najmniej, choć w zeszłym roku spadały najsilniej, co potwierdza porównanie z bilansem na dz. 30/III 1930 r.

Operacje czynne banków były prowadzone w I kwartale r. b. z największą ostrożnością; banki stosowały ostrą selekcję kredytobiorców i ofiarowywanego materiału wekslowego, zabiegając przede wszystkim o utrzymanie wysokiego pogotowia kasowego. Zapotrzebowanie kredytów zresztą wciąż jeszcze słabło — wobec kurczenia się produkcji i obrotów, tak że silny był popyt tylko na kredyty finansowe, głównie dla regulowania zobowiązań, poprzednio zaciąganych.

Liczbowy obraz ruchu kredytów bankowych przedstawia się następująco (w miljn. zł):

¹⁾ W nawiasach liczby, dotyczące banku w likwidacji według bilansu na dz. 31/III 1931 r.

	31/XII 1930	31/III 1931	31/III 1930
Weksle zdyskontowane	862'5 (2'1) ¹⁾	783'0	918'3
Rachunki bieżące (saldo debetowe)	987'7 (33'9) ¹⁾	965'2	1.010'8
w tem:			
1) zabezpieczone	674'7 (33'9) ¹⁾	676'7	722'7
2) niezabezpieczone	313'0 (—) ¹⁾	288'5	280'1
Pożyczki terminowe	61'3 (0'1) ¹⁾	59'4	50'6

Jak widzimy, kredyty bankowe skurczyły się w I kwartale r. b. w nieco nawet większym stopniu niż kapitały obce banków. Jest to objawem depresji konjunkturalnej, że z pośród kredytów najsilniejszy spadek wykazują kredyty dyskontowe — wobec braku odpowiedniego materiału wekslowego; klienci banków starają się wykorzystać możliwości kredytowe w inny sposób, przede wszystkim na rachunkach otwartych; poza tem zła wypłacalność często skłania do przepisywania należności z dyskonta na rachunki bieżące.

Co się tyczy pozycji weksli protestowanych, to wykazują one tendencję zwykłą; suma ich w bilansie na dz. 31/III 1931 wynosiła zł 28'9 miljn., gdy w bilansie na dz. 31/XII 1930 tylko zł 23'7 miljn.

Redyskonto weksli przez banki — w związku z kurczeniem się portfeli wekslowego — w dalszym ciągu malało, wynosząc w dn. 31/III 1931 zł 286'9 miljn. wobec zł 318'4 miljn. w dn. 30/XII 1930. Stosunek redyskonta do weksli zdyskontowanych w I kwartale r. b. nie uległ prawie zmianie, zmniejszając się zaledwie z 36'9% do 36'6%.

Banki, licząc się z nastrojami psychicznymi oraz z pogarszaniem się sytuacji kredytobiorców, starały się utrzymywać jak największą płynność oraz wysokie pogotowie kasowe.

Płynne aktywa (kasa i sumy do dyspozycji, waluty, portfel netto oraz banki Nostro) oraz zobowiązania i ich wzajemny stosunek przedstawiały się następująco:

	31/XII 1930	31/III 1931
Płynne aktywa — miljn. zł	769'7	679'9
Zobowiązania — miljn. zł	1.710'4	1.613'5
Stożenie płynności — %	45'0	42'1

Pogotowie kasowe, które na ultimo 1930 r. podniosło się, wykazało w I kwartale r. b. — mimo spadku zobowiązań — spadek. Mianowicie stosunek kasy, walut i banków Nostro do zobowiązań wynosił w dn. 31/III 1931 11'4%, gdy w dn. 31/XII 1930 13'2%.

Koszty handlowe banków wykazały w stosunku do r. ub. pewną zniżkę; mianowicie, gdy w I kwartale r. ub. wynosiły one zł 23'4 miljn., to w I kwartale r. b. tylko zł 22'8 miljn.

Rentowność banków zmniejszyła się nieco, bowiem wobec ograniczenia operacji banków dochody z procentów i prowizyj spadły — z zł 36'9 miljn. w I kwartale 1930 r. do zł 30'5 miljn. w I kwartale r. b. Stosunek %-owy kosztów handlowych do procentów i prowizyj, wynoszący w I kwartale 1930 r. 64%, wzrósł w I kwartale r. b. do 74%.

RYNEK DEWIZ I PAPIERÓW PROCENTOWYCH

GIEŁDA WARSZAWSKA

za okres od 29 czerwca do 4 lipca 1931 r.

— Okres sprawozdawczy minął przy tendencji mocnej dla walut, przyczem zwykła dewiz na Londyn i New York pociągnęła za sobą zwykłą kursów większości notowanych walut, a mianowicie — oprócz wyżej wspomnianych: franków francuskich, belgów, koron czeskosłowackich, szylingów austriackich, lirów włoskich, koron szwedzkich i norweskich oraz dinarów

jugosłowiańskich. Bez zmiany w rezultacie tygodniowym pozostały kursy franków szwajcarskich i lei rumuńskich, nieco niżej natomiast w porównaniu z ostatnimi notowaniami cenione były korony duńskie oraz pengó węgierskie. Rzadko ukazującymi się na rynku latami lotewskimi obracano po kursie zł 171'96 za 100 lat.

Zapotrzebowanie na dolary gotówkowe nie przekraczało normalnych rozmiarów; kurs ich ulegał dość silnym wahaniom, dochodząc do zł 9'05 za \$ 1, kończąc okres sprawozdawczy przy kursie niższym — zł 9'04 — 9'03 za \$ 1. W obrotach prywatnych wahania kursu były znacznie większe, w ostatnich dniach nastąpiło jednak również osłabienie tendencji, przyczem kurs spadł do zł 9'04 w żądaniu.

Wysokość dziennego zapotrzebowania walut nie odbiegała poważnie od zapotrzebowania ostatnich tygodni.

		Kurs najwyż- szy	Kurs najniż- szy	Kurs w dn. 4/VII
w zł				
Dolary St. Zjedn.	\$ 1	8'922	8'918	8'922
" " telegr.	\$ 1	8'926	8'922	8'926
Funty szterlingów	£ 1	43'43½	43'38½	43'43½
Franki francuskie	100 fr.	34'94	34'91	34'94
Franki szwajcarskie	100 fr.	172'87	172'67	172'87
Belgi	100 blg.	124'45	124'28	124'45
Korony czeskosłowackie	100 kor.	26'44	26'43	26'44
Szylingi austriackie	100 szyl.	125'45	125'35	125'45
Liry włoskie	100 lir.	46'74	46'72	46'74
Florenty holenderskie	100 fl.	359'15	359'00	359'15
Korony szwedzkie	100 kor.	239'35	239'30	—
Korony duńskie	100 kor.	238'95	238'95	—
Korony norweskie	100 kor.	238'95	238'95	—
Guldeny gdańskie	100 guld.	173'55	173'50	—
Pengó węgierskie	100 png.	155'70	155'70	—
Leje rumuńskie	100 lei	5'32	5'32	—
Dinary jugosłowiańskie	100 din.	15'80	15'80	—
Łaty lotewskie	100 lat.	171'96	171'96	—

Zainteresowanie papierami lokacyjnymi państwowymi było w okresie sprawozdawczym mniejsze, kursy zaś większości papierów tej grupy kształtowały się — dzięki zwiększonej podaży — zniżkowo; 3% Pożyczka Budowlana straciła, mianowicie, w stosunku do notowań końcowych okresu poprzedniego, zł 1'75, 4% Pożyczka Inwestycyjna serje — zł 1'00 (sztuk nie notowano), 5% Pożyczka Konwersyjna — 1½% oraz 7% Pożyczka Stabilizacyjna — 1%; nieznaczną poprawę wykazuje jedynie 6% Pożyczka Dolarowa. Bez zmiany pozostał kurs 10% Pożyczki Kolejowej oraz listów zastawnych i obligacji banków państwowych.

Dla listów zastawnych panowała w okresie sprawozdawczym tendencja niejednolita, słabsza w pierwszych dniach tygodnia, mocniejsza w drugiej połowie okresu, dając w rezultacie tak zniżki, jak i zwykły poszczególnych papierów. Poważniejsze różnice wykazują: 4½% L. Z. T-wa Kredytowego Ziemińskiego (+ 1½%), 4½% L. Z. T-wa Kredytowego m. Warszawy (— 1¼%), 8% L. Z. Kredytowego m. Piotrkowa (— 1¼%); odchylenia kursowe pozostałych notowanych papierów tej grupy są znacznie mniejsze. Z pośród listów zastawnych w walucie obcej notowano po kursie dotychczasowym 8% L. Z. T-wa Kredytowego Przemysłu Polskiego; rzadziej ostatnio ukazującymi się na rynku 7% L. Z. T-wa Kredytowego Ziemińskiego w Warszawie 1928 r. obracano po kursie, mało odbiegającym od ostatnich notowań.

Dział obligacji był mało ożywiony; tak VII 5½%, jak i VI 6% Obligacje Pożyczek Konwersyjnych m. Warszawy 1926 r. cenione były poniżej ostatnich notowań.

	Wartość nominalna (waluta)	Kurs naj- wyższy	Kurs naj- niższy	Kurs w dn. 4 VII
w zł				
3% Pożyczka Budowlana	zł w zł. 50	37'50	37'50	—
4% " Inwestycyjna	zł w zł. 100	—	—	—
4% " " (serje)	zł w zł. 100	88'00	87'00	—
w % nominalu				
5% Pożyczka Konwersyjna	zł	46'25	44'75	44'75
6% " Dolarowa	\$	75'50	74'00	75'50
7% " Stabilizacyjna ¹⁾	\$	81'00	80'00	—

¹⁾ W nawiasach — liczby, dotyczące banku w likwidacji według bilansu na dz. 31/I 1931 r.

¹⁾ Z wyłączeniem transz francuskiej.

10%	"	Kolejowa	fr. w zł.	104 00	104 00	104 00
7%	L. Z. Państ. Banku Roln.	zł w zł. 1927	83 25	83 25	83 25	
8%	"	"	zł w zł. 1927	94 00	94 00	94 00
7%	L. Z. Banku Gosp. Kraj.	zł w zł. 1927	83 25	83 25	83 25	
8%	"	"	zł w zł. 1924	94 00	94 00	94 00
7%	Obl. Kom.	"	zł w zł. 1927	83 25	83 25	83 25
8%	"	"	zł w zł. 1924	94 00	94 00	94 00
8%	Obl. Bud.	"	zł w zł. 1927	93 00	93 00	—
8%	L. Z. T-wa Kredytowego Przemysłu Polskiego ¹⁾	£	80 00	80 00	80 00	
4%	L. Z. T-wa Kred. Ziems.	zł	39 25	39 25	39 25	
4%	"	"	zł	51 00	48 00	51 00
7%	L. Z. T-wa Kred. Ziems. w Warszawie 1928 r.	zł	72 50	72 50	72 50	
4%	L. Z. T-wa Kred. m. Warsz.	zł	50 00	48 75	—	
5%	"	"	zł	55 00	54 00	—
8%	"	"	zł	71 50	68 00	71 00
						-71 50
						-71 25
8%	"	Częstochowy	zł	62 50	60 75	—
8%	"	Kalisza	zł	62 25	62 25	—
8%	"	Łodzi	zł	67 00	66 00	66 50
8%	"	Piotrkowa	zł	62 25	60 00	61 50
5%	"	Radomia	zł	48 00	48 00	—
10%	"	"	zł	74 25	74 00	—
10%	"	Siedlec	zł	73 25	70 00	73 25
VII 5%	Obl. Pożyczki Konwers. m. Warszawy 1926 r.	zł	42 50	42 50	—	
VI 6%	Obl. Pożyczki Konwers. m. Warszawy 1926 r.	zł	48 50	46 00	—	

ZŁOTY ZAGRANICĄ

	Gdańsk ²⁾	Berlin ²⁾	Wiedeń ²⁾	Paryz ²⁾	Zurych ²⁾
1/31	—	—	—	—	—
29/VI	—	—	—	—	—
30/ "	57 58—57 69	47 125—47 325	79 51—79 79	—	57 90
1/VII	57 57—57 68	47 10—47 30	79 515—79 795	—	57 85
2/ "	"	"	79 49—79 77	—	"
3/ "	57 74—57 66	"	79 47—79 75	—	57 90
4/ "	—	"	"	—	57 85

	London ³⁾	Praga ²⁾	New-York ²⁾	Amsterdam ²⁾
1931	—	—	—	—
29/VI	—	—	11 21½	—
30/ "	43 40	377 50	"	—
1/VII	43 39	"	11 21	—
2/ "	"	—	"	—
3/ "	43 40	377 375	"	—
4/ "	43 42	—	"	—

POŻYCZKI POLSKIE
NA GIEŁDACH ZAGRANICZNYCH

Kurs najniższy	Kurs najniższy	Kurs ultimo	Obroty
----------------	----------------	-------------	--------

(w %/100 obrotu nominalu)

Giełda w New-York'u

6% pożyczka dolarowa z 1920 r.				
15—20/VI	69	67½	68½	15 000
22—27/VI	73	68½	72	25 000
29/VI—4/VII	71	67	67½	41 000

8% pożyczka z 1925 r. (Dillon, Read & Co.)				
15—20/VI	80	76	78½	58 000
22—27/VI	80½	78½	80½	63 000
29/VI—4/VII	83½	80½	82	86 000

7% pożyczka stabilizacyjna z 1927 r.				
15—20/VI	73	72	72½	113 000
22—27/VI	77	72	77	193 000
29/VI—4/VII	77½	74½	77	94 000

7% pożyczka m. Warszawy z 1928 r.				
15—20/VI	58	55	55½	95 000
22—27/VI	59½	57	59½	75 000
29/VI—4/VII	61	58	61	52 000

7% pożyczka śląska z 1923 r.				
15—20/VI	57½	54	55	29 000
22—27/VI	57½	53½	54½	52 000
29/VI—4/VII	60	57½	60	53 000

Giełda w Londynie

7% pożyczka stabilizacyjna z 1927 r.				
15—20/VI	73 78	71 78	72 78	
22—27/VI	76 64	71 64	75 64	
29/VI—4/VII	76 51	74 01	74 76	

Giełda w Zurychu

7% pożyczka stabilizacyjna z 1927 r.				
15—20/VI	—	—	—	
22—27/VI	77 50	73 00	—	
29/VI—4/VII	78 50	77 00	—	

Giełda w Sztokholmie

7% pożyczka stabilizacyjna z 1927 r.				
Kwiecień 1931	81	79	80	12 000

Giełda w Paryżu

7% pożyczka stabilizacyjna z 1927 r.				
15—20/VI	98 58	98 58		
22—27/VI	98 64	96 58		
29/VI—4/VII	98 70	98 33		

Giełda w Medjolanie

7% pożyczka włoska z 1924 r.				
15—20/VI	99 30	99 25	99 30	Liry 100
22—27/VI	99 50	99 40	99 40	125
29/VI—4/VII	—	—	—	—

Z BANKU POLSKIEGO

STAN RACHUNKÓW BANKU POLSKIEGO W DN. 10 i 20 CZERWCA 1931 R. — Sytuacja walutowa Banku Polskiego w pierwszych 2 dekadach czerwca kształtowała się zupełnie niejednolicie. Mianowicie, I dekada dała bardzo znaczny dopływ walut do Banku — w związku z przekazaniem nowej transzy pożyczki zapalczonej w wys. zł 138 mln., II dekada wykazała silny odpływ walut w Banku, związany z perturbacjami na rynku walutowym, mianowicie silnym zapotrzebowaniem dolarów gotówkowych i zwyczajną ich kursu, co zostało spowodowane głównie wypadkami na rynku walutowym i kapitałowym Niemiec.

Odpowiednio do różnego kształtowania się bilansu walutowego Banku różnie także przedstawiał się w dekadach sprawozdawczych ruch rezerw walutowych: w I dekadzie wzrosły one z zł 355 5 mln. do zł 383 1 mln., w II dekadzie spadły do zł 332 8 mln. Głównie zmieniła się zapas walut, przyjętych do pokrycia obiegu biletów i natychmiast płatnych zobowiązań Banku, wzrastając w I dekadzie czerwca o zł 26 7 mln. i spadając w II dekadzie o zł 55 0 mln. Natomiast zapas walut, niezaliczonych do pokrycia, zwiększył się w I dekadzie tylko o zł 0 8 mln., a w II dekadzie nie tylko nie wykazał spadku, ale nawet wzrastał w dalszym ciągu (o zł 4 6 mln.).

Drugi składnik pokrycia złoto-walutowego obiegu i zobowiązań — zapas złota, wzrastał w dekadach sprawozdawczych bardzo nieznacznie — jedynie dzięki drobnemu skupowi, dokonywanemu przez oddziały krajowe Banku. Wzrost wyniósł w I dekadzie zł 64 tys., w II dekadzie zł 52 tys. i dotyczył, oczywiście, tylko zapasu złota, znajdującego się w skarbcu Banku, który zwykował z zł 485 87 do zł 485 93 mln. i zł 485 99 mln.; zapas złota zagranicą pozostał niezmienny w wys. zł 81 7 mln.

Zmiany w stanie rezerw złoto-walutowych, stanowiących pokrycie obiegu banknotów i natychmiast płatnych zobowiązań, w ciągu 2 pierwszych dekad czerwca r. b. ilustruje następujące zestawienie (w tys. zł):

	31/V	10/VI	20/VI
Złoto	567 585	567 650	567 702
Waluty i dewizy netto	256 438	283 171	228 180

Razem: 824 024 850 820 795 882

1) Gwarantowane przez Skarb Państwa.

2) Za zł 100.

3) Za £ 1.

W stosunku do sumy obiegu biletów bankowych i natychmiast płatnych zobowiązań Banku powyższe pokrycie złoto-

walutowe stanowiło w dn. 20/VI 54·46%, gdy w dn. 10/VI 57·01% i w dn. 31/V 57·67% (statutowe minimum 40%). Samo pokrycie złotem wynosiło: w dn. 20/VI 38·84%, w dn. 10/VI 38·04%, w dn. 31/V 39·72% (statutowe minimum 30%).

Spadek procentu pokrycia w I dekadzie czerwca (zresztą nieznaczny) — mimo poważnego wzrostu sumy pokrycia (rezerw) — tłumaczy się jednoczesnym znacznym zwiększeniem się sumy obiegu banknotów i natychmiast płatnych zobowiązań (o zł 635 miljn.), spadek zaś w II dekadzie czerwca powstał naskutek silnego obniżenia się sumy pokrycia, lecz był stosunkowo mniejszy — wobec jednoczesnego skurczenia się w tej dekadzie sumy obiegu i zobowiązań (o zł 30·8 miljn.). Wspomniany wyżej, a niezwykle w I dekadzie miesiąca, wzrost sumy obiegu i zobowiązań w bilansie na dz. 10/VI powstał jedynie naskutek gwałtownego wzrostu natychmiast płatnych zobowiązań (o zł 108·7 miljn.), które w II dekadzie wykazały już tylko normalny przyrost (o zł 18·9 miljn.); obieg biletów bankowych zniżył w obu dekadach: w I — o zł 45·2 miljn., w II — o zł 49·7 miljn.

Wzrost zobowiązań w I dekadzie czerwca dotyczy przede wszystkim pozycji „różne rachunki”, w której został zaksięgowany wpływ z pożyczki zapalczanej, i której saldo w związku z tem wzrosło o zł 90·9 miljn.; poza tem, jak zwykle, zwykłowały lokaty żyrowe (o 18·8 miljn.), przyczem lokaty kas państwowych skurczyły się z zł 29·4 miljn. do zł 20·0 miljn., a zwykłowały tylko lokaty na rachunkach prywatnych — z zł 154·8 miljn. do zł 183·0 miljn.; wreszcie z rachunku państwowego funduszu kredytowego wydatkowano w I dekadzie zł 1·0 miljn. Wzrost zobowiązań w II dekadzie czerwca dotyczy już tylko lokat żyrowych (o zł 29·3 miljn.), podczas gdy z innych pozycji zobowiązań zmianie uległa tylko pozycja „różne rachunki”, która po gwałtownym wreszcie w I dekadzie obniżyła się w II dekadzie o zł 10·4 miljn.; z lokat żyrowych tym razem zwykłowały i lokaty kas państwowych — z zł 20·0 miljn. do zł 39·4 miljn., i lokaty prywatne — z zł 183·0 miljn. do zł 192·9 miljn.

Spadek obiegu banknotów w I dekadzie czerwca stanowi odpowiednik wzrostu lokat żyrowych; poza tem na spadek ten oddziaływała zniżka kredytów Banku, był on zaś hamowany przez silny dopływ walut do Banku; spadek w II dekadzie czerwca również częściowo stanowi odpowiednik wzrostu lokat żyrowych, ale głównie był wywołany przez odpływ walut; kredyty — przez swój wzrost — oddziaływały tym razem zwykłowo.

Jak wspomniano wyżej, kredyty Banku po zniżce w I dekadzie o zł 20·3 miljn., w II dekadzie nie wykazały normalnego dalszego spadku, lecz zwykłowały o zł 14·0 miljn. Kredyty dyskontowe obniżyły się w I dekadzie z zł 541·2 miljn. do zł 524·4 miljn., w II dekadzie wzrosły do zł 536·0 miljn.; pożyczki zastawowe odpowiednio obniżyły się z zł 76·7 miljn. do zł 73·3 miljn. i wzrosły do zł 75·6 miljn.

Z innych pozycji bankowego pokrycia obiegu — suma weksli zagranicznych zwykłowała w obu dekadach sprawozdawczych: w I dekadzie o zł 4·5 miljn., w II — o zł 1·9 miljn.; zapas monet srebrnych i bilonu, przyjętych przez Bank na własność, bardzo nieznacznie zmniejszył się: w I dekadzie o zł 0·02 miljn., w II — o zł 0·05 miljn.; zapas papierów procentowych własnych przez obie dekady nieco wzrastał: w I dekadzie o zł 0·2 miljn., w II — zł 0·1 miljn.; wreszcie dług Skarbu Państwa (na poczet statutowego kredytu bezprocentowego) pozostał niezmienny w wys. zł 20·0 miljn.

Całe pokrycie bankowe obiegu przedstawiało się następująco (w tys. zł):

	31/V	10/VI	20/VI
Weksle	541.209	524.381	536.045
Weksle zagraniczne	81.767	86.239	88.152

Polskie monety srebrne i bilon	22.997	22.975	22.921
Pożyczki, zabezpieczone zastawami	76.691	73.259	75.571
Papiery proc. własne	12.170	12.330	12.421
Dług Skarbu Państwa	20.000	20.000	20.000
Razem:	754.835	739.184	755.111

W pozycji „inne pasywa” w bilansie na dz. 10/VI widzimy niezwykle zmniejszenie o zł 28·8 miljn.; pozostaje to w związku ze spłatą kredytów (redyskontowych) Bankowi Rozrachunków Międzynarodowych co wpłynęło również i na zmniejszenie nadwyżki walutowej w tej dekadzie (transza pożyczki zapalczanej).

Obieg pieniędzy skarbowych spadał w obydwóch dekadach: z zł 236·7 miljn. do zł 234 miljn. i do zł 230·7 miljn. Przedstawiał się on następująco (w miljn. zł):

	31/V	10/VI	20/VI
Bilety państwowe (5-złotowe) ¹⁾	1·4	1·4	1·4
„ zdawkowe (5-złotowe) ¹⁾	1·1	1·1	1·1
Monety srebrne (5-, 2- i 1-złotowe)	160·7	158·2	156·0
Bilon (nikłowy i brązowy)	73·5	73·1	72·2

AKTYWA

ZŁOTO w skarbcu	zł 485.986.238 20	
„ zagranicą	81.715.741 90	
	zł 567.701.980 10	
PIENIĄDZE I NALEŻN. ZAGRAN.	zł 228.179.981 27	zł 795.881.961 37
PIENIĄDZE I NALEŻN. ZAGR., niezaliczone do pokrycia		104.579.717 52
POLSKIE MONETY SREBRNE I BILON		22.921.496 31
PORTFEL WEKSŁOWY		536.044.978 22
POŻYCZKI ZASTAWOWE		75.570.886 39
PAPIERY PROCENTOWE WŁASNE		12.421.322 75
PAPIERY FUNDUSZU ZAPASOWEGO		93.595.281 33
DŁUG SKARBU PAŃSTWA		20.000.000 00
NIERUCHOMOŚCI		20.000.000 00
INNE AKTYWA		148.035.162 43
		zł 1.829.050.806 32

PASYWA

KAPITAŁ ZAKŁADOWY	zł 150.000.000 00
FUNDUSZ ZAPASOWY	114.000.000 00
NATYCHM. PŁATNE ZOBOWIĄZANIA:	
a) rachunki żyrowe kas państwowych	zł 39.435.250 30
b) pozostałe rachunki żyrowe	192.863.644 86
c) rachunek Skarbu na zakup srebra	11.813.907 57
d) rachunek państw. funduszu kredyt.	956.455 39
e) różne rachunki	88.997.939 11
	zł 334.067.197 23
OBIEG BILETÓW BANKOWYCH	1.127.447.640 — zł 1.461.514.837 23
INNE PASYWA	103.535.969 09
	zł 1.829.050.806 32

PRZEGLĄD ZAGRANICZNY

KRONIKA ZAGRANICZNA

M. IN. NA PODSTAWIE RAPORTÓW I DONIESIEŃ POLSKICH PLACÓWEK ZAGRANICZNYCH

OGÓLNE

MIĘDZYNARODOWY KONGRES BAWELNIANY. — Tegoroczny XV Międzynarodowy Kongres Bawelniany, który

obradował w ostatnich dniach czerwca w Paryżu, zebrał się w okresie szalonego kryzysu, który dotknął całe włókiennictwo światowe.

Z tego też względu przebieg obrad wy-

kroczył poza zwykłe granice dyskusji nad zagadnieniami, ściśle związanymi z szeregiem problemów, dotyczących bawelny.

¹⁾ Wycofane z obiegu.

gdyż nad wszystkim dominował moment kryzysu i gorączkowe poszukiwania środków zaradczych. W kongresie brali udział delegaci 21 państw z pośród farmerów, kupców, przedsiębiorców i tkaczy. Zagadnieniom walki z kryzysem bawełnianym poświęcono 10 referatów, z których na szczególną uwagę zasługuje obszerny materiał, przedstawiony przez P. André Siegrida.

P. Hemptinne, delegat Belgii, Prezydent Międzynarodowego Związku Bawełnianego, złożył obszernie sprawozdanie z działalności tej organizacji, obejmującej wszystkie państwa, zainteresowane w produkcji surowca lub gotowych wyrobów.

P. André Siegrid w swym referacie o światowym kryzysie w przemyśle bawełnianym zanalizował jego przyczyny, które skreślił w następujących punktach: 1) nadmierne narastanie pojemności produkcyjnej przemysłu bawełnianego, 2) przeobrażenia geograficzne, którym podlegały po wojnie poszczególne wielkie centra przemysłu bawełnianego. Omówiwszy następnie gwałtowne wahania spójzycia gotowych towarów bawełnianych, referent wskazał, iż przemysł bawełniany nie wykorzystał okresu koniunktury powojennej, gdyż stanęła temu na przeszkodzie w dużej mierze demokryzacja luksusu, która spowodowała szalony rozwój przemysłu sztucznego jedwabiu przy jednoczesnym spadku spójzycia bawełny. Referat zakończył P. Siegrid twierdzeniem, że — pomimo wszystko — pozostanie bawełna najbardziej rozpowszechnionym włóknem przemysłu odzieżowego, i problem spójzycia bawełny nie będzie przedstawiał się tragicznie, o ile świat dążyć będzie do pokojowej współpracy i postępu.

Drugi referat wygłosił generał sekretarz Międzynarodowego Zjednoczenia Bawełnianego A. S. Pearce, który wskazał, iż — zdaniem przedstawicieli przemysłu bawełnianego Ameryki — w r. b. ceny surowej bawełny ponownie bardzo wydatnie spadną, bodaj czy nie do 5 cent. Wchodzi tu w grę bardzo wysokie koszty produkcji z jednej strony, a momenty natury psychologicznej — z drugiej.

Obrazy kongresu zakończyły się wysunięciem szeregu tez, których realizacja doprowadziłaby do złagodzenia kryzysu. Tak więc kongres zwrócił się do Stanów Zjednoczonych z prośbą o złożenie wyrażonej deklaracji w sprawie polityki bawełnianej. Drugą tego rodzaju uchwałą o charakterze zasadniczym było przyjęcie rezolucji, stwierdzającej, że praca nocna jest szkodliwa zarówno dla robotników, jak i dla przemysłu. W pozostałych rezolucjach zwrócono uwagę finansistów, iż angażowanie kapitałów w budowę nowych fabryk bawełnianych musi być uważane za nie rentujące na długi okres lat.

M. K.

FRANCJA

OSŁABIENIE OBROTÓW HANDLU ZAGRANICZNEGO. — Maj przyniósł dalsze pogorszenie francuskich obrotów handlowych z zagranicą. Przywóz zmalał w tym miesiącu do 3.902 miljn. fr. wobec 3.575 miljn. fr. w kwietniu r. b., czyli o 327 miljn., podczas gdy w kwietniu zmniejszenie wyniosło w stosunku do marca 28 miljn. fr. Równocześnie wywóz zmalał z 2.877 miljn. fr. w kwietniu do 2.438 miljn. fr. w maju, czyli o 439 miljn. fr. zamiast 199 miljn. fr. spadku w miesiącu

poprzednim. W ten sposób ogólne obroty handlowe z zagranicą zmalały w maju o 766 miljn. fr., wobec zmniejszenia o 227 miljn. fr. w miesiącu poprzednim. W ciągu pierwszych 5 miesięcy r. b. przywóz zmalał w stosunku do analogicznego okresu r. ub. o 3.383 miljn. fr., a wywóz o 5.528 miljn. fr.

Ponieważ równocześnie wywóz zmniejszał się poważniej niż przywóz, pogarszał się również z miesiąca na miesiąc bilans

handlowy. Deficyt bilansu wynosił w istocie w maju r. b. 1.137 miljn. fr., w kwietniu 1.025 miljn. fr., w marcu 854 miljn. fr., w maju r. ub. 415 miljn. fr. W porównaniu do maja r. ub. wartość importu obniżyła się w maju r. b. o 515 miljn. fr., a wartość eksportu o 1.237 miljn. fr.

Poniższa tablica przedstawia porównawczo wartość towarów przywożonych i wywożonych w ciągu pierwszych 5 miesięcy r. b. i r. ub. (w tys. fr.):

P r z y w ó z	I — V	I — V	Różnica między 1931 i 1930
	1931	1930	
Artykuły żywnościowe	5.784.607	4.234.164	+ 1.550.443
Surowce przemysłowe	9.442.909	13.609.305	— 4.166.396
Wyroby gotowe	4.060.033	4.827.999	— 767.966
Ogółem:	19.287.549	22.671.488	— 3.383.919
W y w ó z			
Artykuły żywnościowe	1.760.817	2.595.090	— 834.273
Surowce przemysłowe	3.303.301	4.571.212	— 1.267.911
Wyroby gotowe	8.657.792	12.084.145	— 3.426.353
Ogółem:	13.721.910	19.250.447	— 5.528.537

Jak z powyższych liczb wynika, francuskie obroty z zagranicą wynosiły w ciągu pierwszych 5 miesięcy r. b. jedynie 33·9 milj. fr. wobec 41·9 milj. fr. w analogicznym okresie r. ub. Widzimy więc zmniejszenie się obrotów o blisko 9 milj. fr., dotykające jednak w znacznie wyższym stopniu wywozu niż przywozu. Przywóz zmalał bowiem w omawianym okresie r. b. w stosunku do tegoż okresu r. ub. o 3.384 miljn. fr., czyli o około 15%, podczas gdy równocześnie wywóz spadł o 5.528 miljn., czyli o 29%. Najsilniej spadł przywóz surowców, bo o 4.166 miljn. fr., czyli o 30%, podczas gdy przywóz wyrobów fabrycznych zmalał jedynie o 768 miljn. fr., czyli o 16%. Jedynie przywóz artykułów żywnościowych wzrósł o 1.550 miljn. fr., co należy przypisać przedewszystkiem niepomysłnym zbiorom w 1930 r.

Spadek wywozu o 5.528 miljn. fr. roz-

kłada się na wszystkie kategorie towarów, szczególnie dotykając jednak wyrobów gotowych, których wywóz zmalał o 3.426 miljn. fr., czyli o 28%. Wywóz surowców spadł o 1.268 miljn. fr., a artykułów żywnościowych o 834 miljn. fr. W ogólności deficyt bilansu handlowego wyniósł w ciągu pierwszych 5 miesięcy r. b. 5.566 miljn. fr. wobec 3.421 miljn. fr. w tymże okresie r. ub. W ciągu pierwszych 5 miesięcy 1913 r. deficyt wynosił 711 miljn. fr. z., czyli około 3.500 miljn. fr. obecnych, tak że deficyt przedstawiał wówczas 20% ogólnej sumy przywozu, zamiast 29% w ciągu pierwszych 5 miesięcy r. b.

Równocześnie przywóz zmniejszył się pod względem wagi o 1.193.168 t, a wywóz o 3.067.350 t. Procentowo odnośnie zmniejszenie wynosi 4%, względnie 19%.

B. Rm.

STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI

KOLEJE W 1930 R. — Ciężki kryzys gospodarczy, który z całą siłą, dał się odczuć w Stanach Zjednoczonych w 1930 r., dotknął wszystkich gałęzi życia gospodarczego. Zarówno produkcja, jak i handel zagraniczny wykazują poważny spadek w porównaniu do 1929 r. Naturalną jest wobec tego rzeczą, że koleje odczuły w bardzo silnym stopniu to osłabienie tętna życia gospodarczego i że mimo daleko idące oszczędności wykazały za rok sprawozdawczy wybitny spadek do-

chodów. Odbiło się to przedewszystkiem na walorach kolejowych, które spadły w porównaniu do szczytowego punktu w 1929 r. bardzo poważnie. Indeks przeciętnych kursów 20 głównych akcji kolejowych wynosił na początku września 1929 r. 189·11, w końcu marca 1930 r. 157·94, w połowie grudnia 1930 r. 91·65, wreszcie w dn. 2 czerwca r. b. 66·85.

Biorąc pod uwagę większe linie kolejowe Ameryki (to znaczy mające więcej niż \$ 1 miljn. dochodu brutto rocznie), otrzymujemy następujące zestawienie eksploatacji 170 głównych linii kolei amerykańskich w latach 1929 i 1930:

	1929	1930	Wzrost (+) wzgl. spadek (—) w 1930	
			absol.	%
Długość eksploat. linii — mil	242.169	242.517	+ 348	+ 0·16
Dochody brutto — tys. \$	6.349.340	5.335.141	— 1.014.199	— 15·98
Wydatki eksploat. — tys. \$	4.549.394	3.967.564	— 581.830	— 12·82
Dochody netto — tys. \$	1.799.946	1.367.577	— 432.369	— 24·02

Widzimy więc w 1930 r. spadek dochodów brutto, wynoszący ponad \$ 1 milj., czyli blisko o 1/6. Jednocześnie zostały przeprowadzone bardzo daleko idące oszczędności w wydatkach eksploatacyjnych, bo sięgające \$ 582 miljn. Mimo to czysty zysk wykazuje bardzo poważny spadek — \$ 432 miljn.

Dochody brutto w r. ub. okazały się najniższe od 1919 r., dochody netto — naj-

niższe od 1922 r. Mimo trudnej sytuacji finansowej roboty inwestycyjne nie zostały zaniechane. Wydano w r. ub. około \$ 544 miljn. na budowę toru, budynków stacyjnych i t. d. oraz ok. \$ 328 miljn. na zakup taboru.

Podług danych Amerykańskiego Związku Kolei Żelaznych załadowano towarami płatnymi na głównych liniach amerykańskich 45.887 tys. wagonów wobec 52.828

tys. wag. w 1929 r. Jeszcze poważniejszy spadek wykazuje ruch pasażerski, który w r. ub. był najniższy od 1906 r. Dochody z ruchu pasażerskiego wyniosły \$ 730 miljn. wobec \$ 874 miljn. w 1929 r.

Z uwagi na trudną sytuację poszczególnych towarzystw kolejowych poszukiwane są środki zaradcze, które mają iść w kierunku podwyższenia taryf, obniżenie pensyj uznane bowiem zostało przez towarzystwa kolejowe za niepożądane. W memorjale, złożonym niedawno do „Interstate Commerce Commission”, towarzystwa domagają się upoważnienia do podwyższenia taryf towarowych o 15%. Ma to powiększyć dochody o ok. \$ 400 miljn. rocznie.

NIEMCY

ODSZKOWANIE ZA STATKI, ZAJĘTE W PORTACH AMERYKAŃSKICH. — Pertraktacje, toczone się od kilku lat w sprawie odszkodowania za statki niemieckie, zajęte podczas wojny w portach Stanów Zjednoczonych, zostały, wreszcie, w r. ub. zakończone. Układ, zawarty w tej sprawie, przyznaje Niemcom odszkodowanie w wysokości \$ 74.243 tys., z czego na rzecz Hamburg-Amerika Linie wypadnie \$ 38.801 tys. i na Norddeutscher Lloyd \$ 27.311 tys., razem \$ 66.112 tys. Przedsiębiorstwa te straciły w statkach, zajętych im podczas wojny przez Stany Zjednoczone, 500 tys. brt.

Kwota \$ 74.243 tys., ustalona na dzień 1/1 1929 r., na dzień 1/1 1931 r. wzrosła, po oprocentowaniu jej na 5%, do wysokości \$ 81.667 tys., czyli RM 343 miljn. Z kwoty tej Hapag i Lloyd otrzymują razem RM 316 miljn.

Warunki zapłaty zostały ustalone w sposób następujący: połowa płatna jest jednorazowo w gotówce, II połowa zaś będzie uwzględniona w 5-procentowych ratach amortyzacyjnych przy spłacie długu wojennego Niemiec, należnego Stanom Zjednoczonym.

CZECOSŁOWACJA

SKUTKI ZATARGU CELNEGO Z WĘGRAMI. — Ostatnio ogłoszona została szczegółowa statystyka handlu zagranicznego czeskosłowacko-węgierskiego za pierwsze 4 miesiące r. b. Liczby, podane przez praski urząd statystyczny, dowodzą, że panujący już od 6 miesięcy między Czechosłowacją i Węgrami stan beztraktatowy wyrządził obu państwom bardzo znaczne szkody. Eksport czeskosłowacki do Węgier wyrażał się w okresie sprawozdawczym liczbą 108 miljn. Kcz., podczas gdy w tym samym czasie r. ub. eksport ten przedstawiał wartość 310 miljn. Kcz. Przeciętny miesięczny spadek eksportu czeskosłowackiego do Węgier, wywołany wojną celną, wynosi zatem 50 miljn. Kcz.

Jeszcze dotkliwiej dał się stan beztraktatowy we znaki Węgom, albowiem eksport węgierski do Czechosłowacji wynosił w okresie pierwszych 4 miesięcy r. b. zaledwie 40 miljn. Kcz. wobec 291 miljn. Kcz. w tym samym okresie czasu r. ub. Wynika z tego, że spadek eksportu węgierskiego do Czechosłowacji, spowodowany stanem beztraktatowym, przedstawia przeciętną wartość miesięczną 60 miljn. Kcz.

Z RYNKÓW ZAGRANICZNYCH ARTYKUŁY SPOŻYWCZE I KOLONJALNE

ZE ŚWIATOWYCH RYNKÓW ZBOŻOWYCH. — Ceny w okresie od dn. 23 czerwca do dn. 8 lipca r. b. kształtowały się następująco (za kwintal):

	23 — 30/VI		1 — 8/VII		
	w walucie krajowej	w \$	w walucie krajowej	w \$	Różnica (w %-ach) cen z 1 — 8/VII w stos. do cen z 23 — 30/VI
Pszemica:					
Berlin	27'40	6'52	25'51	6'07	— 6'8
Praga	158'37½	4'70	158'50	4'70	—
Chicago	—	—	—	—	—
Buenos Aires	—	2'37	—	2'31	— 2'5
Liverpool	—	2'76	—	2'70	— 2'1
Wiedeń	—	—	22'95	3'22	—
Hamburg	7'03	2'84	6'97	2'82	— 0'8
Żyto:					
Berlin	21'28	5'06½	20'63	4'91	— 3'0
Praga	152'00	4'51	156'50	4'64	+ 2'9
Chicago	—	—	—	1'46	—
Wiedeń	—	—	23'12½	3'24	—
Owies:					
Berlin	17'12½	4'07½	15'64	3'72	— 8'6
Praga	156'00	4'63	159'00	4'72	+ 1'9
Chicago	—	1'98	—	2'07	+ 4'5
Buenos Aires	—	1'74	—	1'74	—
Liverpool	—	2'44	—	2'29	— 6'1
Wiedeń	—	—	24'50	3'44	—
Hamburg	4'37½	1'77	4'45	1'80	+ 1'7
Jęczmień browarowy:					
Berlin	—	—	—	—	—
Praga	—	—	—	—	—
Chicago	—	2'11	—	2'09	— 0'9
Wiedeń	—	—	—	—	—
Hamburg	—	—	5'05	2'04½	—
Jęczmień zwykły:					
Berlin	19'22½	4'57½	18'29	4'35	— 4'8

METALE

Z RYNKÓW ŚWIATOWYCH. — Ceny wywozowe żelaza większych wytwórców europejskich: Anglii, Belgii wraz z Luksemburgiem i Francji — w £ f. o. b. port — notowane były w dn. 2 lipca 1931 r., jak następuje:

	Wielka Brytania za 1.016 kg	Belgia i Luksemburg za 1.000 kg	Francja
Surówka:			
odlewn. Nr. III (2'5-3'0% Si)	2.18.6	2. 9.0	2. 9.0
tomasowska	—	2. 7.0	—
hematytowa	3. 2.0	—	—
ferromangan	9. 0.0	—	—
Półwytwór:			
kęsy	—	3. 4.0	3. 4.0
platyny	—	3. 5.0	3. 5.0
Wytwory gotowe:			
żelazo sztabowe	6. 2.6	3. 9.0	3. 9.0
belki	7. 5.0	3. 7.0	3. 7.0
kątowniki	7.10.0	3. 8.6	3. 8.6
blacha okrętowa, rezerwoarowa i t.p.	7.10.0	—	—
szyny stalowe	7.15.0	6.10.0	6.10.0
bednarka	8.10.0	4. 5.0	4. 5.0
drut-walcówka	7.10.0	5. 2.6	5. 2.6
blacha tomasowska	8.15.0	4. 6.6	4. 6.6
blacha czarna (24 gage)	8.10.0	—	—
drut ocynkow.	13. 0.0	6. 5.0	6. 5.0
gwoździe druc.	10. 0.0	4.18.6	4.18.6

Ogólne położenie na europejskim rynku żelaza w tygodniu sprawozdawczym, od 27 czerwca do 3 lipca, nie uległo żadnej poważniejszej zmianie, jednakże w końcu czerwca dało się wyczuć pewne lekkie odprężenie, które znalazło swój wyraz na giełdzie żelaznej brukselskiej,

która od kilku dni już notuje lekką wyżkę cen. Huty naogół mocno utrzymują swoje ceny.

Natomiast na rynku starego żelaza położenie utrzymuje się nadal bardzo ciężkie przy braku wszelkiego ruchu. Ceny, i tak już niepomernie niskie, wykazują jeszcze w dalszym ciągu tendencję zniżkową.

W Niemczech zanotowano pod koniec czerwca lekkie ożywienie się w handlu zagranicznym. Zbyt wewnętrzny, wobec kompletnego zastoj w budownictwie, pozostawał ciągle niedostateczny. Najważniejszym wydarzeniem ub. tygodnia było zakończenie pertraktacji z handlowym przedstawicielstwem Sowietów na nową dostawę 300 tys. t żelaza. Słabą stroną obstalunków rosyjskich są udzielane im długie kredyty, przyjmowanie więc tych obstalunków możliwe jest tylko przez firmy finansowo mocne.

Rynek starego żelaza przedstawiał się bardzo niepomyślnie. W okręgu zachodnim huty posiadają znaczne zapasy złomu i zupełnie nie występują na rynku z nowymi zakupami. W okręgach środkowych ceny utrzymywały się lepiej, gdyż huty środkowo niemieckie otrzymały ok. 40% obstalunku sowieckiego. Na drugą żeliwny zapotrzebowania nie było zupełnie.

We Francji rynek żelazny nie wykazywał zasadniczych zmian, jednakże wyczuwać się dawało jak gdyby zmianę tendencji na lepsze. Dotyczyło to głównie wytworów walcowniczych, gdzie zaczynają napływać zamówienia zarówno natychmiastowe, jak i na późniejszy termin. Dzięki [cokolwiek] lepszemu uosobieniu rynku, wschodnio-francuskie huty zaoferowują żelazo sztabowe po 440 do 450 fr., co w porównaniu z dotychczasową ceną 420 fr. stanowi dosyć znaczną wyżkę.

Jak słyhać, wewnętrzny syndykat drutu ma zamiar obniżyć cenę z 760 do 685 fr. za tonnę. Gorzej przedstawiają się sprawy w surówce zarówno odlewniczej, jak i przerobczej. Szczególnie w tej ostatniej ceny wykazują tendencję zniżkową i wynoszą ok. 290 fr. za Nr. 3 P.L. Zapotrzebowanie jest niedostateczne.

Na rynku starego żelastwa położenie nadal pozostaje ciężkie.

W Belgii polepszenie położenia utrzymuje się w dalszym ciągu, czemu wyraz dała giełda brukselska; panuje tam usposobienie mocne pomimo tego, że obroty nie były duże. Wystąpienie Holandji z większymi obstalunkami spotkało się z pewną rezerwą ze strony wielkich eksporterów. Dostyc silną zwykłą wykazuje cena żelaza sztabowego, która podniosła się do £ 3.10. Również i belki o profilu normalnym wykazują lekką zwykłą do £ 3.8, o profilu zaś szerokim do £ 3.9. Na rynku blachy zaszły może najmniejsze zmiany, lecz i tu wyczuwała się lepsza atmosfera. Za blachę grubą notowano cenę £ 4.1, za blachę 1½ mm płacono £ 4.15.

Na rynku starego żelastwa w dalszym ciągu panuje zastój przy cenach zniżkujących.

W Anglii zmian do zanotowania nie ma żadnych. Zapotrzebowanie na rynku było słabe przy cenach niezmiennych. Dawała się silnie odczuwać konkurencja hut kontynentalnych.

Na rynku starych metali silnie odbiła się zwykła cen nowych metali, to też w wszystkich pozycjach zauważyć się daje wzrost ceny. Notowano za 100 kg w handlu hurtowym, w Niemczech loco Berlin, we Francji loco Paryż.

	Niem- cy 31/VI RM	Fran- cja 26/VI Fr. fr.
Miedź—odp. grube	75—80	odp. miesz. 375
Bronz " "	63—68	" 325
Mosiądz " "	48—53	" 225
Cynk—odp. miesz.	16—18	" 95
Ołów " "	22—24	" 140

ANGLJA. — Tydzień sprawozdawczy od 27 czerwca do 3 lipca przyniósł załamanie się zwykły cen metali. W ostatecznym rezultacie cena miedzi pozostała jeszcze wyższa niż była w chwili rozpoczęcia zwykły. Na rynku cyny pod koniec tygodnia sprawozdawczego cena ponownie cokolwiek się podniosła. Ze strony Ameryki zapotrzebowanie było duże, dzięki czemu też nastąpiła ponowna zwykła.

Dużo racjonalniejsza i nie tak gwałtowna zwykła ceny nastąpiła na rynku ołowiu i cynku. Katastrofalne położenie przemysłu cynkowego zmusiło jeszcze raz producentów do wspólnego rozpatrzenia sytuacji i doprowadziło jednak do tego, że producenci europejscy znaleźli wspólną platformę, na której się porozumieli. Chodzi mianowicie o ograniczenie produkcji o 45%. Obecnie oczekiwany jest przyjazd producentów amerykańskich, od których stanowiska zależy utworzenie porozumienia cynkowego. To też spadek cen na rynku miedzi i cyny wywołał tylko chwilowe zachwianie się cen cynku i ołowiu, które pod koniec tygodnia ponownie się poprawiły.

Ruch cen poszczególnych metali w tygodniu sprawozdawczym przedstawiał się następująco:

Miedź standard straciła w ciągu tygodnia £ 1½ przy sprzedaży kasowej i £ 1¼ przy sprzedaży terminowej. Miedź elektrolityczna wykazała stratę £ 1½, rafinowana zaś straciła £ 1¼.

Cyna zyskała w ciągu tygodnia £ 4½ przy transakcjach gotówkowych, a przy terminowych £ 4¼.

Ołów wykazał zysk przy sprzedaży kasowej £ 3/8, a przy operacjach terminowych £ 9/16.

Cynk zyskał £ 5/16 przy operacjach gotówkowych i £ 1/8 przy terminowych.

Glin i nikiel pozostawały bez zmiany zarówno w sprzedaży krajowej, jak i zagranicznej.

Blacha biała pozostawała bez zmiany.

Srebro zyskało przy obu rodzajach transakcyj po 5/16 d na uncji.

Złoto straciło ¼ d na uncji.

Platyna ceny nie zmieniła.

W poniższym zestawieniu podane są ceny wymienionych metali (w £ za 1.016 kg, z wyjątkiem: blachy białej, która notowana jest w sh za skrzynkę o 112 arkuszach, platyny — w £ za uncję, złota w sh za uncję i srebra — w d za uncję):

Metal	Poprzed. tydz. ultimo	Tydz. maksy-ultimo	mini-mum	ulti-mo
Miedź:				
standard:				
kasa . . .	38½ ³ / ₁₆	40½	36	36½ ¹⁵ / ₁₆ -37½ ¹ / ₁₆
term. . .	38¾ ⁷ / ₈	41½	36½ ⁵ / ₈	37½ ⁵ / ₁₆ -38
elektrol. . .	41 42	43	39¾	39¾-40¾
rafinow. . .	39¾-40½	42¾	37¾	38-39¾
Cyna:				
kasa . . .	112½ ⁵ / ₈	118½	113½	117½ ¹ / ₈ -118
term. . .	114½ ¹ / ₈ -1½	120¼	115½	118½ ¹ / ₈ -119
Ołów:				
kasa . . .	12½ ¹⁵ / ₁₆	13 ⁹ / ₁₆	13	13 ³ / ₁₆
term. . .	13½ ⁷ / ₈	13 ³ / ₈	13 ³ / ₈	13½ ¹ / ₁
Cynk:				
kasa . . .	12 ⁷ / ₈	13 ³ / ₈	12 ⁹ / ₁₆	13 ¹ / ₁₆
term. . .	13 ⁷ / ₁₆	14	13 ³ / ₈	13 ³ / ₁₆
Glin:				
dla kraju . . .	85	85	85	85
" zagr. . .	85	85	85	85
Blacha				
biała . . .	13 ³ / ₈	13 ³ / ₈	13 ³ / ₈	13 ³ / ₈
Nikiel:				
dla kraju . . .	175	175	175	175
" zagr. . .	175	175	175	175
Platyna				
"Spong" . . .	8	8	8	8
Srebro:				
kasa . . .	13 ⁷ / ₁₆	13¾	13½	13¾
term. . .	13 ⁷ / ₁₆	13¾	13½	13¾
Złoto . . .	84.11	84 11¼	84 9¾	84 10¼

PRZEDRUK DOZWOLONY, LECZ Z PODANIEM ŹRÓDŁA

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: ELEKTORALNA 2, pokój 26 (parter)

telefony:

412-66 (Red.), 412-73 (Adm.) i 412-68 (Druk.)

Biura czynne od godziny 9 do 3 po południu

KONTO CZEKOWE P. K. O. 701

PRENUMERATA

w kraju:

kwartalnie—zł 15, półrocznie—zł 30, rocznie—zł 60

z zagranicą:

kwartalnie—zł 25, półrocznie—zł 50, rocznie—zł 100

CENY OGŁOSZEŃ

w zeszytach zwykłych:

IV str. okładki—zł 1.200; II i III str. okł.—zł 900;

½ str.—zł 500; strony zwyczajne — zł 600,

½ str.—zł 350, ¼ str.—zł 200, 1/8 str.—zł 110

Przy ogłoszeniach kombinacyjnych, petitowych oraz tabelarycznych do cen powyższych dolicza się 30%

Redaktor Naczelny: **CZESŁAW PECHE**

Redaktor: **WACŁAW SZURIG**

Redaktor działu finansowo-skarbowego:
PAWEŁ MICHAŁSKI

Redaktor działu rolniczego:
LEONARD KRAWULSKI

Redaktor działu komunikacyjnego:
JÓZEF GIEYSZTOR

Wydawca: **MINISTERSTWO PRZEMYSŁU I HANDLU**

WPISY DO REJESTRU HANDLOWEGO SĄDU OKRĘGOWEGO W WARSZAWIE

A. — FIRMY JEDNOOSOBOWE, SPÓŁKI FIRMOWE I KOMANDYTOWE

R. H. A XXX 26: „Fabryka Skrzyń „Motor“ A. J. i L. Ajzenfus” w Warszawie, Garwolińska 1-a. Wspólnicy: Abe Ajzenfus, Jankiel-Szulim Ajzenfus, Lejb Ajzenfus, wszyscy z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynność dnia 1 kwietnia 1930 r. Do zastępowania spółki wobec władz i osób upoważnieni są wszyscy wspólnicy. Wszelkiego rodzaju umowy, zobowiązania, weksle, akcepty, traty, czek, indosy na wekslach i czekach, skargi i plenipotencje sądowe podpisują dwaj wspólnicy łącznie. Korespondencję, niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, i innych dokumentów podpisuje jeden ze wspólników. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy.

R. H. A XXX 27: „Chil Goldberg” w Warszawie, Próżna 7. Sprzedaż artykułów technicznych i pasów transmisyjnych. Istnieje od 1931 r. Właściciel Chil-Majloch Goldberg z Warszawy. Pomiędzy właścicielem firmy a małżonką jego Itą-Surą, z domu Waserman, nastąpił układ na mocy interczy z dnia 3 marca 1926 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 29: „Skład Przędzy Hilel Wizenfeld i S-ka” w Warszawie, Nalewki 27. Handel przędzą. Wspólnicy: Hilel Wizenfeld i Berta Bemowa, oboje z Warszawy. Stanisławowi Bemowi z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym ze wspólników w tych wypadkach, gdzie wymagane są podpisy obydwóch wspólników, i do samodzielnego podpisywania, gdzie wystarcza podpis jednego wspólnika. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 5 stycznia 1931 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są oboje wspólnicy. Weksle, żyra, czeki, pełnomocnictwa, umowy, akty i wszelkie zobowiązania podpisują oboje wspólnicy łącznie. Korespondencję, niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, przesyłek, towarów, sum pieniężnych i wszelkich wartości podpisuje jeden ze wspólników. Pomiędzy Hilelem Wizenfeldem a małżonką jego Sarą, z domu Pros, nastąpił układ na mocy interczy z dnia 10 sierpnia 1910 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 30: „Jakób Szlama Weinthal” w Warszawie, Hala Koszykowa, jątka 39. Drobną sprzedaż mięsa. Istnieje od 1931 r. Właściciel Jakób-Szlama Weinthal z Warszawy.

R. H. A XXX 31: „Zakłady Metalowe „Glinian” Adolf Fajgenblatt” w Grodzisku Mazowieckim. Istnieje od 1931 r. Właściciel Adolf Fajgenblatt z Warszawy.

R. H. A XXX 33: „Puritas” Jakób Alper” w Warszawie, Franciszkańska 6-a. Skład apteczny. Istnieje od 1931 r. Właściciel Jakób Alper z Warszawy.

R. H. A XXX 36: „Wytwórnia Obuwia Jakób Fremt” w Warszawie, Nalewki 18. Istnieje od 1930 r. Właściciel Jakób Fremt z Warszawy. Pomiędzy właścicielem firmy a małżonką jego Dwojrą, z domu Krejnin, nastąpił układ na mocy interczy z dnia 13 marca 1914 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 37: „Kantor Wymiany Juljan Langer” w Warszawie, Praga, Targowa 46, i Dworzec Główny Odjazdowy. Istnieje od 1927 r. Właściciel Juljan Langer z Warszawy.

R. H. A XXX 38: „Bencjan Mangel” w Warszawie, Gęsia 12. Hurtowa sprzedaż towarów manufakturowych. Istnieje od 1912 r. Właściciel Bencjan Mangel z Warszawy. Pomiędzy właścicielem firmy a małżonką jego Marjem, z domu Irlicht, nastąpił układ na mocy interczy z dnia 4 marca 1912 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 40: „Biuro Handlowe Louis Bauchu” w Warszawie, Leszno 47. Istnieje od 1927 r. Właściciel Louis Bauchu z Warszawy.

R. H. A XXX 41: „Szlama Frydman i S-ka” w os. Tarczyn, pow. grójeckiego. Prowadzenie młyna. Wspólnicy: Szlama-Chaim Frydman, Hersz-Lejb Borensztajn, Izrael-Moszek Beserglik, Majlech Cukier, wszyscy z Tarczyna. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 1 stycznia 1931 r. Do zastępowania spółki wobec władz i osób upoważnieni są wszyscy wspólnicy. Wszelkie zobowiązania pieniężne, weksle, czeki, przekazy, indosy, umowy, kontrakty i pełnomocnictwa podpisuje Majlech Cukier samodzielnie. Pokwitowania z odbioru korespondencji, przesyłek pocztowych i innych dokumentów podpisuje jeden ze wspólników. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy.

R. H. A XXX 43: „Tania Sprzedaż” Hersz Ejzensztejn i Lejb Mendzelewski” w Warszawie, Leszno 105. Mleczarnia i wytwórnia serów. Wspólnicy: Alter Hersz Ejzensztejn, Lejb Mendzelewski, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 29 stycznia 1931 r. Do zastępowania spółki wobec władz i osób upoważnieni są obaj wspólnicy. Weksle, indosy, czeki i wogóle wszelkiego rodzaju zobowiązania oraz pełnomocnictwa podpisują obaj wspólnicy łącznie. Korespondencję z wyjątkiem pokwitowań a z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, sum i towarów podpisuje jeden ze wspólników.

R. H. A XXX 44: „Kohano i Krasucki, Spółka Firmowa” w Warszawie, Senatorska 10. Przedsiębiorstwo agenturowo-kom-sowe. Wspólnicy: Aron-Zygmunt Kohano, Michał Krasucki, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 5 grudnia 1930 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są obaj wspólnicy. Wszelkie zobowiązania, weksle, żyra na nich, akredytywy, umowy, akty notarialne i pełnomocnictwa podpisują obaj wspólnicy łącznie. Korespondencję, niezawierającą zobowiązań, czeki, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, i przesyłek podpisuje jeden ze wspólników. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Pomiędzy Aronem Zundlem vel Zygmuntem Kohano a małżonką jego Lubą Hercwolf, z domu Rogackin, nastąpił układ na mocy interczy z dnia 4 stycznia 1922 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 60: „Hena Szejner” w Warszawie, Miła 3. Sprzedaż konfekcji damskiej. Istnieje od 1926 r. Właścicielka Hena Szejner z Warszawy.

R. H. A XXX 61: „Formoza” Henoeh Heinrich Amsterdam” w Warszawie, Leszno 8. Drobną sprzedaż artykułów kolonialno-spożywczych i esencji. Istnieje od 1931 r. Właściciel Henoeh Heinrich Amsterdam z Warszawy.

R. H. A XXX 62: „Elektromłyn” Regina Gross i Ide-Arje Grubart” w Łowiczu. Przemiał zboża. Wspólnicy: Ide-Arje Grubart, Regina Gross, oboje z Łowicza. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 29 stycznia 1931 r. Do zastępo-

wania spółki wobec władz i osób upoważnieni są oboje wspólnicy. Weksle i wszelkie zobowiązania podpisują oboje wspólnicy łącznie pod stemplem firmy.

R. H. A XXX 63: „Sura Ejzenberg - Amstradamska” w Warszawie, Marszałkowska 107. Handel konfekcją damską i męską. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Sura-Gitla Ejzenberg-Amstradamska z Warszawy.

R. H. A XXX 64: „Luzer Izba” w Warszawie, Królewska 35. Biuro ekspedycyjne. Istnieje od 1931 r. Właściciel Luzer Izba z Warszawy.

R. H. A XXX 65: „U Zofji” Magazyn Konfekcji Damskiej Właścicielka Zofja Szyszko” w Warszawie, Nowy-Swiat 30. Sprzedaż konfekcji damskiej. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Zofja Szyszko z Warszawy.

R. H. A XXX 66: „Mars” Powszechna Agencja Kinematograficzna Abram Lewin” w Warszawie, Widok 11. Kupno, sprzedaż i wynajem filmów. Istnieje od 1931 r. Właściciel Abram Lewin z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Łają, z domu Ader, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 14 maja 1914 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 67: „Apel” Przedsiębiorstwo dla Staylorowania Pracy Biurowej Abram Perelgryc” w Warszawie, Sienna 72. Drobna sprzedaż artykułów biurowych i buchalteryjnych. Istnieje od 1931 r. Właściciel Abram-Enzel Perelgryc z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Surą-Dwojną, z domu Teitel, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 17 stycznia 1927 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 68: „Krajowa Wytwórnia Przewodników i Sznurów Telefonicznych M. Hinterhoff i E. Schnittkin” w Warszawie, Kacza 4. Fabrykacja i sprzedaż przewodników nawojowych i sznurów telefonicznych. Wspólnicy: Maurycy Leon Hinterhoff i Edmund Schnittkin, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 7 września 1928 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są obaj wspólnicy. Sprzedaż i zastaw maszyn następuje za zgodą obu wspólników. Każdy ze wspólników podpisuje firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach samodzielnie. Pomiedzy Maurycym-Leonem Hinterhoffem a małżonką jego Delfiną, z domu Falk, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 22 listopada 1916 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 69: „Sprzedaż Towarów Łokciowych A. Gajst i B. Cwajbaum” w Warszawie, Gęsia 7. Wspólnicy: Azryl Gajst i Berek Cwajbaum, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 1 lutego 1931 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są obaj wspólnicy. Wszelkie transakcje handlowe w imieniu spółki, kupno, sprzedaż towarów, przyjmowanie zobowiązań, czeki, weksle i traty, pokwitowania z odbioru pieniędzy, rachunki, korespondencje, akty urzędowe i pełnomocnictwa podpisują obaj wspólnicy. Pokwitowania z odbioru korespondencji, przekazów, przesyłek i towarów podpisuje każdy ze wspólników samodzielnie. Podpisy winny być kładzone pod stemplem firmy. Pomiedzy Berkiem Cwajbaumem a małżonką jego Kresze, z domu Krone, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 16 sierpnia 1916 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 70: „Drobna Sprzedaż Starego Żelaza i Gumy oraz Rozbiórka Starych Samochodów Moszek Frydman” w Warszawie, Grzybowska 47. Istnieje od 1931 r. Właściciel Moszek Frydman z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Matlą, z domu Curysad, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 8 października 1918 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 71: „Falanga” S. Dękierowski i A. Drzewicki” w Warszawie, Nowy-Swiat 57. Wytwórnia i laboratorium filmowe. Wspólnicy: Stefan Dękierowski, Adam Drzewicki, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 1 stycznia 1931 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są obaj wspólnicy. Wszelkie zobowiązania, weksle, umowy, przekazy i t. p. akty urzędowe, pełnomocnictwa, prokury podpisują obaj wspólnicy łącznie. Czeki, rachunki, żyra na wekslach, pokwitowania z odbioru pieniędzy, towarów, przesyłek, ładunków, wszelkiego rodzaju korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, pełnomocnictwa sądowe podpisuje jeden ze wspólników. Podpisy winny być kładzone pod stemplem firmy.

R. H. A XXX 74: „M. Berghauer i A. Zylberszlak” w Warszawie, Bagno 5. Sprzedaż przyborów kanalizacyjnych. Wspólnicy: Hjel-Majer Berghauer, Aron Zylberszlak, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 10 lutego 1931 r. Do zastępowania spółki wobec władz i osób upoważnieni są obaj wspólnicy. Weksle, żyra weksli, pełnomocnictwa do prowadzenia spraw spółki i wszelkie zobowiązania podpisują obaj wspólnicy łącznie. Korespondencje, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, przesyłek, ładunków, pieniędzy i czeki podpisuje jeden ze wspólników. Podpisy winny być kładzone pod stemplem firmy.

R. H. A XXX 75: „Izrael Szulc” w Warszawie, Bagno 1. Sprzedaż towarów metalowych i żelaznych. Istnieje od 1931 r. Właściciel Izrael Szulc z Warszawy.

R. H. A XXX 76: „Towarzystwo Handlu i Transportu „Hantrans” Aleksander Różanykwiat i S-ka” w Warszawie, Długa 23. Biuro agentur handlowych oraz ekspedycja, transport i czenie towarów. Wspólnicy: Aleksander Różanykwiat, Maurycy Szenberg, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 1 listopada 1930 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są obaj wspólnicy. Wszelkiego rodzaju umowy, zobowiązania, weksle, akcepty, traty, czeki, żyra, prócz do inkasa, podpisują pod stemplem firmy obaj wspólnicy łącznie. Żyra do inkasa, korespondencje, niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru pieniędzy od klientów, towarów, przesyłek, listów frachtowych, faktur, konosamentów i t. p. podpisuje jeden ze wspólników. Pomiedzy Moszktem-Joskiem Szenbergiem a małżonką jego Etą, z domu Ratinow, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 4 stycznia 1917 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 78: „Zakład Lecznicy „Grodzisk” Michał Bojański, Spadkobiercy” w Grodzisku Mazowieckim, Kiłńskiego 8. Spadkobierczyni Michała Bojańskiego: Franciszka Gryżewska z Warszawy, Zofja Czudowska z Grodziska, Marja Voellnagel z Warszawy. Współwłasność niepodzielna z tytułu spadku po zmarłym Michale Bojańskim. Do prowadzenia przedsiębiorstwa i podpisywania firmy na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach upoważnieni są Tadeusz Gryżewski z Warszawy i Bolesław Czudowski z Grodziska Mazowieckiego, każdy samodzielnie.

R. H. A XXV 79: „Wydawnictwo „Wiedza o Polsce” Jan Broszkiewicz” w Warszawie, Narbutta 23. Wydawnictwo i sprzedaż książek. Istnieje od 1930 r. Właściciel Jan Broszkiewicz z Warszawy.

R. H. A XXX 80: „Apteka Sukcesorów Edwarda Kuskowskiego” w Jabłonie Starej, Filja w Jabłonie Legionowej. Spadkobiercy Edwarda Korneliusza Kuskowskiego: Zygmunt-Edward Kuskowski, Zofja-Wiktoria Kuskowska, oboje z Jabłony. Współwłasność niepodzielna z tytułu spadku po zmarłym Edwardzie Korneliuszu Kuskowskim. Do podpisywania firmy upoważniony jest każdy ze spadkobierców samodzielnie.

R. H. A XXX 81: „Warsztaty Mechaniczne „Automobil” Wiktoria Grembowski i S-ka” w Warszawie, Solec 103. Pro-

wadzenie warsztatów samochodowych dla remontu samochodów. Wspólnicy: Wiktor Grembowski, Edmund Krassowski, Piotr Łojko, wszyscy z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 14 stycznia 1931 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są Wiktor Grembowski i Edmund Krassowski. Wszelkie zobowiązania, umowy, kontrakty, wnioski, nie wyłączając hipotecznych i wekslowych, czeki, poręczenia i żyra na wekslach i czekach podpisują obaj wspólnicy, upoważnieni do reprezentowania spółki. Korespondencję, pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji, przesyłek pieniężnych i wartościowych i towarów podpisuje jeden ze współników upoważnionych do reprezentowania spółki. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy.

R. H. A XXX 42: „Księgarnia i Skład Nut Lejzor Indycki” w Warszawie, Nowolipki 7. Sprzedaż książek i nut. Istnieje od 1929 r. Właściciel Lejzor Indycki z Warszawy.

R. H. A XXX 82: „Pracownia Kapeluszy Hersz Brodaty” w Warszawie, Długa 51. Istnieje od 1931 r. Właściciel Hersz Brodaty z Warszawy.

R. H. A XXX 84: „Gardenja” Frejda Hausman” w Warszawie, Złota 14. Drobną sprzedaż artykułów kosmetycznych. Istnieje od 1930 r. Właścicielka Frajda Hausman vel Osman z Warszawy.

R. H. A XXX 85: „Ekspress Krawiecki Józef Mentlik” w Warszawie, Nowy-Świat 21. Prowadzenie zakładu krawieckiego i odświeżalni garderoby. Istnieje od 1931 r. Właściciel Józef Mentlik z Warszawy.

R. H. A XXX 86: „Natan Kielberg” w Warszawie, Twarda 62. Sprzedaż owsa i paszy. Istnieje od 1930 r. Właściciel Natan vel Nusyn Kielberg z Warszawy.

R. H. A XXX 87: „Edwin Szulc” w Warszawie, Chłodna 19. Wytwórnia win owocowych. Istnieje od 1931 r. Właściciel Edwin-Otton Szulc z Warszawy.

R. H. A XXX 88: „Fabryka Pończoch Stanisława Sawicka” w Warszawie, Elektoralna 29. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Stanisława Wiktorja Sawicka z Warszawy.

R. H. A XXX 89: „Jechiel Feferkern” w Warszawie, pl. Żelaznej Bramy 3. Komisowa sprzedaż wyrobów bawełnianych J. K. Poznańskiego w Łodzi i detaliczna pokrewnych artykułów. Istnieje od 1931 r. Właściciel Jechiel Iechok Feferkern z Warszawy.

R. H. A XXX 90: „Hersz Gliksztejn” w Warszawie, Śto-Jerska 36. Herbaciarnia. Istnieje od 1931 r. Właściciel Hersz Gliksztejn z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Taubą Hendlą, z domu Ruta, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 15 grudnia 1928 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 91: „Kolor” Tadeusz Sawicki” w Warszawie, Nowogrodzka 41. Instalacje wodociągowo-kanalizacyjne, centralne ogrzewanie i wentylacja. Istnieje od 1931 r. Właściciel Tadeusz-Marceli Sawicki z Warszawy.

R. H. A XXX 92: „Janina Mucho” w Warszawie, Rynekowa 11. Drobną sprzedaż towarów włókienniczych. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Janina Zofja Mucho z Warszawy.

R. H. A XXX 93: „Galmed” Sara Damska” w Warszawie, Nalewki 20. Drobną sprzedaż towarów galanteryjnych i mydła. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Sara Damska z Warszawy.

R. H. A XXX 94: „Biuro Prósb „Poljus” Abram Szafran” w Warszawie, Targowa 53. Istnieje od 1925 r. Właściciel

Abraham Eliezer Szafran z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Chaną-Fajgą, z domu Rozen-szajn, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 10 marca 1928 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 95: „Inż. Stefan Wyspiański i S-ka” w Warszawie, Nowogrodzka 36, m. 1. Prowadzenie handlu, w szczególności zarobkowego zakupna i odprzedaży artykułów technicznych, maszyn, urządzeń i t. p. na własny i obcy rachunek. Wspólnicy: inż. Stefan Wyspiański, Jakób Zimet, Ignacy Holzer, wszyscy z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 21 lutego 1931 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są wszyscy wspólnicy. Wszelkie zobowiązania, umowy, weksle, czeki, indosy, żyra, pełnomocnictwa i prokury podpisują dwaj wspólnicy łącznie. Korespondencję handlową, pokwitowania z odbioru pieniężnych, towarów, wszelkiej korespondencji, przesyłek pieniężnych i wartościowych podpisuje jeden ze współników. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy.

R. H. A XXX 96: „Fabryka Rekawiczek, Pończoch i Wyrobów Trykotażowych „Izori” Wolf Izower” w Warszawie, Ogrodowa 40. Istnieje od 1931 r. Właściciel Wolf Izower z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Heną, z domu Poznańska, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 15 listopada 1903 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 97: „Kraśński Skład Apteczny Chil-Majer Najberger” w Warszawie, Śto-Jerska 32. Istnieje od 1931 r. Właściciel Chil Majer Najberger z Czerwińska.

R. H. A XXX 98: „Adolf vel Abram Rozenman” w Warszawie, Nowolipki 34. Sprzedaż słomy. Istnieje od 1931 r. Właściciel Adolf vel Abram Rozenman z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Esfirą, z domu German, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 22 lutego 1923 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 111: „Feliks Karolewski” w Warszawie, Senatorska 32. Sprzedaż szkła i porcelany aptecznej. Istnieje od 1903 r. Właściciel Feliks Karol Karolewski z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Józefą-Stanisławą, z domu Samborska, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 30 czerwca 1906 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 23: „Zakład Krawiecki Moszek Zelman Bar” w Warszawie, Muranowska 16, m. 18. Istnieje od 1931 r. Właściciel Moszek-Zelman Bar z Warszawy.

R. H. A XVIII 155: „Aleksander Janasz i Synowie „Dańków” w dobrach Dańków, pow. grójeckiego. Aleksander Janasz senior zmarł. Władysławowi Wolskiemu z Warszawy udzielono prokury. Udział zmarłego Aleksandra Janasza seniora przeszedł na własność wszystkich dotychczasowych współników, którzy są jego spadkobiercami.

R. H. A XVII 237: „Warszawska Fabryka Lin Stalowych Tyrmand, Haberblatt i Niedźwiedzki” w Warszawie, Szczęśliwicka 42-a. Przedsiębiorstwo przestało istnieć.

R. H. A XVI 485: „Lejbuś Fl'ederbaum” w Warszawie, Śto-Jerska 32. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Pesą, z domu Olearz vel Olar, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 13 stycznia 1928 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XV 201: „Eli Ratuszniak” w Warszawie, Graniczna 11. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 19 stycznia 1931 r. Eli Ratuszniakowi i Rojzie Ratuszniak

ogłoszona została upadłość. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Jerzy Brunsendorff, kuratorem zaś adwokat Wacław Zylber z Warszawy.

R. H. A XIII 390: „**H. Lauer i S-ka**” w Warszawie, Marszałkowska 114. Hersz Lauer zmarł. Na mocy par. 12 umowy spółki zeznanej przed notariuszem Hulanickim w Warszawie dnia 14 marca 1922 r. za nr. 483, udział zmarłego Hersza Lauera przeszedł na własność pozostałych wspólników Ittę Maliniakową i Adolfa Lipszesa. Do reprezentowania spółki upoważnieni są oboje wspólnicy. Wszelkie zobowiązania, weksle, czeki, żyra, umowy, akty notarialne i hipoteczne podpisują oboje wspólnicy łącznie. Korespondencję, niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, przekazów pieniężnych, należności i towarów podpisuje jeden ze wspólników. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy.

R. H. A G. 151: „**N. Gruszkiewicz**” w Warszawie, Leszno 6. Firma obecnie brzmi: „Fabryka Lamp Elektrycznych i Wyrobów Metalowych N. Gruszkiewicz” w Warszawie, Nowolipie 28.

R. H. A L. 33: „**Stanisław Ludwigi właściciel K. Koczarski**” w Warszawie, Marszałkowska 140. Kazimierz Koczarski zmarł. Spadkobierczynią jego jest Zofia Alexandrowicz z Warszawy. Przedsiębiorstwo w drodze spadku po zmarłym Kazimierz Koczarskim przeszło na własność Zofji Alexandrowicz.

R. H. A N. 22 (A XXVI 122): „**S. Natanson i Synowie**” w Warszawie, Traugutta 5. Prokury Zygmunta Lebenszteina, Edmunda Zakrzewskiego i Stanisława Kona ustały.

R. H. A T. 8: „**Edward Treutler**” w Warszawie, Nowy Świat 60. Edward Treutler zmarł. Spadkobiercami jego są: wdowa Zofia Treutlerowa, Mieczysław Treutler, Stefan Treutler, wszyscy z Warszawy. Współwłasność niepodzielna z tytułu spadku po zmarłym Edwardzie Treutlerze. Do reprezentowania firmy i podpisywania pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach upoważniony jest każdy ze spadkobierców samodzielnie.

R. H. A XX 21: „**Jankiel Federman**” w Henrykowie Warszawskim. Firma obecnie brzmi: „Parowa Fabryka Wyrobów Rogowych i Celluloidowych Jankiel Federman”.

R. H. A XIX 107: „**J. Damsus i M. Eisenberg „Eisendam**” w Warszawie, Ciepła 1. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Szymańskim w Warszawie dnia 28 grudnia 1925 r. za nr. 3624, spółka została rozwiązana, przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. A XIII 296: „**M. Goldberg i A. Selecki**” w Warszawie, Miodowa 5. Prokura Marka Szapiro ustała. Wpis powyższy w dniu 27 października 1927 r. uzupełniony został dopełnieniem: Przedsiębiorstwo p. f. „Ap. Kowalski”, nabyte na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Rzenecim w Warszawie dnia 10 sierpnia 1918 r. za nr. 1433, wniesione zostało jako aport do nowopowstałej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością pod firmą: „Fabryka Chemiczno-Farmaceutyczna Ap. Kowalski, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”.

R. H. A XIII 326: „**Michał Lipszytz i S-ka**” w Warszawie, pl. Grzybowski 12. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Szymańskim w Warszawie dnia 4 kwietnia 1927 r. za nr. 770, spółka została rozwiązana i przedsiębiorstwo przestało istnieć.

R. H. A XIII 598: „**Skład Artykułów Technicznych Witold Remer**” w Warszawie, Jerolimaska 39. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A IX 399: „**Dawidowicz, Kempński i S-ka**” w Warszawie, Chmielna 43. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 31 grudnia 1929 r. za nr. 6568, przedsiębiorstwo wniesione zostało do nowopowstałej spółki pod firmą: „Spółka Akcyjna Przemysłu i Handlu Papierniczego Dawidowicz, Kempński i S-ka”.

R. H. A VII 792: „**Chana Wildenberg**” w Warszawie, Nalewki 36. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Miśzewskim w Warszawie dnia 1 lipca 1930 r. za nr. 4137, Mordka Lewek Wildenberg, Ruchla Wildenberg i Surabaja Gelbfisz udziały swoje sprzedali spadkobiercom: Herszowi Wildenbergowi i Alcie Kujalnik.

R. H. A VII 531: „**Dawid Cukier**” w Warszawie, Nalewki 32. Firma obecnie brzmi: „Wytwórnia Pończoch „Corona” Dawid Cukier”.

R. H. A XXX 45: „**Warszawska Centrala Sprzedaży Szkła Taflowego właściciele Tobiasz Degenszajn, Michuel vel Michał Goldman, Chaim-Lejzor Brandys vel Brandes, Izrael-Iser Degenszajn**” oraz spółka pod firmą: „**J. Gelleder i N. Degenszajn**” w Warszawie, pl. Grzybowski 10. Hurtowa sprzedaż wszelkiego rodzaju szkła taflowego, desentowego i innego szkła surowego oraz szklanych cegiełek i dachówek, jak również przeprowadzanie wszelkich interesów handlowych i przemysłowych, wchodzących w zakres hurtowego kupna sprzedaży wymienionych gatunków szkła, a te we własnym imieniu, jak i komisowe i z tytułu agentur. Wspólnicy: Tobiasz Degenszajn, Michuel vel Michał Goldman, Chaim-Lejzor Brandys vel Brandes, Izrael-Iser Degenszajn, wszyscy z Warszawy, i spółka firmowa pod firmą: „**J. Gelleder i N. Degenszajn**”. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 1 stycznia 1931 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są wszyscy wspólnicy. Wszelkie zobowiązania, umowy, weksle, indosy na wekslach, czeki, polecenia i pełnomocnictwa podpisują Tobiasz Degenszajn, Nachman Degenszajn i Chaim-Lejzor Brandys vel Brandes lub Michuel vel Michał Goldman. Pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, przekazów, załczeń, przesyłek, ładunków, towarów, pieniądze podpisuje jeden ze wspólników. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Zastępcą Tobiasza Degenszajna jest Izrael vel Jerzy Degenszajn z Warszawy, który upoważniony został do zastępowania go i podpisywania w imieniu spółki wszelkich dokumentów, na których niezbędny jest podpis Tobiasza Degenszajna. Pomiędzy Chaimem-Lejzorem Brandysem a małżonką jego Itą-Chaną, z domu Jarecką, nastąpił układ na mocy interczy z dnia 23 marca 1920 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 46: „**Karol Bibrych Spadkobiercy**” w Warszawie, Ogrodowa 43. Hurtowy skład apteczny. Wspólnicy: Stefan-Gustaw Bibrych, Julia-Magdalena Bibrychówna, oboje z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 23 września 1930 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są oboje wspólnicy. Firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach podpisuje każdy ze wspólników samodzielnie.

R. H. A XXX 48: „**Foto-Palace Izaak Gorman**” w Warszawie, Nowolipki 6. Przebory fotograficzne. Istnieje od 1931 r. Właściciel Izaak Gorman w Warszawie.

R. H. A XXX 50: „**Sz. Magazynier i M. Kirszenberg**” w Warszawie, Pawia 11-a. Handel materiałami elektrotechnicznymi. Wspólnicy: Szaja Magazynier, Mendel Kirszenberg, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 1 lutego 1931 r. Do zastępowania spółki wobec władz i osób upoważnieni są obaj wspólnicy. Weksle i wogóle wszelkiego rodzaju zobowiązania podpisują obaj wspólnicy łącznie. Pokwitowania z odbioru towarów, sum pieniężnych, przesyłek i dokumentów podpisuje jeden ze wspólników. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Pomiędzy Szają Magazynierem i Mendlem Kirszenbergiem

a małżonkami ich nastąpiły układy na mocy intercyzy, ustalające wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 51: „Start” Składnica Sportowa Psachja Feldblum” w Warszawie, Chmielna 26. Drobną sprzedaż artykułów sportowych. Istnieje od 1930 r. Właściciel Psachja Feldblum z Warszawy. Pomiędzy właścicielem firmy a małżonką jego Blimą, z domu Brams (Broms), nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 25 lutego 1930 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 52: „Skowar” Franciszek Feliks i Wincenty Paulinkowicze” w Skolimowie, ul. Prusa. Przedsiębiorstwo przewozowo-autobusowe. Wspólnicy: Franciszek Paulinek, Feliks Paulinek, Wincenty Paulinek, wszyscy w Skolimowie. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 1 stycznia 1930 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są wszyscy wspólnicy. Wszelkiego rodzaju zobowiązania, umowy, akty, kontrakty, weksle, czeki, żyra, pełnomocnictwa, otrzymywanie i realizowanie majątku spółki, podnoszenie sum z instytucji kredytowych, pocztowych i kolejowych podpisują dwaj wspólnicy łącznie. Korespondencję zwykłą, pokwitowania z odbioru towarów, wszelkiego rodzaju korespondencji, przesyłek i t. p. podpisuje jeden ze wspólników. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy.

R. H. A XXX 53: „Import Poland China Chin Chik Fen” w Warszawie, Drewniana 3 m. 6. Sprzedaż porcelany, herbaty i cze-su-cza. Istnieje od 1931 r. Właściciel Chin Chik Fen z Warszawy.

R. H. A XXX 54: „Skład Apteczny „Tryumi” Leon Kaganowicz” w Warszawie, Wojska 26. Detaliczna sprzedaż materiałów aptecznych i mydlarskich. Istnieje od 1931 r. Właściciel Leon Kaganowicz z Warszawy.

R. H. A XXX 55: „Maison de Modes Chawa Fiszer” w Warszawie, Marszałkowska 107. Drobną sprzedaż konfekcji damskiej. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Chawa Fiszer z Warszawy.

R. H. A XXX 56: „Krajoowy Przemysł Trykotażowy „Ibur” Iberklajd i Urbach” w Warszawie, Elekoralna 3. Fabryka wrobów trykotażowych oraz handel temiz wyrobami. Wspólnicy: Pinkus vel Pinches Iberklajd z Warszawy, Moryc vel Mojżesz Urbach z Katowic. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 1 stycznia 1931 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są obaj wspólnicy. Wszelkie zobowiązania, umowy, weksle, czeki, żyra i pełnomocnictwa do prowadzenia spraw sądowych podpisują obaj wspólnicy łącznie. Korespondencję i dokumenty, niezawierające zobowiązań, rachunki, pokwitowania z odbioru pieniędzy, przekazów pieniężnych, towarów i frachtów podpisuje jeden ze wspólników. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Zastępcą Moryca vel Mojżesza Urbacha jest Abraham Urbach z Katowic, który upoważniony jest do zastępowania go i podpisywania firmy narówni z pozostałym wspólnikiem Iberklajdem. Pomiędzy Pinchesem Iberklajdem i Morycem Urbachem a małżonkami ich nastąpiły układy na mocy intercyzy, ustalające wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 57: „Dom Handlowy „Dobrobyt” właściciel Feliks Kranc” w Warszawie, Żąbkowska 2. Prowadzenie handlu kolonialno-spożywczego ze sprzedażą napoi alkoholowych. Właściciel Feliks Kranc z Warszawy.

R. H. A XXX 59: „Wytwórnia Wyrobów z Papier Mache „Jakor” Stanisław Konrad” w Warszawie, Przyokopowa 43. Istnieje od 1925 r. Właściciel Stanisław-Mateusz Konrad z Warszawy.

R. H. A XXIX 181: „Herman Śliwa” w Warszawie, Śto-Krzyska 19. Pomiędzy właścicielem firmy a małżonką jego

Helena, z domu Auswaks, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 30 października 1930 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXVIII 91: „Jakób Frydman” w Warszawie, Na-lewki 37. Decyzją Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 5 lutego 1931 r. syndykiem tymczasowym masy upadłości mianowany został adwokat Zusman Epsztejn z Warszawy.

R. H. A XXVIII 103: „Kino-Teatr „Świt” Jadwiga Proko-powicz” w Warszawie, Wolska 14. Na mocy aktu zezna-nego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 8 lip-ca 1930 r. za nr. 3231, całe przedsiębiorstwo z aktywami i pasywanami sprzedane zostało spółce pod firmą: „KinoTeatry Warszawskie, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”.

R. H. A XXVIII 126: „Chrześcijańska Wytwórnia Win i Miodów „Raj” Rozalja Roguska” w Warszawie, Chłodna 19. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXVIII 242: „Unioń” B-cia Rabinowicz i Ma-tecki” w Warszawie, Karmelicka 26, m. 12. Firma obecnie brzmi: „Unioń” B-cia Rabinowicz” w Warszawie, Leszno 31, m. 3b. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Szymań-skim w Warszawie dnia 3 stycznia 1931 r. za nr. 34, Abram Matecki ze spółki wystąpił, cedując swój udział na rzecz pozostałych wspólników.

R. H. A XXVIII 303: „Józef Waída” w Warszawie, Elektro-ralna 29. Przedsiębiorstwo przestało istnieć.

R. H. A XXVII 13: „Janina Taybert” w Warszawie, Czerniakowska 139. Sprzedaż towarów galanteryjnych i ma-teriałów piśmiennych. Istnieje od 1928 r. Właścicielka Ja-nina Józefa Taybert z Warszawy.

R. H. A XXVI 186: „Bronisław Szczepkowski” w War-szawie, Ujazdowska 28. Firma obecnie brzmi: „Interprint” Bronisław S. Szczepkowski” w Warszawie, Szpitalna 12.

R. H. A XXVI 226: „Hartman i Lewinson Dom Handlowo-Ekspedycyjny” w Warszawie, Sienna 25. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Wareckiej 9.

R. H. A XXV 214: „Szwarc i Zynkower” w Warszawie, Bonifraterska 11. Małich Szwarc upoważniony został do samodzielnego podpisywania czeków.

R. H. A XXIV 199: „Josek Rapanort i Syn” w Warszawie, Kapucyńska 13. Siedziba spółki mieści się obecnie przy pl. Krasieńskich 10.

R. H. A XXIV 326: „Antycz, Pazura i S-ka” w Warszawie, Warecka 10. Wspólnik Spasseye Nedelykowitch z War-szawy. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Zaborow-skim w Warszawie dnia 5 lutego 1931 r. za nr. 117, Józef Pazura część swego udziału sprzedał na rzecz nowostę-pującego wspólnika Spasseye Nedelykowitch'a.

R. H. A XXIII 162: „Mleczarnia Rozdroże Józefa Wło-darska” w Warszawie, Koszykowa 15. Leonowi Solnickiemu z Warszawy udzielono prokury.

R. H. A XXIII 170: „Fabryka Maszyn i Narzędzi Rolni-czych Zofja Podlasek” w Warszawie, Okopowa 14. Wyro-kiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 20 stycznia 1930 r. firmie udzielone zostało odroczenie wyplat na ter-min trzymiesięczny od daty wyroku. Sędzią komisarzem

mianowany został sędzia handlowy Jerzy Brusendorf, nadzorcami sądowymi adwokat Władysław Jeleński z Warszawy i inżynier Teofil Hajdo z Włocławka. Wszelkie zobowiązania podpisuje prokurent George Podlasek łącznie z nadzorcą sądowym inżynierem Teofilem Hajdo. Wpis powyższy w dniu 18 lutego 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Siedziba firmy przeniesiona została do Włocławka. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 20 października 1930 r. postępowanie zapobiegawcze firmy zostało umorzone.

R. H. A XXIII 301: „**Warsztaty Mechaniczne i Fabryka Pomp „Smok” Kuligowski i Paszewin**” w Warszawie, Krochmalna 36. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Jamonttem w Warszawie dnia 2 maja 1929 r. za nr. 1996, spółka została rozwiązana i przedsiębiorstwo przestało istnieć.

R. H. A XXII 29 (A XXX 58): „**T. Z. Osiński, Spółka Firmowa**” w Warszawie, Marszałkowska 142. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 7 stycznia 1931 r. Wacławowi Osińskiemu, Zenonowi Osińskiemu i Kazimierzowi Osińskiemu, handlującym pod firmą: „T. Z. Osiński, Spółka firmowa”, ogłoszona została upadłość. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Walenty Iwiński, kuratorem zaś adwokat Ludwik Wołodkiewicz z Warszawy, który obecnie jest syndykiem tymczasowym.

R. H. A XXII 64 (A XXV 150): „**Dr. Antoni Sklepiński, Apteka**” w Warszawie, Mazowiecka 10. Firma obecnie brzmi: „Apteka Mazowiecka D-ra Antoniego Sklepińskiego w Warszawie”. Dr. Antoni Sklepiński zamieszkuje obecnie przy ul. Wspólnej 44. Resztujący szacunek w sumie 4.000 dolarów Stanów Zjednoczonych Ameryki, zabezpieczony przywilejem na rzecz Edwarda Sicińskiego, został całkowicie zapłacony. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Szymańskim w Warszawie dnia 16 kwietnia 1930 r. za nr. 1097, przedsiębiorstwo wydzierżawione zostało na czas do dnia 31 sierpnia 1935 r. Czesławowi Fink-Finowieckiemu z Piastowa, który prowadzi przedsiębiorstwo pod firmą: „Apteka Mazowiecka D-ra Antoniego Sklepińskiego, dzierżawca Czesław Fink-Finowicki”.

R. H. A XXII 244: „**Mechaniczna Fabryka Pończoch „Manchester” Holcman, Rozenblum i Kranz**” w Warszawie, Nalewki 2a. Firma obecnie brzmi: „Mechaniczna Fabryka Pończoch „Manchester” Holcman i Rozenblum”. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Kosteckim w Warszawie dnia 23 czerwca 1930 r. za nr. 2519. Lejzor Kranz ze spółki wystąpił, cedując swój udział pozostałym współnikom. Wpis powyższy w dniu 24 lutego 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 21 stycznia 1931 r. Lejbie Holcmanowi i Józefowi Berowi Rozenblumowi, handlującym pod firmą: „Mechaniczna Fabryka Pończoch „Manchester” Holcman i Rozenblum”, ogłoszona została upadłość. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Wacław Brun, kuratorem zaś adwokat Izrael Michel Majzel z Warszawy, który decyzją tegoż sądu z dnia 5 lutego 1931 r. mianowany został syndykiem tymczasowym.

R. H. A XXII 499: „**Kawiarnia Centralna Stanisław Dębiński**” w Warszawie, Wierzbowa 11. Firma obecnie brzmi: „Kawiarnia Centralna Stanisława Dębińska”. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Kosińskim w Warszawie dnia 7 maja 1930 r. za nr. 1117, małżonkowie Stanisława i Stanisław Dębińscy na wypadek rozwiązania małżeństwa przeprowadzili podział majątku, w wyniku którego przedsiębiorstwo przeszło na wyłączną własność Stanisławy Dębińskiej. Na mocy wyroku prawomocnego Sądu Konsystorskiego Ewangelicko - Augsburskiego w Warszawie z dnia 8 stycznia 1931 r. małżeństwo między Stanisławą i Stanisławem Dębińskim zostało rozwiązane.

R. H. A XXI 200: „**M. Żołędowski i J. Grenke**” w Warszawie, Konopacka 10. Na mocy aktu zeznanego przed notar-

juszem Malkowskim w Warszawie dnia 7 czerwca 1927 r. za nr. 1306, spółka została rozwiązana i przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. A XXI 456: „**Adam-Ignacy Bromke i Syn, Przedsiębiorstwo Robót Budowlanych**” w Warszawie, Nowowiejska 11. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Kruczej 41, m. 7. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 28 maja 1929 r. za nr. 3198, udział po zmarłym współniku Adamie-Ignacym Bromke przeszedł na wyłączną własność jego spadkobierców: Stefana Bromke, Wacława Bromke, Kazimierza Bromke i Henryka Bromke. Wpis powyższy w dniu 26 lutego 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Siedziba spółki mieści się obecnie przy ulicy Grójeckiej 45 m. 23.

R. H. A XX 108: „**Przedsiębiorstwo Budowlane E. Werner, J. Kraszewski, W. Bożedaj**” w Warszawie, Krucza 15. Firma obecnie brzmi: „Biuro Budowlane E. Werner i J. Kraszewski” w Warszawie, Żórawia 10, m. 16. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Szułowskim w Warszawie dnia 10 października 1930 r. za nr. 1663, Władysław Bożedaj wystąpił ze spółki, cedując swój udział na rzecz Edwarda Wenera. Do reprezentowania spółki upoważnieni są obaj współnicy. Weksle, czeki, przekazy, wszelkiego rodzaju umowy i kontrakty, akty notarialne i hipoteczne, pełnomocnictwa i wszelkie zobowiązania podpisują obaj współnicy łącznie. Kosztorysy na dokonywane roboty podpisuje Edward Werner.

R. H. A XX 309 (A XXV 220): „**Pneumatyki Michelin Jacques Hauvette**” w Warszawie, Królewska 10. Prokura Lucien'a Rivier'a ustala. Rene Ernestowi Hennuyer'owi z Warszawy, Marszałkowska 74, udzielono prokury z prawem podpisywania weksli i zobowiązań łącznie z dwoma pozostałymi prokurentami oraz z prawem samodzielnego podpisywania czeków i innych dokumentów.

R. H. A XIX 378: „**Bracia Konopaccy, Przemysł Drzewny i Fabryka Dykt**” w Warszawie, Szpitalna 10. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Czackiego 14 m. 7a.

R. H. A XVIII 91 (A XXX 28): „**Alfred Coplin & Co.**” w Warszawie, Wierzbowa 11. Spółka znajduje się w stanie likwidacji. Likwidatorami są wszyscy współnicy.

R. H. A XVIII 199: „**Abram Rotzach**” w Warszawie, Karmelicka 15, m. 4. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 12 stycznia 1931 r. Abramowi Rotzachowi, handlującemu pod firmą „Abram Rotzach”, ogłoszona została upadłość. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Alfred Luxenburg, kuratorem zaś adwokat Olga Bardachowa z Warszawy.

R. H. A XVIII 274 (A XXX 49): „**Karol Bibrych**” w Warszawie, Ogrodowa 43. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Landau w Warszawie dnia 23 września 1930 r. za nr. 1134, przedsiębiorstwo przeszło na wyłączną własność Stefana-Gustawa Bibrycha i Julji-Magdaleny Bibrychówny, którzy nadal takowe prowadzą pod firmą: „Karol Bibrych spadkobiercy”.

R. H. A XVIII 490: „**Wydawnictwo Borys Kleckin**” w Warszawie, Leszno 36, m. 22. Przedmiotem przedsiębiorstwa jest również wydawnictwo tygodnika pod nazwą: „Literarische Bleter” w języku żydowskim. Borys Kleckin-Klecki zamieszkuje obecnie przy ul. Polnej 64.

R. H. A XVI 115: „**S. Bińkowski**” w Warszawie, Marszałkowska 109. Otwarto Oddziały w Łodzi przy ul. Piotrkowskiej 55 i 120.

R. H. A XV 86: „Dom Handlowy Czesław Grąbczewski i S-ka, Spółka Firmowo-Komandytowa” w Warszawie, Wiejska 13. Prokura Jerzego Lepere i Karola Jasiewicza ustała. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Dembińskim w Warszawie dn. 30 października 1924 r. za nr. 1980, Jerzy Lepere ze spółki wystąpił, cedując swój udział Czesławowi Grąbczewskiemu. Do zastępowania spółki upoważniony jest wspólnik firmowy Czesław Grąbczewski, podpisujący firmę samodzielnie. Wpis powyższy w dniu 4 marca 1925 r. uzupełniony został dopełnieniem: Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XV 182: „Prakmat” właściciele Bracia Rozenbaum Weinberg i Langsam” w Warszawie, Leszno 31, m. 12. Firma obecnie brzmi: „Prakmat” właściciele Bracia Rozenbaum”. Wspólnicy: Szaja Rozenbaum, Mordka Rozenbaum, obaj z Warszawy. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 25 stycznia 1928 r. za nr. 462, Hersz Weinberg i Aron Langsam ze spółki wystąpili, cedując swoje udziały Szaj i Mordce braciom Rozenbaum, którzy nadal prowadzą przedsiębiorstwo pod firmą: „Prakmet” właściciele Bracia Rozenbaum”. Umowy, zobowiązania, weksle, rewersy, przekazy, czeki, żyra i inne zobowiązania pieniężne podpisują obaj wspólnicy łącznie.

R. H. A XV 183: „Wyroby Tkackie Julji Mazarakowej” w Warszawie, Nowowiejska 8, m. 4. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XV 395: „Tartak Parowy i Sochaczewskie Zakłady Przemysłowo-Drzewne Bernard Gutsztajn i Karol Oldak” w Sochaczewie. Przedsiębiorstwo przestało istnieć.

R. H. A XIV 36: „Zakłady Graficzne Rundo, Goliński i S-ka” w Warszawie, Grzybowska 30. Firma obecnie brzmi: „Zakłady Graficzne Z. Rundo i J. Sawiczewska”. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Glassem w Warszawie dnia 14 lutego 1931 r. za nr. 237, Mikołaj Stanisław Goliński ze spółki wystąpił, cedując swój udział pozostałym wspólnikom.

R. H. A XIII 7 (A XXI 163): „Ajencja Wschodnia wł. Adam Szczepanik” w Warszawie, ul. Chmielna 49. Prokura Michała Dziewulskiego ustała. Jerzemu Konarskiemu z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z prokurentem Stanisławem Misiakowskim.

R. H. A XIII 52: „Biuro Techniczne „Gryff” Stefan Ossowiecki i S-ka, Inżynierowie” w Warszawie, Trebacka 11. Firma obecnie brzmi: „Biuro Techniczne „Gryff” Inżynier Zdzisław Przybyszewski i S-ka”. Josef Grinsztajn zmarł. Spadkobiercami jego są: Markiel Grinsztajn i Mejer Grinsztajn, obaj z Warszawy. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 13 marca 1928 r. za nr. 957, Stefan Ossowiecki i Feliks Oppman ze spółki wystąpili, cedując swe udziały pozostałym wspólnikom Zdzisławowi Przybyszewskiemu i Josefowi Grinsztajnowi. Udział zmarłego wspólnika Josefa Grinsztajna w spółce przeszedł na własność jego spadkobierców Markiela i Mejera Grinsztajnow. Wszelkiego rodzaju zobowiązania i umowy podpisuje Zdzisław Przybyszewski łącznie z Markielem lub Mejerem Grinsztajnem lub też Markiel Grinsztajn łącznie z Mejerem Grinsztajnem. Siedziba spółki mieści się przy ul. Daniłowiczowskiej 8/19.

R. H. A XIII 316: „J. A. Krausse własność spadkobierców Ludomira Popławskiego” w Warszawie, Bonifratska 9. Zdzisławowi Nerlewskiemu i Kazimierzowi Puciata, obydwom z Warszawy, udzielono łącznej prokury. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Borkowskim w Warszawie dnia 12 lutego 1931 r. za nr. 173, pełnomocnictwa do prowadzenia przedsiębiorstwa i podpisywania firmy Marji Kašinowskiej, Wojciecha Ożarowskiego i Stanisława Massalskiego ustały.

R. H. A XII 163: „Władysław Pański” w Warszawie, Leszno 78. Wolf vel Władysław Pański mieszka przy ulicy Leszno 57. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Anną, z domu Fladerman, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 10 sierpnia 1922 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XII 400: „Idesze Presse (Prasa Żydowska) M. O. Kryński i S-ka” w Warszawie, Nalewki 38. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie dnia 29 grudnia 1930 r. za nr. 7648, całe przedsiębiorstwo z aktywami i pasywami sprzedane zostało spółdzielni pod firmą: „Nasza Prasa, Spółdzielnia z odpowiedzialnością udziałami”.

R. H. A XI 175: „E. Szmideberg i W. Hirszwald” w Warszawie, Przechodnia 3. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 10 lutego 1931 r. firmie: „E. Szmideberg i W. Hirszwald” w osobach Eljasza Szmideberga i Wolfa Hirszwalda ogłoszona została upadłość. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Natan Wohl, kuratorem zaś adwokat Stanisław Tybor z Warszawy.

R. H. A X 246: „Benjamin Eisenberg - Amstradamski” w Warszawie, ul. Marszałkowska 107. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A IX 96: „Zakłady Graficzne Towarzystwa B. A. Bukaty” w Warszawie, Wspólna 46. Prokura Piotra Grobickiego ustała. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Dylewskim w Warszawie dnia 20 kwietnia 1929 r. za nr. 464, Jakób i Piotr Grobicy ze spółki wystąpili, cedując swe udziały Lucynie Czosnowskiej i Stanisławowi Bukatemu.

R. H. A IX 473: „Alabaster” Abram Goldman” w Warszawie, Natolińska 8. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Racą, z domu Merenlender, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 16 marca 1903 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A K. 154: „Ch. Kalowski” w Warszawie, Przejazd 5. Firma obecnie brzmi: „Centrala Tapet, Ch. Kalowski”.

R. H. A L. 109: „B. Lachman” w Warszawie, Nalewki 34. Celem przedsiębiorstwa jest sprzedaż komisowa wyrobów stalowych.

R. H. A VI 149: „M. Kamieniecki” w Warszawie, Biełańska 3. Aronowi Kantorowiczowi z Warszawy udzielono prokury.

R. H. A VII 667: „G. A. Müller” w Warszawie, Jerozolimka 80. Prokura Stanisława-Eugenjusza i Henryka Rukoyzo ustała. Zbigniewowi Müllerowi z Warszawy udzielono samodzielnej prokury. Roman Zieliński posiada prokurę łączną.

R. H. A XXIX 53: „Inżynier Władysław Karsch” w Warszawie, Jerozolimka 49. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXIX 100: „Zyndel Fajn” w Warszawie, Franciszkańska 20. Otwarto Oddział w Łodzi.

R. H. A XXIX 128: „Lejzor Fryd” w Warszawie, Graniczna 9. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia

21 stycznia 1931 r. Lejzorowi Frydowi, handlującemu pod własną firmą, ogłoszona została upadłość. Sędzia komisarem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Jan Gebethner, kuratorem zaś adwokat Jan Kon z Warszawy, który obecnie jest syndykiem tymczasowym.

R. H. A XXIX 229: „Przedsiębiorstwo Robót Inżynieryjno-Budowlanych Inż. Franciszek Kopkowicz” w Warszawie, Jasna 22. Inż. Henrykowi Lichota z Warszawy udzielono prokury.

R. H. A XXVIII 139: „A. i G. Buchman Przemysł Leśny” w Warszawie, Ś-to-Krzyska 39. Nabywanie i sprzedaż lasów na wyręb, oraz handel materiałami leśnymi. Wspólnicy: Ajzyk Buchman z Maniewicz w pow. kowelskim, Grzegorz Buchman z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 10 sierpnia 1929 r. Do reprezentowania i podpisywania firmy pod jej stemplem upoważniony jest każdy ze współników oddzielnie.

R. H. A. XXVIII 155: „Sprzedaż Artykułów Koronkowych i Jedwabnych Mordka Sandzer” w Warszawie, Gęsia 18. Siedziba firmy mieści się przy ul. Nalewki 19.

R. H. A XXVIII 205: „Zelman Sum-Szyk” w Warszawie, Chmielna 46. Drobną sprzedaż galanterji. Istnieje od 1914 r. Właściciel Zelman Sum-Szyk z Warszawy.

R. H. A XXVII 123: „Kino-Teatr „Światowid”, Szymon Leiman w Warszawie, Marszałkowska 111. Właściciel Szymon Leiman z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Heleną, z domu Fischhaut, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 23 lipca 1920 r., ustalający wyłącność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXVII 183: „Pierwszy w Polsce Kinateatr Dźwiękowy „Splendid” właściciele Wilhelm i Lola małżonkowie Bau” w Warszawie, Moniuszki 3. Wspólnicy: Wilhelm i Lola małżonkowie Bau z Warszawy. Współwłasność niepodzielna z tytułu aktu zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dn. 26 października 1929 r. za nr. 5389. Do samodzielnego podpisywania w imieniu firmy wszelkich bez wyjątku zobowiązań upoważniony jest Wilhelm Bau.

R. H. A XXVII 317: „Szlama Grynkraut” w Warszawie, Franciszkańska 34. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXVI 66: „Magazyn Bielizny. Konfekcji Męskiej i Damskiej „Sport” Raizla Rzetelna w Warszawie, Złota 17. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXVI 112: „Bielski Przemysł Włókiennicy Abram Berenbaum” w Warszawie, Niecała 8. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXVI 173: „Ceratohurt” A. i Ch. Blumcweig, H. Bloch, J. Lichtenfeld, A. i Z. Lis, N. Buchalter, J. Rappel i J. A. Swistocki” w Warszawie. Nowolinki 6. Berkowi vel Bernardowi Jakobsonowi z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z Joskiem Lichtenfeldem lub Aizykiem Lisem lub Ickiem vel Ignacym Rapplem. Do reprezentowania spółki upoważnieni są: Aron Blumcweig, Icek vel Ignacy Rappel, Josek Lichtenfeld i Aizyk Lis. Wszelkie tranzakcje handlowe, kupno i sprzedaż towarów, przyjmowanie zobowiązań, podejmowanie pieniędzy z banków, od władz i instytucji kredytowych i od osób prywatnych, zawieranie aktów urzędowych, udzielanie pełnomocnictw, oraz podpisywanie rachunków i korespondencji, weksli, czeków i trat winny być uskuteczniane przez Arona Blumcweiga łącznie z jednym z pozostałych współników, upoważnionych do reprezentowania spółki, lub przez prokurenta i jednego współnika upoważnionego do reprezentowania spółki z wyjątkiem Arona Blumcweiga.

R. H. A XXVI 266: „Warszawska Fabryka Izolacji Korkowej Władysław Wierusz Kowalski i S-ka” w Warszawie, Dworska 14/16. Prokura Antoniego Libiszowskiego ustała. Jerzemu-Ezechiełowi Lasockiemu z Warszawy udzielono łącznej prokury.

R. H. A XXV 10: „J. Goldband” w Warszawie, Nalewki 22. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie dnia 18 lutego 1931 r. za nr. 1214, w celu dalszego prowadzenia przedsiębiorstwa zawarta została spółka pod firmą: „J. Goldband i Synowie”.

R. H. A XXV 114: „Skład Desek J. Zanger, A. Aronson i J. Goldman” w Warszawie, Radzymińska 70. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXV 284: „Apteczny Dom Handlowy D. Dutkiewicz i E. Jakubowski” w Warszawie, Orla 13. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXV 304: „Dom Pończoch i Trykotaży „Sława” Rywka Czaprucka” w Warszawie, Senatorska 8. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Jamonttem w Warszawie dnia 5 września 1930 r. za nr. 3919 i dnia 28 stycznia 1931 r. za nr. 374, przedsiębiorstwo sprzedane zostało Eliaszwowi-Herszowi Dawidsonowi, który takowe prowadzi nadal jednoosobowo pod firmą: „Dom Pończoch i Trykotaży „Sława” Eljasz Hersz Dawidson.

R. H. A XXIV 2: „Abram Mendelson i S-ka” w Warszawie, Nalewki 36. Wyrokiem Sadu Okręgowego w Warszawie z dn. 27 lutego 1931 r. firmę: „Abram Mendelson i S-ka” w osobach Abrama Mendelzona i Chaima Zychlińskiego ogłoszona została upadłość. Sedzia komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Włod Prądzyński, kuratorem zaś adwokat Stanisław Hochendlinger z Warszawy.

R. H. A XXIV 185: „Kazimierz Świecki Wytwórnia Wąni i Zmywaków Systemu Lastric na Siatce” w Warszawie, Oboźna 4. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXIII 54: „Rapp i Olbert” we Lwowie. Oddział w Warszawie, Nalewki 2a. Prokura Ottona Badiana ustała.

R. H. A XXIII 198: „Dom Handlowy i Biuro Techniczne J. Zabokrzecki i S-ka” w Warszawie, Czackiego 9. Firma brzmi: „Dom Handlowy i Biuro Techniczne J. Zabokrzecki i S-ka, właścicielka Jadwiga Zabokrzecka” w Warszawie, Czackiego 9. Prokurent Kazimierz Brzozowski mieszka obecnie przy ul. Hożej 42. Prokurenci Henryk Selenko i Kazimierz Brzozowski podpisują wszelkie akty, umowy, weksle, czeki i zobowiązania we dwóch łącznie, wszelkie zaś pokwitowania z odbioru należności, towarów, zamówienia i korespondencję bieżącą każdy z nich samodzielnie. Tadeuszowi Zabokrzeckiemu z Warszawy udzielono samodzielnej prokury. Wspólnik Julian Zabokrzecki zmarł. Udział po nim odziedziczyła pozostała współniczka Jadwiga Zabokrzecka, która jest obecnie wyłączną właścicielką przedsiębiorstwa.

R. H. A XXII 88: „Chaskiel Grün i Synowie” w Warszawie, Nalewki 11. Pomiedzy Samuelem Grünem vel Grynem a małżonką jego Surą, z domu Petszaft, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 1 grudnia 1927 r., ustalający wyłącność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXII 279: „Centrala Mebli Giętych „Chaka” właściciele J. Chaskielewicz i S. Kleiner” w Warszawie, Moniuszki 4. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 14 listopada 1929 r. za nr. 5272, spółka znajduje się w stanie likwidacji. Likwidatorem z prawem samodzielnego podpisywania firmy pod jej stemplem z dodatkiem „w likwidacji” mianowany został adwokat Herman Meisel z Warszawy.

R. H. A XXII 411: „Dom Handlowy Andrzej Józefik i S-ka” w Warszawie, Ordynacka 9. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 23 stycznia 1931 r. za nr. 315, całe przedsiębiorstwo przeszło na wyłączną własność Andrzeja Józefika, który nadal takowe prowadzi jednoosobowo pod firmą: „Dom Handlowy Andrzej Józefik i S-ka, właściciel Andrzej Józefik”.

R. H. A XX 105: „M. Miła i F. Zagański Inwalidzi Wojenni i b. Wojskowi” w Warszawie, Grzybowska 66 m. 46. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XX 244: „Dozhan” Dom Zbożowo-Handlowy Właścicielka Stella Rippeł” w Warszawie, Kredytowa 9 m. 6. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XX 315 (A XXIX 110): „Fabryka Obuwia Mechanicznego Józef Czernski” w Warszawie, Kopernika 26. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 10 czerwca 1930 r. przedłużone zostało odroczenie wypłat do dnia 10 września 1930 r. Wpis powyższy w dniu 10 marca 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Odroczenie wypłat zostało uchylone.

R. H. A XX 444: „Lotwagum” właściciel Szepsel Rozenwaig” w Warszawie, Długa 55. Leonowi Pakszwerowi i Judelowi Launbergowi udzielono samodzielnej prokury.

R. H. A XIX 41: „Bracia Maryańscy” w Warszawie. Grzybowska 96. Skład przy ul. Krochmalnej 73a został zlikwidowany. Właściciel Jan Maryański z Warszawy. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Paszkowskim w Warszawie dnia 8 maja 1930 r. za nr. 993, do spółki przyjęty został Jan Maryański. Wszelkie umowy, zobowiązania, pełnomocnictwa, prokury, weksle, czeki i obstalunki winny być podpisywane pod stemplem firmy przez dwóch wspólników łącznie.

R. H. A XIX 121: „Bracia Slik i Kozłowski” w Warszawie, Elektoralna 14. Siedziba spółki mieści się przy ulicy Ogrodowej 10.

R. H. A XIX 414: „Laboratorium Chemiczne i Kosmetyczno-Perfumeryjne Wacław Kremky” w Warszawie, Miodowa 21. Dr. Jerzy - Wiesław Kremky zrzekł się spadku.

R. H. A XIX 426: „Herman Obermüller i S-ka, Dom Agenturowo-Komisowy” w Warszawie, Leszno 28. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 21 marca 1931 r. firmie: „Herman Obermüller i S-ka, Dom Agenturowo-Komisowy” w osobach Hermana Obermüllera i Salomona Wienera ogłoszona została upadłość. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Karśnicki, kuratorem zaś adwokat Leon-Jerzy Krzywicki z Warszawy.

R. H. A XVIII 11: „Fabryka Mydła „Sport” Aron Zylberman i Synowie” w Warszawie, Grodzieńska 47. Pomiedzy Ichokiem Majerem Zylbermanem a małżonką jego Esterą, z domu Altmejt, nastąpił układ na mocy interczy z dnia 22 lipca 1924 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XVIII 119: „Zakłady Przemysłu Drzewnego Ksawery Koczalski” w Warszawie, Dobra 75. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XVIII 304: „Szlama Wichtel” w Warszawie, Krzywe Koło 6 m. 40. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XVIII 365: „Dr. Elie Paulin” w Warszawie, Senatorska 32 m. 4. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XVIII 399: „Czasopismo Ogrodnik właściciel Witold Kleniewski” w Warszawie, Boduena 2. Prokura Władysława Kozłowskiego ustala. Wiktorynowi-Janowi Zielińskiemu i Walerjanowi - Zygmuntowi Danowskiemu udzielono prokury z prawem podpisywania we dwóch łącznie zobowiązań i weksli, oraz do samodzielnego podpisywania wszelkiej korespondencji, czeków, pokwitowań z odbioru pieniędzy i zawierania i podpisywania umów.

R. H. A XVIII 424: „Zakłady Kolorowo - Tłoczarskie S. Neuman” w Warszawie, Nowolipie 58. Siedziba firmy mieści się obecnie przy ul. Nowolipie 80.

R. H. A XVIII 452: „Zygmunt Bereda” w Warszawie, Marszałkowska 132. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XVIII 462: „Bracia Chomicz” w Warszawie, Zgoda 8. Wspólnicy: Tadeusz Konrad Chomicz, Marija Chomicz, oboje z Warszawy. Józef Chomicz, Paulin Chomicz, Jan Chomicz, oraz spadkobiercy zmarłego Kaliksta Chomicza ze spółki wystąpili. Do spółki zostali przyjęci w charakterze wspólników firmowych Tadeusz-Konrad Chomicz i Marija Chomicz. Zarząd stanowią wspólnicy: Bolesław Chomicz i Tadeusz-Konrad Chomicz. Dyrektorem zarządzającym mianowany został Wacław Tański z Warszawy. Wpisano na mocy protokołu zebrania wspólników z dn. 24 stycznia 1926 r., umowy z dnia 3 listopada 1927 r., aktu zeznanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie dnia 4 kwietnia 1926 r. za nr. 1926, oraz aktów, zeznanych przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 21 lutego 1931 r. za nr. 871 i 872.

R. H. A XVIII 473: „Aluminium” Izrael-Machel Glikson i S-ka” w Warszawie, pl. Grzybowski 16. Wspólnik Izrael-Machel Glikson zmarł. Spadkobierczynią jego jest Rywka Glikson z Warszawy. Wskutek śmierci Izraela - Machela Gliksona z prawa jego weszła żona Rywka Glikson jako spadkobierczyni, która z pozostałym wspólnikiem reprezentuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy.

R. H. A XVII 447: „Ekspedytor” Lejba Anolik” w Warszawie, Nalewki 17. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XVI 423: „Nadwiślański Skład Apteczny Izaak Gittler” w Warszawie, Browarna 18. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 30 listopada 1927 r. za nr. 6030, całe przedsiębiorstwo z aktywami i pasywami sprzedane zostało Henrykowi Stobińskiemu, który nadal takowe prowadzi jednoosobowo pod firmą: „Henryk Stobiński”.

R. H. A XV 187: „Skład Nici i Bawełny „Astoria” Mszczek vel Maks Libson” w Warszawie, Złota 32. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XIV 226: „Maksymilian Pinczewski” w Warszawie, Graniczna 15. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 19 stycznia 1931 r. upadłość Maksymiliana Pinczewskiego została ukończona i przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. A XIV 275 (A XXX 153): „Z. i Ch. Kołodziańscy” w Warszawie, Gęsia 7a. Firma obecnie brzmi: „Bracia Kołodziańscy, Skład Sukna i Kortów” w Warszawie, Gęsia 8. Właściciel Chananje Kołodziański z Warszawy. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 17 listopada 1930 r. postępowanie zapobiegawcze upadłości Zelika Kołodziańskiego i Chaima Kołodziańskiego, handlujących pod firmą: „Z. i Ch. Kołodziańscy”, zostało umorzone. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Landau w Warszawie dnia

23 stycznia 1931 r. za nr. 104, Zelik Kołodziański ze spółki wystąpił, cedując swój udział na rzecz Chaima Kołodziańskiego i Chananej Kołodziańskiej. Firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach podpisuje każdy ze współników samodzielnie.

R. H. A XIII 301: „J. Kuśnir i P. Ratusznik” w Warszawie, Dzika 14. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Słupskim w Warszawie dnia 21 marca 1924 r. za nr. 142, przedsiębiorstwo przeszło na wyłączną własność Icka Kuśnira i nadal prowadzone będzie pod firmą: „Icko Kuśnir”.

R. H. A XIII 339: „Józef Krauze” w Warszawie, Miła 5 m. 1. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XIII 400: „Bracia M. i H. Rosenbaum” w Warszawie, Rymarska 16. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 20 lutego 1931 r. firmie: „Bracia M. i H. Rosenbaum” udzielono odroczenia wypłat na czas do dnia 20 maja 1931 r. Sędzią komisarzem mianowany został sędzia handlowy Józef Neufeld, a nadzorcą sądowym adwokat Henryk Karnecki z Warszawy. Nadzór sądowy upoważnił Maksymiljana Rosenbauma i Henryka Rosenbauma do zarządzania w dalszym ciągu firmą, oraz ich interesami osobistymi z zastrzeżeniem, iż wszystkie ich zarządzenia dla prawomocności winny być zaopatrzone w aprobatę nadzorcę sądowego na piśmie.

R. H. A XIII 509: „Eweliński i Lewin” w Warszawie, Nalewki 9. Firma obecnie brzmi: „Elis” Aron Eweliński Samuel Lewin i Synowie” w Warszawie, Nalewki 2a. Pracownia wyrobów skórzano-galanteryjnych w d. nr. 2a przy ulicy Nalewki w Warszawie oraz pracownia wyrobów metalowo-galanteryjnych we wsi Żerań, gm. Brudno, pow. warszawski. Wspólnicy: Bronisław Lewin, Isaj Lewin, obaj z Warszawy. Do reprezentowania spółki upoważnieni są wszyscy współnicy. Umowy, pełnomocnictwa, weksle i w ogóle wszelkie zobowiązania podpisują Aron Eweliński i Samuel Lewin łącznie. Czeki oraz indosy na wekslach podpisuje dwóch którychkolwiek współników łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, rachunki, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, towarów, pieniędzy z przekazów i świadectw zaliczeniowych oraz innych należności podpisuje jeden ze współników.

R. H. A XII 123: „Pracownia i Detaliczna Sprzedaż Ubrań Damskich, Męskich i Uczniowskich Kazimierz Skwara” w Warszawie, Marszałkowska 122. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XII 339: „Stanisław Włodkowski” w Warszawie Zimna 3. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XI 164: „Dom Handlowy Abram Aronzon” w Warszawie, Gesia 3. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 13 lutego 1931 r. zatwierdzony został układ zawarty pomiędzy Abramem Aronzonem z jego wierzycielami, wskutek czego postępowanie zapobiegawcze upadłości zostało ukończone.

R. H. A XI 355: „J. Fogelnest” w Warszawie, Marszałkowska 15. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 27 lutego 1931 r. Izaakowi Fogelnestowi, handlującemu pod firmą: „Fabryka Wyrobów Metalowych J. Fogelnest” udzielone zostało odroczenie wypłat na czas do dnia 27 maja 1931 r. Sędzią komisarzem mianowany sędzia handlowy Wacław Puński, nadzorcą sądowym adwokat Leon Szejerson z Warszawy. Wszelkiego rodzaju zobowiązania w postaci weksli, czeków i umów handlowych winny być podpisywane przez Berka vel Bernarda Fogelnesta łącznie z nadzorcą sądowym.

R. H. A XI 579: „Huta i Fabryka Szkła „Targówek” Kazimierz Klimczak i Synowie” w Warszawie, Radzymiń-

ska 116. Rudolfowi Schreiberowi, Józefowi Peszłowi i Franciszce Pełka udzielono prokury z prawem podpisywania we dwóch łącznie.

R. H. A XI 580: „Dom Przemysłowo-Handlowy L. Frankowski i M. Liśkowski” w Warszawie, Hoża 27. Mieczysławowi Kozińskiemu z Warszawy udzielono prokury.

R. H. A X 309: „Szymon Goldberg i S-ka” w Warszawie, Graniczna 11. Wdowa Bajła-Szyfra Goldberg z Warszawy. Szymon Goldberg zmarł. Na mocy par. 14 umowy spółki, zeznanej przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 24 marca 1920 r. za nr. 2222, przedsiębiorstwo prowadzone jest nadal przy udziale pozostałej żony zmarłego Szymona Goldberga — Bajli Szyfry Goldberg.

R. H. A X 373: „Dom Handlowy Maurycy Kopelowicz i Marceli Szalomonowicz” w Warszawie, Montuski 9. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 23 marca 1925 r. ogłoszona została upadłość firmy. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Jakób Himmelfarb, kuratorem zaś adwokat Henryk Aronzon, obaj z Warszawy.

R. H. A X 515: „Berko Chain” w Warszawie, Nalewki 38. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A VII 668: „Kurjer Warszawski, Spółka Firmowo-Wydawnicza Hortensja Lewentalowa, Alicja Mińska, Marta Mrozowska, Zofja-Janina Hoesickowa, Ferdynand Hoesick, Helena Gurbynowiczowa, Bronisława Gurbynowicz, Helena Olchowiczowa i Bronisława Olchowiczowa” w Warszawie, Krak.- Przedm. 40. Wspólnicy: Adam-Ludwik Gurbynowicz z majątku Zagórz, pow. sanocki, Janina-Helena-Tekla zamężna Sobańska. Na mocy aktów, zeznanych przed notariuszem Paszkowskim w Warszawie dnia 24 października 1930 r. za nr. 2081 i 2082, Helena Gurbynowiczowa sędowała część swego udziału Adamowi-Ludwikowi Gurbynowiczowi i Janinie-Helenie-Tekli zamężnej Sobańskiej, którzy weszli do spółki w charakterze współników firmowych.

R. H. A VII 669: „Apteka i Laboratorium Chemiczno-Farmaceutyczne Jana Gessnera i S-ki” w Warszawie, Jerozolimka 11. Lokal firmy przy al. Jerozolimskiej 11. Wspólnik firmowy Jan-Witold Gessner mieszka przy ul. Madalińskiego 25. Prokura Józefa Jędrzejewskiego ustała. Albinowi-Juljanowi Burdzie z Warszawy udzielono prokury. Administracja poręczająca apteki przez Tadeusza Ulatowskiego ustała.

R. H. A VII 733: „P. Rottel” w Warszawie, Długa 55. Przedsiębiorstwo stanowi obecnie wyłączną własność Zofji Rottel.

R. H. A VII 833: „Towarzystwo „Auto-Skład” W. Krużewski i H. Kochan” w Warszawie, Jerozolimka 32. Firma obecnie brzmi: „Towarzystwo Auto-Skład H. Kochan i B. Dannenberg”. Wspólnik Borys Dannenberg z Warszawy. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Kosińskim w Warszawie dnia 17 października 1929 r. za nr. 2831, Wacław Krużewski ze spółki wystąpił, cedując swój udział na rzecz Borysa Dannenberga.

R. H. A C 23: „K. Cierkoński” w Warszawie, Marszałkowska 69. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A F 76: „Drukarnia Rotacyjna F. Fryze” w Warszawie, Marszałkowska 148. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 27 lutego 1931 r. Feliksowi - Ludwikowi Fryze właścicielowi firmy: „Drukarnia Rotacyjna F. Fryze” udzielone zostało odroczenie wypłat na okres trzech miesięcy. Sędzią komisarzem mianowany został sę-

dzia handlowy Stanisław Fuchs, nadzorcą sądowym adwokat Kazimierz Gronkiewicz z Warszawy. Wszystkie umowy i zobowiązania winny być podpisywane przez nadzorcę sądowego.

R. H. A F 86: „Leopold Fuchs“ w Warszawie, Jerozolimska 59. Prokurentka Walerja Fuchs wyszła zamąż i nosi nazwisko Kon.

R. H. A K 27: „Feliks Karolewski“ w Warszawie, Senatorska 32. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Dobrowskim w Warszawie dnia 27 stycznia 1931 r. za nr. 303, w celu dalszego prowadzenia przedsiębiorstwa zawarta została spółka pod firmą: „F. Karolewski i K. Klimczak“.

R. H. A K 154: „Centrala Tapet Ch. Kałowski“ w Warszawie, Przejazd 5. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 17 marca 1931 r. Chilowi-Majerowi Kałowskiemu, handlującemu pod firmą: „Centrala Tapet Ch. Kałowski“ w Warszawie, i temuż Kałowskiemu oraz Aronowi Szoelowi Ajzenbergowi jako współwłaścicielom firmy: „Mechaniczna Fabryka Pończoch „Szwajcarja“ Ajzenberg i Kałowski“ w Łodzi, udzielono odroczenia wypłat do dnia 17 czerwca 1931 r. Sędzią komisarzem mianowany został sędzia handlowy Maksymilian Friede, nadzorcą sądowym adwokat Wilhelm Holmókl z Warszawy. Nadzór sądowy oddał administrację firmy: „Centrala Tapet Ch. Kałowski“ w Warszawie Chilowi-Majerowi Kałowskiemu.

R. H. A L 186: „Zakłady Przemysłowe Laskowski i Rau w Warszawie“ Rakowiecka 25. Firma obecnie brzmi: „Przemysł Ceramiczny Laskowski i Rau w Słupnie pow. Radzyńskiego“.

R. H. A P 62: „M. Pozzi i P. Czernik“ w Warszawie, Nowy-Swiat 18. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Jasińskim w Warszawie dnia 22 marca 1930 r. za nr. 659, Wacław Czernik cały swój udział spadkowy oraz prawa swoje do tegoż majątku, nabyte od Marii-Teresy Weinzierowej, scedował Janinie Lentzowej.

R. H. A R 104 (A XXX 99): „J. Rokicki i S-ka, właściciel Feliks Rokicki“ w Warszawie, Nowosenatorska 1. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 27 lutego 1931 r. Feliksowi Soterowi Mieczysławowi Rokickiemu, handlującemu pod firmą: „J. Rokicki i S-ka, właściciel Feliks Rokicki“, ogłoszona została upadłość. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Wacław Purski, kuratorem zaś adwokat Eugenja Pieńkowska.

R. H. A XXX 100: „J. Goldband i Synowie“ w Warszawie, Nalewki 22. Detaliczna sprzedaż futer. Wspólnicy: Dawid Goldband, Rubin Goldband, Josel Goldband, wszyscy z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 18 lutego 1931 r. Do reprezentowania spółki upoważniony jest Dawid Goldband. Wszelkie zobowiązania, weksle, czeki, przekazy, żyra na wekslach i czekach, umowy, pełnomocnictwa i prokury podpisuje Dawid Goldband samodzielnie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, pieniędzy, przesyłek, przekazów, towarów ładunków podpisuje każdy ze współników samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy.

R. H. A XXX 101: „Favorit“ The American Chewing Gum, Fabryka Amerykańskiej Gummy do Żucia Fryderyk Mandl w Warszawie, Sienna 61. Istnieje od 1931 r. Właściciel Fryderyk Mandl z Warszawy.

R. H. A XXX 102: „Bajla Barnsztejn“ w Warszawie, Bonifraterska 3/5. Drobna sprzedaż oleju i owoców suszo-

nych. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Bajla Barnsztejn z Warszawy.

R. H. A XXX 103: „Abram Mendel Asman“ w Warszawie, Nalewki 29. Sprzedaż wyrobów gumowych krajowych fabryk. Istnieje od 1931 r. Właściciel Abram-Mendel Asman z Warszawy.

R. H. A XXX 104: „Biuro Budowlane inż. Kazimierz Wąsik“ w Warszawie, Żorawia 9 m. 19. Istnieje od 1931 r. Właściciel Kazimierz-Wincenty Wąsik z Warszawy.

R. H. A XXX 105: „Venus“ Jochweta Barenholc“ w Skierniewicach, Senatorska 1. Drobna sprzedaż artykułów piśmiennych i galanterji. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Jochweta Barenholc ze Skierniewic. Pomiedzy Abramem Barenholcem a małżonką jego Jochwetą, z domu Liberman, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 29 grudnia 1930 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 106: „Mojeżesz-Dawid Altmejt“ w Warszawie, Targowa 58. Sprzedaż artykułów mydlarskich. Istnieje od 1931 r. Właściciel Moszek vel Mojeżesz Dawid Altmejt z Warszawy.

R. H. A XXX 107: „Samuel Chaim“ w Warszawie, Nalewki 38. Sprzedaż skór futrzanych. Istnieje od 1931 r. Właściciel Samuel Mojsiej Chaim z Warszawy.

R. H. A XXX 108: „Eksploatacja Lasu „Werchy“ Jakób Lerner i Dawid Weintraub“ w Warszawie, Książęca 6 m. 18. Eksploatacja i realizacja lasu, objętego umową z dnia 2 stycznia 1931 r. pomiędzy Jakobem Lernerem i Dawidem Weintraubem a właścicielem majątku „Werchy“ Stanisławem Oppenheimem, jak również prowadzenie i eksploatacja wszelkich innych obiektów leśnych i handel materiałami drzewnymi. Wspólnicy: Jakób Lerner, Dawid Weintraub, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 12 lutego 1931 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są obaj wspólnicy. Umowy, kontrakty, zobowiązania, weksle, akcepty, czeki, indosy, pełnomocnictwa podpisują obaj wspólnicy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru sum pieniężnych, wszelkiego rodzaju korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, i przesyłek podpisuje jeden ze współników. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy: Pomiedzy Dawidem Weintraubem a małżonką jego Gryną, z domu Bychowską, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 2 stycznia 1925 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku. Pomiedzy Janilem-Joselem vel Jakobem-Józefem Lernerem a małżonką jego Frajną-Małką vel Malwiną, z domu Bychowską, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 14 stycznia 1913 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 109: „Otto Badian“ w Warszawie, Nalewki 2a. Sprzedaż artykułów tekstylnych i metalowych oraz innych. Istnieje od r. 1931. Właściciel Otto Badian z Warszawy.

R. H. A XXX 110: „Fabryka Aparatów Elektrycznych „Elektropol“ Lipa Rochfeld w Warszawie, Leszno 27. Istnieje od 1928 r. Właściciel Lipa Rochfeld z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Esterą, z domu Bryn, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 17 lutego 1927 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 112: „Dom Handlowy Andrzej Józefik i S-ka, właściciel Andrzej Józefik“ w Warszawie, Ordynacka 9. Właściciel Andrzej Józefik z Warszawy.

R. H. A XXX 113: „Biuro Techniczno-Auto-Handlowe Antoni Tarczewski“ w Warszawie, Kredytowa 4. Drobna

sprzedaż części i akcesorji samochodowych, przeważnie półfabrykatów i używanych oraz szmelc i komis samochodów. Istnieje od 1931 r. Właściciel Antoni Tarczewski z Warszawy.

R. H. A XXX 114: „Jola” Marjem Lautenberg” w Warszawie, Nowolipki 36, Pracownia bielizny. Istnieje od 1927 r. Właściciel Marjem Lautenberg z Warszawy. Pomiedzy Józefem Lautenbergiem a małżonką jego Marjem, z domu Rubinsztein, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 30 kwietnia 1903 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A 115: „Paradis” Aronfeld i Soła” w Warszawie, Żłota 14. Sprzedaż galanterji skórzanej i torebek. Wspólnicy: Aron-Jakób Aronfeld, Małka Soła, oboje z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 20 lutego 1931 r. Do zastępowania spółki wobec władz i osób upoważnieni są oboje wspólnicy. Firmę spółki pod jej stemplem podpisują obaj wspólnicy łącznie.

R. H. A XXX 116: „Apteka Magistra Stanisława Biernackiego” w Otwocku, Orla 4. Istnieje od 1930 r. Właściciel Stanisław Biernacki z Poznania.

R. H. A XXX 117: „Abram Spodek i Nuchim Kalinowkier” w Warszawie, Geśia 4. Handel manufakturą. Wspólnicy: Abram Spodek, Nuchim Kalinowkier, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 15 lutego 1931 r. Do zastępowania spółki wobec władz i osób upoważnieni są obaj wspólnicy. Wszelkie umowy, zobowiązania, weksle i żyra na wekslach podpisują obaj wspólnicy łącznie. Pokwitowania z odbioru sum pieniężnych, wszelkiego rodzaju korespondencji, przesyłek i towarów podpisuje jeden ze wspólników. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Pomiedzy Nuchimem Kalinowkierem a małżonką jego Ireną, z domu Rotszajt, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 12 grudnia 1930 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 119: „Węglopal” Ryfka Kestenberg” w Warszawie, Wołyńska 5. Drobną sprzedaż węgla i drzewa. Istnieje od 1930 r. Właścicielka Ryfka Kestenberg z Warszawy.

R. H. A XXX 120: „Biuro Techniczno-Handlowe Stanisław Guzel” w Warszawie, Kopernika 13. Istnieje od 1930 r. Właściciel Stanisław-Marjan Guzel z Warszawy. Julji Scholastyce Guzel z Warszawy udzielona została prokura.

R. H. A XXX 121: „Symcha Zynszajn” w Warszawie, Przechodnia 6. Sprzedaż towarów kolonialnych i owoców suszonych. Istnieje od 1928 r. Właściciel Szulim Symcha Zynszajn z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Frajdą, z domu Gothelf, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 15 stycznia 1918 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 122: „Mordka Ber Kalmus” w Warszawie, Miła 51. Drobną sprzedaż artykułów piśmiennych i galanteryjnych oraz przyborów szewskich. Istnieje od 1930 r. Właściciel Mordka Ber Kalmus z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Surą-Matlą, z domu Piekon, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 13 sierpnia 1930 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 123: „Polskie Biuro Podróży i Turystyki „Polexpress” Seweryn Goldberg” w Warszawie, Mazowiecka 10. Istnieje od 1931 r. Właściciel Seweryn Goldberg z Paryża.

R. H. A XXX 124: „Klarfilm” Klara Zolotowska” w Warszawie, Marszałkowska 99 m. 9. Agentura filmowa. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Klara Zolotowska z Warszawy.

R. H. A XXX 125: „Isaja Subbotnik” w Warszawie, Nalewki 31. Drobną sprzedaż towarów łokciowych. Istnieje od 1931 r. Właściciel Isaja Subbotnik z Warszawy.

R. H. A XXX 126: „Symcha Rotholc” w Warszawie, Działka 5. Sprzedaż papieru i tektury. Istnieje od 1930 r. Właściciel Szylem Rotholc z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Chają Cyporją, z domu Gwiazda, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 30 stycznia 1930 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 127: „Gitla Mińska” w Warszawie, Targowa 36. Sprzedaż galanterji i kontekcji. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Gitla Mińska zamężna Szwarberg z Warszawy. Pomiedzy Percem Szwarbergiem a małżonką jego Gitlą, z domu Mińska, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 6 czerwca 1929 roku, ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 128: „Mendel Zylberman” w Warszawie, Nalewki 35. Przenośna sprzedaż kapeluszy damskich i dodatkow do kapeluszy. Istnieje od 1931 r. Właściciel Mendel Zylberman z Warszawy.

R. H. A XXX 129: „Wytwórnia Artystyczno-Stolarska Zdzisław Semetkowski” w Warszawie, Krucza 11. Istnieje od 1931 r. Właściciel Zdzisław-Franciszek Semetkowski z Warszawy.

R. H. A XXX 130: „Zakłady Elektromechaniczne „C. A. H. A.” Juljusz Caboche” w Warszawie, Krucza 22. Istnieje od 1931 r. Właściciel Juljusz-Cezary Caboche z Warszawy.

R. H. A XXX 131: „Handel Towarami Kolonialnymi i Spożywcami „Indar” Jacques Weiner” w Warszawie, Długa 48. Hurtowo-detaliczny handel wszelkiego rodzaju towarami kolonialnymi i spożywczymi pochodzenia tak krajowego, jak i zagranicznego, na rachunek własny i komisowy oraz przedstawicielstwa różnych firm tej branży, w szczególności sprzedaż mączki odżywczej francuskiej „Bananja”. Istnieje od 1931 r. Właściciel Jacques Weiner z Warszawy.

R. H. A XXX 132: „Pracownia Wyrobów Dziaonych Eizenman i Grubsztein” w Warszawie, Geśia 89 m. 11. Prowadzenie pracowni wyrobów dziaonych. Wspólnicy: Majer Eizenman, Ajzyk Grubsztein, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 1 marca 1931 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są obaj wspólnicy. Weksle, czeki, traty, akty urzędowe, pełnomocnictwa, rachunki, korespondencję i wszelkie zobowiązania podpisują obaj wspólnicy łącznie. Pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji, przekazów, przesyłek i towarów podpisuje jeden ze wspólników. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Pomiedzy Ajzykiem Grubszteinem a małżonką jego Minchą, z domu Funkensztein, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 27 września 1918 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 133: „Herbaciarnia i Drobną Sprzedaż Wędlin B. Pietruszka i L. Pluciennik „A la Paradis” w Warszawie, Długa 19. Wspólnicy: Blima Pietruszka, Łaja Pluciennik, obie z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 3 marca 1931 r. Do reprezentowania spółki upoważnione są obie wspólniczki. Firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach podpisują obie wspólniczki łącznie.

R. H. A XXX 134: „M. Stein” w Bielsku. Oddział w Warszawie, Geśia 5. Wyrób sukna. Wspólnicy: Maurycy Stein,

Abraham Stein, Chaim Stein, Jozua Stein, wszyscy z Bieleńska. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 30 czerwca 1927 r. Do reprezentowania spółki i podpisywania firmy uprawnieni są: Maurycy Stein samodzielnie, pozostali zaś wspólnicy we dwóch łącznie. Spółka zarejestrowana jest w Cieszynie dnia 21 marca 1925 r. R. H. A III 485.

R. H. A XXX 135: „Abram Winogron” w Warszawie. Bonfraterska 11/13. Warsztat ślusarski. Istnieje od 1912 r. Właściciel Abram Winogron z Warszawy.

R. H. A XXX 136: „Lucjan Marber” w Warszawie, Wilcza 16. Dostawa kamienia polnego i tłucznia. Istnieje od 1931 r. Właściciel Lucjan Marber z Warszawy.

R. H. A XXX 137: „Chaim Wisznia” w Warszawie, Długa 17. Przedstawicielstwo i skład sukna. Istnieje od 1931 r. Właściciel Chaim Wisznia z Warszawy.

R. H. A XXX 138: „Wodotrysk” Berek Nisenholc” w Warszawie, Mokotowska 67. Wytwórnia wód gazowych. Istnieje od 1929 r. Właściciel Berek Nisenholc z Warszawy.

R. H. A XXX 139: „Chaim Dawid Zóraw” w Warszawie, Franciszkańska 22. Drobna sprzedaż skór wyrobionych. Istnieje od 1931 r. Właściciel Chaim-Dawid Zóraw z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Surąłają, z domu Browarner, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 4 lipca 1907 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 140: „Irafilm” Biuro Filmowe Irena Keller” w Warszawie, Jerozolimska 43. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Irena Keller z Warszawy.

R. H. A XXX 141: „Dom Handlowo-Przemysłowy Antoni Rudziński” w Warszawie, Krak.-Przedm. 67. Istnieje od 1931 r. Właściciel Antoni Rudziński z Warszawy.

R. H. A XXX 142: „Wytwórnia Obuwia „Elko” Fajga Korman” w Warszawie, Muranowska 13. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Fajga Korman z Warszawy.

R. H. A XXX 143: „Arap” Abram Rappoport w Warszawie, Sto-Jerska 36 m. 76. Przetwórnia proszków do pieczenia. Istnieje od 1931 r. Właściciel Abram Rappoport z Warszawy.

R. H. A XXX 144: „Sprzedaż materiałów piśmiennych „Mars” Jakób Szpigielman” w Warszawie, pl. Żelaznej Bramy 6. Istnieje od 1931 r. Właściciel Jakób Szpigielman z Gdańska.

R. H. A XXX 145: „Biuro Elektrotechniczne Michał Zucker, Jan Straszewicz” w Warszawie, Marszałkowska 119. Prowadzenie przedsiębiorstwa przemysłowo-handlowego, polegającego na wykonywaniu wszelkich urządzeń elektrycznych oraz handel maszynami i artykułami elektrycznymi. Wspólnicy: Michał Zucker, Jan Straszewicz, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 28 lutego 1931 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są obaj wspólnicy. Weksle, pełnomocnictwa, umowy, akty hipoteczne i notarialne podpisują obaj wspólnicy łącznie. Wszelką korespondencję, pokwitowania z odbioru pieniędzy, dokumentów i przesyłek, czeki na rachunek bieżący oraz żądania zwrotu sum z instytucji kredytowych podpisuje jeden ze wspólników. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy.

R. H. A XXX 146: „Moszek Liwski” w Warszawie, Muranowska 16. Wytwórnia różnych wyrobów skórzanych. Istnieje od 1931 r. Właściciel Moszek Liwski z Warszawy.

R. H. A XXX 147: „Henryk Stobiński” w Warszawie, Browarna 18. Skład materiałów aptecznych. Istnieje od 1921 r. Właściciel Henryk Stobiński z Warszawy.

R. H. A XXX 148: „Michuel Achtung” w Warszawie, Gęsia 20. Drobna sprzedaż manufaktury. Istnieje od 1931 r. Właściciel Michuel Achtung z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Onaną-Rywką, z domu Monczyk, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 20 stycznia 1930 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 149: „Necha Herclich” w Warszawie, Smocza 27. Drobna sprzedaż artykułów malarskich i malarzkich. Istnieje od 1931 r. Właściciel Necha Herclich z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Nechą, z domu Zysman, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 22 września 1928 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 150: „Szaja Seidencajg” w Warszawie, Bielańska 9. Detaliczna i komisowa sprzedaż mebli. Istnieje od 1931 r. Właściciel Szaja Seidencajg z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Elką-Kojzą, z domu Salve, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 11 lutego 1931 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 151: „Stanisław Modzelewski” w Warszawie, Żytnia 40. Warsztat stolarski. Istnieje od 1929 r. Właściciel Stanisław Modzelewski z Warszawy.

R. H. A XXX 152: „Szulim Kleinsinger” w Warszawie, Sto-Krzyska 4. Drobna sprzedaż mebli i różnych rzeczy. Istnieje od 1931 r. Właściciel Szulim-Loobasz Kleinsinger z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Esterą, z domu Kozenperl, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 21 marca 1924 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 154: „J. Chelcmer i Z. Cederbaum” w Warszawie, Sto-Jerska 38. Przedstawicielstwo i sprzedaż artykułów chemicznych, kosmetycznych, perfumeryjnych i t. p. Wspólnicy: Izydor Chelcmer i Zygmunt Cederbaum, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 1 stycznia 1931 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są obaj wspólnicy. Wszelkie umowy, zobowiązania, weksle, akcepty, traty, cesje, żyra, pełnomocnictwa podpisują obaj wspólnicy łącznie. Kacunki, korespondencję niezawierającą zobowiązań pieniężnych, pokwitowania z odbioru korespondencji, przesyłek i towarów podpisuje każdy wspólnik samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Pomiedzy wspólnikiem Izydorem Chelcmerem a małżonką jego Chawą, z domu Cederbaum, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 11 lipca 1922 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 155: „Inż. Jan Brüggen Budownictwo Żelazne” w Warszawie, Krak.-Przedm. 5. Wytwarzanie i sprzedaż wszelkich artykułów, wchodzących w zakres budownictwa żelaznego, a specjalnie górnych okien bezkitowych systemu „Eterna”. Istnieje od 1931 r. Właściciel inż. Jan Brüggen z Berna (Czechosłowacja). Inż. Janowi Peschlowi z Berna i dr. Janowi Tabeau z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania we dwóch łącznie czeków, pełnomocnictw, aktów hipotecznych i notarialnych oraz z prawem samodzielnego podpisywania korespondencji, pokwitowań z odbioru pieniędzy, przesyłek i dokumentów.

R. H. A XXX 156: „Dom Pończoch i Trykotaży „Sława” Eljasz Hersz Dawidson” w Warszawie, Senatorska 8. Istnieje

je od 1931 r. Właściciel Eljasz-Hersz Dawidson z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Chaską, z domu Cukierman, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 14 maja 1923 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 157: „Zjednoczeni Drogieści Jan Beeger i Spółka” w Warszawie, Mickiewicza 31. Wytwarzanie kosmetyków, pachnidła, mydła toaletowych i podobnych artykułów technicznych i chemicznych. Wspólnicy: Jan Beeger i Ludwik Beeger, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 2 marca 1931 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są obaj wspólnicy. Każdy ze wspólników podpisuje firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach.

R. H. A XXX 159: „Farbnik” Chana-Lida Flajszer” w Warszawie, Grzybowska 2. Drobna sprzedaż farb i artykułów mydlarskich. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Chana Lida Flajszer vel Flejszer z Warszawy.

R. H. A XXX 161: „Otostop” Sprzedaż Części Zamiennych i Akcesorji Samochodowych Zygmunt Popławski i S-ka” w Warszawie, Al. Jerozolimka 35. Wspólnicy: inż. Ludwik Goldblum, Zygmunt Popławski, Jakób Müller, wszyscy z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 30 stycznia 1931 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są wszyscy wspólnicy. Weksle, czek, żyra na nich, prokury, pełnomocnictwa, akty notarialne i wszelkie wogóle akty, zawierające zobowiązania spółki, podpisuje Ludwik Goldblum łącznie z jednym z pozostałych wspólników. Korespondencję niezawierającą zobowiązań podpisuje jeden ze wspólników. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy.

R. H. A XXX 162: „M. Ch. i Sz. Rozenblatt, Skład Jelit” w Warszawie, Bagno 3. Oddział w Radomiu. Prowadzenie handlu suszonemi i solonemi jelitami. Wspólnicy: Mojsze Chaim Rozenblatt, Chaskiel Rozenblatt, obaj z Warszawy, Szyja Mendel Rozenblatt z Radomia. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 13 marca 1931 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są wszyscy wspólnicy. Wszelkie zobowiązania, umowy, weksle, żyra, czek i przekazy bankowe podpisują dwaj wspólnicy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, przesyłek i towarów i wartości podpisuje jeden ze wspólników. Podpisywinny być kładzione pod stemplem firmy.

R. H. A XXX 163: „Bracia A. i J. Platt” w Warszawie, Puławska 25. Handel drzewem. Wspólnicy: Abram Platt, Josef Platt, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 1 lutego 1931 r. Do zastępowania spółki wobec władz i osób upoważnieni są obaj wspólnicy. Weksle i wszelkiego rodzaju zobowiązania podpisują obaj wspólnicy łącznie pod stemplem firmy. Pomiedzy Abramem Plattem i Josefem Plattem a małżonkami ich nastąpiły układy na mocy intercyz, ustalające wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 164: „Nasz Bławat” Abram Zandel” w Warszawie, Chłodna 8. Drobna sprzedaż towarów bławatnych. Istnieje od 1931 r. Właściciel Abram Zandel z Warszawy.

R. H. A XXX 165: „Capelo” Chana Brykman” w Warszawie, Nalewki 24. Sprzedaż czapek i kapeluszy. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Chana Brykman z Warszawy.

R. H. A XXX 166: „Edward Kurowski” w Warszawie, Krasieńskiego 21 na Żoliborzu. Drobna sprzedaż artykułów spożywczych. Istnieje od 1931 r. Właściciel Edward Kurowski z Warszawy.

R. H. A XXX 167: „Konrad Nowacki” w Warszawie, Jerozolimka 35. Przedstawicielstwo firmy krajowych i zagra-

nicznych. Istnieje od 1931 r. Właściciel Konrad Nowacki z Warszawy.

R. H. A XXX 170: „Chawa Pomper” w Warszawie, pl. Trzech Krzyży 9. Drobna sprzedaż pończoch i obuwia. Istnieje od 1921 r. Właścicielka Chawa Pomper z Warszawy. Pomiedzy Szmulem Pomperem a małżonką jego Chawą, z domu Formund, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 8 marca 1901 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 171: „Krynica” Józef Liszkowski” w Warszawie, Szeroka 26. Wytwórnia wód gazowo-owocowych. Istnieje od 1931 r. Właściciel Józef Liszkowski z Warszawy.

R. H. A XXX 172: „Drobna Sprzedaż Skór Hersz Szafran” w Warszawie, Franciszkańska 24. Istnieje od 1931 r. Właściciel Hersz Szafran z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Szandką, z domu Rotbard, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 15 listopada 1930 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 173: „Sady Willanowskie Adama hr. Branickiego” w Warszawie, Hale Mirowskie. Hurtowy skład komisowej sprzedaży owoców i warzyw. Istnieje od 1931 r. Właściciel Adam hr. Branicki z Warszawy.

R. H. A XXX 288: „Handel i Przemysł Drzewny Halina Jaworowicz i S-ka, Spółka Firmowa” w Warszawie, Przyokopowa 31. Przemysł i handel drzewny. Wspólnicy: Józef Stoliński, Halina Jaworowicz, Zofja Stolińska, wszyscy z Warszawy, Wanda Jaworowicz z Królewskiej Huty. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 9 stycznia 1931 r. Do reprezentowania spółki i podpisywania firmy pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach upoważniony jest Józef Stoliński.

R. H. A XVII 478: „Unja” A. Szytykgold, H. Reingold i S. Rabinowicz” w Warszawie, Długa 19 m. 9. Pomiedzy Herszem Dawidem Reingoldem a małżonką jego Maszą, z domu Garfunkiel, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 16 maja 1908 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XV 46: „Dom Agenturowo-Handlowy Zygmunt Weiss” w Warszawie, Marszałkowska 68. Zygmunt Weiss zmarł. Spadkobiercami jego są: Bella Marjem Weiss, Eugenia Kapper, obie z Warszawy. Współwłasność niepodzielna z tytułu spadku po zmarłym Zygmuncie Weissie. Do prowadzenia przedsiębiorstwa i podpisywania firmy pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach upoważnieni są: dr. Hugo Kapper i Markus Weiss, obaj z Warszawy.

R. H. A XII 229: „Kino Apollo Moszek Lejman” w Warszawie, Marszałkowska 106. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Landau w Warszawie dnia 28 maja 1930 r. za nr. 646, przedsiębiorstwo wydzierżawione zostało na czas do dnia 1 czerwca 1955 r. spółce pod firmą: „Spółka z Ograniczoną Odpowiedzialnością dla Eksploatacji Kina-teatru Apollo w Warszawie”.

B. — SPÓŁKI AKCYJNE I Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ

WPISY GŁÓWNE.

R. H. B XIX 3602: „Zakłady Przemysłowo-Zbożowe Kikół, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Emilji Plater 25. Celem spółki jest prowadzenie młyna w osadzie Kikół w powiecie lipnowskim oraz innych zakładów przemysłowo-handlowych, jak również handel zbożem i wszelkimi przetworami przemysłu rolnego. Ka-

pitał zakładowy zł 5.000, podzielony na 100 udziałów, na pokrycie których wpłacono zł 2.500 w gotówkę, na pozostałe zł 2.500 wniesiono wkład niepieniężny. Zarządcą jest Antoni Kotużyński z Warszawy. Zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 20 listopada 1924 r. za nr. 3998, na czas do dnia 1 stycznia 1940 r.

Wciągnięto w dn. 12 grudnia 1924 r.

R. H. B XXII 3924: „Polska Spółka Artystyczna, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Stare-Miasto 7. Celem spółki jest wydawanie czasopism. Kapitał zakładowy zł 2.700, podzielony na 90 udziałów, całkowicie w gotówkę wpłacony. Zarządcami są: Stanisław Woźnicki, Jerzy Piewński, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, weksle, czeki, prokury, pełnomocnictwa, akty notarialne i hipoteczne podpisują obaj zarządcy łącznie. Również obaj zarządcy mają prawo nabywać, zbywać i obciążać nieruchomości i prawa hipotekowane. Umowy najmu pracy, korespondencję, niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru należności, wszelkiej korespondencji, pieniędzy, przesyłek wartościowych i dokumentów podpisuje jeden z zarządców. Zarządcy podpisują pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Dąbrowskim w Warszawie dnia 26 maja 1925 r. za nr. 822, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 1 lipca 1925 r.

R. H. B XXIII 4115: „Spółka Wydawnicza „Biblioteka Komunalna”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Królewska 1. Celem spółki jest wydawnictwo i sprzedaż dzieł o treści społecznej i komunalnej. Kapitał zakładowy zł 2.500, podzielony na 100 udziałów, całkowicie w gotówkę wpłacony. Zarządcami są: Karol Steczkowski, Piotr Raciborski, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, czeki, weksle, umowy, akty notarialne, pełnomocnictwa, prokury i inne dokumenty, zawierające zobowiązania, podpisują dwaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań oraz pokwitowania z odbioru wszelkich należności, korespondencję, przekazów pieniężnych, przesyłek i towarów podpisuje jeden zarządca. Podpisy na dokumentach nienotarjalnych winny być kładzone pod stemplem firmowym. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Paszkowskim w Warszawie dnia 19 września 1926 r. za nr. 2314, na czas do dnia 19 września 1927 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na następne dwuletnie okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu żaden ze współników nie zawiadomi pozostałych o rozwiązaniu spółki.

Wciągnięto w dn. 29 października 1925 r.

R. H. B XXV 4308: „Bufet Kolejowy I i II Klasy w Kowlu, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Chocimska 29. Celem spółki jest eksploatacja bufetu kolejowego I i II klasy w Kowlu. Kapitał zakładowy zł 3.000, podzielony na 30 udziałów. Zł 2.700 wpłacono w gotówkę, pozostałe zł 300 wniesiono wkładem rzeczowym. Zarządcami są: Czesław Choynowski, Józef Szandurski, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, weksle, czeki, żyra, umowy, akty notarialne i hipoteczne podpisują obaj zarządcy łącznie. Wszelkie zaś inne dokumenty podpisuje pod stemplem firmowym jeden z zarządców. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Bierzyńskim w Warszawie dnia 29 stycznia 1926 r. za nr. 214, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 10 marca 1926 r.

R. H. B XLVI 6635: „Fabryka Lamp i Wyrobów Elektrotechnicznych i Metalowych N. Gruszkiewicz, D. Pisarewski

i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Nowowie 28. Celem spółki jest prowadzenie fabryki lamp i wyrobów elektrotechnicznych i metalowych, znajdującej się obecnie w Warszawie przy ul. Nowowie 28 i mającej być wydzieloną przez spółkę, jakoteż produkcja i sprzedaż lamp oraz wyrobów elektrotechnicznych i metalowych. Kapitał zakładowy zł 100.000, podzielony na 200 udziałów. Zł 50.000 wniesiono wkładem rzeczowym, pozostałe zł 50.000 wpłacono w gotówkę. Zarządcami są: Nikodem Schönwald, Dawid Pisarewski, Lucjan Borowik, Chaim Nusyn vel Natan Gruszkiewicz, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Zobowiązania weksle, rewery, umowy we wszelkiej formie, prokury, pełnomocnictwa, żyra, czeki i pokwitowania z odbioru sum i walorów podpisuje Dawid Pisarewski łącznie z jednym z pozostałych zarządców. Korespondencję, niezawierającą zobowiązań, pokwitowaną z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, przekazów, towarów i przesyłek podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzone pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 2 sierpnia 1929 r. za nr. 3541, na czas do dnia 31 grudnia 1934 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze pięcioletnie okresy, o ile na sześć miesięcy przed upływem terminu Gruszkiewicz lub Pisarewski nie zawiadomi pozostałych notarialnie o chęci rozwiązania spółki. Wpis powyższy w dniu 18 sierpnia 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Firma obecnie brzmi: „Fabryka Lamp i Wyrobów Elektrotechnicznych i Metalowych N. Gruszkiewicz i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Zarządcami obecnie są: Chaim-Nusyn vel Natan Gruszkiewicz, Jona-Wolf Gruszkiewicz, Lucjan Borowik, Nikodem Schönwald, wszyscy z Warszawy. Wszelkie zobowiązania podpisuje jeden z Gruszkiewiczów łącznie z Schönwaldem lub Borowikiem. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Landau w Warszawie dnia 22 lipca 1930 r. za nr. 943. Wpis powyższy w dniu 10 lutego 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Lucjan Borowik przestał być zarządcą. Wszelkie zobowiązania podpisuje jeden z Gruszkiewiczów łącznie z Schönwaldem. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Kurmanem w Warszawie dnia 31 grudnia 1930 r. za nr. 1797.

Wciągnięto w dn. 13 stycznia 1930 r.

R. H. B XLVI 6638: „Spółka Akcyjna Przemysłu i Handlu Papierniczego Dawidowicz, Kempński i S-ka”. Siedziba spółki w Warszawie, Chmielna 43. Celem spółki jest prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych w zakresie branży papierniczej wchodzących. Kapitał zakładowy zł 600.000, podzielony na 6.000 akcji imiennych. Zł 450.000 wniesiono wkładem rzeczowym, pozostałe zł 150.000 wpłacono w gotówkę. Zarząd stanowią: Bernard Dawidowicz, Jakób Kempner Kempński, Majer Gittler, wszyscy z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Weksle, żyra, czeki, pełnomocnictwa, umowy, kontrakty hipoteczne, notarialne i wszelkie wogóle zobowiązania podpisują dwaj członkowie zarządu łącznie lub jeden członek zarządu łącznie z prokurentem. Pokwitowania z odbioru wszelkich sum pieniężnych od wszelkich instytucji i osób prywatnych, z odbioru z poczty pieniędzy, przesyłek i dokumentów, jak również do podpisywania bieżącej korespondencji dostateczny jest podpis jednego członka zarządu lub prokurenta. Nabycie, zbycie i obciążenie nieruchomości spółki, zbycie i wydzielanie przedsiębiorstwa na okres dłuższy niż jeden rok należy do kompetencji walnego zgromadzenia. Spółka akcyjna powstała na mocy Statutu zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 12 grudnia 1929 r. za nr. 6241. Akt organizacyjny zeznany został przed tymże notariuszem dnia 31 grudnia 1929 r. za nr. 6568.

Wciągnięto w dn. 14 stycznia 1930 r.

R. H. B L 7164: „Biuro Reklamy „Lintas”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Nowy-Zjazd 1. Celem spółki jest prowadzenie interesu reklamowego w najszerszym tego słowa znaczeniu, w szczególności załatwianie pośrednictwa przy umieszczaniu ogłoszeń, wydawanie czasopism, pism, układanie planów ogłoszeń, reklam i t. p. Kapitał zakładowy zł 10.000, podzielony

na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządca mi są: Hugo Löwy z Warszawy, Gordon Clark Ralston, Ivar Cooper, obaj z Londynu. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Zaborowskim w Warszawie dnia 9 stycznia 1931 r. za nr. 13, na czas nieokreślony.

Wciągnięto w dn. 6 lutego 1931 r.

R. H. B L 7165: „Colgate-Palmolive, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Rymarska 6. Celem spółki jest wyrób i sprzedaż wszelkiego rodzaju mydeł, kosmetyków, perfum, olejów i tym podobnych artykułów. Kapitał zakładowy zł 300.000, podzielony na 300 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: William L. Sims, Cecil L. J. Garrard, James G. C. Worledge, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czeki, pełnomocnictwa, akty notarialne i wszelkiego rodzaju zobowiązania podpisują dwaj zarządcy łącznie lub jeden z zarządców łącznie z prokurentem. Korespondencję, pokwitowania z odbioru przekazów pieniężnych, przesyłek i dokumentów podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Zbycie, nabycie, ścieśnienie lub obciążenie nieruchomości należy do kompetencji Walnego Zgromadzenia. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 15 stycznia 1931 r. za nr. 189, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 6 lutego 1931 r.

R. H. B L 7166: „Centroceluloza”. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Smolna 17. Celem spółki jest komisowa sprzedaż i produkcja celulozy siarczynowej. Kapitał zakładowy zł 7.200, podzielony na 72 udziały, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Henryk Steinhagen, Kazimierz Skarzyński, Maurycy Szwarcsztajn, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Firmę spółki pod jej stemplem podpisują dwaj zarządcy łącznie. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Massalskim w Warszawie dnia 30 stycznia 1931 r. za nr. 186, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 6 lutego 1931 r.

R. H. B L 7169: „Inż. L. Krupka i L. Czarnecki, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Złota 62. Celem spółki jest prowadzenie detalicznej sprzedaży naczyń kuchennych oraz przedstawicielstwa firm branży stołowej i kuchennej. Kapitał zakładowy wynosi zł 3.000, podzielonych na 30 udziałów, wpłaconych całkowicie gotowizną. Zarządcami spółki są: inż. Ludwik Krupka i Lejb vel Leon Czarnecki, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Prokury, pełnomocnictwa, weksle, czeki, żyra, akty notarialne, hipoteczne i wszelkie zobowiązania podpisują dwaj zarządcy łącznie lub zarządca Ludwik Krupka łącznie z prokurentem. Pokwitowania z odbioru korespondencji i wszelkie dokumenty niezawierające zobowiązań, podpisuje każdy z zarządców lub prokurent samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Róży Czarneckiej z Warszawy udzielono łącznej prokury. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 19 stycznia 1931 r. za nr. 248, na czas do dnia 7 lutego 1932 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze trzyletnie okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu żaden ze wspólników nie zawiadomi notarialnie pozostałych o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 9 lutego 1931 r.

R. H. B L 7170: „Spółka Akcyjna Cukrowni Strzyżów”. Siedziba spółki w Warszawie, Krak.-Przedm. 17. Celem spółki jest fabrykacja i sprzedaż cukru oraz jego produktów ubocznych we wszelkiej postaci w kraju i zagranicą, oraz

produkowanie potrzebnych do przerobu surowców. Kapitał zakładowy zł 2.000.000, podzielonych na 20.000 akcji, całkowicie wpłacony. Zarząd stanowią: Wincenty Chrzanowski z majątku Moroczyn, pow. Hrubieszowski. Stanisław hr. Czapski, Leon Nowakowski, Józef Rulikowski, wszyscy trzej z Warszawy, Zygmunt Rulikowski z maj. Mełgiew, dr. Julian Słaski, Edward Werner, Jan Zagłeniczy, wszyscy trzej z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelkie pełnomocnictwa, akty, weksle i dokumenty, z których wynika jakiegokolwiek zobowiązanie dla spółki, z wyjątkiem umów z plantatorami, oraz czeki i listy o wydanie lunduszów z instytucji kredytowych podpisuje dwóch członków zarządu lub jeden członek zarządu łącznie z prokurentem. Umowy z plantatorami, korespondencję, pokwitowania z odbioru korespondencji, przesyłek pocztowych i innych podpisuje jeden członek zarządu lub prokurent. Zbycie lub wydzierżawienie przedsiębiorstwa na okres dłuższy niż jeden rok oraz zbycie nieruchomości fabrycznych należy do kompetencji walnego zgromadzenia akcjonariuszów. Adamowi Pniewskiemu z Warszawy udzielono prokury. Statut spółki akcyjnej („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/1928, poz. 383) i zatwierdzony przez Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu, opublikowany został w Nr. 16 „Monitora Polskiego” z dnia 21 stycznia 1931 r. Akt organizacyjny zeznany został przed notariuszem Lesmanem w Hrubieszowie dnia 15 maja 1920 r.

Wciągnięto w dn. 9 lutego 1931 r.

R. H. B L 7171: „Farbiarnia i Blichownia dr. J. Margulies i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Nowolipie 14. Celem spółki jest prowadzenie farbiarni chemicznej i blichowni. Kapitał zakładowy wynosi zł 5.000, podzielonych na 50 udziałów, wniesiony gotowizną w kwocie zł 2.500 i aportem rzeczowym w takiejże kwocie zł 2.500. Zarządcami spółki są: dr. Julian Margulies i Natan Nower, obaj z Warszawy. Zarządcy reprezentują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, umowy, weksle, czeki, żyra, akty notarialne podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję bieżącą, pokwitowania z odbioru korespondencji zwykłej, poleconej, pieniężnej, przesyłek, towarów i ładunków podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Zaborowskim w Warszawie dnia 20 stycznia 1931 roku za nr. 43, do dnia 1 stycznia 1933 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze dwuletnie okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu żaden ze wspólników listem poleconym nie wypowie swego uczestnictwa w spółce.

Wciągnięto w dn. 10 lutego 1931 r.

R. H. B L 7172: „Zakłady Przemysłowe Wyrobów Metalowych „Nóz” w Dobrzyniewie Fabrycznym, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Mochackiego 21. Celem spółki jest prowadzenie przedsiębiorstwa wyrobów metalowych i sprzedaży tychże. Kapitał zakładowy wynosi zł 12.000, podzielonych na 12 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami spółki są: Mieczysław Kłossowski z Warszawy i Aleksander Krongold z Dobrzyniewa Fabrycznego, pow. białostockiego. Zarządcy reprezentują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Umowy, zobowiązania, weksle, akty notarialne i hipoteczne, pełnomocnictwa i prokury podpisują obaj zarządcy łącznie. Umowy w sprawie przyjmowania do wykonania robót, pokwitowania z odbioru należności, przesyłek, pełnomocnictwa do powyższych czynności i korespondencję niezawierającą zobowiązań podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Sleszyńskim w Warszawie dnia 15 stycznia 1931 r. za nr. 86 na czas do dnia 15 stycznia 1934 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze trzyletnie okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu żaden ze wspólników nie wypowie wezwaniem notarialnym swego uczestnictwa w spółce.

Wciągnięto w dn. 10 lutego 1931 r.

R. H. B L 7174: „Zakłady Przemysłowo-Handlowe „Wilbra”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba

spółki w Warszawie, Grzybowska 45. Celem spółki jest fabrykacja i sprzedaż barwników anilinowych i produktów chemicznych. Kapitał zakładowy spółki wynosi zł 10.000, podzielony na 10 udziałów, całkowicie gotowizną wniesionych. Zarządca Wilhelm Pankratz z Warszawy zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 10 października 1930 r. za nr. 4556, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 13 lutego 1931 r.

R. H. B L 7175: „**Biuro Budowlane Inżynieryjno-Architektoniczne M. Kamiński i T. Starczyński, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**”. Siedziba spółki w Warszawie, Podchorążych 43. Celem spółki jest prowadzenie robót architektonicznych i budowlanych oraz wykonywanie wszelkich z tem związanych prac na własny i cudzy rachunek. Kapitał zakładowy wynosi zł 2.000, podzielonych na 20 udziałów, całkowicie gotowizną wpłaconych. Zarządcami spółki są: Mieczysław Kamiński i Tadeusz Starczyński, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie umowy i zobowiązania, akty notarialne i hipoteczne, pełnomocnictwa, prokury, weksle, żyra, czeki, przekazy i wszelkie dokumenty o charakterze pieniężnym podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań pieniężnych, pokwitowania z odbioru pieniędzy, wszelkiej korespondencji, przesyłek, ładunków i towarów podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Jelnickim w Warszawie dnia 24 stycznia 1931 r. za nr. 168, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 13 lutego 1931 r.

R. H. B L 7176: „**Krajowe Towarzystwo Neonowe inż. Z. Chabelski, W. Starzyński i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**”. Siedziba spółki w Warszawie, Senatorska 19. Celem spółki jest wykonywanie i eksploataowanie wynalazków w dziedzinie reklam świetlnych i oświetleń nowoczesnych, w szczególności eksploataowanie patentów Nr. 10173 oraz zgłoszeń Nr. 18936 klasy 21 f. 18949, 22089, klasy 21 g. i 22233 klasy 21 f. Kapitał zakładowy wynosi zł 40.000, podzielonych na 40 udziałów, wniesionych aporem rzeczowym w kwocie zł 10.000, gotowizną w kwocie zł 9.000. Reszta, t. j. zł 21.000, ma być wniesiona w następujących ratach: do dnia 31 marca 1931 r. zł 6.000 i do dnia 31 grudnia 1931 r. zł 15.000. Zarządcami spółki są: inż. Zygmunt Chabelski, inż. Rafał Fraynd, Ferdynand Krotochwil i Witold Starzyński, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Umowy, pełnomocnictwa, weksle, czeki, żyra, pokwitowania z odbioru pieniędzy, zamówienia i inne dokumenty podpisują Zygmunt Chabelski lub Rafał Fraynd łącznie z Ferdynandem Krotochwilem lub Witoldem Starzyńskim. Korespondencję podpisuje dwóch zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Zbycie, nabycie i obciążenie nieruchomości należy do kompetencji walnego zgromadzenia udziałowców. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktów zeznanych przed notariuszem Jamonttem w Warszawie dnia 24 stycznia 1931 r. za nr. 315 i dnia 5 lutego 1931 r. za nr. 484, na czas do dnia 31 grudnia 1934 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze czteroletnie okresy, o ile na 3 miesiące przed upływem terminu żaden ze współników nie zawiadomi notarialnie o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 14 lutego 1931 r.

R. H. B L 7177: „**Mironówka**”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba spółki w Rembertowie, pow. warszawskiego. Celem spółki jest prowadzenie przedsiębiorstwa handlu win, wódek i towarów kolonialnych. Kapitał zakładowy wynosi zł 2.000, podzielonych na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wniesiony. Jedynym zarządcą spółki jest Bronisław Biedrzycki z Warszawy. Zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Olszewskim w Warszawie dnia 17 listopada 1930 r. za nr. 2141, na czas od 1 października 1930 r. do dnia 31 grudnia 1932 r. z automatycznym przedłużaniem na dalsze dwuletnie okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu żaden ze współników nie wypowie dalszego uczestnictwa w spółce.

Wciągnięto w dn. 14 lutego 1931 r.

R. H. B L 7178: „**Towarzystwo Cukrowni Brześć Kujawski, Spółka Akcyjna**”. Siedziba spółki w Warszawie, Traugutta 3. Celem spółki jest prowadzenie cukrowni i rafinerji w osadzie fabrycznej Brześć Kujawski, pow. włocławskiego, oraz wyrob i sprzedaż cukru i rafinady we wszystkich postaciach oraz produktów pobocznych fabrykacji. Kapitał zakładowy spółki wynosi zł 4.800.000, podzielonych na 16.000 akcji, całkowicie wpłaconych. Zarząd stanowią: Stanisław Watrąszewski, dr. Leon Nowakowski i Tadeusz Karszo-Siedlewski, wszyscy z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelką korespondencję, jak również czeki i umowy handlowe podpisuje jeden członek zarządu lub dwóch prokurentów, pełnomocnictwa, akty hipoteczne i notarialne podpisuje dwóch członków zarządu. Pokwitowania z odbioru z poczty pieniędzy, przesyłek lub dokumentów podpisuje jeden członek zarządu lub prokurent. Podpisy winny być kładzone pod stemplem firmy. Zbycie lub wydzierżawienie przedsiębiorstwa na okres dłuższy niż jeden rok, kupno, obciążenie i sprzedaż majątku nieruchomości należy do kompetencji Walnego Zgromadzenia. Józefowi Dębickiemu, Józefowi Lutomskiemu i Leopoldowi Noszarzewskiemu, wszystkim z Brześcia Kujawskiego, udzielono łącznej prokury. Statut Spółki Akcyjnej, uzgodniony z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/1828 r., poz. 383), zatwierdzony przez Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu, opublikowany został w „Monitorze Polskim” Nr. 6 z dnia 9 stycznia 1931 r. Akt organizacyjny zeznany został przed notariuszem Nowcą we Włocławku dnia 19 września 1893 r. za nr. 875.

Wciągnięto w dn. 14 lutego 1931 r.

R. H. B L 7179: „**Sprzedaż i Kupno Materiałów Opalowo-Budowlanych „Wrzos”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**”. Siedziba spółki w Grójcu, Poczta 1. Celem spółki jest prowadzenie handlu w zakresie kupna i sprzedaży materiałów opalowych i budowlanych. Kapitał zakładowy zł 3.000, podzielony na 60 udziałów, całkowicie wpłacony. Zarządczyni Marta Śliwińska z Mogilnicy zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Pliszczynskim w Warszawie dnia 1 grudnia 1930 r. za nr. 1999, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 17 lutego 1931 r.

R. H. B L 7180: „**Bar Pocztowy, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**”. Siedziba spółki w Warszawie, Szpitalna 7. Celem spółki jest prowadzenie przedsiębiorstwa restauracji w Warszawie. Kapitał zakładowy wynosi zł 4.000, podzielonych na 100 udziałów, wniesiony w całości aporem rzeczowym. Zarządcami spółki są: Józef Stalinger i Adamina Stalinger, oboje z Warszawy. Zarządcy reprezentują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, umowy, pełnomocnictwa, weksle, czeki, żyra na wekslach i czekach podpisują obaj zarządcy łącznie. Pokwitowania z odbioru pieniędzy, korespondencje, przesyłki i towary podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzone pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie dnia 12 stycznia 1931 r. za nr. 250, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 17 lutego 1931 r.

R. H. B L 7181: „**Wytwórnia Cukiernicza „Alrasz”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**”. Siedziba spółki w Warszawie, Łucka 18. Celem spółki jest prowadzenie wytwórnicy cukierniczej. Kapitał zakładowy wynosi zł 4.000, podzie-

lonych na 100 udziałów, wniesiony w kwocie zł 2.500 aportem rzeczowym i w kwocie zł 1.500 gotowizną. Zarządcami spółki są: Eufemja Raszewska, Wiesława Raszewska, obie z Włoch pod Warszawą, i Antoni Alexandrowicz z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, indosy, czek, umowy, prokury, pełnomocnictwa i wszelkie zobowiązania podpisują trzej zarządcy łącznie. Korespondencję handlową, niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru pieniędzy, towarów, przesyłek, ładunków, korespondencji oraz przekazy podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Abdonowi Raszewskiemu z Warszawy udzielono samodzielnej prokury. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu znanego przed notariuszem Dobrowolskim w Warszawie dnia 24 stycznia 1931 r. za nr. 207, na czas do dnia 1 stycznia 1934 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze trzyletnie okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu żaden ze współników nie zawiadomi pozostałych o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 17 lutego 1931 r.

R. H. B L 7182: „**Feliks Kaim i Jakób Wągszul, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**”. Siedziba spółki w Warszawie, Krak.-Przedm. 66. Celem spółki jest prowadzenie dostaw. Kapitał zakładowy zł 2.000, podzielonych na 20 udziałów, całkowicie gotowizną wniesiony. Zarządcami spółki są: Feliks Kaim i Jankiel Wągszul, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, weksle, żyra, czek, akty notarialne i hipoteczne, pełnomocnictwa i prokury oraz obór należności z czeków, pokwitowania z odbioru materiałów i przesyłek podpisują obaj zarządcy łącznie pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu znanego przed notariuszem Olszewskim w Warszawie dnia 20 grudnia 1930 r. za nr. 2421, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 19 lutego 1931 r.

R. H. B L 7183: „**Spółka Handlowa „Ziemprod”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**”. Siedziba spółki w Warszawie, Marjańska 3. Celem spółki jest prowadzenie handlu wszelkimi artykułami na rachunek własny i komisowo oraz uskutecznianie dostaw do różnych instytucji. Kapitał zakładowy zł 2.000, podzielonych na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Henryk Hendler i Stefan Węgrowski, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, umowy, żyra na wekslach, czek, akty notarialne, prokury i pełnomocnictwa ogólne i wszelkie zobowiązania podpisują obaj zarządcy łącznie. Pełnomocnictwa pocztowe i kolejowe, pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, przesyłek i wszelkich należności podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu znanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 21 stycznia 1931 r. za nr. 291 i 9 lutego 1931 r. za nr. 560, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 19 lutego 1931 r.

R. H. B L 7184: „**Spółka Wydawnicza „Libris”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**”. Siedziba spółki w Warszawie, Targowa 71. Celem spółki jest założenie i prowadzenie w Warszawie czasopisma pod tytułem „Kurjer Polski” i innych oraz wydawanie utworów literackich, podręczników szkolnych i t. p. artykułów handlu księgarskiego, prowadzenie w tym celu drukarni i wogóle zakładów przemysłu graficznego tudzież handlu wydawnictwami. Kapitał zakładowy wynosi: zł w złocie 3.500, podzielonych na 100 udziałów całkowicie gotowizną wpłacony. Jan Dołęgowski z Warszawy jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu znanego przed notariuszem Straszewiczem w Warszawie dnia 10 czerwca 1930 r. za nr. 1118, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 19 lutego 1931 r.

R. H. B L 7185: „**Tomaphon-Elektro, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**”. Siedziba spółki w Warszawie, Chłodna 29. Celem spółki jest fabrykacja płyt gramofonowych i innych artykułów. Kapitał zakładowy zł 2.000, podzielony na 20 udziałów; zł 1.000 wniesiono gotowizną pozostałe zł 1.000 wniesiono wkładem rzeczowym. Zarządcami są: Józef Tomaszewski, inż. Hipolit Jerzy Kamioner, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czek, żyra na wekslach i czekach, umowy, akty, pełnomocnictwa, prokury i wszelkie zobowiązania podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję, niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, pieniędzy, przekazów, przesyłek i towarów podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu znanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie dnia 6 lutego 1931 r. za nr. 921, na czas do dnia 6 lutego 1934 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze trzyletnie okresy, o ile na sześć miesięcy przed upływem terminu żaden ze współników nie zawiadomi pozostałych listem poleconym o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 20 lutego 1931 r.

R. H. B L 7186: „**Chromownia A. Kummer, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**”. Siedziba spółki w Warszawie, Stępińska 18. Celem spółki jest zorganizowanie, uruchomienie i prowadzenie fabryki dla chromowania wyrobów metalowych. Kapitał zakładowy zł 15.000, podzielonych na 30 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami spółki są: Adolf Kummer, Antoni Watzke i Antoni-Robert Watzke, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie umowy i zobowiązania, weksle, czek, żyra, indosy, prokury, pełnomocnictwa, akty notarialne i hipoteczne, akcepty podpisuje Adolf Kummer łącznie z jednym z pozostałych zarządców. Korespondencję, niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru korespondencji, niewyłączając pieniężnej, pokwitowania z odbioru należności i przesyłek, podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu znanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 6 lutego 1931 r. za nr. 571, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 20 lutego 1931 r.

R. H. B L 7187: „**Przedsiębiorstwo Transportowe „Bagaż”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**”. Siedziba spółki w Warszawie, Freta 33. Celem spółki jest odbiór z kolei i dostawa do kolei bagaży i przesyłek kolejowych. Kapitał zakładowy zł 4.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Bronisław Seidel, Jehoszua vel Stanisław Oknowski, Stanisław W.śniewski, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, weksle, żyra, umowy, pełnomocnictwa, czek, akty notarialne i hipoteczne podpisuje pod stemplem firmy Bronisław Seidel łącznie z jednym z pozostałych zarządców. Korespondencję, niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru pieniędzy, wszelkiego rodzaju korespondencji i przesyłek kolejowych podpisuje jeden z zarządców. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktów zeznanych przed notariuszem Sułowskim w Warszawie dnia 15 grudnia 1930 r. za nr. 2119 i 20 grudnia 1930 r. za nr. 2169, na czas do dnia 31 grudnia 1933 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze trzyletnie okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu którykolwiek ze współników nie wymówi notarialnie swego udziału w spółce.

Wciągnięto w dn. 21 lutego 1931 r.

R. H. B L 7188: „**Zakłady Graficzne Ryszard Bieliński i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**”. Siedziba spółki w Warszawie, Grzybowska 49. Celem spółki jest prowadzenie drukarni. Kapitał zakładowy wynosi zł 5.000, podzielonych na 100 udziałów, wniesiony w całości aportem rzeczowym. Zarządcami spółki są: Ryszard Bieliński i Stanisław Goldsryft, obaj z Warszawy. Zarządcy zastę-

pują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, indosy, czeki, umowy, prokury, pełnomocnictwa z wyjątkiem sądowych i wszelkie zobowiązania podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencje, niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru pieniędzy, towarów, przesyłek, ładunków i korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Dobrowolskim w Warszawie dnia 12 listopada 1930 r. za nr. 2934, na czas do dnia 31 grudnia 1932 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze okresy roczne, o ile na kwartał przed upływem terminu żaden ze współników nie zawiadomi pozostałego notarialnie o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 23 lutego 1931 r.

R. H. B L 7189: „Stator”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba spółki w Warszawie, Prózna 2. Celem spółki jest prowadzenie handlu i fabrykacji artykułów technologicznych. Kapitał zakładowy spółki wynosi zł 2.000, podzielonych na 20 udziałów, całkowicie gotowizną wpłaconych. Zarządcami są: Adam Singer i Adolf Neuman, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, weksle, zyra na wekslach, czeki, umowy, akty notarialne i hipoteczne, prokury, pokwitowania z odbioru pieniędzy i towarów podpisują obaj zarządcy łącznie lub jeden z zarządców łącznie z prokurentem. Korespondencje, niezawierającą zobowiązań, i pokwitowania z odbioru korespondencji podpisuje każdy z zarządców lub prokurent samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Kokoszko w Warszawie dnia 8 sierpnia 1930 r. za nr. 584, na czas do dnia 8 sierpnia 1934 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze czteroletnie okresy, o ile na 6 miesięcy przed upływem terminu żaden ze współników nie zawiadomi drugiego współnika o chęci rozwiązania spółki.

Wciągnięto w dn. 24 marca 1931 r.

R. H. B L 7190: „Warszawski Przemysł Leśny, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Pańska 60. Celem spółki jest handel drzewem i deskami. Kapitał zakładowy zł 5.000, podzielony na 50 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Natan vel Nuta Trejstman z Warszawy jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Jeżewskim w Łodzi dnia 19 lutego 1931 r. za nr. 458, na czas do dnia 15 lutego 1933 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze dwuletnie okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu jeden ze współników nie zawiadomi pozostałego o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 24 lutego 1931 r.

R. H. B L 7191: „Centralne Biuro Sprzedaży Wyrobów Polskich Fabryk Obuwia Gumowego, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Marszałkowska 136. Celem spółki jest komisowa sprzedaż obuwia gumowego fabryk: a) „Pepege Polski Przemysł Gumowy Towarzystwo Akcyjne w Grudziądzu”, b) „Angielsko-Szwedzko-Polski Przemysł Gumowy „Gentleman”, Spółka Akcyjna w Łodzi”, c) „Rygawar” Warszawsko-Ryńska Fabryka Wyrobów Gumowych w Warszawie”, d) „Wudeta” Małopolskie Zakłady Gumowe w Krośnie, właściciele Wurzel i Daar”, e) „Przemysł Gumowy „Ardal”, Spółka Akcyjna w Lidzie”. Kapitał zakładowy zł 50.000, podzielony na 2.000 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarząd stanowią: zarządca Samuel Halperin z Grudziądza, jego zastępcy: Fajtel Halperin z Grudziądza, Jakób Belous z Gdańska. Zarządca Dawid Schrage z Łodzi, jego zastępcy: Michał Schrage, Maurycy Tempelhoff, obaj z Łodzi. Zarządca Abram Sobolewicz z Rygi, jego zastępcy: Sawieli Rozenweig z Rygi, Izaak Schiff z Warszawy. Zarządca Salomon Melup z Warszawy, jego zastępcy: Mieczysław Centnerszwer z Warszawy, Al-

bert Fiszer z Lidy. Zarządca Mendel Daar, jego zastępcy: Salomon Wurzel, dr. Ignacy Jortner, wszyscy trzej z Tarnowa. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Sola weksle, akcepty na wekslach ciągniętych, umowy, zobowiązania, pełnomocnictwa podpisują trzej zarządcy łącznie lub dwaj zarządcy łącznie z prokurentem. Czeki i zyra na wekslach podpisują dwaj zarządcy łącznie lub jeden z zarządców łącznie z prokurentem. Korespondencje, niezawierającą zobowiązań, podpisują dwaj zarządcy łącznie lub jeden z zarządców łącznie z prokurentem lub też dwaj prokurenci łącznie. Pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, i przesyłek podpisuje jeden z zarządców lub prokurent. Zamiast zarządcy podpisywać może również zastępca z tem jednak zastrzeżeniem, że zarządca nie może podpisywać łącznie z jednym ze swoich zastępców, jak również nie mogą podpisywać dwaj zastępcy jednego zarządcy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Romanem w Warszawie dnia 7 lutego 1931 r. za nr. 260, na czas do dnia 1 marca 1933 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze dwuletnie okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu jeden ze współników nie zawiadomi pozostałych listem poleconym o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 24 lutego 1931 r.

R. H. B L 7192: „Przemysł Włókienniczy M. Kejlin i J. Rajchenbaum w Warszawie, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Marszałkowska 124. Fabryka w Zduńskiej Woli. Celem spółki jest prowadzenie fabryki wyrobów włókienniczych z uwzględnieniem wyrobu tkanin gumowych. Kapitał zakładowy zł 16.000, podzielony na 100 udziałów; zł 8.000 wpłacono gotowizną, pozostałe zł 8.000 wniesiono wkładem rzeczowym. Zarządcami są: Morduch Kejlin, Józef Rajchenbaum, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Prokury, pełnomocnictwa, weksle, czeki, zyra, akty notarialne i hipoteczne i wszelkie dokumenty, zawierające zobowiązania, podpisują dwaj zarządcy łącznie. Dokumenty, nie zawierające zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, pieniędzy, oraz oferty i umowy, z osobami prywatnymi i instytucjami rządowymi i komunalnymi o dostawę towarów podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktów zeznanych przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 24 stycznia i 20 lutego 1931 r. za nr. 380 i 842, na czas nieokreślony.

Wciągnięto w dn. 25 lutego 1931 r.

R. H. B L 7193: „Towarzystwo Przemysłowe „Polromania”, Spółka Akcyjna”. Po francusku: „Société Industrielle Polromania, Société par Actions”. Siedziba spółki w Warszawie, Moniuszki 12. Celem spółki jest: 1) budowa wszelkiego rodzaju zakładów przemysłowych w Rumunii, 2) eksploatacja i prowadzenie tych zakładów, 3) eksport do Rumunii artykułów przemysłu polskiego, 4) finansowanie wszelkiego rodzaju przedsiębiorstw w Rumunii, 5) zawieranie i wykonywanie wszelkiego rodzaju umów z dziedziny handlu i przemysłu z władzami polskimi i rumuńskimi, jak również z osobami prawnymi i fizycznymi w Polsce i zagranicą. Kapitał zakładowy zł 400.000, podzielonych na 400 akcji imiennych. Na poczet kapitału wpłacono gotowizną zł 240.000. Reszta, t. j. zł 160.000, ma być wpłacona do dnia 1 lipca 1931 r. Zarząd obecnie stanowią: Czesław Klarner z Warszawy i Stanisław Surzycki (nieobecny). Czasowo z powodu nieobecności członka zarządu Stanisława Surzyckiego jego obowiązki pełni członek Rady Nadzorczej Kazimierz Kieszniewski z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Firme spółki pod jej stemplem podpisują dwaj członkowie zarządu, bądź jeden członek zarządu łącznie z prokurentem. Pokwitowania z odbioru pism podpisuje członek zarządu lub prokurent samodzielnie. Spółka Akcyjna powstała na mocy statutu zeznanego przed notariuszem Kurmanem w Warszawie dnia 17 lutego 1931 r. za nr. 217. Akt organizacyjny zeznany został przed tymże notariuszem dnia 17 lutego 1931 roku za nr. 218.

Wciągnięto w dn. 26 lutego 1931 r.

R. H. B L 7194: „Komiskór” Towarzystwo Handlowo-Komisowe, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Franciszkańska 27. Celem spółki jest prowadzenie handlu i skórami. Kapitał zakładowy jest 5.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Jankiel Grynbaum vel Grunbaum, Dawid Szejner, Moszek Szwarcberg, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach podpisuje Jankiel Grynbaum łącznie z jednym z pozostałych zarządców. Jakóbowi Silberstromowi z Warszawy udzielono samodzielnej prokury. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktów zeznanych przed notariuszem Jamonttem w Warszawie dnia 27 października, 29 grudnia 1930 r. i 20 lutego 1931 r. za nr. 4788, 5577 i 699, na przeciąg lat dwóch z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze dwuletnie okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu żaden ze wspólników nie zawiadomi pozostałych notarialnie o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 28 lutego 1931 r.

R. H. B L 7195: „Sprzedaż Towarów Włóknistych „Włókno Pabjanickie”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Gęsia 8. Celem spółki jest prowadzenie handlu towarami włóknistymi. Kapitał zakładowy spółki wynosi zł 3.000, podzielonych na 30 udziałów, całkowicie gotowizną wpłaconych. Zarządcami spółki są: Naftula-Herc Tejtelbaum, Mirła Birenbaum i Tema-Rajzla Strasberger, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie umowy, kontrakty, cesje, żyra, przekazy, prokury, pełnomocnictwa, weksle, zobowiązania pożyczkowe, pokwitowania z odbioru pieniędzy podpisuje Tema-Rajzla Strasberger łącznie z którymkolwiek drugim zarządcą. Korespondencję, niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru towarów, korespondencji, przesyłek, przekazów, depesz podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być umieszczone po stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Pliszczyńskim w Warszawie dnia 12 lutego 1931 r. za nr. 353, na czas do dnia 31 grudnia 1931 r. z warunkiem automatycznego przedłużania czasu trwania spółki na dalsze okresy roczne, o ile na dwa miesiące przed upływem terminu żaden ze wspólników nie zawiadomi listem poleconym pozostałych wspólników o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 3 marca 1931 r.

R. H. B L 7199: „Wytwórnia Lakierów i Farb Olejnych „Połt”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie Nowolipki 67. Celem spółki jest prowadzenie wytwórnii lakierów i farb olejnych. Kapitał zakładowy spółki wynosi zł 5.000, podzielonych na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami spółki są: Hersz Liberman i Zelik vel Zygmunt Liberman, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czeki akty notarialne i hipoteczne, prokury, wszelkie zobowiązania, pokwitowania z odbioru pieniędzy, weksli, czeków, przekazów, korespondencji i innych dokumentów podpisuje każdy z zarządców samodzielnie pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Baranieckim w Warszawie dnia 18 lutego 1931 roku za nr. 266, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 5 marca 1931 r.

R. H. B L 7201: „Prasowa Agencja Emigracyjna, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Wspólna 31. Celem spółki jest prowadzenie wszelkiego rodzaju wydawnictw w kraju i zagranicą wogóle oraz wykonywanie wszelkich zleceń abonentów firmy. Kapitał zakładowy spółki wynosi zł 4.000, podzielonych na 200 udziałów, wpłaconych gotowizną w kwocie zł 2.000 i aportem rzeczowym w kwocie zł 2.000. Zarządcami spółki są: Tadeusz Skrabki z lotniska Zielonka, pow. warszawskiego, i Józef Goldschal z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, umowy, weksle, żyra na wekslach, czeki, porę-

czenia, pełnomocnictwa, prokury, akty, wnioski notarialne i hipoteczne podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję, niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru korespondencji, przesyłek, pieniędzy, dokumentów i towarów podpisuje każdy z zarządców lub prokurent samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Sułowskim w Warszawie dnia 9 lutego 1931 r. za nr. 224, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 6 marca 1931 r.

R. H. B L 7202: „Kino Filharmonja, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Jasna 21. Celem spółki jest eksploatacja kina, mieszczącego się w sali położonej przy ul. Jasnej 5 w Warszawie w gmachu stanowiącym własność Towarzystwa Akcyjnego Filharmonja, a dzierżawionym przez Juliusza Zagrodzkiego. Kapitał zakładowy zł 10.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Juliusz Zagrodzki z Warszawy jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Bachańskim w Żyrardowie dnia 9 lutego 1931 r. za nr. 114, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 20 marca 1931 r.

R. H. B L 7204: „Spółka Zjednoczonych Kupców w Karczewie, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w osadzie Karczewie, gminy Karczew, pow. warszawskiego. Celem spółki jest dokonywanie zakupu i sprzedaży oraz eksportu w kraju i poza granicami Polski nierogacizny i bydła w stanie żywym i bitym. Kapitał zakładowy spółki wynosi zł 19.000, podzielonych na 190 udziałów, całkowicie gotowizną wpłaconych. Zarządcami spółki są: Stanisław Olszanka, Adolf Trzaskowski, Ksawery Kamiński, Hipolit Dąbrowski i Zygmunt Olszewski, wszyscy z osady Karczew, pow. warszawskiego. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, weksle, czeki, żyra na wekslach, kontrakty, umowy, akty notarialne i hipoteczne, pełnomocnictwa i prokury podpisują dwaj zarządcy łącznie. Korespondencję handlową, niezawierającą zobowiązań, pokwitowania wogóle, a w szczególności z odbioru korespondencji poleconej, przesyłek pieniężnych i wartościowych oraz towarów i rachunki podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być umieszczone pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktów zeznanych przed notariuszem Małkowskim w Warszawie dnia 8 lutego 1931 roku za nr. 286 i dnia 17 lutego 1931 r. za nr. 374, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 6 marca 1931 r.

R. H. B L 7205: „Frak”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Mokołowska 50. Celem spółki jest prowadzenie w Warszawie przedsiębiorstwa handlowego, mającego za przedmiot reprezentowanie firm krajowych i zagranicznych w Polsce. Kapitał zakładowy wynosi zł 10.000, podzielonych na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłaconych. Zarządcami spółki są: Stanisław Reichman i Valentino Castano, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czeki, pełnomocnictwa i wszelkie zobowiązania, umowy prywatne i notarialne podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję, niezawierającą zobowiązań, podpisuje każdy zarządca samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Jelnickim w Warszawie dnia 6 lutego 1931 r. za nr. 240, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 6 marca 1931 r.

R. H. B L 7206: „Przybory Obuwiane, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Franciszkańska 26. Celem spółki jest drobna sprzedaż przyborów obuwianych na rachunek własny i na rachunek komisowy. Kapitał zakładowy zł 4.000, podzielony na 8 udzia-

łów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Chaja Perla Bialer, Frajda Finkielsztejn, obie z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Dylewskim w Warszawie dnia 18 lutego 1931 r. za nr. 221, na okres jednego roku począwszy od daty wpisania do Rejestru Handlowego z tem zastrzeżeniem, że każdemu wspólnikowi służy po tym terminie prawo wypowiedzenia swego udziału w spółce za dwumiesięcznym wypowiedzeniem przez wezwanie notarialne lub list polecony doręczony drugiemu wspólnikowi, w przeciwnym razie czas istnienia spółki przedłużuje się na tychże warunkach na dalsze jednoroczne okresy.

Wciągnięto w dn. 6 marca 1931 r.

R. H. B. L. 7207: „Zakłady Chemiczne inż. W. Stankiewicz i S-ka, Spółka Akcyjna”. Siedziba spółki w Warszawie, Ossolińskich 8 m. 16. Celem spółki jest produkowanie przetworów chemicznych, farmaceutycznych i pokrewnych oraz handel tymi produktami. Kapitał zakładowy zł w złocie 750.000, podzielony na 7.500 akcji. Na poczet kapitału zakładowego wpłacono zł w złocie 187.500. Zarząd stanowią: Mieczysław Rappaport, Wiktor Rozpędzichowski, Waław Stankiewicz, wszyscy z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wek le, pełnomocnictwa, umowy, akty hipoteczne i notarialne, czeki, tudzież pisma z żądaniem zwrotu sum z instytucji kredytowych podpisują bądź dwóch członków zarządu łącznie, bądź jeden członek zarządu łącznie z prokurentem. Do odbioru z poczty pieniędzy, przesyłek i dokumentów dostateczny jest podpis jednego członka zarządu lub prokurenta. Statut Spółki Akcyjnej oraz akt organizacyjny zeznany został przed notariuszem Pliszczyńskim w Warszawie dnia 25 lutego 1931 r. za nr. 460 i 461.

Wciągnięto w dn. 6 marca 1931 r.

R. H. B. L. 7209: „Auto-Mechaniczne Warsztaty Kozłowski i Mazur, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Wiosenna 10. Celem spółki jest prowadzenie warsztatu mechanicznego dla potrzeb automobilizmu i lotnictwa. Kapitał zakładowy spółki wynosi zł 10.000, podzielonych na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłaconych. Zarządcami spółki są: Stefan Kozłowski i Mikołaj Mazur, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, weksle, umowy, czeki, przekazy, akty, prokury i pełnomocnictwa podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję oraz pokwitowania z odbioru należności, towarów, korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, i przekazów podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Grymińskim w Warszawie dnia 20 lutego 1931 r. za nr. 333, na czas do dnia 1 marca 1934 r. z warunkiem automatycznego przedłużania czasu trwania spółki na dalsze trzyletnie okresy, o ile na 6 miesięcy przed upływem terminu żaden ze wspólników nie zawiadomi notarialnie pozostałego wspólnika o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 7 marca 1931 r.

R. H. B. L. 7213: „Wołyńskie Kamieniołomy Granitu, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie Dworkowa 3. Celem spółki jest prowadzenie przedsiębiorstwa kupna, sprzedaży i eksploatacji kamieniołomów oraz kupna i sprzedaży wszelkich produktów z kamieniołomów krajowych i zagranicznych. Kapitał zakładowy spółki wynosi zł 2.000, podzielonych na 20 udziałów, całkowicie gotowizną wpłaconych. Zarządcami są: dr. Witold-Olgierd Zawadzki i Stanisław Biliński obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy, podpisując każdy samodzielnie firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Miszew-

skim w Warszawie dnia 11 lutego 1931 r. za nr. 1053, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 10 marca 1931 r.

R. H. B. L. 7230: „Kinoteatr Bajka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Żelazna 61. Celem spółki jest prowadzenie kinematografu. Kapitał zakładowy zł 7.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Bronisław Zygałowicz z Warszawy jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Nowickim w Warszawie dnia 6 i 12 lutego 1931 r. za nr. 258 i 308, na przeciąg jednego roku licząc od daty wpisania do rejestru handlowego z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze jednoroczne okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu jeden ze wspólników nie zawiadomi pozostałych o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 17 marca 1931 r.

R. H. B. L. 7231: „Budowa Dróg L. Balingera, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Zwrotnicza 4/6. Celem spółki jest wykonywanie wszelkiego rodzaju robót asfaltowych, a w szczególności budowa dróg bitumicznych w Polsce. Kapitał zakładowy spółki zł 10.000, podzielonych na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami spółki są: Leonard Balingier z Warszawy i Henryk Boesewinkel z Katowic. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, weksle, czeki, umowy, akty notarialne, pełnomocnictwa i prokury podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję, niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru korespondencji, przesyłek, towarów, pieniędzy podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Heitlingerem w Warszawie dn. 28 czerwca 1930 r. za nr. 3007, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 17 marca 1931 r.

R. H. B. L. 7241: „Centralne Biuro Zakupów Zrzeszonych Olejarzy, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Żąbkowska 4. Celem spółki jest zorganizowanie racjonalnego zakupu olei jadalnych na rachunek poszczególnych wspólników, przydzielanie odpowiednich kontyngentów wspólnikom, ustalanie cen i warunków sprzedażnych, oraz reprezentowanie interesów olejarzy wobec właściwych władz państwowych, wytwórców olei i syndykatów wytwórczych. Kapitał zakładowy zł 25.000, podzielony na 200 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Abe Finkielsztejn, Lejzor Żłotnik, Berek Warm, Icek-Majew Halpern i Hersz Majzner, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie umowy i zobowiązania, weksle, czeki i przekazy bankowe podpisuje trzech zarządców, a mianowicie Abe Finkielsztejn, Lejzor Żłotnik oraz którykolwiek z trzech zarządców. Korespondencję, niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru korespondencji, przesyłek, nie wyłączając pieniężnych, i towarów podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Do kompetencji zarządu należy udzielanie prokur i pełnomocnictw. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Pliszczyńskim w Warszawie dnia 19 września 1930 r. za nr. 1556, na czas do dnia 31 grudnia 1931 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze okresy roczne, o ile do dnia 31 września każdego roku żaden ze wspólników nie zawiadomi notarialnie pozostałych o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 20 marca 1931 r.

R. H. B. L. 7243: „Spółka z Ograniczoną Odpowiedzialnością dla Eksploatacji Kinoteatru Apollo w Warszawie”. Siedziba spółki w Warszawie, Marszałkowska 106. Celem spółki jest prowadzenie kinoteatru Apollo. Kapitał zakła-

dowy zł 5.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami spółki są: Szymon Lejman, Gerszon vel Gustaw Lejman i Eljasz Lejman, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, żyra wekslowe, czeki, wszelkie zobowiązania, umowy, pełnomocnictwa podpisuje Szymon Lejman łącznie z jednym z pozostałych zarządców lub prokurentów. Ustanawianie i odwoływanie prokurentów służy wyłącznie Szymonowi Lejmanowi. Pokwitowania z odbioru korespondencji, przesyłek i korespondencji, nie zawierającej zobowiązań, podpisuje każdy zarządca lub prokurent samodzielnie. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Landau w Warszawie dnia 28 maja 1930 r. za nr. 645, na czas trwania dzierżawy kinoteatru Apollo w Warszawie przez powyższą spółkę.

Wciągnięto w dn. 23 marca 1931 r.

R. H. D 1: „Przedsiębiorstwo Polskie Koleje Państwowe”. Siedziba przedsiębiorstwa w Warszawie. Przedmiotem przedsiębiorstwa jest zarząd kolejami państwowymi i kolejami prywatnymi, znajdującymi się w zarządzie państwowym, na zasadach Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 89, poz. 705). Do podpisywania skryptów dłużnych i weksli w imieniu przedsiębiorstwa upoważnieni są: inż. Alfons Kühn, Minister Komunikacji, inż. Witold Czapski, Podsekretarz Stanu Ministerstwa Komunikacji, Franciszek Uhnat, Dyrektor Departamentu Ministerstwa Komunikacji, Mgr. Emil Brzezowski, Naczelnik Wydziału Ministerstwa Komunikacji, Dr. Janusz Pilecki, Naczelnik Wydziału Ministerstwa Komunikacji, wszyscy z Warszawy. Skrypty dłużne i weksle wystawiane przez przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” podpisują pod pieczęcią Przedsiębiorstwa Polskie Koleje Państwowe bądź sam Minister Komunikacji, bądź dwie osoby z pośród osób wymienionych po za Ministrem Komunikacji.

Wciągnięto w dn. 30 stycznia 1931 r.

R. H. B XXX 4841: „Towarzystwo Transportowo-Celne „Woltrans”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Hoża 62. Celem spółki jest prowadzenie wolnocłowego składu w Warszawie oraz składowanie, warrantowanie, cło, ekspedycja, transport, eksport i import towarów, przedstawicielstwo firm krajowych i zagranicznych, ubezpieczanie towarów, zafatowanie zleceń cłowych i finansowanie tychże i załatwianie wszelkiego rodzaju interesów celnych, transportowych i komisowych. Kapitał zakładowy zł 10.050, podzielony na 30 udziałów, całkowicie w gotowiznę wpłacony. Zarządcami są: Seweryn Marian Billk, Leon Iwanowski, Piotr Kosarski, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, żyra, czeki, rewersy, prokury, pełnomocnictwa, akty notarialne i hipoteczne, umowy i wszelkie wogóle zobowiązania podpisuje dwóch zarządców łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru sum pieniężnych, wszelkiego rodzaju korespondencji i przesyłek podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Puchalskim w Warszawie, dnia 29 stycznia 1927 r. za nr. 378, na czas nieokreślony.

Wciągnięto w dn. 4 lutego 1927 r.

R. H. B XLIX 7098: „Centralne Biuro Sprzedaży Przewodów „Centroprzewód”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Hortensji 6. Celem spółki jest: 1) zabezpieczenie poszczególnym wspólnikom możliwie równomiernego zatrudnienia, 2) obniżenie kosztów produkcji przez jej ujednostajnienie, 3) wykorzystanie odległości fabryk od miejsc zapotrzebowania w celu osiągnięcia oszczędności w transporcie, 4) komisowa sprzedaż przewodów elektrycznych, 5) zwalczanie zagranicą konkurencji dla uniemożliwienia importu. Kapitał zakładowy zł 280.000, podzielony na 7 udziałów. Na poczet kapitału zakładowego wpłacono zł 70.000, pozostałe zł 210.000 mają być wpłacone do dnia 6 listopada 1932 r. Zarządca Tadeusz Żerański z Warszawy zastępuje spółkę wobec

władz i osób i prowadzi jej interesy. Firmę spółki pod jej stemplem podpisuje dwóch zarządców łącznie lub jeden zarządca łącznie z prokurentem lub dwóch prokurentów łącznie. Juljuszowi Grünbaumowi, Bohdanowi Lubińskiemu i Edmundowi Neugebauerowi, wszystkim z Warszawy, udzielono prokury z prawem podpisywania we dwóch łącznie lub każdego z nich łącznie z zarządcą. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Landau w Warszawie dnia 6 listopada 1930 r. za nr. 1313, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 9 grudnia 1930 r.

R. H. B L 7198: „Towarzystwo Przemysłowo-Handlowe „Surowiec”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Królewska 1. Celem spółki jest handel hurtowy artykułami chemicznymi, tłuszczowymi i innymi. Kapitał zakładowy zł 10.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Stanisław Kruszyński, Herman E. Senkremer vel Ajzenkremer, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, czeki, weksle, indosy, umowy, prokury, pełnomocnictwa podpisują obaj zarządcy łącznie. Pokwitowania z odbioru korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, przesyłek i pieniędzy podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 24 lutego 1931 r. za nr. 902, na czas nieokreślony.

Wciągnięto w dn. 5 marca 1931 r.

R. H. B L 7203: „Goodyear Tire & Rubber Company of Poland, Spółka Akcyjna”. Siedziba spółki w Warszawie, Moniuszki 10. Celem spółki jest wytwarzanie i sprzedaż opon samochodowych oraz innych wszelkiego rodzaju towarów gumowych, tudzież sprzedaż przyborów samochodowych, nabywanie i wykorzystanie odnośnych patentów. Kapitał zakładowy zł 500.000, podzielony na 500 akcji na okaziciela, całkowicie wpłacony. Zarząd stanowią: Palle Wilhelm Brasen, Milton Stanley Meyer, obaj z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelkie zobowiązania w imieniu spółki oraz jej oświadczenia podpisują dwaj członkowie zarządu lub jeden członek zarządu łącznie z prokurentem, a pisma i oświadczenia kierowane do spółki mogą być składane jednemu z członków zarządu. Charles Stevensonowi z Warszawy udzielono łącznej prokury. Spółka Akcyjna powstała na mocy statutu, zeznanego przed notariuszem Dylewskim w Warszawie dnia 18 lutego 1931 r. za nr. 223. Akt organizacyjny zeznany został przed tymże notariuszem dnia 18 lutego 1931 r. za nr. 224.

Wciągnięto w dn. 6 marca 1931 r.

R. H. B L 7208: „London” Spółka Terenowo-Budowlana, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Czackiego 23. Celem spółki jest nabywanie i sprzedaż terenów budowlanych w obrębie miast i wsi w granicach Rzeczypospolitej Polskiej, oraz budowa domów mieszkalnych i wszelkich inwestycji z budownictwem mieszkaniowym związanych, organizowanie spółdzielni budowlanych, powoływanych na prawach osóbnych. Kapitał zakładowy zł 50.000, podzielony na 50 udziałów. Na poczet kapitału zakładowego wpłacono zł 12.500. Zarządcami są: Adam hr. Ronikier, Siegfried Paetzold, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i prowadzą jej interesy. Wszelkie akty notarialne i hipoteczne, umowy, pełnomocnictwa, prokury, czeki, weksle, żyra, podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencje niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru pieniędzy i korespondencji podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzone pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Biernackim w Warszawie dnia 1 grudnia 1930 r. za nr. 1619, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 7 marca 1931 r.

R. H. B L 7210: „Biuro Budowlane Stanisław Zwoliński i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba

spółki w Warszawie, Madalińskiego 86. Celem spółki jest zrealizowanie umowy, zawartej przez firmę: „Przedsiębiorstwo Budowlane Stanisław Zwoliński” z Warszawską Spółdzielnią Mieszkaniową Pracowników Umysłowych na budowę domu mieszkalnego w Warszawie przy ulicy Włodarzewskiej, oraz prowadzenie wszelkich robót budowlanych, przyjętych bezpośrednio przez spółkę. Kapitał zakładowy spółki wynosi zł 20.000, podzielonych na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wniesiony. Za zobowiązania spółki wspólnicy odpowiadają do półtorakrotnej wysokości swych udziałów. Zarzadcami spółki są: Stanisław Zwoliński z Kłodawy i Marjan Zasztowt z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie akty, umowy i pełnomocnictwa, zobowiązania, weksle i żyra na wekslach podpisują obaj zarządcy łącznie. Czeki, pokwitowania z odbioru pieniędzy, materiałów, przesyłek, korespondencji zwykłej, poleconej i pieniężnej oraz rachunki podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Romanem w Warszawie dnia 23 października 1930 r. za nr. 1675, na czas do 23 października 1933 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze trzyletnie okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu żaden ze wspólników nie zawiadomi pozostałego na piśmie o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 7 marca 1931 r.

R. H. B L 7211: „Syndykat Odlewni i Emaljerni Żeliwa. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Mazowiecka 7. Celem spółki jest sprzedaż wyrobów fabryk odlewniczych, rejestracja odbiorców i przedłużenia, organizacja produkcji w kierunku normalizacji i standaryzacji oraz organizacja rynku w celu potaniaenia pośrednictwa pomiędzy producentem i konsumentem. Kapitał zakładowy spółki wynosi zł 30.000, podzielonych na 1.000 udziałów, całkowicie gotowizną wpłaconych. Jerzy Lipowski z Warszawy jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Hettligerem w Warszawie dnia 28 stycznia 1931 r. za nr. 386, na czas do dnia 31 grudnia 1931 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze cztery lata, t. j. do dnia 31 grudnia 1935 r., o ile na 3 miesiące przed upływem terminu żaden ze wspólników nie zawiadomi notarialnie pozostałych o chęci rozwiązania spółki.

Wciągnięto w dn. 7 marca 1931 r.

R. H. B L 7212: „Tania Mydlarnia, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Dobra 96. Celem spółki jest prowadzenie handlu detalicznego artykułami branży galanterijno-mydlarskiej. Kapitał zakładowy zł 3.000, podzielony na 30 udziałów, całkowicie wniesiony aportami rzeczowymi. Zarzadcami spółki są: Jan Temerjusz i Marja Krzesicka, oboje z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czeki, pełnomocnictwa, prokury, rewersy i wszelkie zobowiązania podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru pieniędzy, korespondencję i towarów podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktów, zeznanych przed notariuszem Pliszczynskim w Warszawie dnia 15 lipca 1930 r. za nr. 1208 i dnia 7 stycznia 1931 r. za nr. 34, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 10 marca 1931 r.

R. H. B L 7214: „Centrala Kopert, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Tłomackie 1. Celem spółki jest prowadzenie wytwórni kopert i papeterii. Kapitał zakładowy zł 10.000, podzielony na 100 udziałów. Na poczet kapitału zakładowego wpłacono zł 5.000, pozostałe zł 5.000 winny być wpłacone do dnia 21 grudnia 1931 r. Zarzadcami są: Samuel Korman, Rywka Korman, oboje z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie

zobowiązania, umowy, weksle, czeki, indosy, pełnomocnictwa, prokury i t. p. podpisują oboje zarządcy łącznie lub Samuel Korman samodzielnie. Pokwitowania z odbioru należności pieniężnych, przekazów towarów, przesyłek i wszelkiego rodzaju korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Jamonttem w Warszawie dnia 21 lutego 1931 r. za nr. 721, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 10 marca 1931 r.

R. H. B L 7215: „Wyluszcarnia Nasion Grünwald, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Żeraniu pod Warszawą. Celem spółki jest prowadzenie przedsiębiorstwa wyluszcarni nasion oraz handlu nasionami leśnymi i wszelkiego rodzaju produktami z hodowlą drzew leśnych związanymi. Kapitał zakładowy zł 8.000, podzielony na 16 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarzadcami są: Otto Grünwald z Warszawy, Josef Morawitz z Żerania pod Warszawą, Franz Klüger z Wiednia. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 31 stycznia 1931 r. za nr. 478, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 10 marca 1931 r.

R. H. B L 7216: „Kioski Cukrowe. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Chocimska 5. Celem spółki jest wybudowanie i eksploatacja kiosków i prowadzenie w nich sprzedaży czekolady, cukrów i biszkoptów. Kapitał zakładowy zł 20.000, podzielony na 100 udziałów. Zł. 17.000 wpłacono gotowizną, pozostałe zł 3.000 wniesiono wkładem rzeczowym. Zarzadcami są: Jan Fruziński, Marceli Hartnigh, oboje z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, żyra na nich, przekazy, umowy, kontrakty, wogóle wszelkie zobowiązania, jak również czeki, pełnomocnictwa i prokury podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji, przekazów pieniężnych i towarów podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Nowickim w Warszawie dnia 21 października 1930 r. za nr. 1693, na czas trwania umowy Marjana Buszyńskiego z Ministerstwem Komunikacji.

Wciągnięto w dn. 11 marca 1931 r.

R. H. B L 7217: „Warszawska Wytwórnia Torebek Papierowych i Drukarnia „Wawtorb”. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Tłomackie 4. Celem spółki jest prowadzenie w Warszawie wytwórni torebek papierowych i drukarni. Kapitał zakładowy wynosi zł 3.000, podzielonych na 30 udziałów, wniesiony gotowizną w kwocie zł 2.000 i aportem rzeczowym w kwocie zł 1.000. Zarzadcami spółki są: Sonia Talkowska z Henrykowa pod Warszawą, Gitla Lewin, Mendel Model i Pejsach Liberman, trzej ostatni z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czeki i wszelkie zobowiązania i pełnomocnictwa ogólnie podpisują Sonia Talkowska łącznie z Mendelem Modelem lub też Gitla Lewin łącznie z Pejsachem Libermanem. Korespondencję zwykłą oraz pokwitowania z odbioru korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, przesyłek, towarów, sum pieniężnych i dokumentów podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie dnia 27 lutego 1931 r. za nr. 1426, na czas do dnia 1 marca 1933 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze okresy roczne, o ile na miesiąc przed upływem terminu żaden ze wspólników nie zawiadomi notarialnie pozostałych o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 11 marca 1931 r.

R. H. B L 7218: „Krajowa Spółka dla Handlu Drzewem, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Nalewki 5 m. 21. Celem spółki jest prowadzenie przedsiębiorstwa handlu materiałami drzewnymi i eksploatacji lasów. Kapitał zakładowy spółki wynosi zł 2.000, podzielony na 4 udziały, całkowicie gotowizną wpłacony. Michał Wolpin z Warszawy jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując samodzielnie firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie dnia 3 lutego 1931 r. za nr. 1317, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 11 marca 1931 r.

R. H. B L 7219: „Sprzedaż Towarów Włóknistych „Tkalinia Warszawska”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Gęsia 7. Celem spółki jest prowadzenie handlu towarami włóknistymi. Kapitał zakładowy spółki wynosi zł 4.000, podzielonych na 40 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami spółki są: Izrael Josek Nurtman i Szajndla Mendelsohn, oboje z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie kontrakty, cesje, żyra, przekazy, pełnomocnictwa, weksle, zobowiązania pożyczkowe, pokwitowania z odbioru pieniędzy podpisują oboje zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru towarów, przedmiotów, korespondencji, przesyłek i przekazów podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Pliszczyskim w Warszawie dnia 24 lutego 1931 r. za nr. 436, na czas do dnia 31 grudnia 1931 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze okresy roczne, o ile na dwa miesiące przed upływem terminu żaden ze wspólników nie zawiadomi pozostałych listem poleconym o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 11 marca 1931 r.

R. H. B L 7220: „Pierwsza Polska Fabryka Proszku Mlecznego i Mleka Kondensowanego „Krotoszyn”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Leszno 108. Celem spółki jest dalsze prowadzenie przedsiębiorstwa, istniejącego dotychczas pod firmą: „Pierwsza Polska Fabryka Proszku Mlecznego i Mleka Kondensowanego „Progress” w Krotoszynie”. Kapitał zakładowy zł 40.000, podzielony na 100 udziałów. Zł. 20 000 wniesiono wkładem rzeczowym, pozostałe zł 20.000 wpłacono gotowizną. Zarządcami są: Edward Niemczewski, Adam Rodziewicz, oboje z Poznania, Władysław Kwaśniewski, Franciszek Pacholczyk, oboje z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, umowy, kontrakty, weksle, poręczenia, pełnomocnictwa, prokury akty notarialne i hipoteczne, oraz wnioski hipoteczne podpisują dwaj zarządcy łącznie lub jeden z zarządców łącznie z prokurentem, przyczem jeden z podpisów musi być Władysława Kwaśniewskiego lub Franciszka Pacholczyka. Żyra na wekslach, czekach, rachunki, faktury, korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, pieniędzy za przekazami, przesyłek, towarów i dokumentów podpisuje każdy z zarządców lub prokurent samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Różyckim w Piasecznie dnia 4 października 1930 r. i 30 grudnia 1930 r. za nr. 1826 i 2349, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 12 marca 1931 r.

R. H. B L 7221: „Warszawska Wytwórnia Środków Spożywczych „Liliput”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Długa 50. Celem spółki jest prowadzenie fabryki przetworów i ekstraktów mącznych, owocowych, korzennych i mięsnych, oraz innych artykułów spożywczych i handel nimi. Kapitał zakładowy zł 18.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Izrael Erlich i Moszek Mendrzycki, oboje z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę

wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, żyra, czek, przekazy, umowy, pełnomocnictwa, prokury i wszelkie zobowiązania pieniężne podpisują oboje zarządcy łącznie lub jeden z zarządców łącznie z prokurentem. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, oferty, faktury, pokwitowania w odbioru wszelkiej korespondencji, przesyłek, towarów, należności i przekazów pieniężnych podpisuje jeden z zarządców lub prokurent samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy, Henrykowi vel Gersze Mendrzyckiemu z Warszawy udzielono łącznej prokury. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Kosteckim w Warszawie dnia 5 lutego 1931 r. za nr. 889, na czas do dnia 25 lutego 1933 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na następne dwuletnie okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu jeden ze wspólników nie zawiadomi drugiego notarialnie o chęci rozwiązania spółki.

Wciągnięto w dn. 13 marca 1931 r.

R. H. B L 7223: „Własny Zakątek”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Emilji Plater 25 m. 20. Celem spółki jest prowadzenie przedsiębiorstwa budowy domów mieszkalnych. Kapitał zakładowy zł 5.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Michał Kunin, Gersz Schrajer, oboje z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 27 lutego 1931 r., na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 13 marca 1931 r.

R. H. B L 7224: „Tanioryb”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Twarda 15. Celem spółki jest prowadzenie handlu ryb. Kapitał zakładowy zł 4.000, podzielony na 40 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Mejer Liberman, Icek Lejzor Siedlecki, Icek Frankiel, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Czeki, weksle, traty, akty urzędowe, pełnomocnictwa, prokury, rachunki, korespondencję, pokwitowania z odbioru sum pieniężnych z banków i innych instytucji, oraz kupno i sprzedaż towarów winno być uskuteczniane przez wszystkich zarządców łącznie. Pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, przekazów, przesyłek i towarów podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie dnia 27 lutego 1931 r. za nr. 1424, na czas do dnia 15 lutego 1932 r.

Wciągnięto w dn. 14 marca 1931 r.

R. H. B L 7225: „Rivoli”. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Marszałkowska 135. Celem spółki jest prowadzenie drobnej sprzedaży komisowej oraz na rachunek własny wyrobów pończosznich i dzianych. Kapitał zakładowy zł 4.000, podzielony na 100 udziałów. Zł 3.000 wpłacono gotowizną, pozostałe zł 1.000 wniesiono wkładem rzeczowym. Zarządcami są: Abram vel Adolf Rosenberg, Jehuda Gotlib Lejzor Grünbaum, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czek, żyra na wekslach i czekach, umowy, akty, pełnomocnictwa, prokury i wszelkie zobowiązania podpisują dwaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, pieniędzy, przesyłek i towarów podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie dnia 3 marca 1931 r. za nr. 1511, na czas do dnia 31 grudnia 1932 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze jednoroczne okresy, o ile na dwa miesiące przed upływem terminu jeden ze wspólników nie zawiadomi listem poleconym pozostałych o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 14 marca 1931 r.

R. H. B. L. 7226: „Towarzystwo Przemysłowo-Handlowe „Polmetal”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Marszałkowska 147. Celem spółki jest prowadzenie fabrykacji metalu żelazkowego oraz pokrewnych artykułów, handlu tymi metalami, jak również pokrewnymi artykułami. Kapitał zakładowy zł 60.000, podzielony na 600 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Henryk Löchel, Rudolf Beral, obaj z Warszawy, inż. Gustaw Arnstein z Wiednia. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, weksle, czeki, umowy i t. p. podpisują dwaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, pieniądze, przekazów pieniężnych, ładunków i t. p. podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzone pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Różyckim w Piasecznie dnia 26 lutego 1931 r. za nr. 255, na czas do dnia 31 grudnia 1935 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze jednoroczne okresy, o ile na cztery miesiące przed upływem terminu żaden ze wspólników nie zawiadomi pozostałych listem poleconym o chęci zlikwidowania spółki.

Wciągnięto w dn. 14 marca 1931 r.

R. H. B. L. 7227: „Towarzystwo Opalowo-Budowlane „Teobe”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie”. Siedziba spółki w Warszawie, Stacja Warszawa—Gdańska Towarowa, bocznicą własną. Celem spółki jest kupno i sprzedaż materiałów opalowych i budowlanych. Kapitał zakładowy zł 15.000, podzielony na 200 udziałów. Na poczet kapitału zakładowego wniesiono wkładem rzeczowym zł 3.825 i zł 8.350 wpłacono gotowizną. Zarządcami są: Saul Brandes, Szymon Sachs, Leib Cukier, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czeki, umowy, pełnomocnictwa i wszelkie zobowiązania podpisują dwaj zarządcy łącznie. Umowy z władzami kolejowymi podpisuje Szymon Sachs łącznie z jednym z pozostałych zarządców. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, przesyłek, towarów i wszelkich wartości podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzone pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Romanem w Warszawie dnia 26 lutego 1931 r. za nr. 429, na przeciąg lat dziesięciu z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze dwuletnie okresy, o ile na sześć miesięcy przed upływem terminu wspólnicy nie zawiadomią listami poleconymi o chęci rozwiązania spółki.

Wciągnięto w dn. 16 marca 1931 r.

R. H. B. L. 7228: „Towarzystwo Kinematograficzne „Tempofilm”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Wielka 5. Celem spółki jest prowadzenie przedsiębiorstw kinematograficznych, oraz kupna, sprzedaży i wynajmu filmów. Kapitał zakładowy zł 20.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłaconą. Zarządcami są: Mowsza-Henoch Lindenbaum, Stefanja Lindenbaum, oboje z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie umowy, prokury, pełnomocnictwa, przekazy, weksle, indosy na wekslach i wszelkie zobowiązania podpisuje Mowsza-Henoch Lindenbaum samodzielnie lub Stefanja Lindenbaum łącznie z prokurentem. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, czeki, pokwitowania z odbioru towarów, wszelkiej korespondencji, przekazów pieniężnych podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzone pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 10 i 13 marca 1931 r. za nr. 1176 i 1243, na czas do dnia 1 stycznia 1936 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze pięcioletnie okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu jeden ze wspólników nie zawiadomi pozostałych notarialnie o chęci rozwiązania spółki.

Wciągnięto w dn. 16 marca 1931 r.

R. H. B. L. 7229: „Kartograf”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Prosta 19.

Celem spółki jest hurtowa sprzedaż kart do gry, wyrabianych przez spółkę akcyjną „Technograf”. Kapitał zakładowy zł 10.000, podzielony na 200 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Mejer Bernstein, Pinkus Bernstein, Alojzy vel Eleizer Handszer, Mieczysław vel Mordka Herszfel, Naftal Herszfel, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czeki, żyra na wekslach i czekach, przekazy, umowy, akty, pełnomocnictwa, prokury i wszelkie zobowiązania podpisuje Mejer Bernstein lub Pinkus Bernstein łącznie z jednym z pozostałych zarządców. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, pieniędzy, przekazów, przesyłek i towarów podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzone pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie dnia 26 lutego 1931 r. za nr. 1383, na czas do dnia 1 marca 1936 r. z warunkiem automatycznego przedłużania takowej na dalsze pięcioletnie okresy, o ile na sześć miesięcy przed upływem terminu jeden ze wspólników nie zawiadomi pozostałych o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 16 marca 1931 r.

R. H. B. L. 7232: „Laboratorium Chemiczne „Tlenol”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Krak.-Przedm. 5. Celem spółki jest wyrób i sprzedaż preparatów, przeznaczonych do pielęgnowania zębów i jamy ustnej wedle recepty profesora Napoleona Cybulskiego, oraz innych środków higienicznych i kosmetycznych. Kapitał zakładowy zł 6.000 podzielony na 12 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządca dr. Karol-Wacław Gaszczyński z Warszawy zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem. Jadwidze Gaszczyńskiej i Zofii Kosteckiej udzielono prokury z prawem łącznego podpisywania wszelkiego rodzaju zobowiązań oraz z prawem samodzielnego podpisywania każdej z nich korespondencji, nie zawierającej zobowiązań, i pokwitowań z odbioru korespondencji, przesyłek pieniężnych, pocztowych i towarów. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktów, zeznanych przed notariuszem Hübnerem w Warszawie dnia 16 lutego 1929 r. za nr. 211 i 9 kwietnia 1930 r. za nr. 565, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 17 marca 1931 r.

R. H. B. L. 7233: „Dom Handlowo-Przemysłowy „Technopas”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Graniczna 13. Celem spółki jest fabrykacja pasów transmisyjnych, oraz dokonywanie kupna-sprzedaży artykułów własnej fabrykacji i wszelkich artykułów chemiczno-technicznych. Kapitał zakładowy zł 20.000, podzielony na 200 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Samson Mikiciński, Sucher-Ber Brudman obaj z Warszawy, Samuel Dubner z Łodzi. Bolesław Mikiciński z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkiego rodzaju zobowiązania, umowy, weksle, czeki, żyra, pełnomocnictwa, prokury, korespondencje zawierające zobowiązania, pokwitowania z odbioru należności pieniężnych i t. p. podpisują dwaj zarządcy łącznie lub jeden z zarządców łącznie z prokurentem. Korespondencje, niezawierające zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, przekazów pieniężnych, przesyłek i towarów podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzone pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Jamonttem w Warszawie dnia 7 marca 1931 r. za nr. 894, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 18 marca 1931 r.

R. H. B. L. 7234: „Składnica Pończoch. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Długa 50. Celem spółki jest prowadzenie handlu wyrobami pończosznymi, trykotowymi i wszelkimi wyrobami włókienniczymi. Kapitał zakładowy zł 24.000 podzielony na 24 udziały, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Adolf Kębsz z Łodzi, Arnold Bregman z War-

szawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, żyra, czeki, wszelkie zobowiązania, prokury oraz akty notarialne i hipoteczne podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkich należności, wszelkiego rodzaju korespondencji, pieniędzy, przesyłek, bagaży podpisuje jeden z zarządców. Również jeden z zarządców prowadzi sprawy sądowe i administracyjne spółki. Zarządcy podpisują pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Rossmannem w Łodzi dnia 3 marca 1931 r. za nr. 956, na okres trzyletni licząc od daty wpisania jej do rejestru handlowego. W razie niewymówienia spółki przez jednego ze współników na pół roku przed upływem terminu istnienie takowej przedłużać się będzie na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 18 marca 1931 r.

R. H. B L 7235: „Hodowla Nasion Buraków Cukrowych „Motycz“, Spółka Akcyjna”. Siedziba spółki w Warszawie, Mokotowska 25. Celem spółki jest hodowla i sprzedaż nasion buraków cukrowych i prowadzenie stacji selekcyjnych i hodowlanych oraz gospodarstwa rolnego. Kapitał zakładowy zł 420.000, podzielony na 600 akcji, całkowicie wpłacony. Zarząd stanowią: Stanisław Grotowski, Mieczysław Broniewski, Leon Nowakowski, Józef Rulikowski, wszyscy z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelką korespondencję w imieniu spółki, umowy handlowe, weksle i czeki podpisuje jeden członek zarządu lub dwóch prokurentów. Wszelkie pełnomocnictwa, akty hipoteczne i notarialne podpisuje dwóch członków zarządu lub jeden członek zarządu z prokurentem. Do odbierania z poczty pism, posyłek i dokumentów dostateczny jest podpis jednego członka zarządu lub jednego prokurenta. Wincentemu Szymańskiemu i Piotrowi Nowaczyńskiemu, obydwoim z Warszawy, udzielono prokury. Statut spółki akcyjnej, uzgodniony z przepisami Prawa o Spółkach Akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/1928, poz. 383) i zatwierdzony przez Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu, opublikowany został w nr. 18 „Monitora Polskiego” z dnia 23 stycznia 1931 r. Akt organizacyjny zeznany został przed notariuszem Zborowskim w Warszawie dnia 19 czerwca 1915 r. za nr. 898.

Wciągnięto w dn. 19 marca 1931 r.

R. H. B L 7236: „Polski Przemysł Leśny, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Armatnia 6. Celem spółki jest prowadzenie fabryki wyrobów drzewnych i handel artykułami leśnymi. Kapitał zakładowy spółki zł 5.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządca Henryk Grynhaus zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując samodzielnie firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Pliszczyńskim w Warszawie dnia 23 lutego 1931 r. za nr. 426, na czas do dnia 31 grudnia 1936 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze pięcioletnie okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu żaden ze współników nie zawiadomi pozostałych notarialnie o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 19 marca 1931 r.

R. H. B L 7238: „Autpan”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Zielna 29. Celem spółki jest sprzedaż i eksploatacja kłódek automatycznych. Kapitał zakładowy zł 6.000, podzielony na 30 udziałów, całkowicie wpłacony gotowizną. Zarządcami są: Jan Niemec-Moroński, Karol Dziekanowski, Władysław Szymański, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, żyra, czeki, umowy, przekazy, pełnomocnictwa, prokury, akty notarialne i hipoteczne, oraz wszelkie zobowiązania podpisuje pod stemplem firmy Jan Niemec-Moroński łącznie z jednym z pozostałych zarządców. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru kwot pieniężnych, podania, deklaracje oraz pokwitowania z wszelkiego rodzaju korespondencji, przesyłek, towarów i ładunków podpisuje jeden z zarządców. Spółka z ograniczoną

odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Hübnerem w Warszawie dnia 4 marca 1931 r. za nr. 529, na czas do dnia 31 grudnia 1932 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze trzyletnie okresy, o ile na sześć miesięcy przed upływem terminu jeden ze współników nie zawiadomi pozostałych notarialnie o chęci rozwiązania spółki.

Wciągnięto w dn. 20 marca 1931 r.

WPISY DODATKOWE.

R. H. B I 9 (B XXIV 4240): „Towarzystwo Akcyjne Pierwszej Warszawskiej Fabryki Palenia Kawy, Cykori i Surogatów Kawy „Pluton” T. i M. Tarasiewicz w Warszawie”. Firma obecnie brzmi: „Pierwsza Warszawska Palarnia Kawy, Cykori i Surogatów Kawy „Pluton” T. i M. Tarasiewiczów, Spółka Akcyjna w Warszawie”. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 800.000, podzielony na 8.000 akcji, całkowicie wpłacony. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Korespondencję w sprawach spółki podpisuje jeden członek zarządu lub prokurent. Weksle, czeki, pełnomocnictwa, kontrakty, umowy, akty hipoteczne i inne, a także żądania zwrotu sum z instytucji finansowych podpisują dwaj członkowie zarządu lub jeden członek zarządu z prokurentem. Do odbioru sum z poczty, wszelkich przesyłek i dokumentów wystarcza podpis jednego członka zarządu lub prokurenta. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie powiększenia kapitału zakładowego o zł 18.750, czyli do zł 690.625, drogą emisji 375 sztuk nowych akcji, powiększenia drogą przelania zł 109.375 z rezerwy dotychczasowej oraz zmianę nominalnej wartości akcji ze zł 50 na akcje nominalnej wartości zł 100 każda, oraz zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/1928, poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 268 „Monitora Polskiego” z dnia 20 listopada 1930 r.

R. H. B 32 (B XLIV 6458): „Towarzystwo Akcyjne Fabryki Cukrów Kakao i Czekolady Jan Fruziński” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Chocimskiej 5.

R. H. B I 45 (B XLIX 6977): „Towarzystwo Akcyjne Zakładów Ceramicznych Dziewulski i Lange” w Warszawie. Firma obecnie brzmi: „Towarzystwo Zakładów Ceramicznych Dziewulski i Lange, Spółka Akcyjna”. Celem spółki jest prowadzenie fabryki ceramicznej w Opocznie, jakoteż zakładanie, nabywanie, dzierżawienie i prowadzenie innych fabryk ceramicznych, prowadzenie handlu wyrobami ceramicznymi, wreszcie prowadzenie wszelkich przemysłów ubocznych i pomocniczych. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Weksle, pełnomocnictwa, akty notarialne i wszelkie zobowiązania winny być podpisane w imieniu spółki przez dwóch członków zarządu lub przez jednego członka zarządu i prokurenta. Korespondencję zwykłą podpisuje jeden członek zarządu. Czeki oraz pisma celem podniesienia pieniędzy z instytucji kredytowych podpisuje jeden członek zarządu bądź też osoba specjalnie do tego upoważniona uchwałą zarządu, również za podpisem jednej z tych osób będą odbierane z poczty pieniądze i inne przesyłki. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/1928, poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 294 „Monitora Polskiego” z dnia 22 grudnia 1931 r.

R. H. B I 69 (B XLV 6591): „Towarzystwo Zakładów Metalowych B. Hantke w Warszawie, Spółka Akcyjna”. Prokury inż. Antoniego Kamińskiego, inż. Stanisława Jezerskiego, inż. Henryka Landau i Mieczysława Chełmońskiego ustały. Inż. Józefowi Gallotowi z Sosnowca udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z członków zarządu lub z jednym z prokurentów. Prokurenci Feliks Lewiński i Teodor Hanisch podpisują we dwóch łącznie lub każdy z nich łącznie z jednym z członków zarządu lub z jednym z prokurentów.

R. H. B I 129 (B XXIV 4213): „Spółka Akcyjna Drzewnego Przemysłu i Handlu” w Warszawie. Członek zarządu Michał Jastrzębski zmarł. Na członka zarządu wybrany zo-

stał Jan Jastrzębski z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 16 grudnia 1930 r.

R. H. B II 194/B: „Spółka Akcyjna dla Handlu Przywozowo-Wywozowego „Extimport” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się przy ul. Leszno 103. Na Walnym Zgromadzeniu akcjonariuszów w dniu 13 września 1924 r. Zarząd ukonstytuował się w następującym składzie: prezes Antoni Dekanski, członek zarządu i dyrektor zarządzający Edward Popielec, członek zarządu i zastępca dyrektora zarządzającego Franciszek Anusz, członkowie zarządu Izrael Marjampol, Samuel Teitelbaum, wszyscy z Warszawy. Wpis powyższy w dniu 26 sierpnia 1927 r. uzupełniony został dopełnieniem: Kom.sję Likwidacyjną stanowią: Leon Grasberg, Stanisław Popielec i Ignacy Zabner, wszyscy z Warszawy. Na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 25 kwietnia 1925 r. spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B I 82 (B XXXI 4939): „Spółka Akcyjna Wielkich Pieców i Zakładów Ostrowieckich” w Warszawie. W języku francuskim firma brzmi: „Société des Hauts Fourneaux et Usines d'Ostrowiec”. Celem spółki jest prowadzenie zakładów hutniczych i mechanicznych wraz z ich działami pomocniczymi. Kapitał zakładowy podzielony na 200.000 akcji. Członek zarządu Tadeusz Popowski zmarł. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelka korespondencja w imieniu spółki, weksle, pełnomocnictwa, kontrakty, umowy, akty hipoteczne i inne, tudzież żądania podniesienia sum z instytucji kredytowych podpisują dwaj członkowie zarządu lub jeden członek zarządu łącznie z prokurentem. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/1928, poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 27 „Monitora Polskiego” z dnia 4 lutego 1931 r.

R. H. B II 227/B: „Warszawska Fabryka Biskopów Stanisław Fuchs, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Firma obecnie brzmi: „Spółka Akcyjna Warszawska Fabryka Biskopów Stanisław Fuchs”. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelkie zobowiązania w imieniu spółki podpisują pod stemplem firmy dwaj członkowie zarządu lub jeden członek zarządu łącznie z prokurentem. Korespondencję zwykłą podpisuje jeden członek zarządu lub prokurent. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/1928, poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 17 „Monitora Polskiego” z dnia 22 stycznia 1931 r.

R. H. B II 243: „Zjednoczona Fabryka Zarówek, Spółka Akcyjna w Warszawie”. Prokura Władysława Małachowskiego ustała. Emilowi Busbachowi z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z członków zarządu lub z prokurentem Adamem Gradenwiczem.

R. H. B II 271: „Towarzystwo Akcyjne „Quebracho” Blunck, Dubosc, Renner i Comp.” w Warszawie. Kapitał zakładowy wynosi zł 1.600.000, podzielonych na 4.000 akcji. Według bilansu otwarcia w złotych, sporządzonego na dzień 1 stycznia 1924 r. w wykonaniu Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 czerwca 1924 r. o bilansowaniu w złotych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 55/1924, poz. 542) i zatwierdzonego uchwałą walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 2 lipca 1927 r. oraz według bilansu przerachowanego brutto na dzień 1 lipca 1928 r. w wykonaniu Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 38/1928, poz. 352) i zatwierdzonego uchwałą walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 22 czerwca 1929 r., kapitał zakładowy określony został na zł 1.600.000.

R. H. B IV 432: „Spółka Akcyjna Polska Składnica Pomocy Szkolnych” w Warszawie. Władysław Przanowski

i dr. Jan Muszkowski przestali być członkami Rady Nadzorczej.

R. H. B IV 458 (B XL 5972): „Polski Fiat, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Władysław Sikorski przestał być wicedyrektorem spółki.

R. H. B IV 499: „Ad Astra” Marja Żurowska i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 5.600, podzielonych na 4 udziały. Według bilansu otwarcia w złotych, sporządzonego na dzień 1 stycznia 1925 r. stosownie do Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 czerwca 1924 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 55/1924, poz. 542), kapitał zakładowy określony został na zł 3.200, według zaś bilansu, przerachowanego brutto na dzień 1 lipca 1928 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 38/1928, poz. 352), kapitał zakładowy określony został na zł 5.600. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Dembińskim w Warszawie dnia 5 lutego 1931 r. za nr. 153.

R. H. B IV 560 (B XL 5888): „Modrzejowskie Zakłady Górniczo-Hutnicze, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Na członków Rady Zarządzającej wybrani zostali: inż. Jerzy Bauerert z Sosnowca i inż. Antoni Kamiński z Warszawy. Prokury inż. Antoniego Kamińskiego i inż. Stanisława Jezierskiego ustały. Inż. Józefowi Gallotowi z Sosnowca udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z członków Rady Zarządzającej lub z jednym z prokurentów. Prokurenci Feliks Lewiński i Teodor Hanisch podpisują we dwóch łącznie lub każdy z nich łącznie z jednym z członków Rady Zarządzającej lub z jednym z prokurentów. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 14 listopada 1930 r.

R. H. B IV 607: „Pracownia Wyrobów Szklanych Chemiczno-Chirurgicznych, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Firma obecnie brzmi: „Huta Szklana „Falenica” J. Nowotny i S. T. Burghardt, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki mieści się przy ul. Zielnej 20. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 8.680, podzielony na 2 udziały. Według bilansu otwarcia w złotych, sporządzonego na dzień 1 maja 1924 r. stosownie do Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 czerwca 1924 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 55/1924, poz. 542) i zatwierdzonego przez Walne Zgromadzenie wspólników z dnia 13 czerwca 1924 r., kapitał zakładowy określony został na sumę zł 8.680.

R. H. B IV 609: „Towarzystwo Akcyjne Fabryki Obić Papierowych i Papierów Kolorowych J. Franaszek Warszawa”. Firma obecnie brzmi: „Fabryka Obić Papierowych i Papierów Kolorowych J. Franaszek, Spółka Akcyjna”. Celem spółki jest utrzymanie i rozwój działalności fabryki obić papierowych i papierów kolorowych istniejącej dotychczas pod firmą: „Towarzystwo Akcyjne Fabryki Obić Papierowych i Papierów Kolorowych J. Franaszek Warszawa”. Zarząd stanowią: Stanisław Franaszek, Zdzisław Pajewski, Józef Krauze, Kazimierz Franaszek, Kazimierz Cholewicki, wszyscy z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelką korespondencję w imieniu spółki podpisuje jeden członek zarządu. Weksle, pełnomocnictwa, umowy, kontrakty, akty hipoteczne i notarialne, czeki, tudzież żądania zwrotu sum z instytucji kredytowych podpisuje dwóch członków zarządu. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/1928, poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 203 „Monitora Polskiego” z dnia 3 września 1930 r.

R. H. B V 746: „Ch. Narodowski i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Sędzią komisarem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Maksymilian Friede. Kuratorem adwokat Józef Leon Goldberg z Warszawy. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warsza-

wie z dnia 16 grudnia 1929 r. spółce ogłoszona została upadłość.

R. H. B 845 (B XL 5890): „Zakłady Przemysłowo-Ogrodnicze „Marynin“, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Na Walnym Zgromadzeniu Akcjonariuszów w dniu 28 marca 1928 r. zarząd ukonstytuował się w następującym składzie: członkowie: Aleksander Weryha-Darowski, Maurycy Szmitt, Wacław Biliński, Zastępcy: Ignacy-Edward Rajszer, Adam Weryha-Darowski, wszyscy z Warszawy. Dyrektorem zarządzającym jest Aleksander Weryha-Darowski z prawem samodzielnego podpisywania firmy na wszelkich aktach i dokumentach, wymagających podpisów dwóch członków zarządu.

R. H. B VI 931 (B XXXIX 5772): „Krajowe Towarzystwo Meljoracyjne, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Bolesław Powierza przestał być członkiem zarządu. Do czasowego wykonywania czynności członka zarządu delegowano członka Rady Nadzorczej Czesława Skołańskiego z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały Rady Nadzorczej z dnia 8 sierpnia 1930 r.

R. H. B VI 1005 (B XL 5892): „Zakłady Chemiczne Grodzisk, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Kapitał zakładowy podzielony na 32.500 akcji. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Do składania oświadczeń i podpisywania w imieniu spółki wystarcza współdziałanie dwóch członków zarządu lub jednego członka zarządu łącznie z prokurentem. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/1928, poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 18 „Monitora Polskiego” z dnia 23 stycznia 1931 r.

R. H. B VII 1016 (B L 7173): „Towarzystwo Akcyjne Zakładów Mechanicznych Borman, Szwede i S-ka” w Warszawie. Sędzią komisarzem mianowany został sędzia handlowy Maksymilian Friede, nadzorcą sądowym Józef Kliński z Warszawy. Nadzór sądowy upoważnił członków zarządu Jana Marjańskiego i Adama Płockiego oraz prokurenta Tadeusza Marconiego do zawierania wszelkich transakcji i umów związanych z normalnym prowadzeniem przedsiębiorstwa, jako to: do kupna potrzebnych surowców i materiałów, sprzedaży wyrobów przedsiębiorstwa, uskutecznienia zobowiązań z tem wypłat, wypłacania uposażeń służbowych i wynagrodzeń pracownikom i t. p., do żyrowania weksli i czeków, wystawiania czeków, podpisywania wszelkiej korespondencji, odbierania z urzędów pocztowych i kolejowych wszelkiego rodzaju ładunków, przesyłek, korespondencji zwykłej i poleconej oraz przekazów pieniężnych. Upoważnieni mogą działać i podpisywać firmę pod jej stemplem we dwóch łącznie. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 19 stycznia 1931 r. firmie: „Towarzystwo Akcyjne Zakładów Mechanicznych Borman, Szwede i S-ka” udzielone zostało odroczenie wypłat na czas do dnia 19 kwietnia 1931 r.

R. H. B VII 1103 (B XLIII 6328): „Fabryka Portland-Cementu „Rudniki“, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Zarząd obecnie stanowią: dr. Wiktor Kuttan, Antoni Schmitzek, Jan Szper, Fiszal Bankier, wszyscy z Warszawy, Cyryl Ratajski z Poznania. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Weksle, żyra na wekslach, czeki, pełnomocnictwa, umowy, kontrakty, hipoteczne, notarialne i inne tudzież pisma, zawierające zobowiązania, oraz żądające zwrotu sum z instytucji kredytowych podpisują dwaj członkowie zarządu, albo jeden członek zarządu łącznie z prokurentem, albo też dwaj prokurenci łącznie. Korespondencję w imieniu spółki oraz pokwitowania z odbioru pieniędzy, przesyłek wartościowych i dokumentów z poczty i kolei żelaznych podpisuje jeden z członków zarządu lub prokurent. Władysławowi Siwickiemu, Adamowi Szanserowi i Stanisławowi Kamińskiemu udzielono prokury z prawem podpisywania we dwóch łącznie lub każdego z nich łącznie z jednym z członków zarządu. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie

zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/1928, poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 12 „Monitora Polskiego” z dnia 16 stycznia 1931 r.

R. H. B VII 1234 (B L 7197): „Towarzystwo Kinematograficzne „Startilm“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Jerzy Brusendorf, kuratorem zaś adwokat Stanisław Szapiro-Starnecki z Warszawy, który obecnie jest syndykiem tymczasowym. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 26 stycznia 1931 r. firmie: „Towarzystwo Kinematograficzne „Startilm“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” ogłoszona została upadłość.

R. H. B VIII 1356/B: „Towarzystwo Akcyjne Dom-Miasto-Ogród Żabki” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Trębackiej 11. Zarząd obecnie stanowią: Ignacy Chabielski, Tadeusz Tołwinski, obaj z Warszawy, Adam hr. Konikier, Zygmunt Cybulski, obaj z Żabek pod Warszawą, Franciszek ks. Kadziwiłł (nieobecny), Zydzor Pianko (nieobecny), Jan Weber (nieobecny), Kyszard Golly (nieobecny). Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 30 marca 1928 r. Wpis powyższy w dniu 3 czerwca 1929 r. uzupełniony został dopełnieniem: Na Walnym Zgromadzeniu akcjonariuszów w dniu 5 grudnia 1928 r. Zarząd ukonstytuował się w następującym składzie: członkowie: Franciszek ks. Kadziwiłł, Antoni Kymaszewski, Zydzor Pianko, Ignacy Chabielski, Zygmunt Cybulski, Jan Weber, Józef Cybulski, Zbigniew Wierzbiański, Samuel Szapiro. Zastępcy: Adolf Modro, Stefan Ruppert i Włodzimierz Labuko. Sędzią komisarzem mianowany został sędzia handlowy Stanisław Mitraszewski, nadzorcą zaś sądowym adwokat Wacław Rembertowicz z Warszawy. Wszelkie umowy i zobowiązania winny być zaopatrzone również w podpis nadzorcy sądowego. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 4 marca 1929 r. spółce udzielone zostało odroczenie wypłat na czas do dnia 4 czerwca 1929 r.

R. H. B VIII 1359 (B XL 5983): „Sieci Elektryczne, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Siedziba spółki przeniesiona została do Sosnowca. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie przeniesienia siedziby spółki do Sosnowca opublikowane zostało w Nr. 13 „Monitora Polskiego” z dnia 17 stycznia 1931 r.

R. H. B VIII 1411 (B XIX 3510): „Polska Spółka Kinematograficzna „Lechulma“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Hożej 23.

R. H. B VIII 1450 (B XLIII 6342): „Warszawskie Fabryki Śrub i Drułu J. Wolanowski, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Glinianej 5. Kapitał zakładowy podzielony na 7.500 akcji na okazie. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Do składania oświadczeń i podpisywania w imieniu spółki wystarcza współdziałanie dwóch członków zarządu lub jednego członka zarządu łącznie z prokurentem. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/1928, poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 284 „Monitora Polskiego” z dnia 10 grudnia 1930 r.

R. H. B VIII 1493 (B XLIV 6450): „Sitkówka Kamieniolo-my i Piece Wapienne, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Prezesem Komitetu Wykonawczego jest prezes Rady Zarządzającej Franciszek Zamojski.

R. H. B VIII 1557 (B XXVII 4475): „Zakłady Przemysłowe „Eternit“, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Na członka zarządu wybrany został Ignacy-Jan Szper z Warszawy. Weksle, żyra na wekslach, czeki, pełnomocnictwa, umowy, kontrakty hipoteczne, notarialne i inne, tudzież pisma, za-

wierające zobowiązania w imieniu spółki oraz żądające zwrotu sum z instytucji kredytowych, podpisują dwaj członkowie zarządu, albo jeden członek zarządu łącznie z prokurentem, albo dwaj prokurenci. Korespondencję, pokwitowania z odbioru pieniędzy, przesyłek wartościowych i dokumentów z poczty i kolei żelaznych podpisuje jeden z członków zarządu. Adamowi Szanserowi i Władysławowi Siwickiemu, obydwoim w Warszawie, udzielono prokury z prawem podpisywania we dwóch łącznie lub każdego z nich łącznie z jednym z członków zarządu. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie uzgodnienia statutu z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39, 1928, poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 12 „Monitora Polskiego” z dnia 16 stycznia 1931 r.

R. H. B IX 1624 (B XLVIII 6918): „Międzynarodowe Towarzystwo Transportu i Żeglugi „Mitranza” Spółka Akcyjna” w Warszawie. Maksymilian Friede z zarządu wystąpił.

R. H. B IX 1696 (B XXXII 5074): „Fabryka i Pralnia Bielizny „Opus”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Do składania oświadczeń i podpisywania w imieniu spółki wystarczy współdziałanie dwóch członków zarządu lub jednego członka zarządu łącznie z prokurentem. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39, 1928, poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 15 „Monitora Polskiego” z dnia 20 stycznia 1931 r.

R. H. B IX 1754: „Bobrowski i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Firma obecnie brzmi: „F. Bobrowski i B. Słubicki inżynierowie, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Rakowieckiej 9. Kapitał zakładowy wynosi zł 20.000, podzielonych na 40 udziałów, całkowicie wpłaconych. Firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Według bilansu otwarcia w złotych, sporządzonego na dzień 31 grudnia 1924 r. stosownie do Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 czerwca 1924 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 55, 1924, poz. 542) kapitał zakładowy określony został na zł 10.000. Drogą dopłat gotówkowych kapitał zakładowy podwyższony został o zł 10.000, t. j. do zł 20.000. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Grymińskim w Warszawie dnia 19 grudnia 1930 r. za nr. 2814.

R. H. B IX 1825: „Automobil, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Gackim w Warszawie dnia 14 stycznia 1931 r. za nr. 75, spółka została rozwiązana, przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. B XXIII 4019: „Cebeo” Centralne Biuro Sprzedaży Odlewów Ogrzewalnych, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba Komisji Likwidacyjnej mieści się przy ul. Al. Jerozolimskiej 105. Komisję Likwidacyjną stanowią: Jan Lilpop (junior), Stefan Skoczyński, Tadeusz Neuman, wszyscy z Warszawy, Edward Weigt z Łodzi, Kazimierz Witwicki z Kamiennej, pow. koneckiego. Firmę spółki pod jej stemplem z dodatkiem „w likwidacji” podpisują dwaj którzykolwiek członkowie Komisji Likwidacyjnej łącznie. Na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 9 lutego 1931 r. spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XXIV 4210: „Firma Drzewna Alvero, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Żorawiej 4-a, m. 8.

R. H. B XXXI 4911: „Towarzystwo „Paliwo” Materiały Opałowe i Budowlane, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Cybulskim w Warszawie dnia 24 sierpnia 1927 r.

za nr. 1931, spółka została rozwiązana i przedsiębiorstwo zlikwidowane

R. H. B XI 2246 (B XXXII 5058): „Fabryka Aparatów Optycznych i Precyzyjnych H. Kolberg i S-ka, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Członek zarządu Jan Jacyna zmarł. Prokury Stefana Kolberga i Aleksandra Dłuskiego ustały.

R. H. B XI 2693 (B XXVIII 4681): „Towarzystwo Handlowo-Przemysłowe „Pacific”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Firma obecnie brzmi: „Towarzystwo Handlowe Royal Typewriters w Polsce, Spółka Akcyjna”. Celem spółki jest handel maszyn amerykańskich do pisania, szczególnie maszyn firmy „Royal Typewriter Company Inc.” w New Yorku i artykułów pokrewnych. Kapitał zakładowy został podzielony na 200 akcji. Zarząd stanowią: Tadeusz Skarzynski, Edmund Baum, obaj z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Weksle, żyra na wekslach, czeki, pełnomocnictwa, umowy, kontrakty hipoteczne i notarialne oraz inne pisma, zawierające zobowiązania w imieniu spółki, podpisuje przy jednoosobowym zarządzaniu jeden członek zarządu, przy wieloosobowym dwaj członkowie zarządu. Korespondencję oraz pokwitowania w imieniu spółki z odbioru pieniędzy, przesyłek wartościowych i dokumentów z poczty i kolei żelaznych podpisuje jeden członek zarządu. Stanisławowi Ustyanowskiemu z Warszawy udzielono łącznej prokury. Postanowienie Ministrów Przemysłu Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39, 1928, poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 16 „Monitora Polskiego” z dnia 21 stycznia 1931 r.

R. H. B XII 2435 (B XXXI 4958): „Polska Żarówka „Osram”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Zarząd stanowią: Julian Bulzacki z Warszawy, Kazimierz Kossakowski z Pruszkowa, Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Zobowiązania w imieniu spółki, jak akcepty, pełnomocnictwa, umowy, akty hipoteczne i notarialne, czeki i żyra na wekslach podpisują dwie osoby, a mianowicie jeden członek zarządu i jeden prokurent przy zarządzaniu jednoosobowym, a dwóch członków zarządu lub jeden członek zarządu i jeden prokurent przy zarządzaniu wieloosobowym. Podpisywane bieżącej korespondencji może być uskuteczniane również i przez dwóch prokurentów. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39, 1928, poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 21 „Monitora Polskiego” z dnia 27 stycznia 1931 r.

R. H. B XII 2465: „Towarzystwo dla Przemysłu i Handlu Chemicznego „Politex”, Spółka Akcyjna w Warszawie”. Spółka prowadzi fabrykę mydła i przetworów chemicznych przy ul. Leszno 81 w Warszawie.

R. H. B XIII 2589: „Towarzystwo Akcyjne Fabryki Maszyn Gerlach i Pulst w Warszawie”. Harry Rolper przestał być członkiem Komisji Likwidacyjnej. Na członka Komisji Likwidacyjnej wybrany został Barthold Hesse z Berlina. Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 16 czerwca 1928 r.

R. H. B XIII 2617: „Towarzystwo Techniczno-Handlowe i Przemysłowe Inżynierowie J. Bartoszewski, S. Grzymałowski i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się przy ul. Marszałkowskiej 99 (lokal Banku Ludowego). Jan Bartoszewski, Stanisław Horodecki i Kazimierz Filipowicz z zarządu wystąpili. Prokura Witolda Sopoćko ustała. Olgierdowi Grzymałowskiemu z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z zarządców wszelkiego rodzaju zobowiązań, weksli, żyr, aktów, czeków, pełnomocnictw, oraz z prawem samodzielnego podpisywania korespondencji, nie zawierającej zobowiązań, pokwitowań z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, pieniędzy, należności i towarów. Wpis powyższy w dniu 17 lutego 1926 r. uzupełniony został dopełnieniem: Likwidatorem jest Stani-

slaw Grzymałowski z Warszawy. Na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia wspólników z dnia 8 września 1925 r. spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XIII 2705 (B XXXIX 5273): „Dobra i Zakłady Przemysłowe „Kisielnica” Bohdana Kisielnickiego” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Nowogrodzkiej 40, m. 7. Zarząd obecnie stanowią: Władysław Braunsztein, Stefan Giełg, Bogdan Kisielnicki, wszyscy z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 2 października 1930 r.

R. H. B XV 2961: „Towarzystwo dla Handlu Przemysłu i Rolnictwa Inwalidów Osadników i b. Wojskowych „Wspólna Siła”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Władysław Wierzbicki z Warszawy jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 20 czerwca 1929 r.

R. H. B XVI 3088: „Zjednoczone Wytwórnie Artykułów Elektrotechnicznych i Metalowych, Spółka Akcyjna (dawniej „Elektra” i „N. Gruszkiewicz”) w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 100.000, podzielonych na 10.000 akcji, całkowicie wpłaconych. Według bilansu otwarcia w złotych, sporządzonego na dzień 1 stycznia 1925 r. zgodnie z Rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 czerwca 1924 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 55, poz. 542) i zatwierdzonego przez Walne Zgromadzenie akcjonariuszów w dniu 27 grudnia 1927 r., kapitał zakładowy określony został na zł 100.000 i podzielony na 10.000 akcji.

R. H. B XVI 3135 (B XXXVII 5576): „Hurtownia Szkła i Porcelany T. Z. Osiński i Synowie, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 500.000, podzielonych na 2.500 akcji na okaziciela, całkowicie wpłaconych. Prezes zarządu Teofil Zenon Osiński zmarł. Na prezesa zarządu wybrany został Feliks Osiński, zaś na wiceprezesa Witold Moritz z Warszawy. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie podwyższenia kapitału zakładowego o zł 400.000, czyli do zł 500.000, drogą III emisji 2.000 sztuk nowych akcji, opublikowane zostało na Nr. 293 „Monitora Polskiego” z dnia 20 grudnia 1928 r. Wpis powyższy w dniu 13 maja 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Józefowi Tychanowiczowi, Feliksowi Gołaszewskiemu, obydwom z Warszawy, udzielono prokury z prawem podpisywania każdego z nich z dyrektorem zarządzającym lub z jednym z członków zarządu. Wpis powyższy w dniu 23 lutego 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Walenty Iwiński, kuratorem zaś adwokat Ludwik Wołodkiewicz z Warszawy, który obecnie jest syndykiem tymczasowym. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 21 stycznia 1931 r. firmie: „Hurtownia Szkła i Porcelany T. Z. Osiński i Synowie, Spółka Akcyjna” ogłoszona została upadłość.

R. H. B XVII 3279: „Cegielnia Rozalin, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Firma została zmieniona i obecnie brzmi: „Podmiejskie Zakłady Cegielniane w Baniosze, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Czesławowi Gawrońskiemu z Warszawy udzielono prokury. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 1 października 1924 roku za nr. 5404. Wpis powyższy w dniu 22 marca 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Siedziba spółki mieści się obecnie w Baniosze, gminy Kąty, w powiecie grójeckim.

R. H. B XVII 3276: „Towarzystwo Przemysłowe „Florida”, Spółka Akcyjna w Warszawie”. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ulicy Żytniej 22. Na walnym zgromadzeniu akcjonariuszów w dniu 20 września 1930 r. zarząd

ukonstytuował się w następującym składzie: Władysław Samuelson, Romuald Balwierz, Maksymilian Jezierski, Bronisław Przybylski, Karol Mokrzyński, wszyscy z Warszawy.

R. H. B XXI 3768: „Spółka Wydawnicza „Rozwój”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Przedsiębiorstwo przestało istnieć.

R. H. B XXI 3804 (B XXXVI 5461): „Electrolux, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Nisowi Undenowi z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z prokurentów.

R. H. B XXI 3840: „Skład Szkła i Porcelany Majewska i Liebe, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Witold Prądzyński, kuratorem zaś adwokat Stanisław Roliński z Warszawy. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 4 lutego 1931 r. firmie: „Skład Szkła i Porcelany Majewska i Liebe, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” ogłoszona została upadłość.

R. H. B XXII 3926: „Zakłady Przemysłowo-Budowlane Aedificium, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Likwidatorem jest Edward Wyganowski junior z Warszawy. Spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XXII 3953: „Towarzystwo dla Eksploatacji Samochodów „Express—Peugeot”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Izrael-wolf Wojdesławski przestał być zarządcą. Firmę spółki podpisuje dwóch zarządców łącznie. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie dnia 4 grudnia 1926 r. za nr. 4247.

R. H. B XXII 4094: „Handel Win i Wódek „Alkohol”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Puławskiej 33.

R. H. B XXIV 4140: „Towarzystwo Przemysłowo-Handlowe „Ignisil”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Towarowej 48. Zarządcami są: Izaak Ingster i Hanna Ingster, oboje z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania i ogólne dokumenty podpisuje pod stemplem firmy każdy z zarządców samodzielnie. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Puchalskim w Warszawie dnia 3 września 1926 r. za nr. 1948. Wpis powyższy w dniu 5 września 1930 roku uzupełniony został dopełnieniem: Likwidatorami są: Daniel Lando, Józef Tuchman, obaj z Warszawy. Firmę spółki pod jej stemplem z dodatkiem „w likwidacji” na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach podpisują obaj likwidatorzy łącznie. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie dnia 19 sierpnia 1930 r. za nr. 5014 spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XXIV 4155: „Kino-Lotos” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Małkowskim w Warszawie dnia 6 maja 1930 r. za nr. 893, spółka została rozwiązana i przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. B XXVI 4453: „Polnait” Sprzedaż Produktów Górniczo-Skalnych, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Dembińskim w Warszawie dnia 30 grudnia 1927 r. za nr. 1881, spółka nie rozpoczynając działalności została rozwiązana.

R. H. B XXVII 4543: „Drukarnia Mazowiecka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Kapitał

zakładowy obecnie wynosi zł 80.000, podzielony na 800 udziałów, całkowicie wpłacony. Zarządcami są: August Popławski, Wojciech hr. Rostworowski, Artur Dobecki, wszyscy z Warszawy. Korespondencję, niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, przekazów, przesyłek i należności podpisuje jeden z zarządców lub prokurent. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Gackim w Warszawie dnia 12 listopada 1930 r. za nr. 211.

R. H. B XXVII 4570: „Polski Przemysł Skrzyniarski, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Sędzią komisarzem mianowany został sędzia Handlowy Wegner, kuratorem zaś adwokat Tadeusz Łabanowski z Warszawy. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 22 listopada 1929 r. spółce ogłoszona została upadłość. Wpis powyższy w dniu 9 lutego 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Zarządca Henryk Grynhaus mieszka przy ul. Bema 43. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 12 sierpnia 1930 r. upadłość spółki została uchylona.

R. H. B XXVIII 4627: „Zakład Artystyczno-Grafiyczny Strzelczyk, Grabski i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Firma obecnie brzmi: „Zakład Artystyczno-Grafiyczny Strzelczyk, Grabski i Linkowski, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Kosińskim w Warszawie dnia 1 czerwca 1929 r. za nr. 1675.

R. H. B XXIX 4727: „Spółka Akcyjna Fabryk Metalowych pod firmą: Norblin B-cia Buch i T. Werner w Warszawie”. Zarząd stanowią: Michał Zakrzewski, Stanisław Dzierżanowski, obaj z Warszawy. Kupno, sprzedaż i wydzierżawienie przedsiębiorstwa lub jego części na czas dłuższy niż jeden rok, oraz obciążenie majątku nieruchomości spółki należy do kompetencji Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów, przyczem Walne Zgromadzenie może przekazać Radzie Nadzorczej stałe załatwianie tych czynności. Prokura Henryka Wolfia ustala. Eugenji Krzesimowskiej, Wacławowi Kycembellowi i Henrykowi Zabłockiemu, wszystkim z Warszawy, udzielono prokury.

R. H. B XXX 4864: „Dom Handlowy „Dobrobyt”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Małkowskim w Warszawie dnia 16 grudnia 1930 r. za nr. 2244, spółka została rozwiązana, przedsiębiorstwo zaś przeszło na wyłączną własność Feliksa Kranca, który takowe nadal prowadzi jednoosobowo pod firmą: „Dom Handlowy „Dobrobyt” właściciel Feliks Kranc”.

R. H. B XXX 4866: „Falanga, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Sulowskim w Warszawie dnia 9 stycznia 1931 r. za nr. 50, spółka została rozwiązana, przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. B XXXI 4946: „Elektroreklama Kaef”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Landau w Warszawie dnia 29 lutego 1928 r. za nr. 362, spółka nie rozpoczynając działalności została rozwiązana.

R. H. B XXXI 4996: „Eksplotacja Wynalazków, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Zarządca Ludwik Zagórny Marynowski upoważniony został do samodzielnego podpisywania firmy. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 14 września 1930 r.

R. H. B XXXIII 5166: „Budowa Dróg i Nawierzchni, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Strzeczysław Bowbelski przestał być dyrektorem. Prokura

Stanisława Chechelskiego ustala. Antoniemu Pawłowskiemu z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z drugim prokurentem.

R. H. B III 292: „Spółka Akcyjna Towarzystwo Ubezpieczeń Port” w Warszawie. Firma obecnie brzmi: „Towarzystwo Ubezpieczeń „Port”, Spółka Akcyjna”. Po angielsku: „Port Insurance Company Limited”. Po francusku: „Société d'Assurance „Port”, Société Anonyme”. Po niemiecku: „Versicherungs Gesellschaft „Port”, Aktien Gesellschaft”. Celem spółki jest prowadzenie działalności ubezpieczeniowej: 1) bezpośrednio w działach ubezpieczeń: a) od ognia, b) od kradzieży, c) od gradobicia, d) od nieszczęśliwych wypadków, e) od odpowiedzialności cywilnej, f) maszyn, g) transportów, h) autokasko; 2) pośredniej we wszystkich działach ubezpieczeń. Kapitał zakładowy został podzielony na 10.000 akcji. Zarząd stanowią: Ananiasz Einhorn, Adam Dziedzicki, dr. Henryk Ritterman, wszyscy z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelkie pełnomocnictwa, akty i dokumenty, z których wynikają jakiegokolwiek zobowiązania dla spółki, z wyjątkiem polis, dodatków do polis i świadectw tymczasowych, oraz czeki i listy o wydanie funduszy z instytucji kredytowych, winny być opatrzone podpisami dwóch członków zarządu lub też jednego członka zarządu i prokurenta. Polisy natomiast, dodatki do polis, świadectwa tymczasowe, korespondencję, zarządzenia dotyczące czynności biurowych, pokwitowania z odbioru korespondencji, przesyłek pocztowych i innych mogą być podpisywane przez jednego członka zarządu. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/1928, poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 299 „Monitora Polskiego” z dnia 30 grudnia 1930 r.

R. H. B IV 540 (B XLIII 6316): „Bronikowski, Grodzki i Wasilewski, Spółka Akcyjna Wyrobu i Handlu Maszynami, Narzędziami Rolniczymi i Nasionami” w Warszawie. Wszelkie akty, wiążące spółkę, winny być podpisane pod stemplem firmy przez dwóch członków zarządu lub przez jednego członka zarządu i jednego prokurenta. Do odbierania z poczty pieniędzy, przesyłek i dokumentów, jak również do podpisywania korespondencji bieżącej dostateczny jest podpis jednego członka zarządu lub jednego prokurenta. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/1928, poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 17 „Monitora Polskiego” z dnia 22 stycznia 1931 r.

R. H. B IV 629 (B XLVI 6682): „Patria Polskie Towarzystwo Asekuracyjne i Reasekuracyjne, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Firma obecnie brzmi: „Polskie Towarzystwo Ubezpieczeń „Patria”, Spółka Akcyjna”. Po angielsku: „Polish Insurance Company „Patria” Limited”. Po francusku: „Compagnie Polonaise d'Assurance „Patria”, Société Anonyme”. Po niemiecku: „Polnische Versicherungs Gesellschaft „Patria”, Aktien-Gesellschaft”. Celem spółki jest prowadzenie działalności ubezpieczeniowej: 1) bezpośrednio w działach ubezpieczeń: a) od następstw nieszczęśliwych wypadków, b) od odpowiedzialności cywilnej, c) samochodów, 2) pośredniej we wszystkich działach ubezpieczeń. Kapitał zakładowy został podzielony na 10.000 akcji. Zarząd stanowią: Antoni Wieniawski, Jan Adam Jeziorański, Mieczysław Liliental, Andrzej Słowiński, Ananiasz Einhorn, wszyscy z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelkie pełnomocnictwa, akty i dokumenty, z których wynika jakiegokolwiek dla spółki zobowiązanie, z wyjątkiem polis, dodatków do polis i świadectw tymczasowych, oraz czeki i listy o wydanie funduszy z instytucji kredytowych winny być opatrzone podpisami dwóch członków zarządu lub jednego członka zarządu i prokurenta. Polisy natomiast, dodatki do polis, świadectwa tymczasowe, korespondencja, zarządzenia dotyczące czynności biurowych, pokwitowania z odbioru korespondencji, przesyłek pocztowych i innych mogą być podpisywane przez jednego członka zarządu. Postanowienie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami

prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/1928, poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 298 „Monitora Polskiego” z dnia 29 grudnia 1930 r.

Fajnzanda ustała. Prokurent Jakób Zausmer mieszka obecnie przy ul. Hortensji 5.

R. H. B V 661 (B XXX 4865): „Warszawskie Towarzystwo Ubezpieczeń, Spółka Akcyjna”. Firma brzmi: po angielsku: „Warsaw Insurance Company Limited”. Po francusku: „Société Varsoivienne d'Assurances, Société Anonyme”. Po niemiecku: „Warschauer Versicherungs-Gesellschaft, Aktien Gesellschaft”. Celem spółki jest prowadzenie działalności ubezpieczeniowej: 1) bezpośrednio w działach ubezpieczeń: a) od ognia, b) od kradzieży, c) od gradobicia, d) od nieszczęśliwych wypadków, e) od odpowiedzialności cywilnej, f) od skutków przerwy w ruchu przedsiębiorstw z powodu ognia (chomage), g) od sprzeniewierzenia, h) maszyn, i) transportów, j) szyb, k) koni i rogacizny, l) samochodów; 2) pośrednio we wszystkich działach ubezpieczeń. Kapitał zakładowy został podzielony na 30.000 akcji. Zarząd stanowią: Antoni Wieniawski, Stefan Laurysiewicz, Edmund Trepka, Edward Werner, Jan-Adam Jeziorański, Ananiasz Einhorn, wszyscy z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelkie pełnomocnictwa, akty i dokumenty, z których wynika jakiegokolwiek zobowiązanie dla spółki, z wyjątkiem polis, dodatków do polis i świadectw tymczasowych, oraz czeki i listy o wydanie funduszy z instytucji kredytowych, winny być opatrzone podpisami dwóch członków zarządu i prokurenta. Polisy natomiast, dodatki do polis, świadectwa tymczasowe, korespondencja, zarządzenia dotyczące czynności biurowych, pokwitowania z odbioru korespondencji, przesyłki pocztowych i innych, mogą być podpisywane przez jednego członka zarządu. Postanowienie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu w przedmiocie zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/1928, poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 298 „Monitora Polskiego” z dnia 29 grudnia 1930 r.

R. H. B XXXI 4995: „Polska Wytwórnia Papierów Wartościowych, Spółka Akcyjna”. Celem spółki jest: a) wybudowanie zakładów graficznych i papierni oraz wykonywanie w tych zakładach wszelkich prac wchodzących w zakres przemysłu graficznego, a w szczególności przygotowywanie papierów wartościowych, b) fabrykacja papieru oraz materiałów i przyrządów potrzebnych dla osiągnięcia wyżej wskazanego celu. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 15.000.000, podzielony na 15.000 akcji, całkowicie wpłaconych. Zarząd stanowi inżynier Ludwik Gorazdowski z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Jeżeli zarząd składać się będzie z jednego członka, to dla składania oświadczeń i podpisywania w imieniu spółki wystarczy jego samodzielne działanie. Jeżeli zarząd będzie się składał z kilku członków, to dla składania oświadczeń i podpisywania w imieniu spółki będzie potrzeba albo współdziałania dwóch członków zarządu albo współdziałania jednego członka zarządu razem z prokurentem, pozatem spółka będzie mogła być reprezentowana w granicach prawa przez łączne działanie dwóch prokurentów. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zezwolenia na powiększenie kapitału zakładowego o zł. 5.000.000, czyli do zł 15.000.000, drogą III emisji 5.000 sztuk nowych akcji, oraz w przedmiocie zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/1928, poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 16 „Monitora Polskiego” z dnia 21 stycznia 1931 r.

R. H. B VIII 1412: „Fabryka Wyrobów Włóknistych K. Marschel w Warszawie, Spółka Akcyjna”. Likwidatorami są: Klementyna Marschel, Zygmunt Marschel, Stefan Kahl, wszyscy z Warszawy. Na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 28 grudnia 1926 r. spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XLIV 6404: „Fabryka Fornierów i Dykt „Forydykt”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Salomon Mornell z Warszawy jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 27 grudnia 1929 r. za nr. 6472.

R. H. B XLIV 6438: „Towarzystwo Przemysłowe „Centaur”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Likwidatorami są: Izydor Beer, August Tunis, obaj z Warszawy. Na mocy uchwały walnych zgromadzeń wspólników z dnia 15 września 1930 r. i 13 lutego 1931 r. spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B VIII 1531/B: „Towarzystwo Handlowo-Przemysłowe Wacław Rozwadowski i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Likwidatorem jest Wacław Minkiewicz z Warszawy. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Zborowskim w Warszawie dnia 11 października 1926 r. za nr. 1783, spółka została postawiona w stan likwidacji.

R. H. B XXXIII 5114: „Fabryka Wyrobów Izolacyjnych „Enperit”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Decyzją Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 27 stycznia 1930 r. upadłość firmy została umorzona. Masa upadłości została zlikwidowana i przedsiębiorstwo przestało istnieć.

R. H. B IX 1870/B: „Europejskie Towarzystwo Ubezpieczeń Towarów i Pakunków Podróżnych, Spółka Akcyjna”. Firma brzmi: „Europejskie Towarzystwo Ubezpieczenia Towarów i Pakunków Podróżnych w Warszawie, Spółka Akcyjna”. Kapitał zakładowy został podzielony na 3.000 akcji. Wszelkie pełnomocnictwa, akty i dokumenty, z których wynika jakiegokolwiek dla spółki zobowiązanie, z wyjątkiem polis, dodatków do polis i świadectw tymczasowych, oraz czeki i listy o wydanie funduszy z instytucji kredytowych winny być opatrzone podpisami dwóch członków zarządu lub jednego członka zarządu i prokurenta. Polisy natomiast, dodatki do polis, świadectwa tymczasowe, korespondencja, zarządzenia dotyczące czynności biurowych, pokwitowania z odbioru korespondencji, przesyłki pocztowych i innych mogą być podpisywane przez jednego członka zarządu. Postanowienie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu w przedmiocie zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/1928, poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 299 „Monitora Polskiego” z dnia 30 grudnia 1930 r.

R. H. B XXXIV 5235: „Towarzystwo Handlowo-Przemysłowe „Jur”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Chmielnej 27.

R. H. B XXXIV 5263: „Towarzystwo „Przemysł Drzewny”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie w Radzyminie przy ul. Kilińskiego 3.

R. H. B XXXIV 5265: „Sunlajt”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Na mocy aktów, zeznanych przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 23 września 1930 r. za nr. 4316, 6 października 1930 r. za nr. 4505 i 23 grudnia 1930 r. za nr. 5754, dokonane zostało połączenie (fuzja) spółek akcyjnych drogą przejęcia przez spółkę akcyjną „Przemysł Tłuszczowy „Schicht-Lever”, Spółka Akcyjna” całego majątku spółki akcyjnej „Sunlajt”, Spółka Akcyjna” według bilansu na dzień 30 września 1930 r. ze wszystkimi aktywami i pasywami wzamian za 3.500 sztuk nowych akcji

R. H. B XVIII 3390: „Towarzystwa Handlowo-Przemysłowe „Horacy Heller”, Spółka Akcyjna. Prokura Szymona

V emisji spółki akcyjnej „Przemysł Tłuszczowy „Schicht-Lever“, Spółka Akcyjna”, przeznaczonych do wydania akcjonariuszom spółki akcyjnej „Sunlajt”, Spółka Akcyjna”.

R. H. XXXV 5303: „Skład Szkła i Porcelany Władysław Frindt i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Sędzia komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Walenty Iwiński, kuratorem zaś adwokat Ludwik Wołodkiewicz z Warszawy, który obecnie jest syndykiem tymczasowym. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 21 stycznia 1931 r. firmie „Władysław Frindt i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” ogłoszona została upadłość.

R. H. B XXXVI 5434: „Fabryka Konfekcji „Ulster“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Samuel Anuszewicz przestał być zarządcą. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Szymańskim w Warszawie dnia 29 stycznia 1930 r. za nr. 264.

R. H. B XXXVI 5441: „Towarzystwo Przemysłu Leśnego „Helscha“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Zarządcą Horacy Heller zmarł. Na zarządcę wybrany został Samuel Heller z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 10 grudnia 1930 r.

R. H. B XXXVII 5547: „Kodak“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Zarządcami obecnie są: John Arthur Reid, Herman-John Bakker, Albert Falquet, wszyscy trzej z Warszawy, Paul Antoine Contrault (nieobecny). Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia wspólników z dnia 7 listopada 1930 r.

R. H. B XXXIX 5787: „Centralne Biuro Sprzedaży Wyrobów Drucianych, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się przy ulicy Złotej 54 m. 39 w lokalu Iłji Hirszowicza. Likwidatorem mianowany został Iłja Hirszowicz z Warszawy. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 21 stycznia 1930 r. za nr. 335 spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XXXIX 5819: „Standard Polton Co., Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Lejb Zeldin przestał być zarządcą. Firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 5 lutego 1931 r. za nr. 527.

R. H. B XXXIX 5860: „Centrala Papiernicza „Emkaes“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Zarządcami obecnie są: Czesław Wehr, Jan Kocięcki, Ignacy Szwarcsztejn, Grzegorz Marmer, wszyscy z Warszawy. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Masalskim w Warszawie dnia 30 grudnia 1930 r. za n. 2122.

R. H. B XLI 6017: „Towarzystwo Akcyjne Częstochowskiej Fabryki Guzików dawniej Jan i Stanisław Grossman” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Marszałkowska 39-a, m. 13. Roman Landsberg i Leon de Haesen przestali być zastępcami. Na zastępców wybrani zostali: Michał Grossman z Częstochowy i Piotr Mamrot z Warszawy. Prezesem dyrekcji i dyrektorem zarządzającym jest Józef Grossman. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 27 kwietnia 1930 r.

R. H. B XLI 6061: „Towarzystwo Handlowe „Svea“, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Oddział w Katowicach został

zlikwidowany. Iwarowi Tollowi z Milanówka i Benedyktowi Hausmannowi z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania każdego z nich łącznie z jednym z członków zarządu.

R. H. B XLI 6064: „Fabryka Wyrobów Jedwabnych „Alwar“, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Firma obecnie brzmi: „Towarzystwo Włókiennicze A. Aronson i Synowie. Spółka Akcyjna”. Celem spółki jest prowadzenie fabryki wyrobów jedwabnych oraz handel wszelkimi wyrobami włókienniczymi. Weksle, pełnomocnictwa, umowy, kontrakty, akty prywatne, hipoteczne i notarialne, czeki i wogóle wszelkie inne dokumenty podpisuje dwóch członków zarządu lub jeden członek zarządu łącznie z jednym prokurentem. Do odbierania z poczty i kolei przesyłek transportów i dokumentów dostateczny jest podpis jednego członka zarządu lub jednego prokurenta. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. R. P. Nr. 39/1928, poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 40 „Monitora Polskiego” z dnia 19 lutego 1931 r.

R. H. B XLI 6074: „Fabryka Terrakoty „Terrolit“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Likwidatorem jest Ksawery Kujalnik z Warszawy. Na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 3 sierpnia 1929 r. spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XLI 6104: „Reprezentacja Browaru Okocimskiego w Warszawie, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Kurmanem w Warszawie dnia 26 stycznia 1931 r. za nr. 109 całe przedsiębiorstwo z aktywami i pasywami przeszło na wyłączną własność spółki akcyjnej pod firmą: „Jan Götz Okocimski Browar i Zakłady Przemysłowe, Spółka Akcyjna w Okocimie”.

R. H. B XLII 6122: „Tartak Polski w Piasecznie, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Janina Talbierska wysłała zamaż i nosi nazwisko Wądrozka.

R. H. B XLII 6201: „Linokabel, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Landau w Warszawie dnia 12 maja 1930 r. za nr. 569 spółka została rozwiązana i przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. B XLII 6213: „Towarzystwo Przemysłowo-Handlowe Kazimierz Dąbrowski, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Likwidatorem mianowany został Edward Dąbrowski z Warszawy, który podpisuje firmę pod jej stemplem z dodatkiem „w likwidacji”. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Kurmanem w Warszawie dnia 13 stycznia 1931 r. za nr. 57, spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XLIII 6279: „Skład Wyrobów Firm „Villeroy i Boch“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Walenty Iwiński, kuratorem zaś adwokat Ludwik Wołodkiewicz z Warszawy, który obecnie jest syndykiem tymczasowym. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 21 stycznia 1931 r. firmie „Villeroy i Boch”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” ogłoszona została upadłość.

R. H. B XLIII 6309: „Towarzystwo Filmowe „Metro-Goldwyn-Mayer“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na zarządcę wybrany został Ludwik Kanturek z Prażi. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 27 stycznia 1931 r.

R. H. B XLIII 6332: „Zakłady Graficzne Introligatorskie oraz Wytwórnia Stempli „Społem“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Józef Nowakowski przestał być zarządcą. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Śleszyńskim w Warszawie dnia 30 grudnia 1930 r. za nr. 2409.

R. H. B XLIII 6339: „Fabryka Lodowni i Wyrobów Błazanych W. Braunstein, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Członek zarządu Tadeusz Braunstein zmarł.

R. H. B XLIV 6459: „Zakłady Przemysłowo-Budowlane „Syrena“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Zarządcy Rywka vel Regina Grynhaus samodzielnie, zaś Hersz Mirel tylko łącznie z Rywką vel Reginą Grynhaus władni są: a) podpisywać pod stemplem firmy wszelkie pisma, zawierające zobowiązania dla spółki, jako to: weksle, czeki, żyra, pełnomocnictwa, prokury, b) prowadzić zwykłą nie zawierającą zobowiązań korespondencję, inkasować przypadające spółce należności pieniężne, otrzymywać towary, przesyłki i wszelkiego rodzaju korespondencję, przekazy pocztowe, telegraficzne i bankowe i c) zbywać i obciążać wszelki ruchomy i nieruchomy majątek spółki i zeznawać w tym względzie wszelkie niezbędne umowy prywatne i akty notarialne i hipoteczne. Prokura Jakóba Grynhausa ustała. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Pliszczyńskim w Warszawie dnia 14 listopada 1929 r. za nr. 1554.

R. H. B XLV 6505: „Nasza Spółka Włókiennicza. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Likwidatorem mianowany został Wolf Onatowski z Warszawy. Na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia wspólników z dnia 29 grudnia 1930 r. spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XLV 6551: „Chcia Sura Szmer i Spółka. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ulicy Koszykowej 63, sklep nr. 24 (Hala Targowa).

R. H. B XLVI 6629: „Rush Service Corporation Przedsiębiorstwo Transportowo-Ekspedycyjne. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Zarządcami obecnie są: Jan (Hans) Demme i Stanisław Dudzic, obaj z Warszawy. Prokura Achillesa Moreau w Katowicach ustała. Udzielono prokurę dla Oddziału w Gdyni: Wilhelmowi Kremerowi, Kurtowi Schlee, Stanisławowi Dudzicowi i Janowi (Hans) Demme. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 13 listopada 1930 r.

R. H. B XLVII 6744: „Biuro Projektów i Instalacji Elektrycznych. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Za zobowiązania spółki wspólnicy odpowiadają do pięciokrotnej wysokości udziałów. Zarządcami obecnie są: Leonid Jung, Włodzimierz Szumilin, Ludwik Jachimowicz, wszyscy z Warszawy. Wszelkie zobowiązania, weksle, akcepty, indosy, umowy, akty urzędowe, pełnomocnictwa, prokury, czeki na odbiór funduszy z banków i innych instytucji kredytowych podpisują dwaj zarządcy łącznie. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Borkowskim w Warszawie dnia 7 lutego 1931 r. za nr. 146.

R. H. B XLVII 6767: „Auto-Varsovie” Edward Manczyk i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Likwidatorem jest Kazimierz Żółtowski z Warszawy. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 6 lutego 1931 r. za nr. 575, spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XLVII 6799: „Kina „Pan i „Capitol”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Zarządcami obecnie są: Albin Fleischman, Izrael Herbst, Lejb vel Leon Mann, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, żyra na wekslach i czekach, umowy, czeki, prokury, pełnomocnictwa i wszelkie zobowiązania podpisują dwaj zarządcy łącznie.

Korespondencję, niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, pieniędzy, przekazów, przesyłek i towarów podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie dnia 30 grudnia 1930 r. za nr. 7667.

R. H. B XLVII 6804: „Towarzystwo dla Handlu i Przemysłu „Technostandard” Bracia Menn, Spółka Akcyjna”. Stanisławowi Zaleskiemu z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z członków zarządu lub prokurentem.

R. H. B XLVII 6818: „Phonotechnika”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Smolnej 38. Józefowi Welfeldowi z Warszawy udzielono łącznej prokury.

R. H. B XLVII 6819: „Prasa Ilustrowana”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ulicy Chmielnej 35. Wojs powyższy w dniu 28 lutego 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Zarządcami obecnie są: dr. Ludwik vel Lejzor Podskocz, Maurycy vel Moryc Reich, Jakób Biebersztein, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, żyra, czeki, pełnomocnictwa, umowy i wogóle wszelkie zobowiązania podpisują pod stemplem firmy dwaj zarządcy łącznie, wszelkie zaś pokwitowania i korespondencję, nie zawierającą zobowiązań, podpisuje jeden z zarządców. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 22 grudnia 1930 r. za nr. 343.

R. H. B XLVIII 6906: „Krajowa Fabryka Przetworów Krwi w Warszawie „Dvktklej”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Zarządcami obecnie są: Wanda Wiśniewska, Stefan Malicki i Witold Królowski, wszyscy z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia udziałowców z dnia 27 stycznia 1931 r.

R. H. B XLVIII 6940: „W. Janiszewski i S-ka, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Sędzią komisarzem mianowany został sędzia handlowy Jerzy Brunsendorf, a nadzorcą sądowym adwokat Józef Śliwowski z Warszawy. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 31 stycznia 1931 r. firmie: „W. Janiszewski i S-ka, Spółka Akcyjna” udzielone zostało odroczenie wypłat na przeciąg trzech miesięcy.

R. H. B XLVIII 6957: „Zakład Ogrodniczy W. Gadomski, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Nikodemowi-Władysławowi Gadomskiemu swnowi w Kolonii Górc pod Warszawą udzielono samodzielnej prokury.

R. H. B XLIX 7020: „S. Zaiaczkowski Biuro Przemysłowo-Handlowe, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Firma obecnie brzmi: „Dom Handlowo-Przemysłowy S. Zaiaczkowski, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Różyckim w Piasecznie dnia 13 lutego 1931 r. za nr. 195.

R. H. B XLIX 7027: „Polskie Towarzystwo Przemysłowe w Rumunji. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Kurmanem w Warszawie dnia 17 lutego 1931 r. za nr. 215, spółka została rozwiązana i przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. B XLIX 7080: „Abege” Zjednoczone Biuro Sprzedaży Towarów Chemicznych. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Spółka posiada Oddział w Warszawie przy ul. Wilczej 1. Marjanowi Wilimowskiemu z Warszawy udzielono prokury dla Oddziału w Warszawie.

R. H. B XLIX 7083: „Dom Handlowo-Przemysłowy „Kle-
mik“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warsza-
wie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Hożej 48.

R. H. B XLIX 7085: „Towarzystwo „Kresotranzyt“, Spółka
z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Eugenjusz
Bassewicz zmarł. Na zarządcę wybrany został Abram Menn
z Warszawy. Zobowiązania, czeki, weksle, umowy i pełno-
mocnictwa podpisuje Henryk Iserowicz łącznie z jednym z zar-
ządców lub prokurentem, lub też prokurent z jednym z zar-
ządców. Aleksandrowi-Ludwikowi Kozłowskiemu z War-
szawy udzielono łącznej prokury. Wpisano na mocy aktu ze-
znanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia
25 listopada 1930 r. za nr. 4912.

R. H. B XLIX 7101: „Towarzystwo dla Handlu Drzewem
„Rettel“. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w War-
szawie. Siedziba spółki mieści się przy ul. Miodowej 23 m. 6.

R. H. B L 7128: „Centrala Łożysk F. & S. Spółka z ogra-
niczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Rudolfowi Frey-
singerowi z Warszawy udzielono samodzielnej prokury.

R. H. B L 7138: „Towarzystwo Fundamentowe „Raymond“
inż. Edward Romański, Spółka Akcyjna”, Kapitał zakładowy
został całkowicie wpłacony. Inż. Naumowi Frumkinowi
z Warszawy udzielono samodzielnej prokury.

R. H. B L 7151: „Centrala Tabet Kałowski i Mundlak,
Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie.
Na mocy aktów zeznanych przed notariuszem Nowickim
w Warszawie dnia 11 lutego 1931 r. za nr. 260 i 17 lutego
1931 r. za nr. 295, spółka została rozwiązana i przedsiębior-
stwo przeszło na wyłączną własność Chila-Majera Kałow-
skiego.

R. H. B L 7166: „Centroceluloza”. Spółka z ograniczoną
odpowiedzialnością” w Warszawie. Henrykowi Karnińskiemu
z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania
łącznie z jednym z zarządców weksli, czeków i wogóle
wszelkiego rodzaju zobowiązań i z prawem samodzielnego
podpisywania wszelkiej korespondencji i wogóle pism nie-
zawierających zobowiązań.

R. H. B 2082 (B XXVI 4407): „Towarzystwo Przemysłu
Leśnego „Listwin-Ludwopol, Spółka Akcyjna” w Warszawie.
Siedziba spółki mieści się przy ulicy Ś-to-Krzyskiej 28, m. 17.
Kapitał zakładowy wnosi zł 600.000, podzielonych na
50.000 akcji. Na Walnym Zgromadzeniu akcjonariuszów
w dn. 16 maja 1928 r. zarząd ukonstytuował się w następu-

jącym składzie: prezes Wulf Melup, Wincenty Bielecki, Moj-
żesz Melup, Łazarz Melup, Michał Wolpin, wszyscy z War-
szawy. Weksle, czeki, pełnomocnictwa, umowy, wszelkie
akty notarialne i hipoteczne oraz wszelkiego rodzaju zob-
owiązania winny być podpisywane przez prezesa zarządu
łącznie z jednym z pozostałych członków zarządu. Według
bilansu otwarcia w złotych, sporządzonego na dzień 1 stycz-
nia 1925 r. stosownie do Rozporządzenia Prezydenta Rze-
czypospolitej z dnia 25 czerwca 1928 r. („Dz. Ust. R. P.”
Nr. 55/1924, poz. 542) i zatwierdzonego przez Walne Zgroma-
dzenie akcjonariuszów w dniu 15 listopada 1927 r., kapitał
zakładowy określony został na zł 600.000.

R. H. B XXI 3770: „Towarzystwo Elektryczne „Bezet“
Spółka Akcyjna” w Warszawie. Prokura Jana Straszewicza
i Kazimierza Pustoly ustała. Postanowienie Ministrów Prze-
mysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia
statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyj-
nych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/1928, poz. 383), opublikowane
zostało w Nr. 48 „Monitora Polskiego” z dn. 27 lutego 1930 r.

R. H. B 2082 (B XXVI 4407): „Towarzystwo Przemysłu
Leśnego „Listwin-Ludwopol, Spółka Akcyjna”. Siedziba spół-
ki mieści się obecnie przy ul. Złotej 25, m. 4.

R. H. B IV 432: „Spółka Akcyjna Polska Składnica Pomo-
cy Szkolnych” w Warszawie. Księgarnia przy ul. Marszał-
kowskiej 143 i introligatornia przy pl. Trzech Krzyży 8 zo-
stały zlikwidowane. Anna Keller z Zarządu wstąpiła. Czło-
nek zarządu Jan Dąbkowicz zmarł. Józef Węgner pozostał
być delegatem Rady do Zarządu. Prokura Eryka Budzyń-
skiego ustała.

R. H. B IV 461 (B XLIII 6274): „Anielska Spółka Akcyj-
na Zjednoczona Koloracja Balticka (United Baltic Colora-
tion Limited)” w Warszawie. Marek Mysłakowski działa
obecnie na mocy pełnomocnictwa z dnia 10 grudnia 1930 r.,
udzielonego na czas do dnia 31 grudnia 1931 r.

R. H. B VIII 1356: „Towarzystwo Akcyjne Dom—Miasto—
Ośrodek Zakti” w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wv-
nosi zł 2.000.000, podzielonych na 200.000 akcji, całkowicie
wpłaconych. Według bilansu otwarcia w złotych, sporzą-
dzonego na dzień 1 maja 1924 r. i zatwierdzonego przez
Walne Zgromadzenie akcjonariuszów w dniu 4 kwietnia
1925 r., kapitał zakładowy określony został na zł 2.000.000
i podzielony na 200.000 akcji.

R. H. B 1433 (B XLVIII 6884): „Steinhaagen i Saenger Fa-
bryki Papieru i Celulozy, Spółka Akcyjna” w Warszawie.
Aleksandrowi Knothe z Pabjanic udzielono samodzielnej
prokury.

Naturalnymi traktami komunikacyjnymi to nie długie,
bo określone i wyboiste drogi lądowe, a przestworza
wolne od przeszkód i niebezpieczeństw

Informacje:

P. L. L. „LOT” oraz większe biura podróży

OBWIESZCZENIA SPÓŁEK AKCYJNYCH

Fabryka Wyrobów Bawełnianych „Franciszek Ramisch“ W ŁODZI. SP. AKC.

Bilans zamknięcia na dz. 31 grudnia 1930 r.

STAN CZYNNY	zł	zł
Kasa		36.833'34
Weksle		169.931'22
Papiery wartościowe		200'00
Przędza, surowce i t. p.		223.013'80
Maszyny, kotły i urządzenia fabr.		2.086.869'88
Nieruchomości		883.169'14
Ruchomości		35.133'03
Zprzęgi		12.508'00
Samochody		43.969'34
Wierzytelności hipoteczne		27.909'84
Dłużnicy		672'604'86
Banki		73.710'59
Sumy przechodnie		56.316'92
Strata z 1929 r.	188.295'46	
Strata w 1930 r.	147.789'60	336.085'06
		<u>4.658.255'02</u>

STAN BIERNY	zł	zł
Kapitał akcyjny		1.068.750'00
„ amortyzacyjny		747.523'70
Długi hipoteczne		88.522'38
Akcepty		403.448'44
Wierzyciele:		
długi przedwojenne	467.192'30	
długi długoterminowe	1.437.574'48	
zobowiązania bieżące	37.178'72	
wkłady akcjonariuszów	408.065'00	2.350.010'50
		<u>4.658.255'02</u>

Rachunek Strat i Zysków na dz. 31 grudnia 1930 r.

WINIEN	zł
Procenty	121.072'00
Koszty handlowe	88.861'10
Ubezpieczenia	12.794'03
Prowizje	24.298'64
Wydatki na cele dobroczynne	2.181'70
Różnice kursowe	2.676'44
Podatki	125.242'66
Świadczenia socjalne	43.724'78
Strata na dłużnikach	133.896'58
Amortyzacja za 1930 r. 	229.154'86
Strata z 1929 r.	188.295'46
	<u>972.198'25</u>

MA	zł
Zysk na produkcji	592.154'63
Dochód z udziału	7.229'10
Nadwyżka z zrealizowanych akcji	36.729'46
Przeniesienie straty na dz. 31/XII 1930 r.	336.085'06
	<u>972.198'25</u>

Zarząd Spółki Akcyjnej pod firmą:

Warszawska Fabryka Masowych Wyrobów Błaznanych „TŁOCZNIA”

zawiadamia niniejszem PP. Akcjonariuszów, że w **poniedziałek dnia 27 lipca 1931 r. o godz. 17** odbędzie się w biurze Zarządu w Warszawie, ul. Szpitalna 8,

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie

w celu powzięcia uchwały w przedmiocie sprostowania brzmienia firmy.

PP. Akcjonariusze dla uczestniczenia w Zgromadzeniu winni dokonać formalności, przepisanych art. 59 Prawa o Spółkach Akcyjnych.

Fabryka Wyrobów Wełnianych i Bawełnianych

„M. i T. PIKIELNI”

SPÓŁKA AKCYJNA

Bilans netto z dnia 31 grudnia 1930 roku.

AKTYWA:

Kasa zł 44.459'72, Weksle zł 309.768'14, Weksle w walucie obcej zł 5.047'00, Weksle w inkasie zł 39.362'06, Papiery wartościowe zł 7.500'00, Banki zł 204.905'49, Towary zł 1.253.006'34, Przędza zł 200.460'22, Dłużnicy zł 832.368'94, Różni zł 77.520'59, Sumy przechodnie zł 34.871'91, Fabryka zł 4.560'00, Nieruchomości zł 468.210'50, Ruchomości zł 486.200'76, Strata zł 31.254'35, **Razem zł 3.999.496'02.**

PASYWA:

Kapitał zakładowy zł 1.900.000'00, Kapitał zapasowy zł 634.155'26, Kapitał amortyzacyjny zł 261.042'88, Wierzyciele zł 1.195.762'13, Dywidenda zł 8.535'75, **Razem zł 3.999.496'02.**

Rachunek strat i zysków za 1930 r.

WINIEN:

Koszty handlowe zł 315.838'25, Podatki zł 161.961'46, Procenty zł 132.608'36, Prowizja zł 66.872'84, Różnice kursowe zł 951'12, Różne straty zł 198.761'22, **Razem zł 876.993'25.**

MA:

Przeniesienie z zysków 1929 r. zł 678'48, Zysk brutto na fabrykacji zł 844.959'56, Różne zł 100'86, Strata zł 31.254'35, **Razem zł 876.993'25.**

Zarząd Spółki Akcyjnej Budowy Transmisji i Maszyn i Odlewni Żelaza J. JOHN w Łodzi

podaje niniejszem do wiadomości, iż na zasadzie uchwały Walnego Zgromadzenia z dn. 28 kwietnia 1931 r., punkt VIII porządku dziennego, §§ 28 i 35 Statutu Spółki mienione zostały w ten sposób, że w § 28 zmienione zostały słowa „dwóch miesięcy” na słowa „trzech miesięcy”, zaś

w § 35 zmienione zostały słowa „czterech miesięcy” na słowa „pięciu miesięcy” i że zmiany te zostały zapisane do Rejestru Handlowego w Łodzi dn. 19 czerwca 1931 r.

GÓRNOŚLĄSKIE TOWARZYSTWO AKCYJNE DLA BUDOWLI PRZEMYSŁOWYCH, KATOWICE

Bilans na dzień 31 grudnia 1930 r.

	zł	
Kasa	8.654'78	
Ruchomości	7.530'00	
Samochody i powozy	36.856'00	
Maszyny i narzędzia	162.104'61	
Materiały	138.100'09	
Dłużnicy	1.220.064'32	
Papiery wartościowe	1.644'33	
Weksle	488.693'00	
Dłużnicy z tytułu gwarancji	19.300'00	
	<u>2.063.647'13</u>	

STAN BIERNY

	zł	
Kapitał akcyjny	540.000'00	
Fundusz rezerwowy	54.000'00	
Rezerwa dla państw. pod. dochod.	125.850'00	
Wierzyciele	854.257'87	
Fundusz amortyzacyjny	135.568'85	
Wierzyciele z tytułu gwarancji	19.300'00	

Rachunek zysków i strat:		
Przeniesiony zysk z 1929 r.	90.824'40	
Zysk z 1930 roku	263.146'01	353.970'41
		<u>2.063.647'13</u>

Rachunek zysków i strat na dzień 31 grudnia 1930 r.

	zł	zł
WINIEN		
Koszta handlowe		519.819'68
Amortyzacja:		
na maszyny i narzędzia	31.991'70	
" samochody i powozy	8.489'00	
" ruchomości	753'00	41.233'70
Przeniesiony zysk z 1929 r.	90.824'40	
Zysk z 1930 roku	263.146'01	353.970'41
		<u>915.023'79</u>

	zł	
MA		
Z przeniesienia z 1929 roku	90.824'40	
Zysk brutto z 1930 roku	824.199'39	
		<u>915.023'79</u>

Zarząd:

(—) Vidor (—) Szczyrba

WALNE ZEBRANIE AKCJONARJUSZÓW Drukarni Robotników Chrześcijańskich

Spółki Akcyjnej w Poznaniu, św. Marcina 37,

odbędzie się w poniedziałek dnia 20 lipca 1931 roku, o godz. 5 po południu w sali posiedzeń przy ul. św. Marcina 37, I piętro.

Porządek obrad:

1) Zagajenie i sprawdzenie legitymacji, 2) Sprawozdanie Zarządu i Rady Nadzorczej oraz przedłożenie rachunku strat i zysków za 1930 rok, 3) Przyjęcie bilansu za 1930 rok i udzielenie Radzie Nadzorczej i Zarządowi pokwitowania, 4) Wybór 3 członków Rady Nadzorczej, 5) Zamknięcie.

Akcjonariusze, chcący brać udział w Walnym Zebraniu, winni przedłożyć poświadczenie któregośkolwiek Banku na zdeponowane akcje, względnie notariusza lub złożyć akcje swoje w naturze na ręce Zarządu w lokalu zebrania na jedną godzinę przed rozpoczęciem zebrania.

Poznań, dnia 1 lipca 1931 r.

Rada Nadzorcza: Zarząd:
(—) Leonard Wlazło (—) Edmund Banc
Przewodniczący

ZARZĄD

Widzewskiej Manufaktury, S. A. w Łodzi

podaje niniejszem do wiadomości PP. Akcjonariuszów, iż dn. 31 lipca 1931 r., o godz. 4 po południu, odbędzie się w biurach Zarządu Widzewskiej Manufaktury, S. A. w Łodzi, Śródmiejska Nr. 13, Ogólne Zebranie Akcjonariuszów z następującym porządkiem dziennym:

1) Wybór Przewodniczącego Zebrania, 2) Sprawozdanie Zarządu za 1930 r., 3) Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej, 4) Zatwierdzenie bilansu, oraz rachunek Strat i Zysków za 1930 r., 5) Określenie poborów Dyrektorów Zarządu, 6) Zatwierdzenie budżetu na 1931 r., 7) Zatwierdzenie uskuteczniionych uzupełniających korektur bilansów za lata 1926, 1927, 1928 i 1929, z powodu zmiany bilansów za lata 1923, 1924 i 1925, dokonanych na zasadzie Uchwały Ogólnego Zebrania z dn. 5/IX 1930 r., 8) Wybór Nowych Władz Spółki, stosownie do § 10 Statutu Spółki, 9) Wnioski Akcjonariuszów.

Zarząd Widzewskiej Manufaktury, S. A. w Łodzi

Société Textile „La Czenstochovienne“ Société Anonyme ROUBAIX

Bilans Ogólny na dzień 31 grudnia 1930 r.
we frankach franc.

AKTYWA

Koszty założenia, organizacji i fuzji 2'00; Nieruchomości 24,566.279'56; Podatki w toku reklamacji 670.280'00; Wyroby własne i materiały pomocnicze 46,287.455'01; Różni dłużnicy 49,117.205'36; Kasy (Roubaix, Częstochowa, Łódź) 316.311'70; Razem 120.957.533'63.

PASYWA

Kapitał zakładowy (140.000 akcji po 250 franków każda) 35,000.000'00; Fundusz amortyzacyjny, zapasowy i rezerwowy 19,132.952'83; Różni wierzyciele 64,374.580'80; Odsetki statutowe od akcji 2,450.000'00; Razem 120,957.533'63.

Société Textile „La Czenstochovienne“ (Towarzystwo Przewodniczące „La Czenstochovienne“) Francuska Spółka Akc. W CZĘSTOCHOWIE

Bilans na dzień 31 grudnia 1930 r. z działalności
w Polsce w zł

AKTYWA

Place 656.756'45; Budynek 2,756.100'04; Maszyny 7,852.655'25; Papiery wartościowe i udziały 295.139'85; Kasa 104.706'84; Weksle 1,904.026'04; Banki 84.758'80; Towary i surowce 13,670.026'84; Materiały pomocnicze 673.169'39; Odbiorcy 6,262.034'16; Różni dłużnicy 547.692'30; Strata 274.755'77; Razem 35.081.821'73.

PASYWA

Kapitał akcyjny 5,383.750'00; Fundusz amortyzacyjny 2,506.718'60; Centrala w Roubaix 3,611.646'18; Filiale Commerciale Francaise 1,500.600'34; Banki 8,183.972'51; Dostawcy 10,936.863'16; Różni wierzyciele 2,958.270'94; Razem 35.081.821'73.

Debet R-ku Strat i Zysków: Różne wydatki administracyjne 2.718'60; Odsetki i prowizje bankowe 151.510'01; Odpisy z tytułu amortyzacji 665.000'00; Razem zł 819.228'61.

Credit R-ku Strat i Zysków: Dywidenda od akcji Banku Polskiego 40.000'00; Odsetki od obligacji Pożyczki Kolejowej 2.717'60; Dochód netto z fabrykacji 501.755'24; Strata w 1930 r. 274.755'77; Razem zł 819.228'61.

Bracia Borkowscy Zakłady Elektrotechniczne, S. A.

Bilans na dz. 31 grudnia 1930 r.

STAN CZYNNY. — Nieruchomości zł 767.551'00; Maszyny, urządzenia i remanenty fabryczne zł 848.595'21; Ruchomości zł 100.177'62; Kasa, banki i papiery procentowe zł 32.357'42; Weksle zł 60.280'93; Dłużnicy zł 1.382.521'74; Remanenty towarowe zł 1.653.028'43; Remanenty oddziałów zł 354.473'38; Depozyt zł 2.500'00; **Ogólna suma zł 5.201.485'73.**

STAN BIERNY. — Kapitał akcyjny zł 2.700.000'00; Fundusz amortyzacyjny zł 49.150'00; Kapitał zapasowy zł 25.888'20; Wierzyciele i akcepty zł 2.323.266'33; Dywidenda niepodniesiona zł 50.400'00; Sumy przechodnie zł 11.460'80; Depozyt zł 2.500'00; Zysk zł 38.820'40; **Ogólna suma zł 5.201.485'73.**

Rachunek Zysków i Strat

Zysk brutto zł 1,177.122'26.
Straty, koszty handlowe i należności przypadłe zł 1,138.301'86;
Zysk za 1930 r. zł 38.820'40.

ELEKTROWNIA OKRĘGU WARSZAWSKIEGO, SP. AKC. (dawniej „Elektrownia Okręgowa w Pruszkowie”, Sp. Akc.)

Bilans zamknięcia na dzień 31 grudnia 1930 r.

MAJĄTEK	zł	zł	ZOBOWIĄZANIA	zł	zł
inwestycje:			Kapitały:		
Elektrownia	11,439.220'50		akcyjny	6,000.000'00	
Sięci	6,424.963'69		zapasowy	527.096'56	
Aparaty wypożyczone	2,402.544'20		amortyzacyjny	2,896.201'09	
Narzędzia i przybory	276.331'30		rezerwowo	327.625'32	9,750.922'97
Nowe budowle	761.841'25	21,304.900'94	Kredyty inwestycyjne		12,653.043'02
Kasa		20.291'14	Wierzyciele		786.255'56
Banki		99.893'57	Kaucje		17.798'59
Udziały w innych towarzystwach		1.314'34	Sumy przechodnie		274.633'84
Weksle		4.742'80	Rachunek strat i zysków		326.379'88
Dłużnicy		1,012.591'87			
Materiały		1,169.851'80			
Kaucje		131.073'29			
Sumy przechodnie		64.374'11			
		<u>23,809.033'86</u>			<u>23,809.033'86</u>
Depozyty		10.000'00	Różni za depozyty		10.000'00

Rachunek Strat i Zysków za 1930 r.

WYDATKI	zł	WPLYWY	zł
Wydatki eksploatacyjne	2,250.582'68	Pozostałość na dzień 1/I 1930 r.	1.089'76
Podatki i świadczenia socjalne	579.046'21	Wpływy z dochodów eksploatacyjn.	4,563.723'65
Procenty	813.275'43		
Amortyzacja urządzeń	595.529'21		
Pozostałość na dzień 31/XII 1930 r.	326.379'88		
	<u>4,564.813'41</u>		<u>4,564.813'41</u>

Tow. Hotel i Pensjonatów „BRISTOL”, S. A.

Bilans na dz. 31 grudnia 1930 r.

STAN CZYNNY: Kasa zł 2.725'64, Dłużnicy zł 12.307'31, Ruchomości zł 240.253'31, Nieruchomości zł 1.834.065'72, Zapasy magazynów zł 59.614'80, Weksle zł 2.500'00, Kaucja i ipot. zł 400'00, Strata zł 43.650'57, **Razem zł 2,195.517'35.**

STAN BIERNY: Kapitał zakładowy zł 500.000'00, Kap. zapasowy zł 100.000'00, Kap. specj. rezerwy zł 253.345'61, Fundusz amortyzac. zł 90.1137'95, Wierzyciele zł 536.066'55, Banki zł 592.029'17, Weksle zł 117.165'77, Sumy przechodnie zł 6.772'30, **Razem zł 2,195.517'35.**

Rachunek strat i zysków

STRATY: Koszta handlowe zł 98.656'85, Administracja zł 34.045'07, Podatki zł 13.643'82, Odsetki zł 85.115'22, Amortyzacja zł 27.785'28, **Razem zł 259.246'24.**

ZYSKI: Hotel zł 121.547'36, Restauracja zł 88.964'31, Pralnia zł 5.084'00, Strata zł 43.650'57, **Razem zł 259.246'24.**

BIELSKO-BIALSKA SPÓŁKA ELEKTRYCZNA I KOLEJOWA

Spółka Akcyjna w Bielsku

W myśl uchwały XXXIX Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy S-ki, będzie wykupiony kupon od akcji za 1930 rok po zł 1'25 od dnia 1 czerwca 1931 r. przy kasie Spółki w Bielsku, ul. Blichowa Nr. 64.

Równocześnie podajemy do wiadomości, iż przy wylosowaniu akcji, przeznaczonych na amortyzację w myśl art. 12 naszego statutu, w/g świadczenia notarialnego z dn. 27 maja 1931 r. zostały wylosowane następujące numery:

I emisja. Akcje pojedyncze: 12, 153, 230, 231, 254, 259, 281, 410, 418, 569, 654, 842, 882, 907, 1012, 1024, 1177, 1231, 1245, 1246, 1265, 1414, 1418, 1459, 1582, 1619, 1624, 1626, 1653, 1709, 1807, 1813, 1890, 1967, 2040, 2071, 2121, 2155, 2215, 2247, 2302, 2305, 2.67, 2478, 2479, 2483.

II emisja. Akcje pojedyncze: 5863, 5973, 6003, 6064; Akcje zbiorowe po 10 szt.: 2921 — 2930, 3241 — 3250, 3521 — 3530, 3611 — 3620, 3831 — 3840, 4301 — 4310, 5091 — 5100.

III emisja. Akcje pojedyncze: 13293, 13304, 13334, 13354, 13422, 13456, 13479, 13519, 13586, 13628;

Akcje zbiorowe po 10 szt.: 6561 — 6570, 7221 — 7230, 7251 — 7260, 8211 — 8220, 8491 — 8500, 9301 — 9310, 10211 — 10220, 10421 — 10430, 10531 — 10540, 11291 — 11300, 11751 — 11760, 11841 — 11850, 13121 — 13130, 13181 — 13190, 13241 — 13250.

IV emisja. Akcje pojedyncze: 20197, 20200, 20203, 20205, 20211, 20256, 20267, 20312, 20361, 20367, 20400, 20463, 20486;

Akcje zbiorowe po 10 szt.: 14141 — 14150, 14261 — 14270, 14371 — 14380, 14521 — 14530, 14761 — 14770, 14961 — 14970, 15341 — 15350, 15351 — 15360, 18071 — 18080, 18681 — 18690, 18711 — 18720; 19811 — 19820, 19851 — 19860.

Powyższe akcje można wykupić po zł 25 od akcji również od dn. 1 czerwca 1931 r. przy wyżej wymienionej kasie S-ki, gdzie też zostaną wymienione na odpowiednie arkusze użytkowe.

Bielsko, dnia 7 czerwca 1931 r.

Rada Zawiadowca

KOMISJA LIKWIDACYJNA

Polskiego Towarzystwa Samochodowego

SAINT-DIDIER

Spółka Akcyjna

wzywa wierzycieli Spółki do zgłoszenia swych roszczeń w siedzibie Spółki w Warszawie, ul. Mazowiecka Nr. 9.

Dnia 6 lipca 1931 roku.

W dniu 22 czerwca 1931 r. odbyło się Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów

Polsko-Brytyjskiego Towarzystwa Okrętowego, S. A. w Gdyni

Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów, na którym obecni Akcjonariusze reprezentowali pełną ilość akcji i głosów zacytowanych w § 6 statutu Spółki, powzięło jednomyślnie m. i. następujące uchwały:

- Sprawozdanie Zarządu i Prezesa Rady Nadzorczej za rok operacyjny 1930 przyjąć do zatwierdzającej wiadomości;
- Bilans Spółki za rok operacyjny 1930, zamykający się po stronie aktywów i pasywów sumy zł 20.612.178'75 zatwierdzić, jak również zatwierdzić rachunek zysków i strat, wykazujący stratę w wysokości zł 1.713.403'33;
- Udzielić władzom Spółki absolutorjum w czynności w roku sprawozdawczym 1930;
- Plan działania i budżet na 1931 rok zatwierdzić, a zarazem upoważnić Zarząd Spółki do przekroczenia tego budżetu w razie istotnej potrzeby do su-

my, jaka zostanie w następstwie przez Radę Nadzorczą zaakceptowana;

- Wyznaczyć członkom Komitetu Wykonawczego, delegowanym na zasadzie § 28 statutu, wynagrodzenie za ich czynności po zł 200 (dwieście) miesięcznie, licząc od dnia 1 lutego 1931 roku i stosując tę normę na przyszłość;
- Określić ilość członków Rady Nadzorczej na 1931 r. w liczbie siedmiu. Na członków Rady Nadzorczej wybrani zostali: Michał Beniśławski, Hubert Stanley Holden, Marjan Turski, Stanisław Nowak, Witold Broniewski, Kazimierz Rotherth i Lancelot-Manby M. Ives;
- Zaprosić Feliksa Rostkowskiego, Naczelnika Wydziału Żegluga Ministerstwa Przemysłu i Handlu, do udziału w pracach władz Spółki z głosem doradczym.

BILANS

Polsko-Brytyjskiego Towarzystwa Okrętowego S. A. Polish - British Steamship Company, Ltd. GDYNIA

na dzień 31 grudnia 1930 r.

AKTYWA	zł	zł	PASYWA	zł
Gotówka w kasach		10.213'79	Kapitał Zakładowy	13.485.000'00
Banki—lokaty		217.970'62	Kapitał Zapasowy	2 621'05
Dłużnicy		220.114'03	Fundusz Amortyzacyjny	150.000'00
Statki	12.792.121'96		Banki—pożyczki	114.645'35
Ruchomości		40.746'69	Wierzyciele	1.634.239'21
Towary i materiały w magazynach		109.831'35	Akcepty	124.456'48
Koszty założenia Towarzystwa	254.942'57		Zaliczenia konosamentowe	247'86
mniej odpis za 1930 r.	63.735'64	191.206'93	Wierzyciele kaucyjni	1.250'00
Dłużnicy kaucyjni		4.692'14	Sumy przechodnie	63.187'55
Udział w Syndykacie Emigracyjnym		2.000'00		
Węgiel balastowy		17.014'55		
Zaliczenia konosamentowe		3.057'67		
Nierozliczone koszty awaryjne		27.432'50		
Sumy przechodnie		225.841'94		
Strata		1.713.403'33		
		15.575.647'50		15.575.647'50
Gwarancje obce		108.312'50	Wierzyciele gwarancyjni	108.312'50
Dłużnicy gwarancyjni		4.928.218'75	Wydane gwarancje hipoteczne	4.928.218'75
		20.612.178'75		20.612.178'75

Rachunek Strat i Zysków na dzień 31 grudnia 1930 r.

STRATY	zł	Zyski	zł
Koszty ogólne	1 874.643'06	Wpływy	5.995.185'77
Koszty eksploatacji statków	6.833.946'04	Strata	1.713.403'33
	7.708.589'10		7.708.589'10

Zarząd:
(—) C. H. Jeffrey (—) F. Kollat

Rada Nadzorcza:
(—) H. S. Holden (—) M. Beniśławski

Stan Rachunków

Banku Związku Spółek Zarobkowych S. A.

w dniu 31 grudnia 1930 r.

STAN CZYNNY	zł	zł	STAN B'ERNY	zł	zł
Kasa i sumy do dyspozycji:			Kapitały własne:		
a) gotowizna w kasie	3,268.362'84		a) zakładowy	20,000.000'00	
b) pozostałość w bankach emisyjnych i P. K. O.	4,726.513'62	7,994.876'46	b) zapasowy	1,413.830'00	
Pieniądze zagraniczne		3,457.252'51	c) rezerwa specjalna	1,000.000'00	
Kupony		7.320'96	d) fundusz amortyzacyjny	686.170'00	23.100.000'00
Papiery wartościowe własne:			Wkłady:		
a) papiery państwowe	228.874'17		terminowe:		
b) listy zastawne	1,373.457'80		a) spółdzielni	853.711'00	
c) obligacje	108.293'84		b) inne od 14 dni do 3 miesięcy	40,597.511'01	
d) akcje	2,591.147'80	4,301.773'61	c) inne ponad 3 miesiące	31,080.276'93	
Akcje i udziały w przedsiębiorstwach konsorcjalnych		3,078.499'87	d) oszczędnościowe	15,978.839'96	
Papiery wartościowe ustawowego kapitału zapasowego			à vista	32,184.007'19	120,694.346'75
Banki lora:			Rachunki bieżące:		
a) krajowe	430.789'34		a) spółdzielni	3,797.487'83	
b) zagraniczne	22.826'70	453.616'04	b) inne	14.902.737'06	18,700.224'89
Banki nostro:			Zobowiązania inkasowe		534.877'12
a) krajowe	846.558'02		Redyskonto weksli:		
b) zagraniczne	5,164.175'61	6,010.733'63	a) spółdzielni	22,503.688'17	
Weksle zdyskontowane:			b) inne	12,905.514'40	35,409.202'57
a) spółdzielni	37,984.584'47		Banki lora:		
b) in e	69,039.847'41	107,024.431'88	a) krajowe	12,907.500'90	
Rachunki bieżące:			b) zagraniczne	1,722.875'25	14,630.376'15
a) zabezpieczone:			Banki nostro:		
1. papierami wartościowymi	5,670.005'67		a) krajowe	678.246'10	
2. weksłami z 2 podp. i listami gwaranc.	7,133.862'74		b) zagraniczne	454.460'68	1,132.706'78
3. hipoteką	24,530.400'14		Przekazy na bank		782,880'98
4. towarami i listami przewozowymi	3,061.936'91		Wierzyciele hipoteczni		1,383'75
b) niezabezpieczone	4,775.753'40		Procenty i prowizje na 1931 r.		743,119'23
c) rachunki z spółdzielniami	12,362.661'89	57,534.620'75	Sumy przechodnie		3,431,858'46
Pożyczki terminowe		2,507.099'99	Dywidenda niepodniesiona		264,985'35
Ruchomości		791.677'84	Zyski:		
Nieruchomości		21,418.169'46	a) z lat ubiegłych	13,397'78	
Sumy przechodnie		5,138.381'72	b) za 1930 rok	1,121.181'68	1,134.579'46
		220,560.541'49			220,560.541'49
Udzielone gwarancje:			Zobowiązania z tytułu udzielonych gwarancji:		
a) listy	8,381.980'52		a) w listach	8,381.980'52	
b) żyra	1,022.615'52	9,404.596'04	b) w żyrach	1,022.615'52	9,404.596'04
Inkaso		22,818.196'28	Różni za inkaso		22,818.196'28
		252,783.333'81			252,783.333'81

Rachunek strat i zysków za rok 1930

WINIEN	zł	MA	zł
Procenty i prowizje wypłacone	12,288.889'49	Pozostałość z zysków za 1929 r.	13,397'78
Koszty handlowe	8,624.064'29	Procenty i prowizje pobrane	23,100.007'00
Świadczenia socjalne	440.022'59	Zysk na operacjach w dewizach i pieniądzech zagranicznych	699,352'24
Podatki	1,157.465'37	Administracja nieruchomości:	
Udziały i akcje (straty kursowe)	577.327'88	dochód z administracji	zł 908.472'64
Amortyzacja	87.964'56	podatki	zł 201.897'98
Odpisy na dłużnikach	552.280'07	Nadwyżka na sprzedanych nieruchomościach	191.138'33
Zysk netto	1,134.579'46	Zwrot sum dawniej odpisanych	152.123'70
	24,862.593'71		24,862.593'71

Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów uchwaliło w dn. 30 czerwca 1931 r. wypłacić dywidendę za 1930 r. wysokości 4%, t. j. zł 4 od każdej akcji 100-złotowej.

ZARZĄD

Spółki „CHODORÓW”

Spółka Akcyjna dla Przemysłu Cukrowniczego w Chodorowie

zawiadamia, że **dn. 5 sierpnia 1931 r. o godz. 11 przedpoł.** odbędzie się w Biurze Generalnej Dyrekcji Spółki we Lwowie, ul. Zimorowicza 19

NADZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

Akcjonariuszów z następującym porządkiem dziennym

- 1) Zezwolenie po myśli par. 30 Statutu na kupno przez Spółkę majątności „Chodorów” i „Dymidów” od Członków Rady Nadzorczej Elżbiety Ks. Lubomirskiej i Leona bar. de Vaux.
- 2) Wnioski Akcjonariuszów.

PP. Akcjonariusze, chcący wziąć udział w Walnym Zgromadzeniu, zechcą swoje akcje wraz z bieżącymi kuponami złożyć w Kasie Powszechnego Banku Związkowego we Lwowie, w Kasie Warszawskiego Banku Dyskontowego, Oddział we Lwowie lub w Kasie Banku Handlowego w Warszawie, Oddział we Lwowie za pisemnym poświadczeniem, które będzie służyć jako legitymacja do wzięcia udziału w Walnym Zgromadzeniu.

Powyższe poświadczenie opiewać będzie na nazwisko i będzie podawać ilość akcji i głosów, przysługujących upoważnionemu Akcjonariuszowi.

Legitymacja służyć może tylko osobie w niej wymienionej lub należycie wykazanemu pełnomocnikowi.

Powyższe poświadczenie na złożone akcje winni akcjonariusze, chcący wziąć udział w Walnym Zgromadzeniu, złożyć w Biurze Generalnej Dyrekcji Spółki we Lwowie najpóźniej do dn. 29 lipca 1931 r.

Zdeponowane akcje mogą być po Walnym Zgromadzeniu podjęte w Instytucji, w której zostały złożone, za zwrotem otrzymanego poświadczenia lub też za potwierdzeniem odbioru i oddaniem potwierdzenia Spółki, że wydane na złożone akcje poświadczenie u niej złożone zostało.

Ponadto wskazuje się, stosownie do par. 16 Statutu, na możliwość zgłoszenia przez Akcjonariuszów, reprezentujących jedną dziesiątą część kapitału akcyjnego, dodatkowych spraw na porządek dzienny, o ile to nastąpi najpóźniej do dn. 22 lipca 1931 r.

„CHODORÓW”

Spółka Akc. dla Przem. Cukrown. w Chodorowie

(—) Inż. S. Kremer (—) W. Rozpłochowski.

ZARZĄD

SPÓŁKI AKCYJNEJ CUKROWNI „STRZYŻÓW”

zawiadamia PP. Akcjonariuszów, że

Zwyczajne Walne Zgromadzenie

odbędzie się **dn. 31 lipca 1931 r. t. j. w piątek, o godz. 8 wieczorem** w lokalu Związku Zawodowego Cukrowni w Warszawie, ul. Moniuszki 11, z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Zagajenie zebrania i wybór przewodniczącego, 2) Sprawozdanie Zarządu z działalności Spółki za rok operacyjny 1930/31 oraz odczytanie protokołu Komisji Rewizyjnej, 3) Zatwierdzenie bilansu, rachunku Zysków i Strat oraz podziału zysków za rok operacyjny 1930/31. Udział Zarządowi absolutorium, 4) Zatwierdzenie budżetu na rok operacyjny 1931/32, 5) Upoważnienie Zarządu do korzystania z kredytu w instytucjach kredytowych rządowych i prywatnych — i zabezpieczenia tychże, 6) Wybory członków Zarządu i Komisji Rewizyjnej, 7) Wolne wnioski PP. Akcjonariuszów.

Właściele Akcji korzystają z prawa głosu na Walnym Zgromadzeniu, o ile na 7 dni przed terminem Zgromadzenia złożyli akcje lub kwity depozytowe na te akcje w biurze Zarządu Spółki, Warszawa, Krak.-Przedmieście 17 m. 3.

Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów

Banku Związku Spółek Zarobkowych

które odbyło się w dn. 30 czerwca 1931 r., wybrało do Rady Nadzorczej

w miejsce Ks. Biskupa Stanisława Adamskiego, P. Dr. Alojzego Raszeje z Bydgoszczy,

„ śp. Aleksandra Dolińskiego, P. Władysława Jennera ze Lwowa,

„ P. Lucjana Kołudzkiego, P. Teodora Prądzyńskiego z Poznania.

PP. Dr. Jana Dębskiego i Dr. Józefa Krzywińskiego, ustępujących z Rady wskutek upływu kadencji, wybrano do Rady Nadzorczej ponownie.

RADA POLSKIEGO BANKU PRZEMYSŁOWEGO

ma zaszczyt zaprosić niniejszem wszystkich uprawnionych do głosowania Akcjonariuszy Polskiego Banku Przemysłowego, na

XIX ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

które odbędzie się **dn. 30 lipca 1931 r. o godz. 12 w południe**, w sali posiedzeń Polskiego Banku Przemysłowego w Warszawie, ul. Senatorska 42, z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Wybór Przewodniczącego Zgromadzenia,
- 2) Sprawozdanie Zarządu z działalności w roku operacyjnym 1930, oraz przedłożenie bilansu i rachunku strat i zysków za 1930 r.,
- 3) Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej,
- 4) Wniosek Komisji Rewizyjnej na udzielenie absolutorium Radzie i Zarządowi Banku,
- 5) Wniosek na pokrycie straty operacyjnej 1930 r. przez odpisanie ze zwyczajnego funduszu rezerwowego kwoty zł 427.218 31,
- 6) Wybór trzech członków Rady stosownie do § 21 statutu, oraz oznaczenie wysokości marek obecności Członków Rady,
- 7) Wybór trzech członków Komisji Rewizyjnej i ich zastępców na 1931 r. i oznaczenie ich wynagrodzenia (§ 45 statutu),
- 8) Sprawozdanie Zarządu o stanie obecnym Banku i wniosek:
 - a) na przelanie ze specjalnego funduszu rezerwowego kwoty zł 1.500.000 do nowego „funduszu rezerwowego na pokrycie należności z tytułu umów o pracę”,
 - b) na redukcję kapitału zakładowego o zł 5.400.000, t. j. na sumę zł 6.600.000 podzielonych na 6.600 sztuk akcji à zł 100 każda, a to celem przelania tej sumy zł 5.400.000 do zwyczajnego funduszu rezerwowego,
 - c) na odpowiednie zmiany statutu, w związku z tą redukcją kapitału zakładowego zostające, a w szczególności § 8 przy równoczesnym upoważnieniu Zarządu do przyjęcia zmian ewentualnie przez Władzę państwową wymaganych.

Akcjonariusz, chcący wziąć udział z prawem głosowania w tem Walnym Zgromadzeniu, uprasza się w myśl §§ 34, 36, 39 i 40 statutu o zdeponowanie najpóźniej do dn. 25 lipca r. b. swych akcji wraz z kuponami w kasie Polskiego Banku Przemysłowego w Warszawie, lub w jego Oddziałach we Lwowie, Drohobyczu, Gdyni, Krakowie i Krośnie.

Pięć akcji złotych daje prawo do jednego głosu.

Akcjonariusze, którzy przez zdeponowanie akcji udowodnili swe prawo do głosu, otrzymują karty legitymacyjne, brzące na ich nazwisko, z wymienieniem ilości złożonych akcji i przypadających na nie głosów. Prawo głosowania na Walnym Zgromadzeniu może akcjonariusz wykonać albo osobiście, albo przez pełnomocnika, bez względu na to, czy ten ostatni jest akcjonariuszem, czy nie.

„GAZY ZIEMNE” S. A. dla Przemysłu Naftowego, Lwów, pl. Smolki 5, dawn. Sp. Akc. dla Przem. Naftowego i Gazów Ziemnych

Rachunek bilansu na dzień 31 grudnia 1930 r.

STAN CZYNNY:		STAN BIERNY:		
	zł	zł	zł	
Ruchomości i nieruchomości		21.304.304 ⁹⁶	Kapitał akcyjny	12.500.000 ⁰⁰
Udziały		179.248 ¹⁰	Fundusz rezerwowy	3.271.772 ⁷³
Stan gotówki		91.312 ⁷⁹	Rezerwa amortyzacyjna	5.949.834 ²⁸
Papiery wartościowe		14.549 ⁹¹	Wierzyciele:	
Dłużnicy:			a) banki	603.057 ⁶⁷
a) banki	36.857 ⁹¹		b) różni	836.984 ⁸⁴
b) różni	845.772 ⁸⁴	882.630 ⁷⁵	Niepodjęta dywidenda 1927	6.858 ⁰⁰
Rymesy		146.565 ⁶⁷	" " 1928	10.490 ⁰⁰
Zapasy ropy, produktów naft., materj. etc.		1.672.215 ⁴²	" " 1929	30.123 ⁰⁰
			Pozycje przejściowe	14.991 ⁹⁷
			Zysk z 1929 r.	21.671 ²⁶
			" " 1930 r.	1.045.043 ⁸⁵
		24.290.827 ⁶⁰		1.066.715 ¹¹
				24.290.827 ⁶⁰
Weksle kaucyjne i gwarancje	377.732 ⁰⁹		Wierzyciele za kaucje i gwa- rancje	377.732 ⁰⁹
	24.668.559 ⁶⁹			24.668.559 ⁶⁹

Rachunek Strat i Zysków za 1930 r.

	zł	zł	zł	
Koszty handlowe		1.494.894 ⁷⁹	Przeniesienie zysku z 1929 r.	21.671 ²⁶
Koszty ruchu		3.249.261 ⁹⁰	Dochody ze sprzedaży ropy i produktów	8.464.749 ⁵²
Świadczenia społeczne		228.437 ⁵⁵		
Podatki:				
państwowy	606.348 ⁶⁷			
komunalny	88.903 ¹⁰			
konsumpcyjny	1.376.561 ¹⁴	2.071.812 ⁹¹		
Amortyzacja		375.298 ⁵²		
Zysk z 1929 r.	21.671 ²⁶			
" " 1930 r.	1.045.043 ⁸⁵	1.066.715 ¹¹		
		8.486.420 ⁷⁸		8.486.420 ⁷⁸

Zarząd Spółki Akcyjnej

„DOM KSIĄŻKI POLSKIEJ”

Hurtownia dla Księgarzy i Wydawców w Warszawie

zawiadamia PP. Akcjonariuszów, że **dn. 31 lipca r. b. o godz. 17 min. 30**, w siedzibie Spółki przy ul. Plac Trzech Krzyży 8, odbędzie się

Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów

z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Zażalenie Zgromadzenia i wybór przewodniczącego,
- 2) Sprawdzenie listy obecności i prawidłowości zwołania Zgromadzenia,
- 3) Sprawozdanie Zarządu za 1930/31 r.,
- 4) Rozpatrzenie i zatwierdzenie bilansu zamknięcia na dz. 31/III 1931 r. oraz rachunku zysków i strat,
- 5) Sprawozdanie Rady Nadzorczej jako Komisji Rewizyjnej,
- 6) Podział zysków,
- 7) Zatwierdzenie budżetu na 1931/32 r.,
- 8) Wybór Zarządu,
- 9) Wybór 2 członków Rady Nadzorczej,
- 10) Ustalenie wynagrodzenia za czynności rewizyjne Członków Rady Nadzorczej,
- 11) Wolne wnioski.

W myśl § 15 Statutu Spółki, właściciele akcji mogą uczestniczyć w Walnym Zgromadzeniu, o ile na 7 dni przed Walnym Zgromadzeniem złożą Zarządowi swe akcje, ew. świadectwa zastawowe i depozytowe.

**Towarzystwo Przemysłu Rybnego
BLOOMFIELD'S, Sp. Akc.
Warszawa.**

Bilans na dzień 31 grudnia 1930 r.

AKTYWA:		zł
Gotówka w kasie, bankach i P. K. O.		50.305 ⁵²
Towary		149.699 ⁶²
Dłużnicy		123.349 ⁸⁴
Weksle		63.063 ²⁸
Urządzenia mniej amortyzacja		2.557 ⁶⁸
Sumy przechodnie		3.510 ⁰⁰
Plac na Marymoncie (Kaucja)		8.891 ⁷⁵
Strata od 1/VIII 1928 do 31/XII 1929 r.		20.826 ¹⁷
Strata za 1930 r.		13.621 ¹¹
		435.824 ⁹⁷
PASywa:		zł
Kapitał akcyjny		250.000 ⁰⁰
Wierzyciele		185.042 ⁵²
Sumy przechodnie		782 ⁴⁵
		435.824 ⁹⁷

Rachunek Zysków i Strat za 1930 r.

WINIEN:		zł
Cło i Przewóz		335.580 ⁹⁶
Koszty		197.948 ⁰⁰
Podatki		20.679 ⁶⁷
Amortyzacja		7.584 ¹⁴
Odpisy		5.485 ³⁸
		567.278 ¹⁵
MA:		zł
Zysk brutto		553.657 ⁰⁴
Strata za 1930 r.		13.621 ¹¹
		567.278 ¹⁵

Zarząd Fabryki Kapeluszy Filcowych

„KAROL GOEPPERT”

Spółka Akcyjna w Łodzi

zawiadamia PP. Akcjonariuszów, że

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARJUSZÓW

odbędzie się w dn. 3 sierpnia 1931 r. o godz. 5 popołudniu w Łodzi, ul. Podleśna 3, z następującym porządkiem dziennym:

1) Wybór przewodniczącego Zebrania. 2) Sprawozdanie Zarządu z działalności za 1930 rok. 3) Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej oraz zatwierdzenie bilansu i rachunku strat i zysków za rok operacyjny. 4) Udzielenie absolutorjum Radzie i Zarządowi za 1930 rok. 5) Ustalenie ilości członków Zarządu i wybór. 6) Wybór pięciu członków Komisji Rewizyjnej. 7) Budżet i plan działalności za 1931 rok. 8) Uzupełnienie statutu przez dodanie 2-ech nowych paragrafów treści następującej:

§ 7a: Zarząd Spółki obowiązany jest w ciągu trzech miesięcy od upływu roku obrotowego sporządzić i złożyć władzom nadzorczym do zbadania bilans na ostatni dzień roku obrotowego, rachunek zysków i strat oraz dokładne piśmienne sprawozdanie z działalności Spółki za rok ubiegły;

§ 8a: Zwyczajne Walne Zgromadzenie powinno się odbyć corocznie w ciągu pięciu miesięcy po upływie roku obrotowego.

9) Wolne wnioski.

ZARZĄD SPÓŁKI AKCYJNEJ POZNAŃSKA KOLEJ ELEKTRYCZNA

Sp. Akc. w Poznaniu

ma zaszczyt zawiadomić PP. Akcjonariuszów, że

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

odbędzie się dn. 25 lipca 1931 r. w sobotę o godz. 12 w południe w siedzibie Spółki przy ul. Gajowej 1 z następującym porządkiem dziennym:

1) Wybór przewodniczącego. 2) Sprawozdanie Zarządu za 1930 rok. 3) Sprawozdanie Rady Nadzorczej i Komisji Rewizyjnej. 4) Zatwierdzenie bilansu oraz rachunku zysków i strat. 5) Podział zysków. 6) Udzielenie władzom Spółki pokwitowania. 7) Wybór członków Rady Nadzorczej i Komisji Rewizyjnej.

Właściciele akcji na okaziciela korzystają z prawa głosu na Walnym Zgromadzeniu, o ile na 7 dni przed terminem Zgromadzenia złożyli akcje:

- w biurze Zarządu Spółki przy ul. Gajowej 1,
- w Komunalnej Kasie Oszczędności miasta Poznania wzgl. w Banku Związku Spółek Zarobkowych w Poznaniu,
- u notariusza.

Kwit depozytowy ad b) i c) należy doręczyć Zarządowi Spółki najpóźniej do dn. 20 lipca 1931 r.

ALBERTYŃSKA FABRYKA PAPIERU I TEKSTURY

Spółka Akcyjna w Albertynie

ma zaszczyt zawiadomić PP. Akcjonariuszów, że w dniu 12 sierpnia r. b. o godz. 4 po południu w pierwszym terminie, a w razie niedojścia zebrania do skutku w tym samym dniu o godz. 5 pp. w drugim terminie odbędzie się w Albertynie, w biurze Zarządu Spółki, **Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów Spółki** z następującym porządkiem dziennym:

1) Wybór przewodniczącego; 2) Sprawozdanie Zarządu o stanie interesów Spółki i działalności jej w 1930 r.; 3) Rozpatrzenie i zatwierdzenie bilansu Spółki za rok 1930 i udzielenie Zarządowi absolutorjum; 4) Podwyższenie kapitału akcyjnego Spółki; 5) Ustalenie budżetu i planu działań na 1931 r.; 6) Wybór członków Zarządu w myśl art. 9 Spółki; 7) Wybór jednego członka Rady Nadzorczej w myśl art. 12 Statutu Spółki; 8) Umowa z Zarządem Dóbr Albertyn w sprawie turbiny; 9) Zaciągnięcie pożyczki długoterminowej hipotecznej; 10) Wolne wnioski.

PODRÓŻUJCIE
SAMOLOTAMI

WYCINKI

Z GAZET I CZASOPISM CAŁEGO ŚWIATA
W KAŻDEJ ŻĄDANEJ SPRAWIE

JAKO NAJLEPSZE ŹRÓDŁO INFORMACYJ, NIEZBĘDNE DLA WSZYSTKICH

biur i instytucyj: państwowych,
społecznych, kulturalnych, prze-
mysłowych i handlowych oraz
dla osób wszelkich zawodów,
zbiera i na zamówienie dostar-
cza, tudzież załatwia prenume-
raty dzienników i czasopism
krajowych i zagranicznych

INFORMACJA PRASOWA POLSKA

DYREKCJA i EKSPEDYCJA:

Warszawa, Bracka Nr. 5. Telef. 241-53

KORESPONDENCI WE WSZYSTKICH STOLICACH

Polonia - Italia

Organ Izby Handlowej Polsko-Italskiej

Redaktor Naczelny Dr. LEON PĄCZEWSKI

Komitet Redakcyjny: Dr. A. Menotti Corvi,
Radca Handlowy Poselstwa Italskiego w War-
szawie, Dr. A. Barigiani, jego zastępca, Jó-
zef Werner, Prezes Izby, J. Brygiewicz, Wi-
ceprezes Izby, Inż. J. Dworzańczyk, Prezes
oddziału w Katowicach, oraz Dr. W. Ol-
szewicz

Na żądanie wysyłamy numery okazowe

Adres Redakcji i Administracji: Wierzbo-
wa 11, tel. 202-15. Prenumerata roczna

zł 40.

BIBLIOTEKA EKONOMICZNA

TYGODNIKA

„POLSKA GOSPODARCZA”

DAWNIEJ

„PRZEMYSŁ i HANDEL”

	zł		zł
1 — 18) bez serji — wyczerpane.		42) Tom XXIV — <i>Stefan Konopski</i> . — Ochrona celna w poszczególnych państwach w świetle badań międzynarodowych (wyczerp.)	1'00
19) Tom I — <i>J. Kulikowski</i> . — Bankowość polska i problem jej sanacji. 1926 (wyczerp.)	1'20	43) „ XXV — <i>Henryk Romanowski</i> . — Obrót bezgotówkowy (wyczerpane)	1'00
20) „ II — <i>Dr. J. Podkomorski</i> . — O właściwej formie monopolu spirytusowego w Polsce, 1926	0'70	44) „ XXVI — <i>Karol Bajer</i> . — Zarys uprzemysłowienia Woj. Łódzkiego ze specjalnem uwzględnieniem przemysłu włókienniczego	1'50
21) „ III — <i>Dr. F. Młynarski</i> . — Międzynarodowe znaczenie spadku złotego, 1926	1'50	45) „ XXVII — <i>Dr. Stanisław Wachowiak</i> . — Targi i wystawy w Polsce	1'00
22) „ IV — <i>St. Pszczółkowski</i> . — Stabilizacja kursu złotego, 1926 (wyczerp.)	1'20	46) „ XXVIII — <i>Jan Miklaszewski</i> . — Ogólny rzut oka na rozwój produkcji leśnej i obrotu drzewnego Polski współczesnej	2'50
23) „ V — <i>Inż. Cz. Klarner</i> . — Dorobek czterech miesięcy (dwie mowy program.), 1926	1'00	47) „ XXIX — <i>Inż. Czesław Klarner</i> . — Zagadnienie mieszkaniowe w niepodległej Polsce	2'00
24) „ VI — <i>Dr. L. Barański</i> . — Uwagi nad obiegiem pieniężnym w Polsce w latach 1924 — 1926, 1926	1'50	48) „ XXX — <i>Inż. Jędrzej Moraczewski</i> . — Roboty publiczne	0'80
25) „ VII — <i>F. Prochaska</i> . — Klauzula największego uprzywilejowania (wyczerp.)	1'50	49) „ XXXI — <i>Władysław Gieysztor</i> . — Przedsiębiorstwa państwowe	1'00
26) „ VIII — <i>A. Siebeneichen</i> . — Rozwój czy upadek portu gdańskiego (wyczerp.)	1'20	40) „ XXXII — <i>Józef Kożuchowski</i> . — Wojna w życiu gospodarczem Polski	1'00
27) „ IX — <i>J. Gieysztor</i> . — Tranzyt jako problem międzynarodowy	1'00	51) „ XXXIII — <i>Dr. Marcin Szarski</i> . — Bankowość polska (wyczerp.)	1'50
28) „ X — <i>Gustaw Taube jr.</i> — Komercjalizacja Warszawy	1'50	52) „ XXXIV — <i>Inż. Dr. Stanisław Olszewski</i> . — Fosforyty polskie i ich znaczenie gospodarcze	1'00
29) „ X — <i>Wincenty Jastrzębski</i> . — Zadania i metody pracy Komisji Ankiетowej (wyczerp.)	1'00	53) „ XXXV — <i>Prof. Dr. Witold Staniewicz</i> . — Uwagi o reformie stosunków rolnych w Polsce	1'50
30) „ XII — <i>Stanisław Pszczółkowski</i> . — Kredyty zagraniczne i ich rola w polskiej polityce kredytowej	2'50	54) „ XXXVI — <i>Janusz Butler</i> . — Konkurencja portów bałtyckich w świetle współzawodnictwa kolei polskich i niemieckich	1'50
31) „ XIII — <i>Z. R. Gawroński</i> . — Zwalczanie trustów w Stanach Zjednoczonych	2'00	55) „ XXXVII — <i>Adolf Peretz</i> . — Od kartelu do koncernu	3'00
32) „ XIV — <i>S. Fr. Królikowski</i> . — W sprawie metody obliczania stawek celnych (wyczerp.)	1'50	56) „ XXXVIII — <i>J. Mieszalski</i> . — Wpływ wzrostu budżetów na obciążenie dochodu społecznego zagranicą i w Polsce	1'50
33) „ XV — <i>St. Starzyński</i> . — Położenie klasy robotniczej po przewrocie majowym	1'20	57) „ XXXIX — <i>Feliks Młynarski</i> . — Reforma waluty dewizowo-złotowej	1'50
34) „ XVI — <i>J. Kulikowski</i> . — Rozbudowa miast i jej finansowanie	2'00	58) „ XL — <i>Dr. Henryk Gruber</i> . — Stan kwestji mieszkaniowej w Polsce	1'00
35) „ XVI — <i>S. Szwalbe</i> . — Polityka państwa w zakresie obrotu żytem (wyczerpane)	2'00	59) „ XLI — <i>Stanisław Sasorski</i> . — Podstawy rewizji ustawy o zaopatrzeniu emerytalnem	1'50
36) „ XVII — <i>S. Starzyński</i> . — Stan Finansowy Polski w roku 1927	2'00	60) „ XLII — <i>Tadeusz Woynowski</i> . — Kształtowanie się cen chleba w Polsce	2'00
37) „ XIX — <i>Józef Kożuchowski</i> . — Kapitał zagraniczny w przemyśle polskim (wyczerp.)	2'00	61) bez serji — <i>Stefan Starzyński</i> . — Rola Państwa w życiu gospodarczem	1'00
38) „ XX — <i>Henryk Rozenberg</i> . — Polityka Państwa w dziedzinie zaopatrzenia ludności w chleb (wyczerpane)	1'50	62) „ — <i>Stefan Starzyński</i> . — Życie gospodarcze a ustrój państwa	1'50
39) „ XXI — <i>Zygmunt Karpiński</i> . — Waluta złota i pozłacana	1'50		
40) „ XXII — <i>Jerzy Lubowicki</i> . — Zasady reformy podatkowej	3'00		
41) „ XXIII — <i>Marjan Turski</i> . — Problem aktywizacji bilansu handlowego	3'00		

DO NABYCIA WE WSZYSTKICH KSIĘGARNIACH ORAZ BEZPOŚREDNIO W ADMINISTRACJI TYG. „POLSKA GOSPODARCZA” — WARSZAWA, ELEKTORALNA 2, POK. 26

„POLMIN”

PAŃSTWOWA FABRYKA OLEJÓW MINERALNYCH
SIEDZIBA DYREKCJI: LWÓW, ULICA SZPITALNA Nr. 1

TELEFONY: 2-48, 3-28, 39-20, 39-21

FABRYKA OLEJÓW MINERALNYCH
W DROHOBYCZU — TELEFON 105

REPREZENTACJA W WARSZAWIE
ul. Szkolna 2; telefony: 70-84, 114-75, 512-33 i 177-8

Reprezentacja w Gdańsku — Polish Petroleum Company — Krebsmarkt 7 — 8
Przedstawicielstwa zagraniczne we wszystkich stołecznych miastach Europy

POLECA ZNANE ZE SWEJ PIERWSZORZĘDNEJ JAKOŚCI

OLEJE I SMARY SAMOCHODOWE

Polmin AS, Polmin AL, Polmin AZ, Polmin AF, Polmin AP, Polmin AD i Polmin AT

OLEJE CYLINDROWE, ODPOWIEDNIE DO
WSZYSTKICH WARUNKÓW PRACY. WYSOKOGA-
TUNKOWE OLEJE ŁOŻYSKOWE. OLEJE DO
SILNIKÓW SPALINOWYCH, DO KOMPRESORÓW PO-
WIETRZNYCH I KOMPRESORÓW CHŁODNICZYCH.
OLEJE TURBINOWE i TRANSFORMATORO-
WE. OLEJE WIERTNICZE. TŁUSZCZE MA-
SZYNOWE. SMARY DO LIN I KÓŁ ZĘBATYCH.
SMARY DO WÓZKÓW KOPALNIANYCH I OLEJE
OSIOWE. — PARAFINĘ, ŚWIECE, WAZE-
LINĘ TECHNICZNA. — BENZYNY: EKSTRAKCYJ-
NA, LOTNICZA, SAMOCHODOWĄ I MOTOROWĄ. —
NAFTĘ: RAFINOWANĄ I SILNOPŁOMIENNĄ. OLE-
JE GAZOWE. ASFALTY BEZPARAFINOWE I PARA-
FINOWE. SULFOKWASY, KWASY NAFTENOWE.

ODDZIAŁY W KRAJU:

BIAŁYSTOK, ul. Warszawska 7, tel. 10-34

KRAKÓW, ul. Szczepańska 9, tel. 15-82

LUBLIN, ul. Krak. Przedm. 46, tel. 10-74

LWÓW, ul. Szpitalna 1, tel. 3-23

ŁÓDŹ, ul. Piotrkowska 152, tel. 6-27,

WARSZAWA, ul. Szkolna 2, tel. 714-75

POZNAŃ, ul. św. Marcina 18, tel. 35-36

SOSNOWIEC, ul. Naftowa 4, tel. 2-08

TORUŃ, ul. Mostowa 17, tel. 3-99

WILNO, ul. Jagiellońska 8, tel. 1-72

SKŁADY WŁASNE I KOMISOWE:

BIAŁYSTOK, BIELSK PODLASKI, BIŁGORAJ, BĘDZIN, BRODY, BYDGOSZCZ, CHELM, DOLINA, DRO-
HOBYCZ, GARWOLIN, GDYNIA, GRUDZIĄDZ, JAROSŁAW, KALISZ, KIELCE, KOŃSKIE, KOŁOMYJA,
KOWEL, KRAKÓW, KRASNYSTAW, LIDA, LUBLIN, LUBARTÓW, LWÓW, ŁĘCZYCA, LOMŻA, ŁÓDŹ,
MIĘDZYRZEC PODLASKI, NOWOGRÓDEK, OPOCZNO, OSTROWIEC, OSTRÓW, PABJANICE, RADOM,
RADZYŃ, RÓWNE, RYKI, SANDOMIERZ, SAMBOR, SIEMIATYCZE, SIEDLCE, SKIERNIEWICE, SOBOLEW,
SOSNOWIEC, STANISŁAWÓW, STRYJ, TOMASZÓW MAZ., TORUŃ, TARNOPOL, WARSZAWA, WILNO,
WIELUŃ, WIERZBNIK, WÓLKOWYSK, WŁOCŁAWEK, ZDUŃSKA WOLA, ZŁOCZÓW, ŻYRARDÓW

WŁASNY PARK CYSTERNOWY

POCZTOWA KASA OSZCZĘDNOŚCI P. K. O.

CENTRALA: WARSZAWA, JASNA 9
ADRES TELEGRAFICZNY: POKO

ODDZIAŁY: KATOWICE, KRAKÓW,
POZNAŃ, WILNO, ŁÓDŹ

C Z Y N N O Ś C I B A N K O W E :

INKASO WEKSLI I INNYCH DOKUMENTÓW WIERZYTELNOŚCIOWYCH:

P. K. O. PRZYJMUJE DO INKASA WEKSLA I INNE DOKUMENTY (FRACHTY I T. P.) PŁATNE WE WSZYSTKICH MIEJSCOWOŚCIACH KRAJU. WALUTA ZAIKASOWANA DOPISYWANA JEST NATYCHMIAST NA KONTO WIERZycIELA.

PRZECHOWYWANIE PAPIERÓW WARTOŚCIOWYCH (DEPOZYTY):

ZŁOŻONE DO DEPOZYTU WALORY SĄ NIE TYLKO PRZECHOWYWANE, LECZ I ADMINISTROWANE, TO ZNACZY, ŻE P. K. O. BEZ DALSZYCH ZLECEŃ, SAMA DOKONUJE REALIZACJI ZAPADŁYCH KUPONÓW I WYŁOSOWANYCH PAPIERÓW, ORAZ PRZEPROWADZA KONWERSJE I NOWE EMISJE (CENTRALA W WARSZAWIE).

ZŁCZENIA GIEŁDOWE:

ZLECENIA GIEŁDOWE KUPNA I SPRZEDAŻY WYKONUJE P. K. O. NA WARUNKACH NAJKORZYSTNIEJSZYCH ŚCIŚLE WEDŁUG KART UMOWY (SZLUSÓW GIEŁDOWYCH). P. K. O. SKUPIJE RÓWNIEŻ KUPONY WALORÓW PAŃSTWOWYCH ORAZ REALIZUJE WYŁOSOWANE OBLIGACJE PAŃSTWOWE .. (CENTRALA W WARSZAWIE) ..

OBRÓT PIENIĘŻNY Z ZAGRANICĄ:

P. K. O. NA ZLECENIE UCZESTNIKÓW OBROTU CZEKOWEGO LUB OSZCZĘDNOŚCIOWEGO PRZEKAZUJE ZAGRANICĘ DOWOLNE KWOTY BĄDŹ TO CZEKAMI NA BANKI ZAGRANICZNE DO WSZYSTKICH ZNACZNIEJSZYCH PAŃSTW, BĄDŹ TO CZEKAMI PRZEKAZOWYMI NA URZĘDY CZEKOWO-POCZTOWE, JAK RÓWNIEŻ ZAPOMOCĄ PRZELEWÓW NA ZAGRANICZNE KONTA CZEKOWO-POCZTOWE DO AUSTRJI, BELGJI, DANJI, FRANCJI, CZECHOSŁOWACJI, HOLANDJI, JUGOSŁAWJI, LOTWY, NIEMIEC, SZWECJI, SZWAJCARJI.

PRZEKAZYWANE Z ZAGRANICY PIENIĄDZE DO POLSKI DOPISYWANE SĄ NA KONTA P. K. O. W POLSCE LUB PRZEKAZYWANE DO WSKAZANYCH MIEJSC ZAMIESZKANIA ADRESATÓW W KRAJU.

UDZIELANIE POŻYCZEK (LOMBARD):

UCZESTNICY OBROTU CZEKOWEGO I OSZCZĘDNOŚCIOWEGO MOGĄ OTRZYMYWAĆ POŻYCZKI LOMBARDOWE NA ZASTAW PAPIERÓW PAŃSTWOWYCH, KOMUNALNYCH ORAZ AKCYJ BANKU POLSKIEGO NA DOGODNYCH WARUNKACH.

WSZYSTKIE FORMALNOŚCI MOGĄ BYĆ ZAŁATWIANE RÓWNIEŻ W DRODZE KORESPONDENCJI.

SAFESY (CENTRALA I ODDZIAŁ W KRAKOWIE)

P. K. O. wynajmuje kasetki (safesy) różnych wymiarów na bardzo dogodnych warunkach